

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΕ'

Σάββατο 18 Δεκεμβρίου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 18 Δεκεμβρίου 1999, ημέρα Σάββατο και ώρα 18.15', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΓΟΥΡΙ - ΔΗ.**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Ροβέρτο Σπυρόπουλο, Βουλευτή Αρκαδίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. **ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Διπλωματούχων Μηχανικών Κοζάνης ζητεί την εύρυθμη λειτουργία του Υποθηκοφυλακείου Κοζάνης.

2) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. **ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Στέγη του Παιδιού Κοζάνης "Ο Άγιος Στυλιανός" που λειτουργεί και ως στέγη Σπουδαστή, ζητεί έγκριση χρηματικού ποσού από το Κρατικό Λαχείο για να ανταπεξέλθει στα έξοδα λειτουργίας της.

3) Ο Βουλευτής Επικρατείας κ. **ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Ελληνικό Τμήμα της Διεθνούς Ομοσπονδίας SOS RACISME διαμαρτύρεται για την προφυλάκιση της ανήλικης αλλοδαπής Βουλγάρας Ιλίας Ελίσσαβέτας.

4) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γαβαλιωτών Αθήνας ζητεί την επαναλειτουργία του ΕΣΥ Γαβαλούς.

5) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μεδεώνος του Νομού Αιτωλ/νίας ζητεί τη συνέχιση του έργου "Διαμόρφωση Κόμβου Κατούνας επί της ΝΕΟ Αντιρρίου - Ιωαννίνων.

6) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μεδεώνος του Νομού Αιτωλ/νίας ζητεί να δοθούν κίνητρα στους καπνοπαραγωγούς.

7) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αχιλλέας Μπατάλας, κάτοικος Νί-

καιας Λάρισας, ζητεί τη διευθέτηση της εισαγωγής του στο ΤΕΦΑΑ.

8) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία οι μαθητές Εσπερινού Λυκείου Νέας Ιωνίας ζητούν να ρυθμισθεί το θέμα των εισαγωγικών εξετάσεων στα ΑΕΙ των εσπερινών μαθητών.

9) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κορώνης του Νομού Μεσσηνίας διαμαρτύρεται για την αποτυχία του μέτρου καταπολέμησης του δάκου στις ελαιοκαλλιέργειες Μεσσηνίας.

10) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία οι μεταφορές ασθενών Υ.Ε. του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Κατερίνης ζητούν τη νομοθετική ευνοϊκή ρύθμιση του καθεστώτος εργασίας του κλάδου τους.

11) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Καρύστου του Νομού Εύβοιας διαμαρτύρεται για την αυθαίρετη εγκατάσταση κεραίας κινητής τηλεφωνίας στην περιοχή του.

12) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥ-ΛΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία τα Σωματεία Συνταξιούχων ΙΚΑ - ΤΕΒΕ Νομού Ηρακλείου ζητούν την αύξηση της συνταξιοδότησης των μελών τους.

13) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία Σπουδαστές ΤΕΙ υποβάλλουν προτάσεις για το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των ιδρυμάτων ΤΕΙ της χώρας.

14) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κηρέως του Νομού Εύβοιας ζητεί να μεταβιβασθεί η ΒΙΟΜΑΓΝ σε νέο εργοδότη για τη συνέχιση της λειτουργίας της.

15) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων στην Πίνδο ΑΕ ζητεί τον εκσυγχρονισμό του παραγωγικού εξοπλισμού της εταιρείας.

16) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με τη δραστηριότητα υπαλλήλου της ΔΕΗ/ΑΗΣ Καρδιάς.

17) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το 2ο ΤΕΕ Θήβας - ΤΕΣ ζητεί τον εξοπλισμό των ΤΕΕ με εργαστήρια σύγχρονης τεχνολογίας.

18) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Νομού Βοιωτίας ζητεί την έγκριση λειτουργίας τομέων και ειδικοτήτων στα ΤΕΕ αρμοδιότητας των υπαλλήλων της.

19) Ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή Δημοτών Κερατσινίου Πειραιά ζητεί την επαναλειτουργία της λεωφορειακής γραμμής Χαλκηδώνας - Αθηνών.

20) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Γρεβενών ζητεί να θεσπισθούν αναπτυξιακά κίνητρα για τον ορεινό όγκο της Πίνδου.

21) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ και ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Κορώνης Μεσσηνίας ζητεί τον επανέλεγχο των σημειωμένων κατοικιών της περιοχής του.

22) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Φλώρινας ζητεί να χρηματοδοτηθούν οι εργασίες συντήρησης του Χιονοδρομικού Κέντρου της Βίγλας Φλωρίνης.

23) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χανίων ζητεί την ηλεκτροδότηση από τη ΔΕΗ της νήσου Γαύδου.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 2288/4-10-99 ερώτηση ΑΚΕ 361 δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1271/15-11-99 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στη με αριθμό 2288/361/4-10-99 ερώτηση και Α-ΚΕ που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Γ. Σούρλα και αφορά τη χορήγηση αδειών ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικών κλινικών και αδειών επέκτασης Ιδιωτικών Κλινικών, μετά την έκδοση του π.δ. 517/91 και σε συνέχεια των με αριθμ. πρωτ. 1180/27-10-99 και 1228/8-11-99 εγγράφων μας, σας καταθέτουμε την απάντηση της Δ/νσης Υγείας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ανατολικής Αττικής.

Ο Υπουργός
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ”

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

2. Στην με αριθμό 2501/99 ερώτηση ΑΚΕ 399 δόθηκε με το υπ'αριθμ. 55/15-11-99 έγγραφο από τον Υπουργό Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση της ερώτησης και αίτησης κατάθεσης εγγράφων 2501/399/99 του Βουλευτή κ. Θ. Δαμιανού, σας γνωστοποιούμε, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μας και σύμφωνα με τα σχετικά στοιχεία που έθεσε υπόψη μας η ΕΡΤ-ΑΕ (ΕΡΑ), τα εξής:

Η Προϊσταμένη της Υποδιευθύνσεως Αικατερίνη Κουκούλη είναι πτυχιούχος ΤΕΙ Ηλεκτρολόγων-Μηχανικών.

Ασχολήθηκε με τη διαφήμιση-μάρκετινγκ από το 1989 ως υπεύθυνη έρευνας και μάρκετινγκ στο ραδιοφωνικό Σταθμό FLASH 961. Η απασχόλησή της διήρκεσε έως το 1993. Έκτοτε ανέλαβε διευθύντρια διαφήμισης-μάρκετινγκ στους εκδοτικούς δημοσιογραφικούς οργανισμούς Ι. Γ. Δραγούνης Α.Ε. και Κ. Δραγούνης Α.Ε. (περιοδικά ενδεικτικώς αναφερόμενα: Τηλεθεατής, Πανόραμα, Αβαντάζ, Βοξ, Ιδέες για το Σπίτι κλπ.).

Από τον Απρίλιο του 1997 ανέλαβε ως προϊσταμένη της Υποδιεύθυνσης Διαφήμισης και Μάρκετινγκ της ΕΡΑ.

Προ της ελεύσεώς της στην ΕΡΑ τα διαφημιστικά έσοδα, και συγκεκριμένα της αμέσως προηγούμενης περιόδου δηλαδή της οικονομικής χρήσεως 1.7.96-30.6.97 ανέρχονταν σε 152 εκατομμύρια.

Κατά την πρώτη χρήση υπό την καθοδήγησή της (1.7.97-30.6.98) τα έσοδα ανήλθαν σε 340 εκατομμύρια. Δηλαδή σημειώθηκε αύξηση κατά 124%.

Κατά τη δεύτερη χρήση (1.7.98-30.6.99) τα έσοδα ανήλθαν σε 588 εκατομμύρια, δηλαδή αύξηση από την αρχική χρήση 290%.

Η Τμηματάρχης διαφήμισης Ελένη Χαλά είναι αριστούχος πτυχιούχος του 1996 του Τμήματος Επικοινωνίας και ΜΜΕ του Πανεπιστημίου Αθηνών και ολοκληρώνει τον κύκλο σπουδών της στο Μεταπτυχιακό Τμήμα του ίδιου Πανεπιστημίου.

Οι αμοιβές αμφοτέρων βρίσκονται σε επίπεδα αισθητώς χαμηλότερα αυτών της ελεύθερης αγοράς.

Η ΕΡΑ ειδικώς, αλλά και η ΕΡΤ, γενικώς, δεν διαθέτουν μονίμους υπαλλήλους με τέτοια εμπειρία, εξειδίκευση και ενασχόληση στο χώρο του μάρκετινγκ και της διαφήμισης.

Οι ανανεούμενες ανά έτος συμβάσεις Προσωπικού Ειδικών Θέσεων, οι οποίες συμβάσεις νομίμως προβλέπονται από τον έχοντα ισχύ νόμο Γενικό Κανονισμό Προσωπικού της ΕΡΤ να καταλαμβάνονται από άτομα εκτός του τακτικού προσωπικού της ΕΡΤ, απέβησαν εξόχως αποτελεσματικές για την ΕΡΑ, όπως προκύπτει τόσο από τα ποσοστά αύξησης των διαφημιστικών εσόδων, όσο και από τους απόλυτους αριθμούς.

Ένα λιμνάριον και μη αποδοτικό τμήμα της Ραδιοφωνίας κατέστη αμέσως μάχιμο μέσα στην ελεύθερη και ανταγωνιστική αγορά.

Εάν αφαιρεθεί από τα διαφημιστικά έσοδα των προαναφερθεισών χρήσεων η ετήσια χορηγία του ΟΠΑΠ, η οποία ρυθμίζεται σε ανώτερο διευθυντικό επίπεδο μεταξύ των δύο δημόσιων φορέων, τότε η αύξηση των καθαρών διαφημιστικών εσόδων ανά έτος εξακοντίζεται σε υπερτριπλασιασμό και υπερεξαπλασιασμό αλληλοδιαδόχως.

2. Συνημμένως σας διαβιβάζουμε τα στοιχεία-δικαιολογητικά (σελ. 12) που ζητούνται για κατάθεση στη Βουλή.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ”

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 2745/18-10-99 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 95/12-11-99 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση του από 18-10-99 εγγράφου σας, σχετικά με την 2745/18-10-99 ερώτηση, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης, αναφορικά με τα προβλήματα των εργατοτεχνικών Υποδηματοποιίας και Δέρματος Ν. Θεσσαλονίκης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α.- 1. α) Βασικός στόχος της φορολογικής πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, μέσα στα πλαίσια της ασκούμενης από την Κυβέρνηση δημοσιονομικής πολιτικής, είναι η δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών, η προστασία του εισοδήματος των φορολογουμένων και η άρση των ανισοτήτων με την επιβολή φόρου σε όλες τις κοινωνικές ομάδες ανάλογα με τις οικονομικές τους δυνατότητες.

β) Σύμφωνα με τον πρόσφατο νόμο “Απλοποιήσεις και Ελαφρύνσεις στη φορολογία εισοδήματος και άλλες διατάξεις” που ψηφίστηκε στη Βουλή προβλέπεται αύξηση του αφορολόγητου ποσού σε 1.600.000 δρχ. για τα εισοδήματα χρήσης 1999, ενώ για το έτος 2000 κι επόμενα, το αφορολόγητο ποσό θα ανέλθει σε 2.000.000 δρχ.

2. Επίσης, αυξάνεται η μείωση φόρου για παιδιά ως εξής:

α) Τριάντα χιλιάδες (30.000) δρχ. όταν έχει ένα τέκνο που τον βαρύνει.

β) Τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) δρχ. για κάθε τέκνο του ό-
ταν έχει δύο (2) τέκνα που τον βαρύνουν.

γ) Πενήντα χιλιάδες (50.000) δρχ. για κάθε τέκνο του, όταν έ-

χει τρία (3) τέκνα που τον βαρύνουν. Το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) δρχ. προσαυξάνεται κατά δέκα χιλιάδες (10.000) δρχ. επί πλέον για κάθε τέκνο του που τον βαρύνει από το τρίτο.

3. Επί πλέον προβλέπεται αύξηση των ποσών ορισμένων δαπανών που εκπίπτουν από το συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου.

4. Τέλος τα αντικειμενικά κριτήρια έχουν καταργηθεί για τα εισοδήματα που αποκτώνται από τη διαχειριστική χρήση 1999 (οικ. έτους 2000).

Β. Ο Πίνακας αγαθών και υπηρεσιών για τα οποία δύνανται τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ είναι δεδομένος με την Οδηγία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (6η Οδηγία 77/388/ΕΟΚ, όπως ισχύει).

Στο Παράρτημα ΙΙΙ του ν. 1642/86 περί ΦΠΑ όπως ισχύει και το οποίο έχει εναρμονιστεί με την ως άνω αναφερόμενη οδηγία, περιλαμβάνονται τα αγαθά και οι υπηρεσίες που υπάγονται στο χαμηλό συντελεστή ΦΠΑ 8%. Σημειώνεται ότι, τα αγαθά αυτά είναι κυρίως είδη πρώτης ανάγκης στο οποία δεν περιλαμβάνονται τα υποδήματα και τα έτοιμα δερμάτινα ενδύματα.

Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει ευχέρεια ικανοποίησης του αιτήματος για μείωση του συντελεστή ΦΠΑ στα υποδήματα και τα έτοιμα δερμάτινα ενδύματα (από 18% σε 8%).

Αντίθετη ρύθμιση θα αποτελούσε κοινοτική παράβαση με συνέπειες για τη χώρα μας.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΔΡΥΣ"

4. Στην με αριθμό 2761/18-10-99 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1903/11-11-99 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2761/18-10-99 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ιωάννη Βαρβιτσιώτη σχετικά με τη παραχώρηση των ιατρικών μηχανημάτων του ΙΚΑ στα νοσοκομεία Θεσσαλονίκης, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα τα οποία μας έκανε γνωστά η Διοίκηση του Ιδρύματος.

Είναι απολύτως ανακριβές ότι στα υπόγεια των Μονάδων του ΙΚΑ Θεσσαλονίκης φυλάσσονται για χρόνια, πανάκριβα μηχανήματα για τους καρκινοπαθείς και καρδιοπαθείς που δεν χρησιμοποιούνται.

Αντίθετα οι Μονάδες του ΙΚΑ πανελλαδικά και αυτές της Θεσσαλονίκης εξοπλίζονται συνεχώς με μηχανήματα υπερσύγχρονης τεχνολογίας για την αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας προς τους ασφαλισμένους του.

Έτσι μόνο το τελευταίο 10μηνο (1/99-10/99) τοποθετήθηκαν και λειτουργούν στις Μονάδες της Θεσσαλονίκης τα παρακάτω μηχανήματα νέας τεχνολογίας:

Νομαρχιακή Μονάδα Υγείας Θεσσαλονίκης
TRIPLEX, Μαστογράφος, TEST Κόπωσης, Βιοχημικός και Αιματολογικός αναλυτής.

Τοπική Μονάδα Υγείας Πύλης Αξιού
Μηχάνημα Μέτρησης Οστικής Πυκνότητας
Νέο Τηλεχειριζόμενο Ακτινολογικό Συγκρότημα για αντικατάσταση παλαιού

2ο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης
TRIPLEX

Τοπική Μονάδα Υγείας Τούμπα
Αιματολογικός Αναλυτής
Τοπική Μονάδα Υγείας Νεάπολης
Αιματολογικός Αναλυτής

Επίσης έχει ολοκληρωθεί η μελέτη και επίκειται η τοποθέτηση Μαγνητικού Τομογράφου στο 2ο Νοσοκομείο ΙΚΑ Θεσσαλονίκης. Οι εργασίες θα ξεκινήσουν άμεσα.

2. Δεν ανταποκρίνεται επίσης στην πραγματικότητα ότι το ΙΚΑ επιδιώκει να ενοικιάσει ιατρικό εξοπλισμό σε νοσοκομεία. Το ΙΚΑ εγκαθιστά μηχανήματα σε διάφορα Νοσοκομεία του ΕΣΥ (π.χ. ΚΑΤ, Τζάνειο, Σισμανόγλειο) και επιδιώκει την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων του, δεδομένου ότι οι περισσότεροι νοσηλεύόμενοι σε κρατικά νοσοκομεία είναι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ, με το μικρότερο δυνατό κόστος.

3. Όσον αφορά τον συμψηφισμό των οφειλών του ΙΚΑ που επιδιώκουν τα Νοσοκομεία με την εγκατάσταση μηχανημάτων υψηλής τεχνολογίας ότι οι όροι εγκατάστασης των μηχανημάτων σε Νοσοκομεία του ΕΣΥ δεν συνδέονται με τυχόν εκκρεμείς απαιτήσεις των Νοσοκομείων έναντι του ΙΚΑ.

Η άμεση εγκατάσταση και λειτουργία όλου του ιατρικού εξοπλισμού αποτελεί πρώτη προτεραιότητα της Διοίκησης του ΙΚΑ και πρόκειται να ολοκληρωθεί πολύ σύντομα.

Ήδη το Ίδρυμα στα πλαίσια συνεργασίας του με τα Κρατικά Νοσοκομεία βρίσκεται σε συνεννόηση με το Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης προκειμένου να τοποθετηθεί εκεί ψηφιακός Αγγειογράφος.

Ο Υφυπουργός
ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ"

5. Στην με αριθμό 2819/20-10-99 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 109/12-11-99 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση του από 20-10-99 εγγράφου σας, σχετικά με την 2819/20-10-99 ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Παν. Ψωμάδης, αναφορικά με αίτημα για κατάργηση του Φ.Μ.Α.Π. και μείωση του συντελεστή της φορολόγησης των εισοδημάτων από ακίνητα και γαίες των Ιδρυμάτων, σας πληροφορούμε τα εξής:

Α. 1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 του ν. 2459/1997, απαλλάσσονται του φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας, τα κτίσματα των ακινήτων που ιδιοχρησιμοποιούνται, μεταξύ των άλλων, από νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και τα κοινωφελή ιδρύματα, ενώ σε φόρο υποβάλλεται μόνο η αξία του οικοπέδου.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ίδιου νόμου, όπως ισχύουν με το άρθρο 14 του ν. 2579/1998, ορίζεται ότι, από τη συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας, για τα ημεδαπά και ξένα με τον όρο της αμοιβαιότητας, νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που επιδιώκουν αποδεδειγμένα σκοπούς κοινωφελείς, θρησκευτικούς, φιλανθρωπικούς και εκπαιδευτικούς καθώς και τα ημεδαπά κοινωφελή ιδρύματα, το αφορολόγητο ποσό ορίζεται στις 172.500.000 δραχμές, ενώ το υπόλοιπο ποσό που απομένει μετά τον υπολογισμό του ανωτέρω αφορολόγητου ορίου, φορολογείται με πάγιο συντελεστή 0,35%.

Η ευνοϊκή αυτή φορολογική αντιμετώπιση, καταδεικνύει την ευαισθησία της Πολιτείας για τα ανωτέρω νομικά πρόσωπα και την αναγνώριση του έργου που Επιτελούν.

Αν εξομοιωθεί η φορολόγηση των επιχειρήσεων με των ιδρυμάτων, φρονούμε ότι τα τελευταία θα περιέλθουν σε δυσμενέστερη θέση, όπως προκύπτει από τον πίνακα που σας παραθέτουμε:

Φορολόγηση εταιρειών	Φορολόγηση Ιδρυμάτων
Απαλλάσσονται από φόρο, τα κτίσματα των ακινήτων, που ιδιοχρησιμοποιούν	Απαλλάσσονται από το φόρο τα κτίσματα των ακινήτων, που ιδιοχρησιμοποιούν
Αφορολόγητο όριο 69.000.000 δραχμές	Αφορολόγητο όριο 172.500.000 δραχμές
Πάγιος συντελεστής φορολόγησης 0,7%	Πάγιος συντελεστής φορολόγησης 0,35%

2. Η φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας, που επιβλήθηκε με το ν. 2459/1997 για πρώτη φορά, αποσκοπεί στη δικαιότερη κατανομή του φορολογικού βάρους, στην άμβλυνση της ανισοκατανομής του πλούτου και εν τέλει στην ορθολογικότερη χρησιμοποίηση των οικονομικών πόρων της Χώρας. Ως εκ τούτου, δεν είναι στις προθέσεις του Υπουργείου, η κατάργηση του φόρου αυτού.

Β. 1. Με τις διατάξεις της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 99 του ν. 2238/1994 ορίζεται ότι, αντικείμενο του φόρου στα ημεδαπά νομικά πρόσωπα δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα είναι το καθαρό εισόδημα που προκύπτει στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή μόνο από την εκ-

μίσθωση ακινήτων καθώς και από κινητές αξίες. Δεν αποτελούν αντικείμενο φορολογίας τα λοιπά εισοδήματα αυτών των νομικών προσώπων, καθώς και τα κάθε είδους άλλα έσοδά τους που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού τους.

2. Περαιτέρω σύμφωνα με τις διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 109 του ν. 2238/1994, που προστέθηκαν με την παρ. 19 του άρθρου 13 του ν. 2459/97 και ισχύουν για εισοδήματα που αποκτώνται από την 1-1-1996 και μετά, τα νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που επιδιώκουν κοινωνικώς σκοπούς φορολογούνται με συντελεστή 10% για τα εισοδήματα που αποκτούν από την εκμίσθωση οικοδομών και γαιών.

3. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι, τα κοινωνικά ιδρύματα φορολογούνται μόνο για τα εισοδήματά τους από ακίνητα σε αντίθεση με τις επιχειρήσεις οι οποίες φορολογούνται σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 105 του ν. 2238/1994, για όλα τα έσοδά τους και κατά συνέπεια δεν υπάρχει άνιση μεταχείριση σε βάρος των κοινωνικών ιδρυμάτων. Εξάλλου το Υπουργείο Οικονομικών ανέκαθεν αναγνώριζε και επικροτούσε το κοινωνικό, πολιτιστικό και φιλανθρωπικό έργο και γενικά τους ευγενείς σκοπούς που επιδιώκουν και πραγματοποιούν τα νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού και φιλανθρωπικού χαρακτήρα.

Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μεριμνά ώστε, αυτά να υποστούν τη μικρότερη δυνατή φορολογική επιβάρυνση, στα πλαίσια βέβαια της επιδιωκόμενης φορολογικής δικαιοσύνης, προκειμένου να μην αποστερηθούν πόρων μεγέθους τέτοιου που να τους δημιουργεί πρόβλημα για τη συνέχιση της επιδίωξης και πραγματοποίησης του σκοπού τους.

Προς τούτο, τα εισοδήματα τα οποία αποκτούν τα ανωτέρω νομικά πρόσωπα που επιδιώκουν κοινωνικώς σκοπούς και τα οποία προέρχονται από την εκμίσθωση οικοδομών και γαιών υπόκεινται σε φορολογία με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%) και όχι με συντελεστή τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) όπως ισχύει για τα εισοδήματα που αποκτούν τα νομικά πρόσωπα που επιδιώκουν γενικά μη κερδοσκοπικούς σκοπούς.

4. Τέλος σας γνωρίζουμε ότι, δεν αντιμετωπίζεται επί του παρόντος η κατάργηση ή τροποποίηση των ως άνω διατάξεων, οι οποίες θεσμοθετήθηκαν σχετικά πρόσφατα.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΔΡΥΣ"

6. Στην με αριθμό 2859/20-10-99 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 113/8-11-99 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση του από 20-10-99 εγγράφου σας, σχετικά με την 2859/20-10-99 ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος, αναφορικά με το πιο πάνω θέμα σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Α. 1. Με τις διατάξεις της περ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 99 του ν. 2238/94 ορίζεται ότι, αντικείμενο φόρου στα ημεδαπά νομικά πρόσωπα δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα είναι το καθαρά εισόδημα που προκύπτει στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή μόνο από την εκμίσθωση ακινήτων καθώς και από κινητές αξίες. Δεν αποτελούν αντικείμενο φορολογίας τα λοιπά εισοδήματα αυτών των νομικών προσώπων, καθώς και τα κάθε είδους άλλα έσοδά τους που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού τους.

2. Περαιτέρω σύμφωνα με τις διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 109 του ν. 2238/1994, που προστέθηκαν με την παρ. 19 του άρθρου 13 του ν. 2459/97 και ισχύουν για εισοδήματα που αποκτώνται από την 1-1-1996 και μετά τα νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που επιδιώκουν κοινωνικώς σκοπούς φορολογούνται με συντελεστή 10% για τα εισοδήματα που αποκτούν από την εκμίσθωση οικοδομών και γαιών.

3. Εξάλλου, με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 12 του άρθρου 105 και του άρθρου 23 του ν. 2238/1994, προκειμένου για τον προσδιορισμό του φορολογητέου καθαρού εισοδήματος που αποκτούν τα νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρα-

κτήρα από την εκμίσθωση ακινήτων, από το ακαθάριστο εισόδημα αφαιρείται για αποσβέσεις ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) (χωρίς δικαιολογητικά) και επί πλέον μέχρι δέκα πέντε τοις εκατό (15%) με δικαιολογητικά δαπανών (ασφάλιστρα, έξοδα επισκευής και συντήρησης, αμοιβές δικηγόρων, για διαφορές απόδοσης μισθίου ή καθορισμού μισθώματος), όταν αυτό προέρχεται από ακίνητα που χρησιμοποιούνται ως κατοικίες, οικτροφεία, σχολεία φροντιστήρια, αίθουσες κινηματογράφων ή θεάτρων, ξενοδοχεία, κλινικές και σανατόρια. Αφαιρείται επίσης ποσοστό 5% για αποσβέσεις και μέχρι 5% για δαπάνες με δικαιολογητικά, όταν προέρχεται από λοιπά ακίνητα.

4. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι, τα κοινωνικά ιδρύματα φορολογούνται μόνο για τα εισοδήματά τους από ακίνητα, σε αντίθεση με τις επιχειρήσεις οι οποίες φορολογούνται σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 105 του ν. 2238/94 για όλα τα έσοδά τους κατά συνέπεια είναι λογικό και δίκαιο για τον προσδιορισμό του εισοδήματος των κοινωνικών ιδρυμάτων από ακίνητα, να εκπίπτουν μόνο οι αναφερόμενες στην παρ. 3 του παρόντος δαπάνες, ενώ για τον προσδιορισμό των καθαρών κερδών των επιχειρήσεων να εκπίπτουν, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 31 και 105 του ίδιου νόμου όλες οι δαπάνες που συμβάλλουν στη δημιουργία εισοδήματος, με πιθανό αποτέλεσμα σε ορισμένες περιπτώσεις να προκύπτει και ζημία. Περαιτέρω, σας γνωρίζουμε ότι για την αναγνώριση της ζημίας αυτής προϋπόθεση αποτελεί η τήρηση επαρκών και ακριβών βιβλίων Γ' κατηγορίας του Κ.Β.Σ. από τις επιχειρήσεις. Επομένως η αναγνώριση της ζημίας αυτής δεν αποτελεί άνιση μεταχείριση σε βάρος των κοινωνικών ιδρυμάτων.

5. Τέλος σας γνωρίζουμε ότι, δεν αντιμετωπίζεται επί του παρόντος η κατάργηση ή τροποποίηση των πιο πάνω διατάξεων, οι οποίες θεσμοθετήθηκαν σχετικά πρόσφατα.

Β. 1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 του ν. 2459/1997, απαλλάσσονται του φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας, τα κτίσματα των ακινήτων που ιδιοχρησιμοποιούνται, μεταξύ των άλλων, από νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και τα κοινωνικά ιδρύματα, ενώ σε φόρο υποβάλλεται μόνο η αξία του οικοπέδου.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ίδιου νόμου, όπως ισχύουν με το άρθρο του ν. 2579/1998, ορίζεται ότι, από τη συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας, για τα ημεδαπά και ξένα με τον όρο της αμοιβαιότητας, νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που επιδιώκουν αποδεδειγμένα σκοπούς κοινωνικώς, θρησκευτικούς, φιλανθρωπικούς και εκπαιδευτικούς καθώς και τα ημεδαπά κοινωνικά ιδρύματα, τα φορολογητο ποσό ορίζεται στις 172.000.000 δραχμές, ενώ το υπόλοιπο ποσό που απομένει μετά τον υπολογισμό του ανωτέρω αφορολογητού ορίου, φορολογείται με πάγιο συντελεστή 0,35%.

Η ευνοϊκή αυτή φορολογική αντιμετώπιση, καταδεικνύει την ευαισθησία της Πολιτείας για τα ανωτέρω νομικά πρόσωπα και την αναγνώριση του έργου που επιτελούν.

Αν εξομοιωθεί η φορολόγηση των επιχειρήσεων με των ιδρυμάτων, φρονούμε ότι τα τελευταία θα περιέλθουν σε δυσμενέστερη θέση, όπως προκύπτει από τον πίνακα που σας παραθέτουμε:

Φορολόγηση εταιρειών	Φορολόγηση Ιδρυμάτων
Απαλλάσσονται από φόρο, τα κτίσματα των ακινήτων, που ιδιοχρησιμοποιούν	Απαλλάσσονται από το φόρο, τα κτίσματα των ακινήτων, που ιδιοχρησιμοποιούν
Αφορολόγητο όριο 69.000.000 δραχμές	Αφορολόγητο όριο 172.500.000 δραχμές
Πάγιος συντελεστής φορολόγησης 0,7%	Πάγιος συντελεστής φορολόγησης 0,35%

2. Η φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας, που επιβλήθηκε με το ν. 2459/1997 για πρώτη φορά, αποσκοπεί στη δικαιότερη κατανομή του φορολογικού βάρους, στην άμβλυνση της ανισοκατανομής του πλούτου και εν τέλει στην ορθολογικότερη χρησιμοποίηση των οικονομικών πόρων της Χώρας. Ως εκ τούτου, δεν είναι στις προθέσεις του Υπουργείου, η κατάργηση

του φόρου αυτού.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΔΡΥΣ"

7. Στην με αριθμό 2889/21-10-99 ερώτηση ΑΚΕ 442 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1278/15-11-99 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 2889/442/21-10-99 ερώτηση και ΑΚΕ που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Αθ. Γιαννόπουλο και αφορά τις προτάσεις του Διοικητικού του ΙΚΑ για αναθεώρηση του δημοσίου χαρακτήρα των υπηρεσιών υγείας, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Η πολιτική του Υπουργείου μας κατά την τελευταία τριετία έχει ενισχύσει το δημόσιο χαρακτήρα του ΕΣΥ με μέτρα και δράσεις που υλοποιούνται καθημερινά όσον αφορά τις υποδομές, τη στελέχωση, τον εξοπλισμό, και τη διαχείριση των οικονομικών πόρων των νοσοκομείων.

2. Καμία πρόταση του Διοικητή του ΙΚΑ δεν έχει κατατεθεί που να αφορά αλλαγές στο Εθνικό Σύστημα Υγείας προς την κατεύθυνση της αναθεώρησης του δημοσίου χαρακτήρα των παρεχομένων υπηρεσιών υγείας, όπως κατ' επανάληψη έχει τοποθετήσει δημοσίως.

Ο Υπουργός
Α. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

8. Στην με αριθμό 2890/21-10-99 ερώτηση ΑΚΕ 443 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4987/15-11-99 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2890/443/21.10.99 του Βουλευτή Φθιώτιδας κ. Αθ. Γιαννόπουλου σχετικά με τη μακροχρόνια ενοίκιαση ακινήτων ιδιοκτησίας του Πανεπιστημίου Αθηνών σας γνωρίζουμε τα εξής: Στην Υπηρεσία μας απεστάλησαν από το Πανεπιστήμιο Αθηνών, για έγκριση μετά από αξιολόγηση και σχετική εισήγησή μας για γνωμοδότηση προς το Συμβούλιο Εθν. Κληροδοτημάτων οι μακροχρόνιες μισθώσεις των εξής ακινήτων:

1. Γ' Σεπτεμβρίου 42 και Πολυτεχνείου, Αθήνα εκ κληρ/τος Γ. Φωτεινού.
2. Σοφοκλέους 2, Αθήνα εκ κληρ/τος Θ. Μανούση.
3. Πειραιώς 33, Αθήνα εκ κληρ/τος Σπ. Μαγγίνα.
4. Πανεπιστημίου 53 και Σανταρόζα, Αθήνα εκ κληρ/τος Α. Παπαδάκη.
5. Μητροπόλεως 67, Αθήνα εκ κληρ/τος Ελ. Τζιβανοπούλου.
6. Αιόλου 89 και Φιλοποίμενος, Αθήνα εκ κληρ/τος Ε. & Θ. Αρεταίου.

Εξ αυτών μόνο οι υπ' αριθμ. 1, 2, 3 μισθώσεις έχουν εγκριθεί από την Υπηρεσία μας μετά από σύμφωνη γνωμοδότηση του Συμβουλίου Εθν. Κληροδοτημάτων ενώ οι υπόλοιπες εκκρεμούν για εισαγωγή ενώπιον του Συμβουλίου Εθν. Κληρ/των.

Η αξιοποίηση των ακινήτων έγινε βάσει των άρθρων 72 και 94 του ΑΝ 2039/39, οι δε βασικοί όροι της μίσθωσης των 3 αυτών ακινήτων, καθώς και η διαδικασία που ακολουθήθηκε έχουν ως εξής:

1. Ακίνητο Γ' Σεπτεμβρίου 42 και Πολυτεχνείου: Πρόκειται για 5 όροφο ακίνητο επιφ. περίπου 3130 τ.μ. για την εκμίσθωση του οποίου έγιναν 2 διαγωνισμοί, ο πρώτος της 6.4.98 που απέβη άκαρπος και ο δεύτερος την 9.11.98. Κατά το διαγωνισμό αυτό υποβλήθηκε μόνο μία προσφορά, της Κοινοπραξίας "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ Α.Ε." και "ΤΕΒ ΑΕ" με μίσθωμα κατώτερο του ελαχίστου η οποία απορρίφθηκε αλλά μετά από διαπραγμάτευση και αύξηση του ενοικίου, η μίσθωση αποφασίστηκε να δοθεί με απευθείας εκμίσθωση.

Οι βασικοί όροι της μίσθωσης είναι οι εξής:

1. Διάρκεια μίσθωσης 20 χρόνια με δικαίωμα παράτασης για 10 χρόνια ακόμη με διαπραγμάτευση ενοικίου.

2. Περίοδος χάριτος συνολικά 52 μηνών ήτοι 22 μήνες από της εγκρίσεως της προμελέτης από το Υπουργείο Πολιτισμού και ΥΠΕΧΩΔΕ ή της εγκρίσεως από το Υπουργείο Οικονομικών χρονικό διάστημα κατά το οποίο δεν θα καταβάλλεται καθόλου

ενοίκιο και 30 μήνες για την ολοκλήρωση των εργασιών ανακαίνισης- αναπαλαίωσης του κτιρίου, χρονικό διάστημα κατά το οποίο θα καταβάλλεται μίσθωμα 100.000 μηνιαίως.

3. Μετά το πέρας των 52 μηνών και για διάστημα 24 μηνών μηνιαίο καταβαλλόμενο μίσθωμα 2.400.000. Μετά το πέρας των 24 μηνών το μίσθωμα θα αναπροσαρμόζεται κατά τον τιμάριθμο του προηγούμενου έτους προσαυξημένο κατά 1%.

4. Ποσό επένδυσης 930.000.000 δρχ. περίπου σύμφωνα με την εγκεκριμένη προμελέτη, τα οποία επιβαρύνεται εξ ολοκλήρου ο μισθωτής.

5. Μετά το πέρας της μισθώσεως το κτίριο θα παραδοθεί στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

6. Εγγύηση μίσθωσης 4.800.000 δρχ.

2. Ακίνητο Σοφοκλέους 2: Πρόκειται για ακίνητο επιφ. περίπου 1853 τ.μ. για την εκμίσθωση του οποίου έγινε διαγωνισμός στις 9.11.1998 και πλειοψήφισε η κοινοπραξία "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ ΑΕ" -ΤΕΒ ΑΕ.

Οι βασικοί όροι της μίσθωσης είναι οι εξής:

1. Διάρκεια μίσθωσης 20 χρόνια με δικαίωμα παράτασης για 10 ακόμη χρόνια με διαπραγμάτευση ενοικίου.

2. Περίοδος χάριτος συνολικά 48 μηνών (4 ετών) ήτοι 18μήνες από της εγκρίσεως της προμελέτης από το Υπουργείο Πολιτισμού και ΥΠΕΧΩΔΕ και της εγκρίσεως από το Υπουργείο Οικονομικών, χρονικό διάστημα κατά το οποίο δεν θα καταβάλλεται καθόλου ενοίκιο και 30 μήνες για την ολοκλήρωση των εργασιών ανακαίνισης- αναπαλαίωσης του κτιρίου, χρονικό διάστημα κατά το οποίο θα καταβάλλεται μίσθωμα 100.000 δρχ. μηνιαίως ήτοι 3.000.000 συνολικά.

3. Μετά το πέρας των 48 μηνών και για 24 μήνες, μηνιαίο καταβαλλόμενο μίσθωμα 5.000.000 δρχ. μετά την πάροδο των 24 μηνών αναπροσαρμοζόμενο κατά τον τιμάριθμο του προηγούμενου έτους προσαυξημένο κατά 1%.

4. Ποσό επένδυσης 550.000.000 δρχ. περίπου σύμφωνα με την εγκεκριμένη προμελέτη.

5. Μετά το πέρας της μισθώσεως το κτίριο θα παραδοθεί στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

6. Εγγύηση μίσθωσης 10.000.000 δρχ.

3. Ακίνητο Πειραιώς 33: Πρόκειται για ακίνητο διατηρητέο επιφ. περίπου 631 τ.μ. για την εκμίσθωση του οποίου έγιναν 2 διαγωνισμοί, ο πρώτος την 6/4/1998 που απέβη άκαρπος και ο δεύτερος την 9.11.1998. Κατά το διαγωνισμό υποβλήθηκε μόνο μία προσφορά της Κοινοπραξίας "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ ΑΕ" - "ΤΕΒ ΑΕ".

Οι βασικοί όροι της μίσθωσης είναι οι εξής:

1. Διάρκεια μίσθωσης 20 χρόνια με δικαίωμα παράτασης για 10 ακόμη χρόνια με διαπραγμάτευση ενοικίου.

2. Περίοδος χάριτος συνολικά 38 μηνών ήτοι 18 μήνες από της εγκρίσεως της προμελέτης από το Υπουργείο Πολιτισμού και ΥΠΕΧΩΔΕ και της εγκρίσεως από το Υπουργείο Οικονομικών χρονικό διάστημα κατά το οποίο δεν θα καταβάλλεται καθόλου ενοίκιο και 20 μήνες για την ολοκλήρωση των εργασιών ανακαίνισης και επισκευών χρονικό διάστημα κατά το οποίο θα καταβάλλεται μίσθωμα 50.000.000 δρχ. μηνιαίως ήτοι 1.000.000 συνολικά.

3. Μετά το πέρας των 38 μηνών και για 24 μήνες, μηνιαίο καταβαλλόμενο ενοίκιο 900.000 δρχ. μετά την πάροδο των 24 μηνών αναπροσαρμοζόμενο κατά τον τιμάριθμο του προηγούμενου έτους προσαυξημένου κατά 1%.

4. Ποσό επένδυσης 205.000.000 δρχ. περίπου σύμφωνα με την εγκεκριμένη προμελέτη.

5. Μετά το πέρας της μισθώσεως το κτίριο θα παραδοθεί στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

6. Εγγύηση μίσθωσης: 1.800.000 δρχ.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΔΡΥΣ"

Σημ: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

9. Στην με αριθμό 2913/22-10-99 ερώτηση ΑΚΕ 444 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1252/10-11-99 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην με αριθμό 2913/444/22-10-99 ερώτηση και ΑΚΕ που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Γ. Σούρλα και αφορά τις προτάσεις της Επιτροπής Εκπαίδευσης - Μετεκπαίδευσης του ΚΕΣΥ, σχετικά με τον τρόπο εισαγωγής και εκπαίδευσης στις ειδικότητες της Ιατρικής, σας πληροφορούμε ότι οι προτάσεις αυτές μελετώνται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου μας, προκειμένου να προωθηθεί η έκδοση του προβλεπόμενου από την παρ. 2 του άρθρου 20 του ν. 2519/97 π.δ/γματος.

Σας καταθέτουμε την αριθ. 2 απόφαση της 149ης Ολομέλειας/10.6.99 του ΚΕΣΥ με την αντίστοιχη εισήγηση της Επιτροπής Εκπαίδευσης Μετεκπαίδευσης.

Ο Υφυπουργός
Ν. ΦΑΡΜΑΚΗΣ

Σημ: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

10. Στην με αριθμό 2948/22-10-99 ερώτηση ΑΚΕ 448 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 326/16-11-99 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση/ΑΚΕ 2948/448/22.10.99 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Περιφέρειας Κρήτης τα εξής:

1. Η αρχική σύμβαση της αναδόχου εταιρείας ΤΑΛΩΣ ΑΤΕ ήταν 2.140.000.000 δρχ. (συμπεριλαμβανομένων ΦΠΑ και αναθεώρησης 780.000.000 δρχ.) με συμπληρωματική σύμβαση 360.000.000 δρχ. που εγκρίθηκε αρμοδίως. Η ανάδοχος εταιρεία ΤΑΛΩΣ ΑΤΕ ολοκλήρωσε πλήρως το οικονομικό αντικείμενο της σύμβασης (συνολικά 2.500.000.000 δρχ.) και ουδεμία άλλη εργασία υποχρεούτο να εκτελέσει. Στο ίδιο τμήμα του ΒΟΑΚ υπήρχε δεύτερη εργολαβία με ανάδοχο την εταιρεία ΓΝΩΜΩΝ ΑΤΕ με αρχική σύμβαση 890.000.000 δρχ. Τεχνικό αντικείμενο της εργολαβίας ήταν η κατασκευή δύο μεγάλων γεφυρών και η κατασκευή παράλληλων έργων σε ολόκληρο το τμήμα Γούρνες-Χερσόνησος, ανάλογα με τις ανάγκες.

Οι υπηρεσίες διέπιστσαν ότι το τεχνικό αντικείμενο του τμήματος Γούρνες- Χερσόνησος δεν ήταν δυνατόν να περαιωθεί πλήρως και με ασφάλεια με την αρχική εργολαβία της ΤΑΛΩΣ ΑΤΕ λόγω:

α) Εξάντλησης του οικονομικού αντικείμενου με πιθανότητα το συνολικό αντικείμενο να φθάσει το +50% του αρχικού, πέραν του οποίου δεν επιτρέπεται οποιαδήποτε εργασία.

β) Εκτέλεσης στο τμήμα αυτό σωρείας τεχνικών έργων μη προβλεπόμενων από την αρχική μελέτη, που εκπονήθηκε τη δεκαετία του 1980, και τα οποία κρίθηκαν απαραίτητα για την αξιοποίηση της όλης περιοχής (άνω, κάτω διαβάσεις, συνδετήρι οδοί κλπ.).

Κατόπιν τούτο εγκρίθηκε στην εργολαβία της ΓΝΩΜΩΝ ΑΤΕ συμπληρωματική πίστωση 400.000.000 δρχ. με τη Δ1β/271/9/4.1.99 απόφαση του ΥΠΕΧΩΔΕ για την ολοκλήρωση του αντικείμενου της εργολαβίας Γούρνες- Χερσόνησος και ακολούθησε συμπληρωματική σύμβαση, προκειμένου το τμήμα αυτό να αποδοθεί το ταχύτερο στην κυκλοφορία.

Πέραν τούτου και έχοντας υπόψη ότι:

α) οι δύο παραπάνω εργολαβίες εξαντλούν το προβλεπόμενο από το Νόμο οικονομικό αντικείμενο

β) υπήρχε αντικειμενική πίεση για απόδοση του τμήματος στην κυκλοφορία για την αποφυγή ατυχημάτων, για τη συντόμευση κατά πολύ του χρόνου μετακίνησης χιλιάδων τουριστών από Ηράκλειο προς το Νομό Λασιθίου και την παράκαμψη του τουριστικού οικισμού λιμένος Χερσονήσου.

γ) στο συνεχόμενο τμήμα Χερσονήσου - Μάλλια του ίδιου οδικού άξονα, του ίδιου ενάρθρου έργου, του ίδιου τεχνικού δελτίου υπήρχε εγκατεστημένη εργολαβία της εταιρείας ΔΟΜΙ-

ΚΗ ΚΡΗΤΗΣ, στο συμβατικό αντικείμενο της οποίας είχε προβλεφθεί και τυχόν εκτέλεση εργασιών μετά από εντολή της Υπηρεσίας και ανάλογα με τις ανάγκες στο τμήμα Γούρνες-Χερσόνησος.

Εδόθη εντολή στη ΔΟΜΙΚΗ ΚΡΗΤΗΣ να εκτελεσθούν ορισμένες υπολειπόμενες εργασίες μικρής έκτασης στο τμήμα αυτό.

Βασικός γνώμων των ενεργειών αυτών ήταν η ταχεία ολοκλήρωση του έργου για την κυκλοφοριακή ανακούφιση της Ανατολικής Κρήτης.

2. Η καθυστέρηση ολοκλήρωσης του έργου σε σχέση με την αρχική προθεσμία (Ιανουάριος 1997) οφείλεται:

Στη μορφολογία των εδαφών κυρίως ορεινών και βραχυσών, τη διέλευση της οδού μέσω κατοικημένων περιοχών και στους περιορισμούς που επέβαλαν τα Δικαστήρια ύστερα από προσφυγές κατοίκων της περιοχής για περιορισμένη χρήση εκρηκτικών.

3. Τα γεωμετρικά στοιχεία της οδού είναι:

Συνολικό μήκος Ν.Ε.Ο. και οδού σύνδεσης 13,6 χλμ.

Συνολικό μήκος συνδετηρίων οδών κόμβων 3,5 χλμ.

Γέφυρες ανοίγματος 14 μ. δέκα.

Προεντεταμένες γέφυρες ανοίγματος 40 μ. δύο

Κάτω διαβάσεις διαστάσεων 6 μ. Χ 5 μ. δέκα

Κιβωτοειδείς οχετοί διαστάσεων 2 Χ 2 έως 6 Χ 4 είκοσι

Σωληνωτοί οχετοί δίδυμοι δέκα τρεις

Συνολικό μήκος τοίχων ύψους 2-5 μ. χίλια μέτρα

Η δαπάνη των προαναφερομένων εργασιών θα ανέλθει τελικά στο ποσό των 3.000.000.000 δρχ. συμπεριλαμβανομένων και των συμπληρωματικών εργασιών και το κόστος κατασκευής ανά χλμ. ανέρχεται στο ποσό των 180.000.000 δρχ.

Κατατίθενται τα πιο κάτω στοιχεία:

1. Απόφαση έγκρισης του 6ου Ανακεφαλαιωτικού Πίνακα αναδόχου “ΤΑΛΩΣ ΑΕ”

2. 4ο Λογαριασμό του αναδόχου Δομική Κρήτης ΑΕ

3. Αιτιολογική Έκθεση που συνοδεύει τον 3ο Ανακεφαλαιωτικό Πίνακα και 3ο ΠΚΤΜΝΕ αναδόχου Κ/Ξ ΓΝΩΜΩΝ ΑΕ- ΑΛΦΑ ΑΤΕ

4. Προϋπολογισμό προσφοράς

5. 3ο Λογαριασμό αναδόχου “ΔΟΜΙΚΗ ΚΡΗΤΗΣ ΑΕ”

6. Απόφαση έγκρισης πίστωσης 400 εκατ. δρχ. για την ολοκλήρωση του Φυσικού αντικείμενου της εργολαβίας “Μελέτη - Κατασκευή δύο γεφυρών και παράλληλα έργα στο τμήμα Γούρνες-Χερσόνησος του ΒΟΑ Κρήτης”

7. 21η Εντολή πληρωμής της Κ/Ξ “ΓΝΩΜΩΝ ΑΤΕ - ΑΛΦΑ ΑΤΕ”

8. Απόφαση έγκρισης του 3ου Ανακεφαλαιωτικού Πίνακα

9. 35η Εντολή πληρωμής αναδόχου “ΤΑΛΩΣ ΑΤΕ”

10. Αιτιολογική Έκθεση που συνοδεύει τον 6ο Ανακεφαλαιωτικό Πίνακα Αναδόχου “ΤΑΛΩΣ ΑΤΕ”.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ

11. Στην με αριθμό 2999/26-10-99 ερώτηση ΑΚΕ 457 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3720/15-11-99 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση της 2999/26-10-99 ερώτησης ΑΚΕ 457, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων, ο Βουλευτής της ΝΔ, κ. Αλ. Παπαδόγγονας, με θέμα την επιλογή των Γενικών Διευθυντών του ΕΠΥΕΘΑ, της ΓΔΕ και της ΓΔΑΒΕΤ και του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή του ΕΠΥΕΘΑ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο διορισμός στη θέση του Γενικού Διευθυντή του ΕΠΥΕΘΑ, της ΓΔΕ και της ΓΔΑΒΕΤ, καθώς και των Αναπληρωτών τους, λαμβάνει χώρα με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας δυνάμει των άρθρων 3 παρ. 3,4 του ΠΔ 157/1998 (Α'120) και 3 παρ. 3 του ΠΔ 438/1995 (Α' 251) και των δύο ως άνω διατάξεων σε συνδυασμό με το άρθρο 20 παρ. 2 του Ν. 2641/1998 (Α' 211).

Κατά τα ανωτέρω, ο διορισμός των διαλαμβανομένων στην ερώτηση προσώπων είναι απόλυτα νόμιμος και, ως εκ τούτου, τα καταγγελλόμενα από τα συνημμένα στην ερώτηση δημοσιεύματα είναι εντελώς εσφαλμένα και ανακριβή.

Τέλος, σχετικά με την κατάθεση των αιτουμένων από τον ε-

ρωτώντα Βουλευτή εγγράφων, σας επισυνάπτουμε βιογραφικά σημειώματα των κυρίων Γενικών Διευθυντών ΕΠΥΕΘΑ, ΓΔΕ, ΓΔΑΒΕΤ, καθώς και του κ. Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή ΕΠΥΕΘΑ.

Ο Υπουργός
ΑΠ. ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2000.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1998.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1998.

Καλείται επί του Βήματος ο ειδικός εισηγητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Ευάγγελος Αποστόλου.

Ορίστε, κύριε Αποστόλου, έχετε το λόγο για μισή ώρα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι κοινή διαπίστωση ότι ο Προϋπολογισμός του 2000 αλληθωρίζει, με το ένα μάτι στην ΟΝΕ και με το άλλο στις εθνικές εκλογές. Για το λόγο αυτό από τη μια μεριά ολοκληρώνει την ονομαστική - και μόνο ονομαστική - σύγκλιση και από την άλλη επιχειρεί κάποιες παροχές, οι οποίες βέβαια ουδόλως καλύπτουν τις απώλειες των προηγούμενων χρόνων.

Είναι παροχές που είναι και επισφαλείς για μετά τις εκλογές, αφού μετά από πρόσφατη έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου αναφέρεται ότι θα υπάρξει δημοσιονομικό σφίξιμο, κάτι που και ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκης έμμεσα παραδέχτηκε κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού στη Διαρκή Επιτροπή.

Ο Προϋπολογισμός, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν φέρνει κανένα στοιχείο. Για το Συνασπισμό, είναι απλά μία επανάληψη των προϋπολογισμών των προηγούμενων χρόνων. Προϋπολογισμοί που είχαν ως κύριο χαρακτηριστικό τη μονόπλευρη λιτότητα από τη μια μεριά και την αύξηση της κερδοφορίας από την άλλη.

Βέβαια η αριθμητικά του μεγέθους μπορεί να μη φέρνουν εκπλήξεις, κρύβουν όμως ελλείμματα. Μπορεί η Συνθήκη του Μάαστριχτ -και πράγματι έτσι είναι- να επιτρέπει τέτοιες αλχημείες. Όμως η πραγματικότητα είναι άλλη και δεν είναι σωστό να παρουσιάζεται στον ελληνικό λαό μια θολή δημοσιονομική εικόνα.

Δεν επιτρέπεται να εμφανίζονται στον Προϋπολογισμό σαν φορολογικά έσοδα οι αποδιδόμενοι στους τρίτους φόροι και να αφαιρούνται μετά τον προσδιορισμό του ελλείμματος της κεντρικής Κυβέρνησης, για να παρουσιάζεται έλλειμμα 1,2 τρισεκατομμύρια δραχμές, ενώ στην πραγματικότητα είναι 1,9 τρισεκατομμύρια δραχμές.

Κάποτε, αγαπητοί συνάδελφοι, η δημόσια περιουσία θα πάψει να υπάρχει. Πώς θα κλείσει τότε η μαύρη τρύπα του δημόσιου χρέους, το οποίο στο τέλος του 1999 θα φθάσει στα 44,1 τρισεκατομμύρια δραχμές, όταν το 1996 ήταν 36,3 τρισεκατομμύρια δραχμές;

Με πρωτογενή πλεονάσματα και με αποκρατικοποιήσεις θα έπρεπε να είχαμε μείωση του ονομαστικού ύψους του δημόσιου χρέους και ραγδαία κάθοδο του σαν ποσοστό του ακαθαρίστου εθνικού προϊόντος.

Αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι σχετικά με τη δημιουργική λογιστική στην οποία επιδίδεται η Κυβέρνηση. Ας δούμε όμως και την ουσία και κυρίως αυτή που αφορά το εισόδημα του ελληνικού λαού. Μετά από μία μακρόχρονη πορεία -που νομίζω ότι όλοι έχουν αναγνωρίσει- αιματηρών θυσιών από τους οικονομικά ασθενέστερους, έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση με τον Προϋπολογισμό του 2000 και επιχειρεί κάποιες παροχές στους εργαζόμενους και στους συνταξιούχους, που βέβαια ουδόλως καλύπτουν τις απώλειες των προηγούμενων χρόνων, αφού μετά βίας αντισταθμίζουν αυτές του τρέχοντος Προϋπολογισμού. Και ξέρετε αυτή η εισοδηματική πολιτική πολυδιαφημίστηκε ως α-ναδιανομή.

Επί τέσσερις μήνες, λέει τώρα η κυβέρνηση ότι δημιουργήσαμε επί πέντε χρόνια εθνικό πλούτο και τώρα δίνουμε το πλε-

όναμα. Οι ασθενέστεροι είναι κερδισμένοι του φετινού Προϋπολογισμού. Και συμπληρώνει: Φέτος επιτυγχάνεται ριζική αναδιοργάνωση του εθνικού εισοδήματος.

Την απάντηση στις παραπάνω διαπιστώσεις δίνει, αγαπητοί συνάδελφοι η πρώτη ετήσια έκθεση του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ για την οικονομία και την απασχόληση στη χώρα μας.

Λέει: "Η Ελλάδα χαρακτηρίζεται από άνιση κατανομή εισοδήματος σε τέτοιο βαθμό, ώστε το πενήντερο 1/5 πολλώ μάλλον το φτωχότερο 1/10 του πληθυσμού να βιώνει σε καθεστώς νεό-πτωχών".

Και συμπληρώνει: "Το εισόδημα του πλουσιότερου 20% του ελληνικού λαού είναι 6,7 φορές μεγαλύτερο από εκείνο του ασθενέστερου 20%".

Αυτό αγαπητοί συνάδελφοι δείχνει πού οδήγησε τη χώρα μας η οικονομική πολιτική των τελευταίων κυβερνήσεων -και της σημερινής βέβαια- και οι ηττημένοι αυτής της πολιτικής είναι οι οικονομικά ασθενέστεροι που ο Προϋπολογισμός δεν τους ανακουφίζει, τους εξαπατά.

Βέβαια, ο Προϋπολογισμός, όπως είπα και στην αρχή, εξασφαλίζει την είσοδο στην ΟΝΕ, αφού φαίνεται ότι έχουμε πιάσει τους περιφημους δείκτες. Αλλά ΟΝΕ για το Συνασπισμό δεν σημαίνει μόνο αυτό. Σημαίνει ουσιαστική σύγκλιση με τις άλλες οικονομίες, σημαίνει ανάπτυξη προς όφελος όλων, σημαίνει μείωση της ανεργίας και αύξηση της απασχόλησης, σημαίνει κοινωνική πολιτική για να μειωθούν οι ανισότητες και να κλείσουν τα χάσματα.

Δυστυχώς, αγαπητοί συνάδελφοι, όχι μόνο δεν έχουμε καλύψει, έστω και κατ'ελάχιστον την τεράστια απόσταση που μας χωρίζει από τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού δεν έχουμε θεμελιώσει ένα κράτος πρόνοιας, δεν έχουμε προσεγγίσει το επίπεδο εκπαίδευσης, το επίπεδο υγείας των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά κυρίως εξατίας της εισοδηματικής πολιτικής, που ακολουθήθηκε τα τελευταία χρόνια, έχουμε καταντήσει τον Έλληνα πολίτη κοινωνικό ουραγό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και όλα αυτά δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματική σύγκλιση, που πραγματικά τη θέλει ο ελληνικός λαός.

Έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση, αγαπητοί συνάδελφοι, και αυξάνει τους μισθούς στο δημόσιο κατά 2%, η οποία αύξηση και λόγω των φορολογικών ελαφρύνσεων και της μισθολογικής ωρίμανσης θα φθάσει στο 3%. Με πληθωρισμό 2% έχουμε μία πραγματική αύξηση 1%. Βέβαια οι φορολογικές ελαφρύνσεις αυτές αποτελούν ένα ελάχιστο ποσοστό αυτών, που είχαν κλαπεί τα προηγούμενα χρόνια από την άδικη φορολογική πολιτική. Όταν η μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, πλην της περσινής κατά 5,5% σε μία περίοδο, που ο πληθωρισμός από το 1992 μέχρι σήμερα συνολικά είχε ξεπεράσει το 40% έχει στοιχίσει στους οικονομικά ασθενέστερους περισσότερο από επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) τα τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) που επιστρέφονται με αυτές τις ρυθμίσεις, δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας απλός εμπαιγμός. Όταν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι τα τελευταία χρόνια επιβαρύνονται με αύξηση της φορολογίας κατά μέσο όρο 27% και όταν το μεγαλύτερο κομμάτι της φορολογικής πίτας είναι σε βάρος αυτών, τότε τι μπορεί να σημαίνουν αυτές οι ρυθμίσεις;

Αν δεν δούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, και την εξέλιξη της σχέσης έμμεσων-άμεσων φόρων που είναι δυσμενέστεροι το 2000, τότε όλοι καταλαβαίνουμε ότι για τους οικονομικά ασθενέστερους που είναι η πλειοψηφία και είναι αυτοί που βαρύνονται κατά βάση με αυτούς τους φόρους, οι φορολογικές ελαφρύνσεις εξανεμίζονται.

Ακόμα, βέβαια, ο ελληνικός λαός περιμένει την περιφημη φορολογική μεταρρύθμιση, τη φορολογική δικαιοσύνη.

Εκεί, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, που όση επιχειρηματολογία και να επικαλεσθεί η Κυβέρνηση δεν μπορεί να απαντήσει είναι, γιατί παρά την ανάπτυξη που λέει ότι επιτυγχάνει η χώρα μας δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το τεράστιο πρόβλημα της ανεργίας, που σε μερικές περιοχές έχει αποκτήσει και μόνιμο χαρακτήρα.

Η μέχρι σήμερα ασκούμενη πολιτική της Κυβέρνησης κυριαρχείται από το δόγμα ότι η αύξηση της απασχόλησης θα προκύ-

ψει ως αποτέλεσμα της μείωσης του κόστους εργασίας και της αύξησης της κερδοφορίας.

Και το δεύτερο πράγματι συμβαίνει, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί στη χώρα μας το ποσοστό επιβάρυνσης του εργατικού κόστους είναι 12%, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 30% και το ποσοστό κερδοφορίας από την άλλη μεριά είναι στη χώρα μας 23%, ενώ στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 14%.

Αν, αγαπητοί συνάδελφοι, ανατρέξουμε στις εισηγητικές εκθέσεις των τελευταίων προϋπολογισμών, θα δούμε ότι σε όλες η Κυβέρνηση προβλέπει μείωση της ανεργίας. Αν όμως, ανατρέξουμε ταυτόχρονα και στα πραγματικά στατιστικά στοιχεία θα δούμε ότι οι προβλέψεις και κατά συνέπεια οι πολιτικές απέτυχαν, καθώς πρώτον, όχι μόνο το ποσοστό ανεργίας δεν μειώθηκε, αλλά και η κατεύθυνση της κίνησής του ήταν ανοδική, αφού η προβλεπόμενη μείωση πεισματικά μετατράπηκε σε άνοδο.

Δεύτερον, το συνεχώς μειούμενο κόστος εργασίας δεν συνοδεύτηκε με μείωση της ανεργίας και τρίτον, η άνοδος της κερδοφορίας, που στηρίχθηκε στην προηγούμενη μείωση, δεν οδήγησε σε αύξηση των επενδύσεων και συνεπώς στην αύξηση της απασχόλησης.

Η αύξηση του επιδόματος ανεργίας που εξήγγειλε και ο Πρωθυπουργός το Σεπτέμβριο, ως ουσιαστικό μέτρο στήριξης των ανέργων, δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα ούτε ανακουφίζει τους ανέργους. Η αύξηση από τρεις χιλιάδες διακόσιες (3.200) δραχμές την ημέρα σε τρεις χιλιάδες πεντακόσιες (3.500) δραχμές την ημέρα δεν αναιρεί την εντύπωση ότι στη χώρα μας το επίδομα ανεργίας είναι απλά ένα επίδομα ντροπής.

Αν και ο ν. 2224/94 που το ίδιο το Π.Α.Σ.Ο.Κ. έφερε και ψήφισε στη Βουλή προβλέπει ότι το επίδομα ανεργίας θα ανέλθει στο 67% -κατ'εμάς πρέπει να είναι τουλάχιστον στο 80% του μισθού του ανειδίκευτου εργάτη-εν τούτοις και με την τελευταία εξαγγελία μετά βίας καλύπτει το 51%.

Βέβαια, αγαπητοί συνάδελφοι, στη χώρα μας υπάρχει και η πρόσθετη κοροϊδία. Το επίδομα ανεργίας δεν καλύπτει τους νέους που δεν εργάστηκαν ποτέ ούτε και τους μακροχρόνια ανέργους, δηλαδή άνω των δώδεκα μηνών. Ουσιαστικά δεν καλύπτει τα 2/3 των ανέργων.

Ο Συνασπισμός κατέθεσε προτάσεις νόμων τόσο για την αντιμετώπιση της ανεργίας, θέσπιση τριανταπενταώρου χωρίς μείωση των αποδοχών όσο και για την προστασία των μακροχρόνια ανέργων. Ειδικά την τελευταία πρόταση στήριξαν όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και Βουλευτές της Συμπόλιτευσης, αλλά δυστυχώς η Κυβέρνηση τις απέρριψε.

Είναι φανερό, αγαπητοί συνάδελφοι, οι πολιτικές των κομμάτων του δικομματισμού, γιατί και η Νέα Δημοκρατία εφήρμοσε ανάλογη πολιτική και ας κλαίει βέβαια σήμερα με κροκοδείλια δάκρυα. Ρωτήστε, κύριοι συνάδελφοι, τους ανέργους του Μαυτούδιου να σας πουν, τι σήμαιναν αυτές οι πολιτικές που ακολουθήσατε και εσείς τότε, πολιτικές οι οποίες αφήνουν το πρόβλημα της ανεργίας να λυθεί αυτόματα από τις δυνάμεις της αγοράς, δυνάμεις οι οποίες έχουν θεοποιηθεί.

Πρόκειται, αγαπητοί συνάδελφοι, για ένα τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα, που για να αντιμετωπισθεί χρειάζεται συγκεκριμένες πολιτικές δράσεις από το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, αλλά με βασικό μοχλό το δημόσιο τομέα.

Υπάρχουν σήμερα περισσότεροι από εξήντα χιλιάδες ηλικιωμένοι, άνδρες άνω των εξήντα και γυναίκες άνω των πενήντα πέντε, άνεργοι μακράς διάρκειας, που δεν έχουν τη δυνατότητα να ξαναβρούν εργασία και επομένως δεν μπορούν να συμπληρώσουν τις προϋποθέσεις για τις απαιτούμενες ημέρες ασφάλισης και κινδυνεύουν να μην πάρουν σύνταξη. Δεν πρέπει αυτές οι κατηγορίες των ανέργων να ανακουφιστούν;

Υπάρχουν περισσότεροι από διακόσιες εξήντα χιλιάδες άνεργοι μακράς διάρκειας των οποίων η επιδότηση σταματά στους δώδεκα μήνες. Μετά τι γίνεται; Βέβαια, σε μας στην Εύβοια στη ίδια μοίρα βρίσκονται και πολλοί εργαζόμενοι που έχουν να πληρωθούν πέντε και έξι μήνες και όταν τολμήσουν να διεκδικήσουν τις αμοιβές τους αντιμετωπίζουν ακόμη και την παγερή αδιαφορία της δικαιοσύνης.

Θα πρέπει επιτέλους να υπάρξουν προνοιακές πολιτικές γι'

αυτούς τους ανθρώπους ανάλογες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γιατί όχι και καλύτερες. Παρ' ότι η Κυβέρνηση προσπαθεί να εμφανίσει ένα κοινωνικό πρόσωπο στην πολιτική της, τα στοιχεία τη διαψεύδουν, αφού το κοινωνικό κράτος διαρκώς συρρικνώνεται. Οι δημόσιες κοινωνικές δαπάνες στη χώρα μας για απασχόληση, παιδεία, υγεία σύμφωνα με τα στοιχεία της EURO-STAT παραμένουν μικρότερες κατά 5,4% σε ποσοστό του ΑΕΠ απ' ό,ι στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τα ίδια στοιχεία παρ' ότι έχουμε στη χώρα μας ένα από τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας, κατέχουμε την τελευταία θέση στις δημόσιες δαπάνες για την απασχόληση. Μάλιστα την ίδια ώρα η Κυβέρνηση δείχνει εγκληματική αδιαφορία για την αξιοποίηση πόρων από τα σχετικά κοινοτικά προγράμματα, που θα ανακουφίζουν ή θα έδιναν κάποιες διεξόδους στο σοβαρό πρόβλημα της απασχόλησης. Βέβαια ακόμη και αυτά τα κοινοτικά κονδύλια που απορροφώνται, σπαταλώνται σε αμφίβολου αξίας έρευνες και Ινστιτούτα και μάλιστα χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

Αναπτύχθηκε μια ερευνητική για την ανεργία και πραγματοποιήθηκαν αμφίβολου ποιότητας επιδοτούμενα προγράμματα κατάρτισης ανέργων από κέντρα υμετέρων, που δεν είχαν σχέση με την αγορά εργασίας και τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς. Γέμισε η περιοχή της βορειοκεντρικής Εύβοιας υδραυλικούς και ηλεκτρολόγους να εργαστούν πο; Ποια σύνδεση με τις παραγωγικές ανάγκες της Εύβοιας έχει η συγκεκριμένη κατάρτιση; Και λυπάμαι πολύ που θα το πω έχετε μετατρέψει τα διάφορα κέντρα - Ινστιτούτα σε κομματικά στέκια όπου εξαναγκάζονται να υποκλίνονται οι άνεργοι για να μπορέσουν να εξασφαλίσουν ένα ελάχιστο εισόδημα για τη διαβίωσή τους.

Στην υγεία η κατάσταση είναι ακόμη χειρότερη. Είναι τραγικές οι ελλείψεις σε προσωπικό και μέσα που βιώνει καθημερινά ο Έλληνας πολίτης. Εδώ πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι επενδυτικές δαπάνες για την υγεία είναι ανύπαρκτες. Ίσως βέβαια η Κυβέρνηση να μην τις θεωρεί αναγκαίες, γι' αυτόν τον τομέα δεδομένου ότι τα ιδιωτικά συμφέροντα έχουν μπει σε μεγάλο βαθμό. Εκεί όμως που πραγματικά η κατάσταση είναι απελπιστική είναι στην περιφέρεια. Αν δεν αντιληφθεί η Κυβέρνηση ότι η αντιμετώπιση των προβλημάτων υγείας περνάει μέσα από την αναβάθμιση των περιφερειακών νοσοκομείων και των κέντρων υγείας όλο και θα χειροτερεύει η κατάσταση. Είναι αδιανόητο να υπάρχουν σήμερα συνάνθρωποί μας να μην μπορούν να φθάσουν έγκαιρα στα κεντρικά νοσοκομεία. Είναι αδιανόητο να μην υπάρχουν στην επαρχία ασθενοφόρα για την έγκαιρη μεταφορά τους.

Και έρχομαι στην εκπαίδευση. Ο προϋπολογισμός για την παιδεία συνεχίζει και φέτος να κατατάσσει τη χώρα μας στις τελευταίες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο χώρος εξακολουθεί να βρίσκεται σε αναστάτωση εξ αιτίας μιας μεταρρύθμισης που συνάντησε την καθολική αντίδραση μαθητών, εκπαιδευτικών και γονέων. Το αποτέλεσμα είναι τελικά η παιδεία να είναι προνόμιο των εχόντων και των κατεχόντων, αφού για πολλούς τουλάχιστον ο μισός οικογενειακός προϋπολογισμός πρέπει να πηγαίνει στα ιδιαίτερα μαθήματα, για να μπορεί ένας μαθητής να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις του εκπαιδευτικού συστήματος. Και όλοι καταλαβαίνουμε τι σημαίνει για τους οικονομικά ασθενέστερους αυτή η κατάσταση.

Το ενδιαφέρον και περίεργο, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι ενώ ο Προϋπολογισμός αποτελεί την ετήσια υλοποίηση του προγράμματος σύγκλισης, η Κυβέρνηση δεν φέρνει για συζήτηση στη Βουλή το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης αλλά το υποβάλλει όπως λένε τα δημοσιεύματα πρόσφατα εν κρυπτώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ίδιο κάνει και με το σχέδιο περιφερειακής ανάπτυξης, αφού έχει μοιράσει μόνο μια μικρή περιληψη το Μάρτιο του 1998 τώρα που έχει επικαιροποιηθεί και έχει εμπλουτιστεί, το κρατάει κρυφό. Βέβαια η αδιαφάνεια είναι ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της λειτουργίας της σημερινής Κυβέρνησης, γι' αυτό και δίνεται η δυνατότητα να αναπτύσσεται μια σκανδαλολογία.

Αλλά όμως το σχέδιο περιφερειακής ανάπτυξης θα καθορίσει την αναπτυξιακή πορεία της χώρας μας τα επόμενα επτά χρόνια, αφού οι δημόσιες επενδύσεις για έργα που δεν συγχρηματοδοτούνται, όπως από την Ευρωπαϊκή Ένωση, προβλέπεται να

είναι μηδενικές, όπως συμβαίνει και στον συζητούμενο Προϋπολογισμό.

Θα σταθώ όμως στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, για να δούμε την πορεία του πακέτου Ντελέρ. Σύμφωνα με τις εισηγητικές εκθέσεις των προηγούμενων ετών 1994-1999 οι πληρωμές του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για τα συγχρηματοδοτούμενα έργα έχουν ανέλθει συνολικά με τις εκάστοτε ισотиμίες σε 18,94 δισεκατομμύρια ευρώ. Αντίστοιχα με στοιχεία των επιτροπών παρακολούθησης το άθροισμα των προϋπολογισμών των προγραμμάτων του πακέτου Ντελέρ ανέρχεται σε 26,08 δισεκατομμύρια ευρώ. Αν λάβει κανείς υπόψη του ότι εκτός των προγραμμάτων του πακέτου Ντελέρ συγχρηματοδοτούνται και άλλα προγράμματα από τα ποσά του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, ενώ υπάρχουν και προγράμματα όπως του ΟΤΕ ή της ΔΕΗ που δεν εμφανίζονται, σ' αυτό εκτιμούμε ότι τελικά το υπολειπόμενο ποσόν για την ολοκλήρωση του πακέτου Ντελέρ είναι η διαφορά των δύο, δηλαδή περίπου επτά δισεκατομμύρια (7.000.000.000) ευρώ ή 2,4 τρισεκατομμύρια δραχμές.

Καθώς το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για τα συγχρηματοδοτούμενα έργα του 2000 είναι 1,9 τρισεκατομμύρια δραχμές φαίνεται ότι η Κυβέρνηση έχει αποφασίσει ότι αφ' ενός τα έργα του πακέτου Ντελέρ δεν θα τελειώσουν το 2000 και παράλληλα ελάχιστα έργα του πακέτου Σαντέρ θα ξεκινήσουν. Αντιλαμβανόμαστε βέβαια ότι για λόγους επικοινωνιακής πολιτικής και προεκλογικής σκοπιμότητας ο κάθε Υπουργός να εξαγγέλλει διάφορα έργα. Ξεχνάει όμως πως η εξαγγελία πρέπει να μετατρέπεται και σε πράξη. Και από ό, τι φαίνεται με τα στοιχεία του Προϋπολογισμού τα χρηματοδοτικά μέσα λείπουν. Πολύ πιθανόν να λείπουν και άλλα πράγματα, ετοιμότητα μελετών, οργανισμοί διοίκησης και επιχείρησης, πράγματα που βέβαια η ίδια η Κυβέρνηση γνωρίζει αλλά ίσως με βάση όλα αυτά εκτιμήθηκε ότι δεν θα χρειασθούν παραπάνω ποσά για τη φετινή χρονιά. Αλλά αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, σημαίνει ότι για άλλη μια φορά θα ξεκινήσουμε με μια χρονική υστέρηση, που είναι συζητήσιμο εάν θα την καλύψουμε μέσα στην επόμενη τριετία, οπότε και θα γίνει η ενδιάμεση αξιολόγηση που με βάση τα στοιχεία της θα γίνει και η αποδέσμευση και κατανομή του αποθεματικού.

Το σύνθημα της Κυβέρνησης "απορροφούμε περισσότερα από τους άλλους" δεν έχει στην περίπτωση μας νόημα καθώς στην Ελλάδα τα συγχρηματοδοτούμενα έργα αποτελούν το κύριο τμήμα των δημοσίων επενδύσεων, ενώ για τα άλλα μέλη κράτη αποτελούν πολύ μικρότερο ποσοστό.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, εκεί που το 2000 θα είναι μια πολύ δύσκολη χρονιά, θα είναι πράγματι για τους αγρότες γιατί παρά την προβλεπόμενη αύξηση των οικονομικών ενισχύσεων κατά 11,1%, κάτι λιγότερο από αυτό που προέβλεπε ο περσινός προϋπολογισμός, δεν προοιωνίζεται βελτίωση του αγροτικού εισοδήματος. Η πτωτική πορεία θα συνεχισθεί και την επόμενη χρονιά.

Για να αντιμετωπισθούν τα προβλήματα του αγροτικού μας χώρου, πέραν της ΚΑΠ χρειάζεται και εθνική στρατηγική, μια στρατηγική διαρθρωτικών παρεμβάσεων, που χρειάζονται πέραν των κοινοτικών ενισχύσεων και εθνικές ενισχύσεις, που δεν θα αρκούνται μόνο στα πλαίσια των συγχρηματοδοτήσεων όπως συμβαίνει όλα τα τελευταία χρόνια με τον αγροτικό τομέα.

Στο συζητούμενο Προϋπολογισμό υπάρχει μια τέτοια μικρή αύξηση, η οποία όμως μετά βίας θα καλύψει τα ελλείμματα της ΔΙΔΑΓΕ και την κατά δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές αύξηση των αγροτικών συντάξεων. Ενώ για έργα προσανατολισμού και διαρθρώσεων, καθώς και του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων στον αγροτικό τομέα δεν υπάρχουν πρόσθετα κονδύλια.

Είναι νομίζω από όλους αποδεκτό ότι τα τελευταία χρόνια η συνεχής μείωση του αγροτικού εισοδήματος έχει ως αποτέλεσμα τη χειροτέρευση της ηλικιακής σύνθεσης του αγροτικού πληθυσμού, που βέβαια έχει άμεση σχέση με την απροθυμία των νέων να εισέλθουν στο αγροτικό επάγγελμα. Και αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη διόγκωση του ελλείμματος στο εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών μας προϊόντων.

Αυτά τα προβλήματα, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουν οδηγήσει

στην ερήμωση της υπαίθρου και μέχρι σήμερα δεν έχουν αντιμετωπιστεί ουσιαστικά.

Όταν το μειωμένο εισόδημα είναι αποτέλεσμα της χαμηλής ανταγωνιστικότητας, που με τη σειρά της οφείλεται στο υψηλό κόστος εισροής στον αγροτικό χώρο και οι κινήσεις για τη μείωση του κόστους είναι ελάχιστες, τότε είναι επόμενο να διογκώνεται το έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων.

Όταν επιχειρείται μόνο με επιδοματικές πολιτικές η είσοδος των νέων στο αγροτικό επάγγελμα, χωρίς παράλληλα να επιδιώκεται η κοινωνική καταξίωση και η στήριξη του αγροτικού επαγγέλματος, αλλά και η αναβάθμιση των συνθηκών διαβίωσης αυτών των ανθρώπων, που ζουν στην ύπαιθρο, δεν μπορεί να επιτευχθεί η ηλικιακή αναδιάρθρωση της σύνθεσης του αγροτικού πληθυσμού.

Όσοι αγαπούν την ύπαιθρο και την επισκέπτονται τα καλοκαίρια -όχι τις παραλίες, αλλά κυρίως την ορεινή ενδοχώρα- εκεί θα αντιληφθούν, αγαπητοί συνάδελφοι, τι σημαίνει ερήμωση για τα χωριά. Βλέπουν μόνο μερικούς γέροντες, που βέβαια εξακολουθούν να ασχολούνται με τη γεωργία, γιατί η σύνταξη των τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών, που για λόγους προεκλογικής σκοπιμότητας αύριο θα γίνει σαράντα χιλιάδες (40.000) δραχμές, δεν νομίζουμε πως είναι ικανή για να εξασφαλίσει τη διαβίωση αυτών των ανθρώπων.

Είναι κοινή η διαπίστωση, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η ύπαιθρος δεν είναι βιώσιμη για τους νέους, που αναγκάζονται να ζητούν απασχόληση σε εξωγεωργικούς τομείς, σε μία περίοδο που έχουμε και το τεράστιο πρόβλημα της ανεργίας, σε μία περίοδο που ο ένας στους τέσσερις νέους είναι άνεργος.

Για την εθνική πολιτική που ακολουθήθηκε στη θητεία αυτής της Κυβέρνησης -τουλάχιστον αυτά τα τελευταία χρόνια- στον αγροτικό τομέα, μπορούμε να ομιλούμε μόνο για ανεπάρκειες και καθυστέρησεις. Νόμοι που δεν μπορούν να εφαρμοσθούν, νόμοι που εξαγγέλλονται μία, δύο και τρεις φορές από τον Πρωθυπουργό, νομοσχέδια που περιφέρονται από γραφεία σε γραφεία, μεταρρυθμίσεις στον αγροτικό τομέα, οι οποίες αιωρούνται και δεν έχουν ουσιαστικά ξεκινήσει ποτέ. Βέβαια, τα προβλήματα συσσωρεύονται, οι αγρότες διαμαρτύρονται και η ύπαιθρος φθάνει.

Ποιο πρόγραμμα ανάπτυξης, αγαπητοί συνάδελφοι, των ορεινών, ημιορεινών και νησιωτικών περιοχών εφαρμόστηκε με στρατηγικό στόχο τη συγκράτηση του πληθυσμού; Θα σας αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα: Χίλιοι ρητινοκαλλιεργητές, χίλιες οικογένειες επί έξι μήνες περίμεναν να πάρουν την ενίσχυση της προηγούμενης καλλιεργητικής περιόδου, γιατί μία υπάλληλος δεν υπέγραφε τα σχετικά εντάλματα. Και αν δεν υπήρχαν απειλές κινητοποιήσεων, δεν θα φθάναμε να πληρωθούν τώρα, παραμονές Χριστουγέννων, μετά από ενάμιση χρόνο.

Ποια φροντίδα υπήρξε για τις συνθήκες διαβίωσης των κατοίκων της υπαίθρου; Καμία. Ποια κίνηση έγινε για την οργάνωση και τη διάθεση της παραγωγής; Ποια δίκτυα εμπορίας αγροτικών προϊόντων αναπτύχθηκαν; Ποιες νέες αγορές εν όψει της παγκοσμιοποίησης βρέθηκαν; Απολύτως τίποτα.

Όσον αφορά τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις για την αλλαγή του συσχετισμού μεταξύ ζωικής και φυτικής παραγωγής, κάτι που όλοι έχουν αναγνωρίσει, όλο το συζητάμε στη Βουλή, αλλά, δυστυχώς, δεν έχει γίνει καμία παρέμβαση, εξακολουθούμε να καλλιεργούμε με την ίδια επιδοματική πολιτική.

Τι έγινε, αγαπητοί συνάδελφοι, για να αντιμετωπιστεί η υπερχρέωση του αγροτικού τομέα; Είχαμε πριν δύο χρόνια τις χαριστικές ρυθμίσεις στους συνεταιρισμούς, ρυθμίσεις χωρίς μελέτες βιωσιμότητας, οι οποίες δεν έλυσαν το πρόβλημα των συνεταιρισμών. Βέβαια για τα υπόλοιπα χρέη είχαμε ρυθμίσεις, οι οποίες απλά επαναλαμβάνονται στην ίδια λογική των προηγούμενων, μεταθέτοντας το πρόβλημα, ενώ ταυτόχρονα το διογκώνουν.

Ζούμε, αυτές τις ημέρες, τη μεγάλη κινητοποίηση από τους δανειολήπτες. Η Κυβέρνηση υποσχέθηκε πρόσφατα ότι θα φέρει κάποια ρύθμιση. Είναι ανοικτό το θέμα. Αν πράγματι έρθει ρύθμιση, έτσι όπως ανακοινώθηκε προχθές, δεν λύνεται το πρό-

βλημα, ιδιαίτερα για τον αγροτικό τομέα, εφόσον όλες σχεδόν οι οφειλές του αγροτικού τομέα έχουν υπαχθεί σε προηγούμενες ρυθμίσεις. Και αν υπάρχει η απειλή ότι αυτές δεν πρόκειται να μπουκνούν μέσα, καταλαβαίνουμε ότι δεν θα υπάρξει ουσιαστικά κανένα όφελος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι μόνον η φυτική παραγωγή. Είναι και ο κλάδος της κτηνοτροφίας, που για μας είναι ο μοναδικός κλάδος της εθνικής οικονομίας, που έχει τεράστιες δυνατότητες να αναπτυχθεί. Και είναι ο μόνος κλάδος, που μπορεί να αναζητήσει ζωντανό τον εναπομείναντα κοινωνικό ιστό στις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές.

Και θέλω να σταθώ μόνο για δύο λεπτά, γιατί για το Συνασπισμό από την "Αντζέντα 2000" και μέσα στα πλαίσια ανάπτυξης της υπαίθρου, υπάρχουν οι προϋποθέσεις, εάν εμείς δουλέψουμε σωστά, να γίνουν κάποιες επενδύσεις και κάποιες διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές, κυρίως στους κλάδους αιγοπροβατοτροφίας και βοοτροφίας. Αλλά αυτό θέλει μια συμπεριφορά διαφορετική τόσο από τις ηγεσίες των παραγωγών όσο και από την Κυβέρνηση και την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας.

Βέβαια, την κατάσταση στην υπαίθρο, κύριοι συνάδελφοι, χειροτέρεψε και η υλοποίηση του προγράμματος συνένωσης των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Πολλοί πίστευαν ότι το σχέδιο "Καποδιστριάς" θα ήταν η απαρχή μιας προσπάθειας για τη συγκράτηση του πληθυσμού στην υπαίθρο. Δυστυχώς όμως, αυτό που γεύονται οι κάτοικοί της μέχρι σήμερα, είναι οι αρνητικές συνέπειες μιας απλής διοικητικής διαίρεσης.

Όταν λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, η αναγέννηση της υπαίθρου δεν αποτελεί απλό κοινωνικό αίτημα, αλλά μέγιστο εθνικό ζήτημα και οι μέχρι σήμερα πολιτικές επιδεινώνουν την κατάσταση, τότε εμείς δεν βλέπουμε -εφόσον συνεχίζονται αυτές οι πολιτικές- να υπάρξει αναστροφή αυτής της πορείας.

Βέβαια θα μας πει η Κυβέρνηση ότι "τους δείκτες για την οικονομική σύγκλιση με την ΟΝΕ, εμείς με τον Προϋπολογισμό του 2000 τους αγγίζουμε". Αυτό όμως που ενδιαφέρει τον ελληνικό λαό είναι οι πραγματικοί δείκτες. Και με τέτοιους προϋπολογισμούς όλο και θα απομακρύνονται.

Τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα των εργαζομένων, των ανέργων, των συνταξιούχων και των αγροτών δεν λύνονται, αγαπητοί συνάδελφοι, με τέτοιες πολιτικές και με τέτοιους προϋπολογισμούς.

Γι' αυτό ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου θα καταγγείλει στο σύνολό του τον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης) : Ο ειδικός εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ροβέρτος Σπυρόπουλος έχει το λόγο για τριάντα λεπτά.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω ένα εισαγωγικό σχόλιο. Είπε ο αγαπητός συνάδελφος του Συνασπισμού ότι ο Προϋπολογισμός αλληλορριζεί με το ένα μάτι προς την προοπτική της ένταξης και με το άλλο στην προεκλογική σκοπιμότητα. Πολύ φοβάμαι ότι η εισήγηση τουλάχιστον του εισηγητή έχει κλειστά και τα δύο μάτια με μοναδικό στόχο την προεκλογική σκοπιμότητα. Και κατά την άποψή μου, είναι κρίμα. Γιατί; Γιατί ο Συνασπισμός, στην ιστορική του διαδρομή, έχει εκφράσει ρεύματα και απόψεις που σε πολύ κρίσιμες στιγμές τροφοδότησαν την πολιτική μας ζωή με ιδέες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2000 είναι προϋπολογισμός ένταξης, ανάπτυξης και αλληλεγγύης. Είναι προϋπολογισμός αλληλεγγύης, γιατί περιλαμβάνει σειρά νέων μέτρων κοινωνικής στήριξης, που επιβεβαιώνουν με τον πλέον αδιάψευστο τρόπο, την αλληλεγγύη της πολιτείας προς τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες. Οι κοινωνικές δαπάνες αυξάνονται στον Προϋπολογισμό του 2000 κατά τετρακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (470.000.000.000) δραχμές, ποσό ρεκόρ τόσο για τη χώρα μας όσο και για τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πορεία για την επίτευξη του στόχου της ισχυρής Ελλάδας έχει χαραχθεί. Και προς αυτήν την κατεύθυνση έχουμε πραγματοποιήσει σημαντικά, σημαντικότερα, θα έλεγα, βήματα. Ο δρόμος για την επίτευξη του στόχου της ισχυρής κοινωνίας, ένας στόχος που εκφράζει πολιτικά απολύτως το ΠΑ.ΣΟ.Κ., χαράσσεται

μέσα από τον Προϋπολογισμό του 2000 και όχι μόνο και αυτό είναι σίγουρα το σημαντικότερο πολιτικό στοιχείο αυτού του Προϋπολογισμού. Οι βασικοί προγραμματικοί άξονες της πολιτικής μας δράσης για την κοινωνική σύγκλιση και οι κοινωνικές στοχεύσεις του Προϋπολογισμού του 2000. Θα αναφερθώ σε ένα γεγονός, που δεν είναι τωρινό, ωστόσο όμως σαφώς τροφοδοτείται με χρήματα και από το φετινό Προϋπολογισμό. Παραβλέπεται όμως απ' όλα τα κόμματα η σημαντικότητα αυτού του εγχειρήματος. Και μιλώ για τη μετατροπή του ΟΓΑ σε κύριο φορέα ασφάλισης που επιβεβαιώνει με τον πλέον αδιάψευστο τρόπο την πολιτική μας για κοινωνική σύγκλιση στον αγροτικό πληθυσμό της χώρας. Όλα τα κόμματα σιγούν απέναντι σε αυτήν τη γενναία πολιτική πράξη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μια πολιτική πράξη που αν το κόστος της δεν υπήρχε στον Προϋπολογισμό, θα μπορούσαμε πάρα πολύ εύκολα να υλοποιήσουμε εξαγγελίες ή αλόγιστες υποσχέσεις της Νέας Δημοκρατίας για διπλάσιο ή και για τριπλάσιο, ενδεχόμενα, Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης, στα πλαίσια της τωρινής αγροτικής σύνταξης. Όμως αυτό είναι τομή, αυτή είναι η πραγματική κοινωνική πολιτική, αυτή είναι πραγματική πολιτική σύγκλιση για τον αγροτικό πληθυσμό της χώρας. Γιατί αν εδώ και είκοσι πέντε χρόνια τώρα ο ΟΓΑ ήταν κύριος φορέας ασφάλισης, όλοι οι αγρότες, που είναι πάνω από εξήντα χρονών σήμερα, θα έπαιρναν εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχμές σύνταξη.

Ας αφήσουν, λοιπόν, τα λόγια τα ωραία και ας τοποθετηθούν. Και θυμίζω ότι για τη μετατροπή του ΟΓΑ σε κύριο φορέα ασφάλισης, δεν συμφώνησαν, όταν ψηφίζονταν, και η Νέα Δημοκρατία και τα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Στην εφαρμοζόμενη εισοδηματική πολιτική από το 1994 έως σήμερα και κυρίως η εισοδηματική πολιτική του 2000 κάλυψαν τη μείωση που υπέστη το αγροτικό εισόδημα στην περίοδο 1989-1993. Και βέβαια δεν συμφωνώ καθόλου με αναφορές που γίνονται ότι από το 1994 έως το 2000 δεν καλύφθηκε πλήρως η απώλεια του εισοδήματος και μάλιστα υπάρχει διόρθωση επιπέδου 1,5% για το 2000 για τους εργαζόμενους. Γεγονός που επιβεβαιώνει η δέσμευσή μας για ένταξη χωρίς μείωση του αγροτικού εισοδήματος. Αυτό ακριβώς είπαμε, αυτό κάνουμε.

Τρίτον, σε ικανοποιητικότερο επίπεδο κυμάνθηκαν οι προσπάθειες αναπλήρωσης των απωλειών και βελτίωσης των εισοδημάτων στους συνταξιούχους, με κύρια βελτίωση το έτος 2000 όπου οι συντάξεις αυξάνονται σε ποσοστά υπερδιπλάσια του πληθωρισμού. Ο διπλασιασμός του αφορολογήτου ορίου για τους μισθωτούς, οι ειδικές φοροαπαλλαγές για τους πολύτεκνους, ανοίγουν το δρόμο για άσκηση μιας δικαιότερης φορολογικής πολιτικής. Η αύξηση των αγροτικών συντάξεων, κατά δέκα χιλιάδες δραχμές και η θέσπιση του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης συνταξιούχων για τους συνταξιούχους-χαμηλοσυνταξιούχους, κάνει ολοφάνερα και ολοκαθάρη τη στόχευση της Κυβέρνησης για την ενίσχυση όλων όσων έχουν μεγαλύτερη ανάγκη από τους χαμηλοσυνταξιούχους.

Η άνοδος από το 1994 ως τα σήμερα σε ποσοστό που ξεπερνάει το 150% των επιδομάτων ανεργίας και η παροχή δωρεάν ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης στους μακροχρόνια ανέργους επιβεβαιώνει το ενδιαφέρον της πολιτείας απέναντι σ' αυτούς που βρίσκονται έξω από τα τείχη της παραγωγής. Η μείωση των έμμεσων φόρων σε προϊόντα ευρείας κατανάλωσης (πετρέλαιο, από σαράντα έξι χιλιάδες (16.000) δραχμές τον τόνο, σε έξι χιλιάδες (6.000), στο ηλεκτρικό ρεύμα, στα αυτοκίνητα, μεσαίους κυβισμούς) και η συνακόλουθη μείωση των επιτοκίων δημιουργούν έμμεση, αλλά ουσιαστική αύξηση στα εισοδήματα των εργαζομένων και των ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων.

Η εφαρμογή ολοκληρωμένων πολιτικών απασχόλησης για όλες τις κατηγορίες των ανέργων, νέους, νέες γυναίκες, μακροχρόνια ανέργους, επιστήμονες και η πρωτοποριακή εφαρμογή των προγραμμάτων κατάρτισης, απασχόλησης και απόκτησης επαγγελματικής εμπειρίας, εισάγουν για πρώτη φορά στη χώρα ολοκληρωμένες ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης και ανοίγουν νέους δρόμους για την καταπολέμηση της μίστιγας της ανεργίας.

Τέλος, η αύξηση των δαπανών για την ενίσχυση των ασφαλιστικών ταμείων, την υγεία, την πρόνοια, την παιδεία, τη γενική

ασφάλιση και την κοινωνική ασφάλιση, γενικότερα δημιουργούν την αισιόδοξη προοπτική της συνολικής αναβάθμισης του κοινωνικού κράτους.

Εάν οι προϋπολογισμοί των προηγούμενων ετών από το 1994 έως το 1999 έθεσαν τις βάσεις εξυγίανσης της ελληνικής οικονομίας και δημιούργησαν τις προϋποθέσεις της ισχυρής Ελλάδας, ο Προϋπολογισμός του 2000 αξιοποιώντας και τα θετικά βήματα των προηγούμενων προϋπολογισμών, θέτει τις βάσεις και ανοίγει τους δρόμους για την οικοδόμηση της ισχυρής κοινωνίας.

Σ' αυτό το σημείο, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να τονιστεί με έμφαση ότι το μισό τρισεκατομμύριο περίπου που διατίθεται για την ενίσχυση των εργαζόμενων, των αγροτών, των συνταξιούχων, των μικρών και μεσαίων επαγγελματιών, είναι πόροι που προέρχονται από την αύξηση του εθνικού προϊόντος. Δεν είναι δηλαδή πόροι που υποθηκεύουν το μέλλον και την προοπτική των επομένων γενεών και της χώρας.

Σε αυτή ακριβώς τη συνιστώσα που προανέφερα, μπορεί και πρέπει να αναζητήσουμε ένα ακόμη ποιοτικό στοιχείο στον υπό ψήφιση Προϋπολογισμό. Το μήνυμα είναι απλό και σαφές: Ισχυρή Ελλάδα για να οικοδομήσει μία ισχυρή κοινωνία, πρέπει να αναζητήσει τους οικονομικούς της πόρους μέσα από την αύξηση του εθνικού της προϊόντος και σε καμία περίπτωση μέσα από φαύλους κύκλους που δημιουργούν ελλείμματα, πληθωρισμό, υψηλό δανεισμό και αύξηση του δημόσιου χρέους.

Στην άσκηση κοινωνικής πολιτικής το ζήτημα δεν είναι μόνο το μέγεθος των διατεθειμένων πόρων, αλλά η αποτελεσματική αξιοποίησή τους. Στον τομέα αυτόν υπάρχουν σημαντικές δυνατότητες εξοικονόμησης και καλύτερου προγραμματισμού με σκοπό τη παραγωγικότερη και ορθότερη αξιοποίηση των πόρων με τη λήψη μιας σειράς αναδιρθρωτικών μέτρων. Για παράδειγμα, οι δαπάνες υγείας αυξάνονται σε πραγματικούς όρους, αφού ο ρυθμός αύξησής τους είναι πολύ πάνω από τον πληθωρισμό. Ταυτόχρονα όμως, πραγματοποιήθηκαν και πραγματοποιούνται σημαντικές αναδιρθρωτικές τομές και εξοικονομήσεις πόρων στον τομέα των φαρμάκων, της ιατρικής φροντίδας και περίθαλψης, όπως για παράδειγμα στο χώρο των υγειονομικών δαπανών, των δημοσίων υπαλλήλων των συνταξιούχων, μετά τη δημιουργία και του ενιαίου φορέα ασφάλισης των δημοσίων υπαλλήλων. Αυτό θα επιτρέψει τη βελτίωση και αύξηση των πραγματικά παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους πολίτες.

Συνεχή αύξηση παρουσιάζουν και οι κρατικές δαπάνες για την παιδεία. Το μερίδιο της παιδείας στο φετινό Προϋπολογισμό ως ποσοστό του Α.Ε.Π. από 3,1% που ήταν το 1993 θα φτάσει στο 3,5% το 2000. Το 1995 η κρατική παιδεία είχε χρηματοδοτηθεί με οκτακόσια τριάντα έξι δισεκατομμύρια (836.000.000) δραχμές. Το 2000 θα διατεθούν στην εκπαίδευση χίλια τετρακόσια δισεκατομμύρια, δηλαδή, ένα τρισεκατομμύριο τετρακόσια δισεκατομμύρια (1.400.000.000.000) δραχμές, σημειώνοντας μέσα σε μία πενταετία αύξηση κατά 72%, μία από τις μεγαλύτερες ενισχύσεις σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εδώ και δύο χρόνια σχεδόν έχει ξεκινήσει η εφαρμογή του σχεδίου δράσης για την απασχόληση, με στόχο την απασχόληση όσων έχουν μεγαλύτερη ανάγκη, δηλαδή νέοι, γυναίκες, μακροχρόνια άνεργοι και άτομα με ειδικές ανάγκες.

Έτσι έχουν διαμορφωθεί και υλοποιούνται δύο μεγάλα προγράμματα που δημιουργούν πέντε χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας μηνιαίως, το πρόγραμμα "Νέοι στην ενεργό ζωή" και το πρόγραμμα "Ξανά στη ζωή". Υπάρχουν και άλλα ειδικά προγράμματα για συγκεκριμένες κατηγορίες ανέργων, όπως κατάρτιση και απασχόληση ατόμων με ειδικές ανάγκες, απόκτηση εργασιακής εμπειρίας αποφοίτων Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι., απόκτηση εργασιακής εμπειρίας για τη στελέχωση των νοσοκομείων.

Επιπλέον, δύομισι χιλιάδες άνεργοι επιστήμονες τοποθετήθηκαν στους νέους δήμους με αδιάβλητες διαδικασίες με την εφαρμογή του ν. 2190.

Χρηματοδοτούνται με δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000) δραχμές οι δήμοι και δημιουργούνται εκατοντάδες θέσεις εργασίας σε νέους βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Εξελίσσονται τα προγράμματα σύνδεση κατάρτισης και απα-

σχόληση για τέσσερις χιλιάδες άτομα συνολικού κόστους έξι δισεκατομμυρίων (6.000.000.000) δραχμών με στόχο την κατάρτιση των ανέργων στις πραγματικές ανάγκες των επιχειρήσεων, οι οποίες στη συνέχεια θα απασχολήσουν κατ' ελάχιστον το 1/3 απ' αυτούς.

Επεκτείνεται το πρόγραμμα βοήθειας στο σπίτι σε εκατό νέες μονάδες κοινωνικής μέριμνας και δημιουργούνται περισσότερες από πεντακόσιες θέσεις εργασίας για τη διετία 1999 έως 2000 με κόστος πέντε δισεκατομμύρια (5.000.000.000) δραχμές.

Ενισχύεται η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και διασφαλίζονται οι θέσεις εργασίας μέσα από την ενδοϋπηρεσιακή κατάρτιση εκατό χιλιάδων περίπου εργαζόμενων με κόστος εξήντα πέντε δισεκατομμύρια (65.000.000.000) δραχμές για τα χρόνια 1998-1999.

Άφησα τελευταία την αναφορά μου για τα μεγάλα θέματα που συγκροτούν τις βασικές συνιστώσες για την ανοικοδόμηση ενός σύγχρονου και βιώσιμου κοινωνικού κράτους, ενός κράτους ικανού να υπηρετήσει το στόχο της κοινωνικής ισχυροποίησης και της κοινωνικής σύγκλισης.

Κύριοι συνάδελφοι, η Ευρώπη είναι δίχως άλλο η ήπειρος με τις μεγάλες ιδέες και τα μεγάλα πολιτικά οράματα. Η Ευρώπη της βιομηχανικής περιόδου, η Ευρώπη των ισχυρών συνδικάτων, η Ευρώπη της δημοκρατίας είναι η γεννήτορας των πλέον προηγμένων δομών του κοινωνικού κράτους, όπου και αν υπάρχουν τέτοιες δομές στο σύγχρονο κόσμο. Ωστόσο θέλω να σας θυμίσω ότι το μόνο υπαρκτό και βιώσιμο κοινωνικό κράτος, είναι αυτό που οικοδομήθηκε στην Ευρώπη. Πάντως είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι η ραγδαία αλλαγή του βιομηχανικού μετώπου παραγωγής και οι συνακόλουθες επιπτώσεις αυτής της αλλαγής στο μοντέλο της εργασίας, η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, απειλούν σήμερα ν' ανατρέψουν τις σταθερές που καθόριζαν για εκατό περίπου χρόνια τους ρυθμούς κίνησης και ανάπτυξης όλων των πολιτικών αναδιανομής. Μεταλλάσσουν ριζικά το πολιτικό πλαίσιο αντιπαράθεσης ανάμεσα στο κεφάλαιο και στην εργασία.

Το κόμμα μας και η Κυβέρνησή μας, πιστεύουν ότι η κοινωνική σύγκλιση, η καταπολέμηση της ανεργίας και η ύπαρξη του κράτους πρόνοιας, δεν είναι θέματα που μπορούν να λυθούν μόνο μέσα από την αναδιανομή των πόρων, μέσα από μια καλά σχεδιασμένη εξέλιξη στους ετήσιους προϋπολογισμούς. Και αυτό ίσως είναι σήμερα ένα ασφαλές οικονομικό και πολιτικό συμπέρασμα. Όποιο κόμμα σήμερα επιχειρεί να προσεγγίσει την επίλυση του προβλήματος του κοινωνικού κράτους, του κράτους πρόνοιας με τη δογματική και μονοσήμαντη εμμονή ότι όλα αυτά αντιμετωπίζονται με πολιτικές αναδιανομής κενυσιανικού πιστεύω ότι διαπράττει ηθελημένα ή αθέλητα ένα μεγάλο πολιτικό λάθος.

Πολιτικές αναδιανομής ή πολιτικές ανακατανομής, σαφώς απαιτούνται. Όμως, αν αυτές οι πολιτικές δεν συνδυαστούν με καλά σχεδιασμένες πολιτικές αναδιάρθρωσης, είναι βέβαιο ότι τα αποτελέσματα δεν θα οδηγήσουν σε λύσεις. Το σημαντικότερο σήμερα πολιτικό πρόβλημα και ταυτόχρονα το ουσιαστικότερο πολιτικό μας έλλειμμα, είναι ο σχεδιασμός και η πολιτική ικανότητα εφαρμογής ολοκληρωμένων πολιτικών αναδιάρθρωσης, πολιτικών που οδηγούν σε μια σαφή πορεία πολιτικών αλλαγών στις δομές, στους θεσμούς και στις λειτουργίες όλων σχεδόν των υπαρκτών θεσμών, που έχουν ως αντικείμενο την κοινωνική ασφάλιση και το κράτος πρόνοιας.

Η αύξηση των κοινωνικών δαπανών, είναι δίχως άλλο ένα σημαντικό εργαλείο. Για να αποδώσει όμως την προοπτική επίτευξης του στόχου της κοινωνικής σύγκλισης, πρέπει να συνδυαστεί με γενναίες διαρθρωτικές αλλαγές που θα αφορούν την εργασία, τις δομές της κοινωνικής ασφάλισης, τις δομές υγείας, της νοσοκομειακής περίθαλψης, το σύνολο των δομών της κοινωνικής υποστήριξης, τις δομές παιδείας και κατάρτισης.

Θέλω να σας θυμίσω ότι κάθε φορά που στα πέντε χρόνια που πέρασαν όταν επιχειρήσαμε διαρθρωτικές προσαρμογές, συναντήσαμε την άρνηση, την κακοπιστία, την καχυποψία, την ανέξοδη καταγγελιολογία όλων των πλευρών της Βουλής. Σας θυμίζω ακόμη την πλήρη άρνησή σας στο αναγκαίο εγχείρημα

μας για την προσαρμογή του μοντέλου εργασίας στο οικοδομώμενο καθημερινό νέο μοντέλο παραγωγής. Σας θυμίζω τη στάση αρκετών πλευρών στην ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων ΤΕΒΕ, Ταμείο Εμπόρων, ΤΣΑ. Τη στάση σας στην ενοποίηση των εβδομήντα επικουρικών ταμείων του δημοσίου και στη μετοχοποίηση των ΔΕΚΟ. Την πρόσφατη άρνησή σας για τη χρηματοοικονομική αξιοποίηση των αποθεματικών του ΤΑΠ-ΟΤΕ, στο μελετούμενο εγχείρημα αξιοποίησης της κινητής και ακίνητης περιουσίας του ΙΚΑ. Ακόμα στην επαναφορά μιας σειράς επιχειρήσεων, που ήταν ενταγμένες στον ΟΑΕ, στον φυσικό τους χώρο, αλλά και σε τόσες άλλες διαρθρωτικές πρωτοβουλίες.

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στα πέντε χρόνια που πέρασαν, οι δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, έξω από ιδεολογικές σταθερές και με μοναδικό στόχο να συσσωρεύσουν πολιτικό κόστος στην Κυβέρνηση, αντιπαράτεθηκαν σκληρά και πολλές φορές δίχως καμία ιδεολογική σταθερά στο όποιο κυβερνητικό εγχείρημα αναδιάρθρωσης των υφισταμένων δομών. Βέβαια αυτήν την τακτική ο λαός την κατάλαβε και σε καμία περίπτωση δεν φόρτωσε κόστος την Κυβέρνηση.

Ενδεικτικά θα ήθελα να αναφέρω κρίσιμα πολιτικά προβλήματα, που θα πρέπει να αντιμετωπίσει στις αρχές της νέας χιλιετίας η Κυβέρνηση, αλλά και η Αντιπολίτευση και συνολικά ο πολιτικός κόσμος. Πρώτο πρόβλημα είναι το οικοδομώμενο νέο τεχνολογικό μοντέλο παραγωγής, που απαιτεί όλο και μικρότερη σε όγκο οκτάωρη τυπική μισθωτή εργασία. Βασικό ερώτημα είναι πώς θα αντιμετωπίσουμε τη μείωση του όγκου της τυπικής οκτάωρης εργασίας;

Δεύτερο πρόβλημα, είναι ότι οι υφιστάμενες δομές των ασφαλιστικών ταμείων για να παραμείνουν βιώσιμες, απαιτούν την αύξηση του όγκου της τυπικής μισθωτής εργασίας. Το ερώτημα είναι πώς θα αντιμετωπίσουμε την ανατροπή αυτής της βασικής οικονομικής παραμέτρου, που δυσχεραίνει τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων;

Τρίτο πρόβλημα, είναι η απορρόφηση του άνεργου εργατικού δυναμικού στις δημιουργούμενες νέες θέσεις εργασίας, που οφείλεται στην έντονη ανατιστοιχία του εκπαιδευτικού μας συστήματος με τις νέες εξειδικεύσεις, που απαιτεί το νέο μοντέλο παραγωγής. Το βασικό ερώτημα είναι πώς θα μειώσουμε αυτόν το συντελεστή της διαρθρωτικής ανεργίας, δίχως την ενεργό και όχι την υπονόμευση, στήριξη αναδιαρθρωτικών πολιτικών στην εκπαίδευση;

Τέταρτο πρόβλημα είναι ότι όλα τα παραδοσιακά μονοπώλια, ΔΕΗ, ΟΤΕ, αερομεταφορές, ταχυδρομικές υπηρεσίες είτε μέσα από κανονιστικές ρυθμίσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε μέσα από αδήριτες εξελίξεις στο χώρο της οικονομίας, αντιμετωπίζουν τις προκλήσεις ενός αδυσώπητου ανταγωνισμού. Το βασικό ερώτημα είναι αν πρέπει ή δεν πρέπει να προχωρήσουμε σε διαρθρωτικές προσεγγίσεις, που θα στοχεύουν στη διασφάλιση της ανταγωνιστικής παρουσίας αυτών των οργανισμών στο νέο περιβάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή μας δεν έμειναν άτολμοι απέναντι σ' αυτές τις ρυθμίσεις. Με τον υπό ψήφιση Προϋπολογισμό σηματοδοτούμε την αναγκαιότητα ενίσχυσης των εργαζομένων και των ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων οδηγώντας προς αυτούς το περίσσειμα του εθνικού μας προϊόντος. Ταυτόχρονα όμως, προχωρήσαμε σε μια σειρά νομοθετικές και διαρθρωτικές ρυθμίσεις, που αναδιαρθρώνουν τις δομές των ασφαλιστικών ταμείων, τις δομές των μεγάλων δημόσιων οργανισμών και επιχειρήσεων, την προσαρμογή του εκπαιδευτικού μας συστήματος στο νέο περιβάλλον. Παράλληλα όμως, δίνουμε τη μάχη μας σε όλα τα υπερεθνικά όργανα, στα οποία συμμετείχε η χώρα μας και κυρίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με σκοπό τη σύμπτυξη μιας ευρωπαϊκής και όχι μόνο συμμαχίας που θα στοχεύει στην ανάπτυξη υπερεθνικών πολιτικών κοινωνικής σύγκλισης, ως απάντηση στην παγκοσμιοποίηση της οικονομίας.

Το θέμα που αφορά την κοινωνική σύγκλιση είναι τεράστιο και δίχως άλλο, ιδιαίτερα πολιτικό. Η εξέλιξή του από τα πράγματα, θα συναρτηθεί και θα κριθεί μέσα από νέες συγκρούσεις συμφερόντων, νέες κοινωνικές αντιπαραθέσεις και νέες συνθέ-

σεις. Ένα όμως είναι βέβαιο. Οι συγκρούσεις και οι κοινωνικές αντιπαραθέσεις και οι συνθέσεις, δεν είναι δυνατόν να εξευρεθούν στο σύνολο των πολιτικών σταθερών που ίσχυσαν όταν οικοδομείτο το βιομηχανικό μοντέλο παραγωγής και το παραδοσιακό εθνικό κράτος. Αυτός ο κύκλος έχει καταγραφεί, έχει αποδώσει σημαντικά αποτελέσματα και σαφώς πλούσια εμπειρία. Το κίνημά μας και η Κυβέρνησή μας και αυτό το επιβεβαιώνουμε με τον πλέον εποικοδομητικό τρόπο, υποστηρίζουν ότι το νέο κοινωνικό κράτος, το κράτος πρόνοιας, η ισχυρή και ευημερούσα κοινωνία πρέπει να αναζητηθούν μέσα από την άσκηση μιας διπλής πολιτικής, μιας πολιτικής που το ένα της σκέλος θα αφορά μια φιλεργατική πολιτική αναδιανομής των εθνικών πόρων και το δεύτερό της σκέλος, θα αναζητά με ευφύια και διορατικότητα, αλλά κυρίως με τόλμη μια αποδοτική πολιτική συνεχών προσαρμοστικών αναδιαρθρώσεων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σαν ένας πολίτης που έζησα τη θεσμική αντιστοίχιση όλων των κοινωνικών θεσμών της χώρας με όλους τους θεσμούς που ανεπτύχθησαν στην Ευρώπη και στον κόσμο ολόκληρο από τη συμπάραταξη των εργατικών συνδικάτων και των σοσιαλιστικών και σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων, πιστεύω ότι στην κλασική βιομηχανική περίοδο, η συμπάραταξη αυτή απέδωσε και σήμερα δικαιολογημένα ο καθένας μας νοιώθει αμήχανος και αρκετές φορές έκπληκτος από τη στάση ορισμένων κομμάτων και ειδικότερα κομμάτων, τα οποία ποτέ δεν συμμετείχαν στην οικοδόμηση του κράτους πρόνοιας στον ευρωπαϊκό χώρο.

Ρωτώ ευθέως τη Νέα Δημοκρατία αν στο πολιτικό της οπλοστάσιο έχουν να επικαλεσθούν θεσμικές μεταρρυθμίσεις υπέρ των εργαζομένων ή των αγροτών, ολοκληρωμένες θεσμικές μεταρρυθμίσεις. Δεν πρέπει να ξεχνάει η Νέα Δημοκρατία. Γιατί άκουσα τον εισηγητή με έναν υπέρμετρο φιλεργατισμό ή φιλοαγροτισμό να μιλά για πράγματα, που είμαι σίγουρος ότι αν ο ίδιος τα πίστευε, η παράταξή του δεν τα πίστευε.

Δεν πρέπει να ξεχνά, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία τι έλεγε όταν περνούσαν με τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μία σειρά ολοκληρωμένα θεσμικά μέτρα. Σας θυμίζω είτε τους νόμους για τους συνταξιούσους ή τον 1264/82 είτε μια σειρά νομοσχέδια, που ολοκληρώσαν το κοινωνικό κράτος στην Ελλάδα.

Πιστεύω ότι το κόμμα μας, με απόλυτη συνέπεια, οικοδόμησε από το 1982 ως τα σήμερα, όλους σχεδόν τους κοινωνικούς θεσμούς που υπολείπονταν σε σχέση με τα υπόλοιπα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο θέλω να αναγνωρίσω ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα των ημερών μας, σαφώς είναι το πρόβλημα της ανεργίας. Αυτό το πρόβλημα, μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε μόνο αν επιχειρήσουμε να δούμε και να αναψηλαφίσουμε τις αιτίες που δημιουργούν το πρόβλημα και σε καμία περίπτωση βέβαια δεν πρέπει να οδηγηθούμε στην εύκολη λογική του πολιτικού μεταπρατισμού πάνω στο πρόβλημα.

Από τη δική μας τη μεριά και στον υπό ψήφιση Προϋπολογισμό, αλλά κυρίως στα τρία χρόνια διακυβέρνησης, ασκήσαμε ολοκληρωμένες πολιτικές για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Δεν υποστηρίζουμε ότι η ανεργία αντιμετωπίστηκε. Δεν υποστηρίζουμε ότι η ανεργία μπορεί να αντιμετωπισθεί με την άσκηση τέτοιων πολιτικών. Το νέο μοντέλο παραγωγής που οικοδομείται, απαιτεί όλο και λιγότερη τυπική οκτάωρη μισθωτή εργασία. Οι νέες τεχνολογίες, οι αυτοματοποιήσεις, οικοδομούν μία νέα πραγματικότητα, έτσι που το ακαθάριστο εθνικό προϊόν μπορεί να αυξάνεται, σε καμία περίπτωση όμως αναλογικά δεν αυξάνονται οι θέσεις απασχόλησης.

Είναι μπροστά μας, λοιπόν, η πολιτική πρόκληση για μεγάλες θεσμικές μεταρρυθμίσεις στο κομμάτι, που αφορά και την εργασία και τις ώρες εργασίας και βέβαια συνολικά το θεσμικό εικοδομήμα, που ρυθμίζει την εργασία. Εδώ ως τοποθετηθούν τα κόμματα. Ας τοποθετηθεί η Νέα Δημοκρατία. Ας πάψει να μιλά αφηρημένα για την ανεργία και ας μιλήσει συγκεκριμένα. Τι θα μπορούσε να κάνει; 'Η ποια είναι η πολιτική της στάση;

Από τη δική μας τη μεριά, για να μη μένουμε μετέωροι, για να είμαστε συγκεκριμένοι, το κόμμα μας, όπου και αν συμμετέχει και βέβαια εκτιμώντας ότι οι λύσεις δεν θα είναι εθνικές στον κομμάτι της αντιμετώπισης της ανεργίας, παλεύει και στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδιαίτερα στο επίπεδο του

ευρωπαϊκού σοσιαλιστικού κόμματος, να οικοδομηθούν απόψεις ενιαίας αντιμετώπισης του θέματος της ανεργίας, σε όλο τον ευρωπαϊκό χώρο.

Στις αρχές του Δεκέμβρη, στο Σιάτλ, έγινε μια σημαντική αναμέτρηση. Ήταν αναμέτρηση. Δεν έχει καταγραφεί βέβαια α-κόμη και δεν έχει αναλυθεί, ωστόσο ήταν αναμέτρηση. Αν η 1η Μάη του 1886, στο ξεκίνημα της βιομηχανικής εποχής, εκείνη η άσημη αναμέτρηση που τότε βλέποντας οι εργαζόμενοι να οικοδομείται το βιομηχανικό μοντέλο παραγωγής, είπαν κάτι το πολύ απλό, οκτώ ώρες δουλειά, οκτώ ώρες ελεύθερο χρόνο και οκτώ ώρες ανάπαυση. Και αυτό το απλό γεγονός σηματοδότησε όλες τις πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις του αιώνα που ακολούθησε.

Πριν από λίγες εβδομάδες στο Σιάτλ, οι εργαζόμενοι και όχι μόνο, και τα σοσιαλιστικά και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα, μέσα από τις κυβερνήσεις τους, είπαν κάτι το πολύ απλό ότι παγκοσμιοποίηση ναι, ότι νέα πραγματικότητα, ναι, ωστόσο αυτή η νέα πραγματικότητα δεν μπορεί να οδηγήσει τον κόσμο στην κοινωνική βαρβαρότητα και στη βάνανση αβεβαιότητα.

Το Σιάτλ το Δεκέμβρη του τελευταίου μήνα της δεύτερης χιλιετίας, νομίζω ότι ήταν ένα ηχηρό μήνυμα των σοσιαλιστών και προσδιόρισε τη δική τους δράση για την τρίτη χιλιετία. Και στη βιομηχανική επανάσταση οι σοσιαλιστικές και σοσιαλδημοκρατικές απόψεις ήταν αυτές που καθόρισαν όλες τις κοινωνικές εξελίξεις. Και στη νέα χιλιετία και στη νέα εκατονταετία, πάλι οι σοσιαλιστικές απόψεις, με κύριο άξονα τα σοσιαλιστικά και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα της Ευρώπης, θα είναι αυτές οι δυνάμεις που θα καθορίσουν τις εξελίξεις στη γηραιά μας ήπειρο.

Σε καμία περίπτωση το ευρωπαϊκό κοινωνικό κεκτημένο, ένα κεκτημένο που οι σοσιαλιστές αγωνίστηκαν για να οικοδομηθεί, δεν θα το εκχωρήσουν. Θα το προσαρμόσουν, θα το διευρύνουν, θα το εκσυγχρονίσουν, σε καμία περίπτωση όμως βέβαια δεν θα το εκχωρήσουν. Οικοδομήθηκε αυτή η προοπτική μέσα από τις δικές μας ιδεολογικές αφετηρίες, θα περιφρουρηθεί μέσα από τις δικές μας ιδεολογικές αρχές και μέσα από τη δική μας αγωνιστική προοπτική!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεώρια είκοσι τρεις μαθητές και δέκα συνοδοί από το Γυμνάσιο Α-χλαδοχωρίου του Νομού Σερρών.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Κаланτζής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύντροφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Σας αποκαλώ έτσι, συνειδητά, γιατί σήμερα πορευόμαστε στον ίδιο δρόμο. Είστε μαζί μας, ακολουθείτε την ιδεολογία μας. Σύντροφοι, προσπαθείτε, δυστροπώντας βέβαια, για να πούμε και την αλήθεια, να προσαρμοστείτε στους κανόνες της ελεύθερης αγοράς και να τους εφαρμόσετε. Ξεχάσατε τον τριτοκοσμικό σοσιαλιστικό σας δρόμο. Ειλικρινά μας συντροφεύετε. Το κάνετε βέβαια γιατί θα μένατε μόνοι. Το κάνετε από ανάγκη. Τα χρόνια περνούσαν, κύριε Υπουργέ, και θα μένατε στο ράφι!

Βέβαια γίνετε σύντροφοί μας από συνοικέσιο, όχι από έρωτα. Τι μπορούσατε αλήθεια να κάνετε; Η μοναξιά είναι δυσβάσταχτη, είναι κακό πράγμα!

Σήμερα καθώς είμαστε έτοιμοι να διαβούμε το κατώφλι του 21ου αιώνα -φθάνει σε λίγες μέρες το 2000- προσπαθείτε με όλα τα επικοινωνιακά μέσα που διαθέτετε, με όλα τα ελεγχόμενα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, με την αριστερή εριστική σας φρασεολογία, αλλά με την μιμησιόφιλη φιλελεύθερη πολιτική σας, να πείσετε τον ελληνικό λαό, πως εσείς μπορείτε καλύτερα από εμάς να εφαρμόσετε τους κανόνες της ελεύθερης οικονομίας, πως εσείς καλύτερα από εμάς θα οδηγήσετε την Ελλάδα στην ΟΝΕ. Εσείς που ποτέ δεν πιστεύατε πραγματικά στην ευρωπαϊκή ιδέα, όπως την οραματίστηκαν ο Σουμάν και ο Καραμανλής και οι άλλοι ηγέτες της Ένωσης.

Λέτε στον ελληνικό λαό και προσπαθείτε να τον πείσετε πως η επόμενη ημέρα της ΟΝΕ θα είναι καλύτερα για την Ελλάδα,

θα είναι προς το συμφέρον της, αν κυβερνάει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Εσείς που μέχρι χτες τα πολεμούσατε όλα αυτά, εσείς που παθαίνατε αλλεργικό σοκ μόνο στο άκουσμά τους. Δεν ξεχνιούνται βέβαια το "ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο", δεν ξεχνάει ο ελληνικός λαός όταν λέγατε πως η Ενωμένη Ευρώπη είναι ο λάκος των λεόντων. Εσείς τα λέγατε κι ήσασταν σε ώριμη ηλικία. Δεν ήσασταν νέοι, δεν φορούσατε ζιβάγκο, το είχατε βγάλει. Κοστούμια και γραβάτες Αρμάνι φορούσατε!

Σύντροφοι, δυστυχώς για σας, ευτυχώς για μας, ο ελληνικός λαός δεν ξεχνάει, γνωρίζει. Αλλά επειδή έτσι είναι η ζωή και πολλοί μπορεί να έπαθαν ξαφνικά αμνησία, εμείς θα σας τα λέμε, ώστε να μην ξεχνάνε οι παλαιότεροι και για να μαθαίνουν και να γνωρίζουν οι νεότεροι. Μήπως αλήθεια ξεχάσατε τη θέση σας για αποχώρηση από την ΕΟΚ και για ειδική σχέση Ευρώπης - Ελλάδος; Ήταν -θυμηθείτε το- στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης Ανδρέα Παπανδρέου στη Βουλή, τον Οκτώβριο του 1981.

Μπορεί με την Αριστερά να έχουμε διαφορές ριζικές σε πολλά, αλλά σε ένα δεν έχουμε και αυτό το πιστεύω από καρδιάς και αυτό είναι η κοινή μας αγάπη για την Ελλάδα και τη δημοκρατία, αλλά δεν μπορώ να μην πω, όσο κι αν διαφωνούμε, ότι τους σέβομαι.

Δεν λεηλατούμε εμείς την Αριστερά κάθε φορά που μας συμφέρει προεκλογικά, όπως εσείς. Γνωρίζουμε τι ρούχα φοράει ο Αριστερός. Ξέρουμε, όπως και η πλειοψηφία του ελληνικού λαού, ποιοι είναι, τι θέλουν, τι πιστεύουν και γιατί αγωνίζονται οι Αριστεροί. Μπορεί να διαφωνούμε. Εσείς αλήθεια τι είστε; Αυτό που λέτε με λόγια κάποια εκσυγχρονιστικά χρόνια, τώρα, ή αυτά που εφαρμόζετε στην καθημερινή πολιτική σας πρακτική, αυτά που επιβάλλετε ως Κυβέρνηση; Τι να πιστέψει ο λαός;

Είναι δυνατόν να υπάρχει Ελληνίδα και Έλληνας, που να πιστέψει και να ψηφίσει τελικά εσάς, γιατί ακολουθείτε το μονόδρομο που οδηγεί στην Ενωμένη Ευρώπη, στη μεγάλη αυτήν κοινωνία των ελευθέρων χωρών; Αυτό το κάνατε από ανάγκη, γιατί δεν μπορούίτε να κάνετε αλλιώς.

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και η Νέα Δημοκρατία έβαλαν την Ελλάδα ως ισότιμο μέλος στην Ενωμένη Ευρώπη και μας έσωσαν από την κακομοιριά, την απομόνωση, από τη θέση του ι-κέτη, όπως αυτήν των άλλων χωρών της γειτονιάς μας, που παρακαλούν να μπουν στην Ενωμένη Ευρώπη, για να σωθούν, να ζήσουν. Είναι δυνατόν ο ελληνικός λαός να τα ξεχάσει αυτά; Τότε που γίνονταν όλες αυτές οι προσπάθειες για να μπούμε στην Ευρώπη, εσείς αποχωρούσατε, απήχατε από τις ενταξιακές διαδικασίες. Δεν συμμετείχατε καθόλου. Αντίθετα πολεμούσατε την είσοδό μας. Και θέλετε σήμερα ο ελληνικός λαός να σας δώσει πάλι την ψήφο του και να είναι Κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την επόμενη ημέρα της ΟΝΕ.

Στα δύσκολα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται συνέπεια, πίστη, γνώση και μεγαλύτερη αγάπη γι' αυτό που κάνεις. Γι' αυτό, ό,τι και αν κάνετε, όποτε και αν γίνουν εκλογές, θα τις χάσετε.

Είναι ο τελευταίος Προϋπολογισμός που συζητάμε και θα ψηφιστεί καθώς τελειώνει ο 20ος αιώνας, ο αιώνας των μεγάλων αντιθέσεων, των μεγάλων ευκαιριών και ανακαλύψεων, ο αιώνας της τεχνολογικής, ατομικής, διαστημικής έκρηξης, ο αιώνας που είδαμε την Ελλάδα να μεγαλώνει, την κόκκινη επανάσταση να επικρατεί, αλλά και να γκρεμίζεται σαν χάρτινος πύργος. Βλέπουμε σήμερα την Αμερική να είναι η μοναδική υπερδύναμη με όσα καλά και κακά αυτό συνεπάγεται.

Είναι ο τελευταίος Προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που κατατίθεται σε δραχμές. Του χρόνου την καλή μας τη δραχμούλα θα την αντικαταστήσει το ευρώ. Πόσα άλλαξαν! Πόσα αλλάζουν από τη μία ημέρα στην άλλη! Πόσα θα νοσταλγήσουμε! Πόσα θα πούμε με ανακούφιση "ευτυχώς πέρασαν"! Θα νοσταλγήσουμε -είναι αλήθεια- την αγνή επαναστατικότητα του Τσε Γκεβάρα, τον Κένεντυ, το Πολυτεχνείο, το νέο κύμα και θα προσπαθήσουμε να ξεχάσουμε, τους δύο παγκόσμιους πολέμους, τη Μικρασιατική καταστροφή, τον εμφύλιο, το τείχος του αίσχους. Σίγουρα θα φανεί αν το χθες ήταν καλύτερο από αυτό που θα ζήσουμε αύριο. Ένα μόνο ξέρω: Αν όλοι μαζί αγωνιστούμε, ώστε τα νιάτα να ζήσουν καλύτερα στον αιώνα που

έρχεται, θα το πετύχουμε. Και εμείς οι πολιτικοί έχουμε τεράστια, τη μοναδική ευθύνη θα έλεγα, αλλά και ευκαιρία να πετύχουμε αυτόν το στόχο, να κάνουμε τα παιδιά μας ευτυχισμένα, να τους ανοίξουμε την πόρτα, ώστε με ίσους όρους από την ίδια αφετηρία να αγωνιστούν και να συναγωνιστούν με τους συνομιλήκους τους των άλλων χωρών της Ενωμένης Ευρώπης. Εάν αυτό το πετύχουμε, για ένα είμαι βέβαιος. Τα Ελληνόπουλα θα τα βγάλουν πέρα, θα πετύχουν, θα πρωτεύσουν.

Συζητάμε σήμερα τον Προϋπολογισμό του 2000, που είναι ένας προϋπολογισμός κυριολεκτικά στον αέρα, ένας προϋπολογισμός που προσπαθεί να ισορροπήσει μεταξύ των προεκλογικών παροχών, που ήδη έχει ανακοινώσει η Κυβέρνηση από την ανάγκη που δημιουργήθηκε καθώς έβλεπε και βλέπει καθημερινά ο ελληνικός λαός να της γυρίζει την πλάτη, καθώς αντιλαμβάνεται, πως ό,τι και αν κάνει, η εξουσία της φεύγει, νιώθει το έδαφος να υποχωρεί, αλλά παράλληλα να αγωνιά η Κυβέρνηση για την ανάγκη να επιτευχθεί η είσοδος στην Ελλάδα στην ΟΝΕ.

Εδώ θα πρέπει να τονίσουμε πως με όλες μας τις δυνάμεις σε αυτήν την προσπάθεια η Νέα Δημοκρατία βρίσκεται δίπλα της, τη στηρίζει με όλες τις δυνάμεις. Κάνει ό,τι χρειάζεται η Νέα Δημοκρατία για να βοηθήσει να ξεπεραστούν και τα τελευταία εμπόδια εισόδου της Ελλάδας στην ΟΝΕ.

Ο Κώστας Καραμανλής σε κάθε ευκαιρία τονίζει -και το δείχνει εμπράκτως- πως σε αυτήν την εθνική προσπάθεια είμαστε δίπλα στην Κυβέρνηση. Ακόμη, πολλές φορές, αναλαμβάνει πρωτοβουλίες που βοηθούν, διευκολύνουν την ένταξη.

Σκεφθείτε βέβαια σήμερα στη θέση της Κυβέρνησης να ήταν η Νέα Δημοκρατία και Αξιωματική Αντιπολίτευση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Έχουμε τη σύγκριση, τη γνώση του χθες. Δεν είμαστε μακριά από τη σταθεροποιητική και αναπτυξιακή προσπάθεια της Κυβέρνησης του Κωνσταντίνου Μητσotάκη. Ακόμα δεν έχουν σβήσει από τη μνήμη μας, δεν ξεχάστηκαν οι εικόνες μέσα από την τηλεόραση, οι συμπεριφορές των Σταμουλοκολλάδων και όλων των ομοίων τους. Όλες οι κομματικές συντεχνίες. Ό,τι ήλεγχε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., συνδικαλισμός, οργανώσεις, κοινωνικές ομάδες, με εντολή της καθοδήγησης ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέβαιναν στους δρόμους καθημερινά, δημιουργούσαν προβλήματα στην καθημερινή ζωή του απλού πολίτη, ξεγύμνωναν την ελληνική οικονομία.

Ποιοι έβαζαν τις αφίσες "πωλείται η Ελλάδα"; Ποιοι ήταν αυτοί, που έκαigan νομαρχίες και κατέστρεφαν κτίρια; Σε ένα μόνο χαρακτηριστικό στοιχείο της ανεύθυνης καταναλωτικής, μικροκομματικής πολιτικής που ακολουθήσατε τη δεκαετία του '80 θα σταθώ.

Κάθε μέρα, τη δεκαετία του '80, δανειζόσασταν είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) δραχμές. Ξέρατε πότε θα ξεχρεωθεί το ελληνικό κράτος, πότε θα πάψει να χρωστάει; Το 2117.

Στην ΟΝΕ τελικά θα μπούμε. Μετά όμως τι γίνεται; Ευτυχώς είναι πίστη μου, βεβαιότητα, ότι την επόμενη μέρα κυβέρνηση δεν θα είσαστε εσείς, αλλά η Νέα Δημοκρατία και η Ελλάδα, έστω και με δυσκολίες, θα προχωρήσει, θα τα καταφέρει. Η Ελλάδα θα μπει στην ΟΝΕ, λόγω της πολιτικής βούλησης και προσπάθειας του ελληνικού λαού, αλλά και των Ευρωπαίων εταίρων μας. Ωστόσο αυτός ο Προϋπολογισμός κάθε άλλο παρά διευκολύνει αυτήν την προσπάθεια. Και αυτό γιατί;

Πρώτον, εξακολουθεί να βασίζεται, σε μεγάλο βαθμό, σε λογιστικά έσοδα. Δεύτερον, βασίζεται σε έσοδα προσωρινού χαρακτήρα. Τα μη φορολογικά έσοδα φθάνουν το ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές, περίπου το 2% του Α-ΕΠ. Δεν υπάρχει κανένας περιορισμός των πρωτογενών δαπανών του δημοσίου, που παραμένουν στο 20,75% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος.

Ο Προϋπολογισμός δεν έχει συγκεκριμένη ρότα μακρόπνοης ανάπτυξης, αφού και τα έντεκα τρισεκατομμύρια (11.000.000.000.000) των εσόδων πηγαίνουν σε κατεύθυνση που υπηρετεί στην κυριολεξία λάθη και εξυπηρετήσεις μικροκομματικών συμφερόντων και υπολογισμού του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Από τα επίσημα στοιχεία προκύπτει πως το χρέος της χώρας επί των ημερών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυξήθηκε κατακόρυφα. Προσέξτε. Από τα σαράντα ένα περίπου τρισεκατομμύρια δραχμές του 1998, είμαστε στα σαράντα τέσσερα τρισεκατομμύρια (44.000.000.000.000) τώρα και πιθανόν το Μάρτιο στα σαράντα έξι. Ό-

πως πάντα η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί το τρικ σε σχέση με το Α-ΕΠ. Οποία απάτη!

Από τα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών προκύπτει πως οι κυβερνήσεις ΠΑ.ΣΟ.Κ. αύξησαν το χρέος της χώρας πάνω από δέκα φορές. Υποθηκεύσατε, κύριοι, το μέλλον της Ελλάδας. Τα παιδιά μας, τα παιδιά των παιδιών μας και οι επόμενες γενεές θα πληρώνουν, θα πληρώνουν, αλλά δεν θα ξεχρεώνουν.

Διατείνεται η Κυβέρνηση ότι μειώνει τους φόρους. Μέγα ψέμα. Και αυτό γιατί οι έμμεσοι φόροι αυξάνονται κατά 8,9%, ενώ οι φόροι περιουσίας που ανήκουν στους άμεσους φόρους, αυξάνονται κατά 14,2%.

Η πρωτοφανής αύξηση των επιβαρύνσεων που προβλέπει ο νέος Προϋπολογισμός διαφεύδει κατά τρόπο τραγικό τις ελπίδες που δημιουργήθηκαν στους φορολογούμενους για δήθεν ελαφρύνσεις το 2000.

Συνολικά τα φορολογικά έσοδα προβλέπεται να αυξηθούν με ρυθμό τέσσερις φορές περισσότερο από τον προβλεπόμενο ρυθμό αύξησης του πληθωρισμού, ενώ ταυτόχρονα οι δαπάνες του δημοσίου θα αυξηθούν με υπερδιπλάσιο ρυθμό από εκείνον του προβλεπόμενου πληθωρισμού.

Ο Προϋπολογισμός επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κρύβει αυξημένη φορολογία για το χρηματιστήριο. Προσδοκά απ' αυτό έσοδα εξακοσίων επτά δισεκατομμυρίων (607.000.000.000) δραχμών. Για να συμβεί αυτό όμως, πρέπει στις διακόσιες πενήντα πέντε εργάσιμες μέρες, να έχουμε κάθε μέρα τζίρο της τάξεως των τετρακοσίων δισεκατομμυρίων (400.000.000.000). Βλέπετε πού είναι σήμερα ο τζίρος. Μετά βίας υπερβαίνει τα διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000). Εξέλιξη λοιπόν, μάλλον απίθανη, αφού η Σοφοκλέους κάθε μέρα νιώθει το σφιχτό εναγκαλισμό της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Κατά την άποψή μας, όλα αυτά παραπέμπουν σε αύξηση του φορολογικού συντελεστή.

Η Κυβέρνηση στηρίζει τις ελπίδες της για αυξημένα απαραίτητα έσοδα, για την εξυπηρέτηση του Προϋπολογισμού του 2000, στη φορολογία από τις συναλλαγές στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών. Επενδύει στην άνθιση του χρηματιστηρίου, προσπαθώντας και εδώ, με ό,τι επικοινωνιακές δυνατότητες έχει, να περάσει στον ελληνικό λαό πως υπάρχει δήθεν κόμμα του χρηματιστηρίου που στηρίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτό είναι από τους συνήθεις χαμαιλεοντισμούς του ΠΑ.ΣΟ.Κ., και ενώ μέχρι χθες είχε ρίξει στο πυρ το εξώτερον το Χρηματιστήριο Αξιών, σήμερα σε αυτό εναποθέτει τις ελπίδες του.

Η Κυβέρνηση προϋπολογίζει ότι θα εισπράξει εξακόσια επτά δισεκατομμύρια (607.000.000.000) δραχμές από φόρους συναλλαγών, δηλαδή διακόσια ογδόντα έξι δισεκατομμύρια (286.000.000.000) δραχμές περισσότερα από το 1999.

Εάν υπολογίσουμε την κεφαλαιοποίηση του ελληνικού χρηματιστηρίου σε πενήντα τρισεκατομμύρια (50.000.000.000) περίπου και ότι περίπου το 30% αυτού του ποσού βρίσκεται στα χέρια του αποταμιευτικού κοινού, τότε με απλά μαθηματικά προκύπτει ότι τα εξακόσια επτά δισεκατομμύρια (607.000.000.000) που ελπίζει να εισπράξει η Κυβέρνηση, αντιστοιχούν στο 3% επί των δεκαπέντε δισεκατομμυρίων (15.000.000.000). Πρόκειται δηλαδή για αφαίμαξη του αποταμιευτικού κοινού.

Βέβαια με τη σημερινή πρακτική της η Κυβέρνηση εκτρέφει στο χρηματιστήριο κερδοσκόπους και όχι επενδυτές και αυτό γιατί η ίδια η Κυβέρνηση υπολογίζει τον τζίρο του χρηματιστηρίου σε εβδομήντα πέντε τρισεκατομμύρια (75.000.000.000.000).

Το σημαντικότερο όμως σημείο -και ποιο εννοώ;- είναι η πρόβλεψη σχετικά με την πορεία του δείκτη του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών. Θέλω εδώ να τονίσω πως ο κ. Παπαντωνίου έφερε σαν παράδειγμα την Πορτογαλία. Θα πρέπει να του πούμε ότι αυτό που λέει, θέλει πολλή προσοχή, ανάλυση και εξέταση και δεν πρέπει να λέγεται τόσο εύκολα. Δεν είναι εύστοχο παράδειγμα και οι γνωρίζοντες καταλαβαίνουν τι εννοώ.

Για έκτη συνεχή χρονιά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνθλίβεται το εισόδημα των εργαζομένων και των συνταξιούχων, καθώς δεν προχωράει η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, αλλά επιστρέφετε τα δανεικά, που πήρατε με το έτσι θέλω από τον Έλληνα φορολογούμενο πέρσι και πρόπερσι, μόνο

κατά το 1/5.

Ενώ οι φόροι από το 1993 μέχρι σήμερα έχουν αυξηθεί σε μισθωτούς και συνταξιούχους κατά 85%, οι συσσωρευτικές αυξήσεις μισθωτών και συνταξιούχων κατά την ίδια χρονική περίοδο δεν ξεπερνούν το 23%. Άρα οι απώλειες του εισοδήματος της Ελληνίδας και του Έλληνα ξεπερνούν το 50%.

Και βέβαια, να μην ξεχνάμε πως κάθε χρόνο ο κ. Σημίτης έλεγε κατηγορηματικά πως κανένας νέος φόρος δεν θα επιβληθεί αλλά από τότε που έγινε Πρωθυπουργός, έχειβάλει είκοσι πέντε νέους φόρους και από το 1994 έχουν μπει ογδόντα πέντε. Αυτό δεν κρύβεται όσο και αν θέλει να λέει άλλα η Κυβέρνηση.

Η Κυβέρνηση προχώρησε σε μείωση κατά 35% του συντελεστή φορολογίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, επαγγελματιών, βιοτεχνιών, εμπορών, χωρίς κατά την άποψή μας ουσιαστικό αντίκρυσμα και προώθησε ένα μεικτό λογιστικό και εξωλογιστικό σύστημα.

Με το σύστημα αυτό θα γίνεται επιλεκτική φορολόγηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, με το δυσμενέστερο γι' αυτές αποτέλεσμα, ενώ παράλληλα θα επιβληθεί μία πρόσθετη φορολόγηση, μέσω της αντικειμενικοποίησης του ΦΠΑ, η οποία μπορεί να αποβεί καταστροφική για τις επιχειρήσεις.

Το σύστημα αυτό έχει την ιδιομορφία να αποσπά το σύνολο των φόρων, όταν η επιχείρηση παρουσιάζει μέσα από τα βιβλία της θετικά αποτελέσματα και να εξασφαλίζει για το κράτος φόρους από πλασματικά πολλές φορές κέρδη, όταν τα λογιστικά αποτελέσματα είναι μικρά ή υπάρχουν ζημιές. Η επιλεκτικότητα αυτή νομιμοποιεί τα βιβλία, όταν αποφέρουν φόρους και τα καταργεί, όταν δείχνει τη ζημία, ανεξάρτητα αν αυτή είναι η πραγματικότητα των επιχειρήσεων.

Μία επιχείρηση, για παράδειγμα, που τη μία χρονιά θα παρουσιάσει υψηλά λογιστικά κέρδη, θα φορολογηθεί σύμφωνα με τα αποτελέσματα των βιβλίων. Αν όμως την επομένη χρονιά είτε λόγω μείωσης των κερδών είτε λόγω αύξησης των εξόδων, παρουσιάσει μειωμένα κέρδη, δεν θα φορολογηθεί με βάση τα βιβλία, αλλά με βάση τα πλασματικά κέρδη που θα βγουν από την εφαρμογή της νέας μεθόδου πάνω στις πωλήσεις.

Θα αναφερθώ τώρα σε ένα, κατά την άποψή μας, σημαντικό κεφάλαιο του Προϋπολογισμού, σε αυτό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η δημιουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κύριοι συνάδελφοι, καθιερώθηκε με σκοπό να απελευθερώσει την κεντρική διοίκηση από τον ασφυκτικό κλοιό της συγκεντρωτικής και γραφειοκρατικής κεντρικής εξουσίας. Μπορεί στην πρώτη βαθμίδα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να έχει συντελεστεί πραγματικά κάποια πρόοδος προς αυτήν την κατεύθυνση, όμως στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση αυτό δεν ισχύει.

Μπορώ να πω με τη γνώση που έχω, πως καθημερινά αφαιρούνται, παρά δίνονται αρμοδιότητες. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Στη Νομαρχία Καβάλας έγινε μάχη μεταξύ του νομάρχη και της εφορίας, το γνωρίζει ο κύριος Υπουργός, για το πώς και ποιοι θα χρησιμοποιήσουν κάποια γραφεία μέσα στο ίδιο κτίριο της νομαρχίας και αν αυτά είναι της νομαρχίας, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή του κράτους. Ακούστε.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση ασυνείδητα οδεύει στην αποψίλωση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Πού είναι αλήθεια το βάθεμα δημοκρατίας και αποκέντρωσης, που είχατε ως κύριарχο σύνθημα και ξεκινούσε από την Τοπική Αυτοδιοίκηση;

Θα σταθούμε τώρα σε ορισμένα σημεία του Προϋπολογισμού για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, για τον πρώτο βαθμό. Το 1999 οι επιχορηγήσεις, οι ενισχύσεις, ήταν είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (25.000.000.000) δραχμές. Για το 2000 είναι 19,930 δισεκατομμύρια δραχμές, μείωση της τάξης του 19,3%.

Από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους το 1999 η Τοπική Αυτοδιοίκηση πρώτου βαθμού πήρε 334,5 δισεκατομμύρια δραχμές. Το 2000 προβλέπεται να πάρει τριακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (340.000.000.000) δραχμές, αύξηση 1,8%.

Το γενικό σύνολο των πόρων που πάνε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, είναι για το 1999 407,7 δισεκατομμύρια δραχμές και για το 2000 προβλέπονται 411,5 δισεκατομμύρια δραχμές, αύξηση 1%. Για ποια λοιπόν ενίσχυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού μιλάτε; Είναι δυνατόν χωρίς πόρους να επιτελέσει

το έργο της η αυτοδιοίκηση;

Είναι δυνατόν να λύσει τα καθημερινά προβλήματα του πολίτη εκεί στον τόπο του, έτσι όπως πρέπει σήμερα να λειτουργεί ένα σύγχρονο κράτος;

Αλλά πώς να το κάνετε; Αλλιώς τα υπολογίζατε, αλλιώς σας βγήκαν. Περιμένετε να κερδίσετε την πλειοψηφία των δήμων και των νομαρχιών στις εκλογές του Οκτωβρίου του 1998, όμως άλλα σας επιφύλασσε η κάλπη. Άλλα ήθελε ο λαός. Χάσατε και τώρα πιθανόν να τον τιμωρείτε.

Για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση παρατηρούμε στον Προϋπολογισμό: Πρώτον, από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους το 1999 εδόθησαν 94,4 δισεκατομμύρια, ενώ για το 2000 προβλέπονται 113,5 δισεκατομμύρια. Έχουμε μία φαινομενική αύξηση της τάξης του 20%.

Όμως αυτή η αύξηση είναι πλασματική, διότι πέρυσι αντί για ενενήντα πέντα δισεκατομμύρια (95.000.000.000) δραχμές η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, μετά από πιέσεις, πήρε εκτάκτως άλλα δέκα οκτώ δισεκατομμύρια (18.000.000.000) δραχμές. Έτσι η συνολική χρηματοδότηση έφθασε τα 112,5 δισεκατομμύρια. Η πραγματική, λοιπόν, αύξηση μόλις και μετά βίας πλησιάζει το 1%.

Οι επιχορηγήσεις στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση το 1999 ήταν εκατό δισεκατομμύρια τετρακόσια δέκα έξι εκατομμύρια (100.416.000.000) δραχμές. Για το 2000 είναι εγγεγραμμένα στον Προϋπολογισμό εκατόν δύο δισεκατομμύρια διακόσια ενενήντα εκατομμύρια (102.290.000.000) δραχμές. Αύξηση 2%.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, πως οι αυξήσεις που δίνονται στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση δεν πλησιάζουν ούτε καν το ύψος του πιθανού πληθωρισμού.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει έξοδα της τάξεως των οκτακοσίων περίπου δισεκατομμυρίων δραχμών ετησίως. Από αυτά, από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους καλύπτονται μόνο τα εκατόν δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000) δραχμές. Τα εβδομήντα δισεκατομμύρια (70.000.000.000) δραχμές πηγαίνουν σε προνοιακά επιδόματα που είναι υποχρεωμένη εκ του νόμου να τα πληρώσει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Τα χρήματα που υπολείπονται μέχρι τα οκτακόσια δισεκατομμύρια (800.000.000.000) δραχμές, που χρειάζεται η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση σε ολόκληρη την Ελλάδα, δίνονται από το κράτος με μορφή επιδοτήσεων ή με ανάληψη υποχρεώσεων, όπως για παράδειγμα αναλαμβάνει τους μισθούς των υπαλλήλων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Πουθενά στον φετινό Προϋπολογισμό και στους πόρους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης δεν υπάρχει εγγραφή κονδυλίων για δημόσιες επενδύσεις. Γιατί αλήθεια; Επειδή πορευόμαστε στις εκλογές και οι περισσότερες νομαρχίες διοικούνται από ανθρώπους, που δεν ανήκουν στο ΠΑΣΟΚ; Αφαιρούμε από αυτούς, λοιπόν, έτσι μικροπολιτικά, δελιγιανίστικα θα έλεγα, τη δυνατότητα να προχωρήσουν σε δημοπρατήσεις σημαντικών έργων, ώστε αυτά τελικά να εξαγγελθούν από τον περιφερειάρχη ή από τον Υπουργό που θα κάνει περιόδεις στους νομούς; Από τους "δικούς μας" δηλαδή; Από τους κομματικούς μας; Από το ΠΑΣΟΚ;

Είναι δυνατόν τώρα που φεύγει ο αιώνας αυτός και είμαστε έτοιμοι να υποδεχθούμε τον 21ο αιώνα να σκέφτεστε και να ενεργείτε έτσι; Εσείς χρησιμοποιείτε μεθόδους της δεκαετίας του '50. Εκεί μένατε; Ποιος γνωρίζει αλήθεια καλύτερα από το νομάρχη, το νομαρχιακό συμβούλιο, τους δημάρχους και τα δημοτικά συμβούλια ποια έργα χρειάζονται, πώς έχουν ιεραρχηθεί, ποια είναι ώριμα, πότε πρέπει να δημοπρατηθούν, ποιες είναι συνολικά οι προτεραιότητες και οι ανάγκες της περιοχής τους; Μήπως τους αφαιρείτε αυτά και για άλλους γνωστούς σκοπούς;

Προχωρείτε σε απόδοση αρμοδιοτήτων, χωρίς όμως να μεταφέρετε και τους αντίστοιχους πόρους. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν αποδέχεται αρμοδιότητες χωρίς πόρους, γιατί δεν μπορεί να ανταποκριθεί οικονομικά. Μένουν στα χαρτιά τα περισσότερα. Πώς θα λειτουργήσουν οι παιδικοί σταθμοί, τα στάδια χωρίς τους απαραίτητους πόρους;

Αν πράγματι θέλετε να σταθείτε δίπλα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει αυτό να το αποδείξετε με έργα, όχι με λόγια. Γι'

αυτό πρέπει κατά την άποψή μας, πρώτον, να προχωρήσετε σε αναδιάρθρωση του φορολογικού συστήματος, να αναδιανεμηθούν οι φόροι χωρίς βέβαια να επιβαρυνθούν οι φορολογούμενοι. Το ΕΑΠΤΑ πρέπει επιτέλους, να χρησιμοποιηθεί για τους λόγους και τους σκοπούς που θεσμοθετήθηκε και όχι να λειτουργεί όπως σήμερα. Σήμερα κατά τεκμήριο χρησιμοποιείται ως ρουσφετολογικό αντικείμενο των τοπικών κυβερνητικών Βουλευτών και όργανο εκβιασμού πολλές φορές των δημάρχων από τους περιφερειάρχες.

Από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση λείπει το 40% του απαραίτητου μόνιμου προσωπικού. Πρέπει να συμπληρωθεί άμεσα και να συμπληρωθούν αυτά τα κενά με το νόμο του ΑΣΕΠ.

Πρέπει άμεσα επίσης, να προχωρήσει η αποκλιμάκωση των επιτοκίων των δανείων που χορηγήθηκαν ή χορηγούνται στους ΟΤΑ από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Να αυξηθεί το ποσοστό επί του φόρου εισοδήματος από 20% σε 25% που αποδίδεται στους ΟΤΑ. Να αποδοθεί ανάλογο ποσοστό με το φόρο εισοδήματος από τις πράξεις χρηματιστηρίου. Να αποδοθούν άμεσα οι μη αποδοθέντες παρακρατηθέντες φόροι.

Και επιτέλους, ο έλεγχος νομιμότητας και των πράξεων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης από το Γενικό Γραμματέα της περιφέρειας, έγινε με σκοπιμότητα πολιτικού ελέγχου της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Η εξαγγελία του Υπουργείου Εξωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης για αναμόρφωση του ν. 1622 για το δημοκρατικό προγραμματισμό και την ψήφιση του νέου νόμου το πρώτο εξάμηνο του 1999, δεν πραγματοποιήθηκε. Έτσι δεν αποσαφηνίστηκε ο ρόλος των ΟΤΑ πρώτου και δεύτερου βαθμού και του Γενικού Γραμματέα της περιφέρειας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Τοπική Αυτοδιοίκηση όμως, ό,τι και αν γίνει, κάποια στιγμή θα βρει το δρόμο της. Έχει και τους ανθρώπους και τις δυνατότητες να γίνει αυτό.

Θα πρέπει όμως σήμερα να σταθούμε ιδιαίτερα σε ένα ιδιαίτερα ανησυχητικό πρόβλημα που απασχολεί την πατρίδα μας, τις οικογένειες μας και τείνει να πάρει διαστάσεις χιονοστιβάδας. Αν δεν το λύσουμε τώρα, πιθανόν να καταστραφεί ο κοινωνικός ιστός της Ελλάδας με απρόβλεπτες συνέπειες.

Μιλώ για το μέγα πρόβλημα της ανεργίας. Εξακόσιες χιλιάδες άνεργοι υπάρχουν σήμερα στην Ελλάδα, άνεργοι από τα πιο ικανά και αποδοτικά στρώματα της ελληνικής οικονομίας. Στην πρώτη θέση είναι οι νέοι και οι γυναίκες. Το ποσοστό ανεργίας έχει περάσει το 12% και αυτό βέβαια είναι εικονικό, γιατί δεν συμπεριλαμβάνονται όσοι δεν είναι δηλωμένοι στον ΟΑΕΔ. Είμαστε 2,5 μονάδες πάνω από τον μέσο όρο της Ευρώπης.

Ένα όμως ιδιαίτερα σημαντικό πρόβλημα που έφθασε σε ύψη ρεκόρ φέτος είναι το ποσοστό απολύσεων που είχαμε. Εκείνο που πρέπει να τονιστεί, να προσεχθεί και να μελετηθεί είναι το γεγονός πως οι περισσότεροι απολυμένοι είναι πάνω από πενήντα χρονών και γίνεται εύκολα αντιληπτό πως πολύ δύσκολα θα βρουν ξανά δουλειά. Πώς θα τους αποκαταστήσετε; Πώς η ελπίδα θα φωλιάσει πάλι μέσα τους; Πού είναι το κοινωνικό κράτος που επαγγέλεσθε; Δύο εκατομμύρια νεόπτωχοι υπάρχουν σήμερα στην Ελλάδα. Δύο εκατομμύρια συνάνθρωποί μας βρίσκονται σε απόγνωση, με όλες τις συνέπειες και όλα εκείνα τα αποτελέσματα και γεγονότα που μπορεί να έχουμε και έχουμε καθημερινά, λόγω της κατάστασης στην οποία βρισκόμαστε. Καταλαβαίνετε τι εννοώ.

Η απελπισία είναι κακός σύμβουλος. Ο Κώστας ο Καραμανλής είπε πως η οικονομική επιστήμη είναι κατ' εξοχήν κοινωνική επιστήμη. Τα οικονομικά μεγέθη, που δεν έχουν κοινωνικές αναφορές είναι απλή αριθμητική. Αυτή όμως δυστυχώς είναι η εικόνα σας, αυτές οι ευαισθησίες σας.

Θα ήθελα επίσης να σας ρωτήσω κάτι, κύριοι Υπουργοί. Όσο και αν έφαξα στον Προϋπολογισμό πουθενά δεν υπάρχει εγγραφή για χρηματοδότηση του 2004. Πάλι σε δανεισμό και σπόνσορες θα καταφύγουμε. Αλήθεια, μετά τη σθεναρή στάση της Νέας Δημοκρατίας και προσωπικά του Προέδρου της, του Κώστα του Καραμανλή και τελικά την απόσυρση του βιντεολόττο, πού και πώς θα βρείτε τα εβδομήντα δισεκατομμύρια (70

.000.000.000) που χρειάζονται για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004; Υπάρχει στη σκέψη σας μια κάποια νέα μορφή κουλοχέρηδων;

Κανείς δεν έχει βγει να πει μέχρι σήμερα πως οι υπάρχουσες εγκαταστάσεις, όπως για παράδειγμα το Ολυμπιακό Στάδιο, δεν πληρούν τις προδιαγραφές των Ολυμπιακών Αγώνων. Δεν προχωράτε όμως σε καμιά ενέργεια. Δεν βιάζεσθε ή δεν πιστεύετε πως εσείς θα διοργανώσετε τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 και λέτε "ας αναλάβουν άλλοι την ευθύνη";

Ένα κόμμα εξουσίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να προτείνει, ώστε να γνωρίζει ο ελληνικός λαός τι να εμπιστευθεί, ποιος θα τον κυβερνήσει. Γι' αυτό και ο Κώστας ο Καραμανλής και η Νέα Δημοκρατία, ως υπεύθυνη ήρεμη πολιτική δύναμη, ως η παράταξη της συνέπειας, της ευθύνης, των έργων και όχι των λόγων προτείνει στον ελληνικό λαό, προτείνουμε στην Ελληνίδα και στον Έλληνα τα εξής:

Πρώτον, περιορισμό των πρωτογενών δαπανών στο ύψος του ετήσιου πληθωρισμού, μείωση των δαπανών από τόκους.

Δεύτερον, φορολογική μεταρρύθμιση με νόμο που θα ψηφιστεί και θα ισχύει για μια τετραετία, άμεση αποκρατικοποίηση της Ολυμπιακής Αεροπορίας, Εμπορικής Τράπεζας, των αστικών συγκοινωνιών, πλήρη απελευθέρωση της αγοράς τηλεπικοινωνιών και εξυγίανση μετοχοποίηση του ΟΣΕ, θεσμική στήριξη και απελευθέρωση του Χρηματιστηρίου από τον εναγκαλισμό του κράτους, κατώτατη σύνταξη εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχμές, επέκταση του ΕΚΑΣ στις αγροτικές συντάξεις, εξυγίανση, μετοχοποίηση της Αγροτικής Τράπεζας.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, τα θετικά στοιχεία, που πρέπει να αναγνωρίσουμε τα αναγνωρίζουμε. Ξέρετε όμως τι φοβόμαστε; Φοβόμαστε ότι επειδή ο Προϋπολογισμός είναι προεκλογικός μπορεί να επαναληφθεί -εμείς το απευχόμαστε αυτό- το σύνθημά σας του 1985 -θα το θυμάστε- όταν υποσχεθήκατε καλύτερες μέρες στον ελληνικό λαό και αφού κερδίσατε τις εκλογές φέρατε καλύτερες νύχτες, μαύρες νύχτες στην Ελλάδα και στους Έλληνες. Πιστεύω να το θυμάστε.

Κάθε προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει νόημα, αριθμούς. Τι χρειάζονται αλήθεια όμως; Η Ελληνίδα και ο Έλληνας γνωρίζει καλύτερα από όλους μας από τον καθημερινό του προϋπολογισμό, από τη γυροβολία και από το τριγυρισμά του στα σούπερ μάρκετ και τα μαγαζάκια, τι χρειάζεται, αν οι δείκτες είναι πραγματικοί, αν έχουν βάση. Γνωρίζει αν αυτός και η οικογένειά του ευημερεί, αν ευημερούν οι φίλοι του, αν υπάρχει προοπτική να περάσει αύριο καλύτερα απ' ό,τι περνάει σήμερα.

Ο Προϋπολογισμός που μας παρουσιάσετε είναι ισοσκελισμένος. Βέβαια χρησιμοποιούνται τεχνάσματα για να επιτευχθεί αυτό. Αυτό είναι όμως που μετράει ή είναι ότι ο Προϋπολογισμός θα έπρεπε να είναι ισοσκελισμένος κατ' αρχήν ως προς το περί δικαίου αίσθημα, ώστε να γνώριζε η Ελληνίδα και ο Έλληνας να το ένιωθε μέσα του πως ναι, ο φτωχός και ο πλούσιος συμμετέχουν σ' αυτόν με ό,τι πραγματικά τους αναλογεί;

Έτσι θα υπήρχε εμπιστοσύνη. Κάτι τέτοιο βέβαια δεν το επιτυγχάνει ούτε ο φετινός σας Προϋπολογισμός. Ο λαός όμως α-κόμη και σήμερα ελπίζει, προσμένει και συνεισφέρει από το υστέρημά του. Όμως εσείς πια, κύριοι της Κυβέρνησης, την ελπίδα δεν μπορείτε να τη δώσετε στον ελληνικό λαό. Δεν μπορεί να ελπίζει πια σε σας ο ελληνικός λαός. Ένα είναι βέβαιο, σε λί-γο μια εποχή τελειώνει. Τελειώνει το μέτριο, η ισοπέδωση των αξιών. Τελειώνει το όλοι είμαστε ίδιοι. Ε, λοιπόν όχι, δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Διαφέρουμε. Υπάρχουν πάντα οι καλοί και οι κακοί, οι άξιοι και οι ανίκανοι. Ξεκινάει επιτέλους για την πατρίδα μας η αναγέννηση. Ο 21ος αιώνας δεν θα είναι ο αιώνας του μέτρου, του μικρού, θα είναι ο αιώνας της προόδου για την Ελλάδα, αλλά και για τον κόσμο ολόκληρο. Τους νέους και τις νέες μας. Θά-ναι σίγουρα καλύτερος απ' αυτόν που φεύγει.

Ιδιαίτερα για τα νιάτα της Ελλάδας. Ελπίζουμε, προσδοκούμε, αγωνιζόμαστε και θέλουμε να μπούμε στον καινούριο αιώνα με καλύτερες προϋποθέσεις και συνθήκες.

Κύριε Πρόεδρε, αυτήν την ανηφόρα για την είσοδό μας στον 21ο αιώνα, μπορούμε και πρέπει να την ανεβούμε μαζί. Κανείς δεν περισσεύει, κανείς δεν πρέπει να μείνει απέξω. Και εκεί

στην κορφή τη σημαία που θα στήσουμε, τη σημαία που θα είναι εκεί πάντα στημένη δεν θα έχει χρώματα. Ένα χρώμα πρέπει να έχει αυτό της Ελλάδας. Αλλά για να το πετύχουμε αυτό πρέπει να ακολουθήσουμε την ίδια ρότα όλοι μαζί, δίπλα δίπλα. Πρέπει να προσπαθήσουμε με όλες μας τις δυνάμεις, με τις διαφορές μας. Οι διαχωριστικές γραμμές έπεσαν σήμερα. Ας βρούμε επιτέλους αυτά που μας ενώνουν. Διαφωνώ για παράδειγμα με την εισήγηση -σε πολλά- του κ. Πετσάλνικου όμως δεν μπορώ να μην τονίσω ότι αυτά που μας ενώνουν είναι πολύ περισσότερο απ' αυτά που μας χωρίζουν. Ας προχωρήσουμε μαζί. Το απαιτεί η Ελλάδα το θέλουν οι νέοι και οι νέες μας έχουμε υποχρέωση να το κάνουμε πράξη. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τον πύργου της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πράγματι ιστορικός ο σημερινός Προϋπολογισμός που θα ψηφίσει η Βουλή την Τρίτη το βράδυ. Οι προηγούμενοι ομιλητές και εισηγητές, ανέδειξαν αυτήν την ιστορικότητα με αναφορά σε τρία στοιχεία.

Το πρώτο είναι ότι είναι ο πρώτος προϋπολογισμός ουσιαστικά σε ευρώ γιατί στη διάρκεια του 2000 θα εισαχθεί η χώρα μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης.

Ο δεύτερος είναι ότι είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός αυτού του αιώνα, αυτής της χιλιετίας, και νομίζω ότι αποτελεί την απαρχή αυτός ο προϋπολογισμός μιας νέας εποχής για την οικονομία, αλλά και τη χώρα.

Και ο τρίτος λόγος για τον οποίο αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ιστορικός, είναι γιατί είναι ο ενταξιακός προϋπολογισμός. Το 2000 με τους αριθμούς αυτούς, τους δείκτες αυτούς και την πολιτική την συγκεκριμένη, θα μπει η Ελλάδα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης.

Αποτυπώνονται εδώ τον Προϋπολογισμό οι κεντρικές επιλογές της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Είναι Προϋπολογισμός σταθερότητας αλλά με έντονα στοιχεία αναπτυξιακά και αναδιανεμητικά. Είναι πολύ απλή η υποστήριξη του σημερινού Προϋπολογισμού από κάθε άποψη. Σταθεροποιητικός είναι στο μέτρο που μειώνει παραπέρα το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης από 1,5% σε 1,2% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος.

Είναι αναπτυξιακός γιατί παγώνει την αναπτυξιακή πορεία της χώρας σημειώνοντας μια νέα επιτάχυνση στην ανάπτυξη από 3,5% σε 3,8% το χρόνο.

Τέλος, είναι αναδιανεμητικός και κοινωνικός, γιατί μεταφέρει εισοδήματα της τάξης των τετρακοσίων εβδομήντα δισεκατομμυρίων (470.000.000.000) δραχμών από τους έχοντες και κατέχοντες -και θα το δείξω αυτό- στις αδύναμες κοινωνικές ομάδες, στους χαμηλόμισθους, στους χαμηλοσυνταξιούχους, στους μικρομεσαίους, στους αγρότες.

Κλείνουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, μια εξαετία σημαντικών αλλαγών με επίκεντρο την οικονομία. Συνδυάσαμε, εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., τη σταθερότητα με την ανάπτυξη και την κοινωνική δικαιοσύνη. Όχι μόνο ανορθώσαμε την εθνική μας οικονομία, την οδηγούμε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης. Είμαστε ήδη, πλέον, ισότιμοι εταίροι των οικονομικά ισχυρών κρατών της Ευρώπης.

Επιτυγχάνουμε το μεγάλο εθνικό στόχο ανοίγοντας νέους ορίζοντες για τον τόπο, για το λαό μας, ιδιαίτερα για τη νέα γενιά. Ασκήσαμε μια πολιτική με έντονη τη διάσταση της κοινωνικής ευαισθησίας, παρά τα ασφυκτικά περιθώρια του Κρατικού Προϋπολογισμού στα οποία είμαστε αναγκασμένοι να λειτουργήσουμε επί έξι συνεχή χρόνια. Συγκλίνουμε με τους Ευρωπαίους, ακολουθώντας όμως το δικό μας εθνικό δρόμο.

Αν συγκριθεί η ελληνική οικονομία το 2000 με εκείνη που παραλάβαμε το 1993, νομίζω ότι κάθε καλόπιστος παρατηρητής, στους οποίους περιλαμβάνω και πολλούς από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, θα συμφωνήσει ότι σημειώθηκε μια μεγάλη αλλαγή στην ελληνική οικονομία ότι σήμερα πρόκειται για μια διαφορετική, μια νέα οικονομία. Πρέπει να σημειώσω ότι ελάχιστοι στην Ελλάδα και στην Ευρώπη ακόμα περίμεναν

ότι θα πετυχαίναμε τους στόχους μας, γιατί η απόσταση ακριβώς ανάμεσα στο χτες και το σήμερα της ελληνικής οικονομίας ήταν τεράστια. Ο πληθωρισμός μειώθηκε από το 14% στο 2%, το έλλειμμα από 13,8% του Α.Ε.Π. το 1993 στο 1,5% σήμερα. Η οικονομία ανέκαμψε με ρυθμούς ανάπτυξης 3,5% σε σχέση με μηδενικούς ρυθμούς πριν από μερικά χρόνια, ενώ οι επενδύσεις σημειώνουν ραγδαία ανοδικούς ρυθμούς. Όλα αυτά αποδεικνύουν τις διαστάσεις της μεγάλης αλλαγής, η οποία συντελέστηκε. Και εκτιμώ ότι είναι χρήσιμο και θετικό ότι η Νέα Δημοκρατία έχει εγκαταλείψει κάθε ουσιαστική προσπάθεια να αντιπαρατεθεί με την Κυβέρνηση στο πεδίο της οικονομίας και επικεντρώνει τον προβληματισμό της στη μετά ΟΝΕ εποχή, στην εποχή μετά την ένταξη. Αυτός είναι ένας γόνιμος και δημιουργικός δρόμος για τον οποίο ήδη η Κυβέρνηση έχει σκεφθεί και για το λόγο αυτό σχεδίασε και κατάρτισε το νέο πρόγραμμα σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας για την περίοδο 1999-2002, το οποίο αναφέρεται διεξοδικά στις προκλήσεις της νέας εποχής, και θα επανέλθω σ' αυτές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον προϋπολογισμό του 1999 ολοκληρώσαμε ουσιαστικά την ενταξιακή μας πορεία για την ΟΝΕ. Σε ό,τι αφορά το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης -θα σταθώ λίγο γιατί είναι σημαντικό το αποτέλεσμα- πετύχαμε καλύτερα αποτελέσματα από αυτά που είχαμε προϋπολογίσει. Ο στόχος του προγράμματος σύγκλισης για το 1999 ήταν έλλειμμα γενικής κυβέρνησης 2,1% του ΑΕΠ. Η Κυβέρνηση πέτυχε 1,5% του ΑΕΠ. Δηλαδή, έχουμε ένα έλλειμμα μικρότερο κατά περίπου διακόσια είκοσι δισεκατομμύρια (220.000.000.000) δραχμές σε σχέση με τον προγραμματισμό μας, σε σχέση με τον προϋπολογισμό που ψηφίσαμε πέρυσι.

Είναι μια τεράστια βελτίωση του 1,5% έλλειμμα φέτος με το 13,8% έλλειμμα που είχαμε πριν από έξι χρόνια. Αν το μετρήσει κανείς σε όρους ΑΕΠ, η εξοικονόμηση που πετύχαμε για τον τόπο μας και το λαό μας, είναι της τάξης των πέντε τρισεκατομμυρίων (5.000.000.000.000) δραχμών. Καμία ευρωπαϊκή κυβέρνηση, τουλάχιστον στο παρελθόν το οποίο μπορούμε να θυμηθούμε, δεν πέτυχε μια τέτοια δημοσιονομική εξυγίανση και μάλιστα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Είναι ενδεικτικό εξάλλου ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Συμβούλιο ΕΚΟΦΙΝ, κατάργησε πριν από ένα μήνα τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος για την ελληνική οικονομία.

Ως τώρα, ως τον Νοέμβριο, είμαστε σε καθεστώς επιτήρησης. Τώρα, οι Ευρωπαίοι κατάργησαν το καθεστώς επιτήρησης. Είμαστε μια ευρωπαϊκή χώρα, όπως όλες οι άλλες, με πολύ χαμηλό έλλειμμα και, επιπλέον, συμφώνησε η Ευρωπαϊκή Ένωση με τους αριθμούς που έχουμε δηλώσει για το έλλειμμα του 1998 και του 1999.

Βεβαίως, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είναι δύσκολο να αντισταθώ στον πειρασμό να θυμηθώ τα όσα περί "τραβεστί" οικονομίας είχε πει, με τη γνωστή κομπωτίτσή του, ο Αρχηγός σας, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Καραμανλής.

Νομίζω ότι εκτίθεται ένας Αρχηγός της Αντιπολιτεύσεως όταν χρησιμοποιεί τέτοιες λέξεις και για ένα τόσο σημαντικό θέμα, όπως είναι η πορεία της εθνικής μας οικονομίας. Στο κάτω-κάτω δεν είναι η κυβέρνησή η οποία θίγεται. Είναι ο ελληνικός λαός ο οποίος θίγεται από τέτοιες λέξεις και τέτοιες ύβρεις, αν ληφθεί υπόψη ότι αυτά που πετύχαμε είναι αποτελέσματα των κόπων, των μόχθων του ελληνικού λαού. Και σ' αυτόν οφείλει να απολογηθεί και να ζητήσει συγγνώμη ο κ.Καραμανλής. Τα όσα περί "τραβεστί" οικονομίας είπε, είναι καλό, όταν μιλήσει εδώ την Τρίτη, να τα πάρει πίσω, να ζητήσει συγγνώμη από το λαό, αλλά και από την Κυβέρνηση, η οποία κατηύθυνε την προσπάθεια αυτή, διότι δεν είναι δυνατόν, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όλος ο κόσμος, όλοι οι διεθνείς οργανισμοί, όλοι οι επενδυτικοί οίκοι, όλες οι κυβερνήσεις των εταίρων μας, να αναγνωρίζουν τη θετική εξέλιξη της οικονομίας, να μιλούν από μόνοι τους οι αριθμοί, και ο μόνος ο οποίος να το αμφισβητεί να είναι ο κ. Καραμανλής και κάποιοι, όχι όλοι, από τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, και μάλιστα με τόσο απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς για την προσπάθεια την οποία κατέβαλε ο ελληνικός λαός.

‘Αρα συνιστώ στον κ. Καραμανλή να είναι πολύ περισσότερο προσεκτικός στις αναφορές του στο μέλλον, εάν θέλει να μη χάσει περαιτέρω την αξιοπιστία του.

Κατά συνέπεια, αγαπητοί συνάδελφοι, με το 1,5% έλλειμμα φέτος η Κυβέρνηση έχει εξασφαλίσει κάτι πολύ σημαντικό. Μπαίνουμε στην ΟΝΕ με το σπαθί μας. Είμαστε πολύ κάτω από το όριο εισόδου. Το όριο εισόδου -και θέλω να το σημειώσω αυτό- για να μπει κανείς στην ΟΝΕ, είναι 3% έλλειμμα στο ΑΕΠ. Εμείς πετύχαμε 1,5%. ‘Αρα, αν θέλετε, έχουμε μια άνεση πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) περίπου, ακόμα παραπάνω έλλειμμα, και πάλι θα μπαίναμε. Γι’ αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσω όσους από τη Νέα Δημοκρατία μας λένε ότι συμφωνούν με τη δημιουργική λογιστική. Εμείς δεν χρειαζόμαστε καμία δημιουργική λογιστική. Ακόμα και εκατό και διακόσια και τριακόσια και τετρακόσια και πεντακόσια δισεκατομμύρια να είχαμε παραπάνω έλλειμμα, πάλι θα μπαίναμε. Δημιουργική λογιστική χρησιμοποίησαν ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες το 1998 και βεβαίως όχι για ποσά αντίστοιχα με εκατοντάδες δισεκατομμύρια, αλλά για μικρά ποσά, που ήταν κοντά στο όριο του 3% και έπρεπε από το 3,1% να κατέβουν στο 2,9% για να εξασφαλίσουν το εισιτήριο. Εμείς δεν είμαστε σε αυτήν τη θέση. Εμείς μπαίνουμε με το σπαθί μας. Εμείς έχουμε χαμηλότερο έλλειμμα για παράδειγμα από την Ολλανδία. Έχουμε χαμηλότερο έλλειμμα, για παράδειγμα, από τη Γερμανία. Δεν χρειαζόμαστε καμία δημιουργική λογιστική. Ευχαριστούμε, δεν θα πάσουμε!

Και σ’ αυτό θέλω να σημειώσω ότι με αυτήν τη μεγάλη δημοσιονομική εξυγίανση, πραγματικά λύσαμε το πιο κρίσιμο πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας, που ήταν τα τεράστια δημοσιονομικά βάρη του παρελθόντος. Ολοκληρώθηκε ουσιαστικά η προσπάθεια δημοσιονομικής εξυγίανσης. Και, επιπλέον, δεν υπάρχουν νέα φορολογικά βάρη. Μπαίνουμε σε μια κάπως ευχερέστερη δημοσιονομική περίοδο και τα βάρη που παραλάβαμε το 1993 αποτελούν, πλέον, σε μεγάλο βαθμό παρελθόν. Μπήκαμε ήδη σε περίοδο φορολογικών ελαφρύνσεων, ξεφύγαμε από τα μεγάλα προβλήματα, περίπου μηδενίσαμε τα ελλείμματα και μειώσαμε το δημόσιο χρέος.

Βασικό στοιχείο της δημοσιονομικής εξυγίανσης, αγαπητοί συνάδελφοι, υπήρξε η διεύρυνση της φορολογικής βάσης και θα σταθώ λίγο σε αυτό. Θα έχετε διαπιστώσει ότι τα έσοδα του 1999 είναι πολύ περισσότερα από αυτά που είχαμε γράψει στον προϋπολογισμό. Είχαμε προβλέψει ρυθμό ανόδου των εσόδων όσο περίπου το εθνικό εισόδημα, γύρω στο 6%. Όμως, το τελικό αποτέλεσμα είναι 11% αύξηση των εσόδων. Αυτό μας άφησε ένα πλεόνασμα, ένα περίσσευμα τετρακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (480.000.000.000) δραχμών παραπάνω απ’ αυτό που είχαμε προϋπολογίσει.

Το ερώτημα είναι πώς επετεύχθη αυτό το μικρό δημοσιονομικό θαύμα. Υπάρχουν τρεις λόγοι. Ο πρώτος λόγος είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής. Η πάταξη της φοροδιαφυγής προχώρησε πολύ συστηματικά και αποτελεσματικά με τη δική μας Κυβέρνηση.

Κατ’ αρχήν θα ήθελα να σας παρακαλέσω να μην επαναλάβετε αυτήν τη μεγάλη ανακρίβεια, που αγγίζει και τα όρια της ανοησίας, ότι δεν προχώρησε το TAXIS. Ε, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, η σύμβαση του TAXIS εκτελέστηκε πλήρως. Το TAXIS λειτουργεί σε διακόσιες τριάντα εφορίες. Απορροφήσαμε το σύνολο του κεφαλαίου TAXIS στο πρόγραμμα “Κλεισθένης”. Δεν έχουμε να πάρουμε τίποτε άλλο για το TAXIS. Τα κάναμε όλα. Μπήκε σε διακόσιες τριάντα Δ.Ο.Υ. Και μέσα από το TAXIS βεβαίως μπαίνει μία νέα εποχή στο Υπουργείο Οικονομικών και, επιπλέον, μέσα από το TAXIS ανοίγει μία νέα περίοδος διασταύρωσης στοιχείων που διευκολύνει πάρα πολύ τους φορολογικούς ελέγχους. Το Σώμα Δίωξης του Οικονομικού Εγκλήματος αποδείχθηκε πάρα πολύ αποτελεσματικό. Τέλος, τα ελεγκτικά κέντρα που λειτουργούν για τις μεγάλες επιχειρήσεις, το εθνικό κέντρο, τα περιφερειακά κέντρα, και αυτά ασκούν αυτούς τους ελέγχους. Όλα αυτά, το TAXIS, το ΣΔΟΕ και τα ελεγκτικά κέντρα μετέβαλαν δραστηρικά το τοπίο σε ό,τι αφορά την άσκηση ελέγχων στη χώρα μας.

Οι Έλληνες αισθάνονται πλέον την υποχρέωση, για πρώτη φορά πιστεύω στην ελληνική ιστορία, να είναι συνεπείς ή περισ-

σότερο συνεπείς απέναντι στο δημόσιο. Και είναι ενδεικτικό ότι ο Φ.Π.Α. έχει άνοδο πολύ παραπάνω από το εθνικό μας εισόδημα, γύρω στο 8% σε ονομαστικούς όρους, που υποδηλώνει ότι συλλαμβάνεται φορολογητέα ύλη, η οποία διέφευγε. Αυτός είναι ο πρώτος λόγος, η πάταξη της φοροδιαφυγής.

Ο δεύτερος λόγος είναι η ανάπτυξη του χρηματιστηρίου. Ο τζίρος από εβδομήντα δισεκατομμύρια (70.000.000.000) δραχμές, που είχαμε προϋπολογίσει, ανέβηκε περίπου στα τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές, με αποτέλεσμα να έχουμε μία υπεραπόδοση του φόρου αυτού περίπου κατά εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000) δραχμές.

Ο τρίτος λόγος είναι τα κέρδη. Λόγω του χρηματιστηρίου, αλλά και της καλής πορείας της οικονομίας, οι ελληνικές επιχειρήσεις αποκάλυψαν τις πλήρεις διαστάσεις των κερδών τους με αποτέλεσμα ο φόρος των νομικών προσώπων να αυξηθεί με ρυθμούς υπερδιπλάσιους σε σχέση με αυτούς που προέβλεπε το Υπουργείο Οικονομικών, με βάση την παρελθούσα εμπειρία. Οι επιχειρήσεις αναδεικνύουν τα κέρδη τους για να στηρίξουν τη μετοχή τους.

Μέσα, λοιπόν, από τη διαφάνεια που επέβαλε η ανάπτυξη της κεφαλαιαγοράς και μέσα από τους αυστηρούς ελέγχους που επέβαλε το Υπουργείο Οικονομικών, υπάρχει υπεραπόδοση των φόρων των κερδών κατά εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000) δραχμές.

Εάν, λοιπόν, αθροίσουμε τα εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000) παραπάνω έσοδα από φόρους στα κέρδη, τα εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000) περίπου παραπάνω έσοδα από το φόρο στο χρηματιστήριο και ένα ανάλογο ποσό από την πάταξη της φοροδιαφυγής, όλα αυτά αθροίζονται σε τετρακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (480.000.000.000) δραχμές παραπάνω έσοδα από φόρους. Από φόρους, όμως, σε ποιους, αγαπητοί συνάδελφοι; Από φόρους στους φοροφυγάδες, από φόρους στις επιχειρήσεις και τα κέρδη, από φόρους στο χρηματιστήριο, από φόρους στους έχοντες και κατέχοντες.

Ποτέ στη χώρα μας δεν ασκήθηκε μία τόσο δίκαιη φορολογική πολιτική. Πήραμε σημαντικά ποσά μέσα από την πάταξη της φοροδιαφυγής και τη φορολογία των κερδών και του κεφαλαίου. Και τι κάναμε τα χρήματα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι;

Εάν δείτε -και θα έρθω παρακάτω- το ποσό που αποδίδουμε στους χαμηλόμισθους, στους χαμηλοσυνταξιούχους, στους αγρότες, τους μικρομεσαίους μέσα από τη φορολογική μεταρρύθμιση, μέσα από τις αυξήσεις στις συντάξεις, μέσα γενικότερα από μειώσεις φόρων και άλλες παροχές, θα δείτε ότι το ποσό αυτό είναι τετρακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (470.000.000.000) δραχμές.

‘Αρα, πήραμε χρήματα από τους πλούσιους και στηρίξαμε τις αδύναμες κοινωνικές ομάδες. Είναι πολύ απλός ο λογαριασμός. Και νομίζω ότι ποτέ στη χώρα μας δεν επιχειρήθηκε, από καμία κυβέρνηση -διότι προφανώς καμία κυβέρνηση δεν είχε αυτήν την οικονομική δυνατότητα- μία αναδιανομή του εισοδήματος από τους ισχυρούς στους αδύναμους σε τέτοια έκταση σε ένα μόνο χρόνο.

Η διεύρυνση της φορολογικής βάσης και η πάταξη της φοροδιαφυγής υπήρξε ο καταλύτης για την εντυπωσιακή μείωση του ελλείμματος του Κρατικού Προϋπολογισμού. Υπήρξε μία κρίσιμη παράμετρος για τη δημιουργία ενός αισθήματος κοινωνικής δικαιοσύνης, το οποίο αίσθημα κοινωνικής δικαιοσύνης στήριξε την προσπάθεια της Κυβέρνησης, εξασφαλίζοντας τη συνοχή της κοινωνίας μας για έξι χρόνια, στην άσκηση μιας αυστηρής πράγματι οικονομικής πολιτικής.

Παράλληλα, στη μείωση του ελλείμματος υπήρξε σημαντική συμβολή της συγκράτησης των δημοσίων δαπανών, ιδιαίτερα με τη λήψη αυστηρών και αποτελεσματικών μέτρων για τον περιορισμό της σπατάλης στο δημόσιο τομέα.

Έρχομαι τώρα στο θέμα του πληθωρισμού, που είναι και το κρίσιμο σημείο σε ό,τι αφορά την ένταξή μας στην Ο.Ν.Ε. Ο πληθωρισμός έπεσε κοντά στο 2%, που ήταν ο στόχος της Κυβέρνησης. Βέβαια υπάρχει το πρόβλημα με το πετρέλαιο, το οποίο αφορά βεβαίως όλον τον κόσμο και την υπόλοιπη Ευρώπη. Υπάρχει και ένα πρόσθετο πρόβλημα ότι υπήρξε ύφεση στην

Ευρώπη, με αποτέλεσμα να ανέβει ο ευρωπαϊκός πληθωρισμός, να αυξηθεί η απόσταση που μας χωρίζει από τους Ευρωπαίους και να δυσχερανθεί η προσέγγιση, η επίτευξη του σχετικού κριτηρίου της Συνθήκης του Μάαστριχτ, που προσδιορίζεται σε σχέση με την απόσταση από τις τρεις καλύτερες ευρωπαϊκές χώρες.

Παρ' όλα αυτά, παρά τη δυσκολία του πετρελαίου, παρά τη δυσκολία της ευρωπαϊκής ύφεσης, οι παρούσες τάσεις δείχνουν ότι θα πετύχουμε και αυτό το κριτήριο του πληθωρισμού το Φεβρουάριο του 2000, δηλαδή λίγο πριν καταθέσουμε την αίτηση για την ένταξή μας για την Ο.Ν.Ε. το Μάρτιο, διότι σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία υπάρχει, ευτυχώς, μία σημαντική επιτάχυνση στον πληθωρισμό της Ζώνης EURO, ενώ σε εναρμονισμένη, δηλαδή συγκρίσιμη βάση, ο ελληνικός πληθωρισμός κινείται στα επίπεδα της τάξης του 2,2%. Τόσο περίπου θα είναι και ο πήχης το Φεβρουάριο του 2000. Και εκτιμώ ότι το Φεβρουάριο θα εξασφαλίσουμε και αυτό το κριτήριο.

Χρειάζεται όμως επαγρύπνηση, χρειάζεται εγρήγορση από όλους όσους επηρεάζουν τη διαμόρφωση των τιμών και ιδιαίτερα από τον επιχειρηματικό κόσμο της χώρας, ο οποίος -όπως και ο Πρωθυπουργός δεν χάνει ευκαιρία να επαναλαμβάνει- θα πρέπει να αναλάβει τις δικές του ευθύνες, σε ό,τι αφορά την εξασφάλιση του εισιτηρίου για την ένταξή μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης.

Έρχομαι τώρα στα επιτόκια. Τα επιτόκια έχουν μειωθεί σημαντικά και θα συνεχίσουν να μειώνονται σταδιακά, ώστε να προσεγγίσουν τα επιτόκια της Ζώνης EURO, που είναι γύρω στο 4%, στο τέλος του επόμενου χρόνου.

Αντιλαμβανόμαστε όλοι τι σημαίνει αυτό για το μικρό και μεσαίο επιχειρηματία, για όποιον θέλει να αγοράσει σπίτι. Τα σημερινά τραπεζικά επιτόκια θα πέσουν περίπου στο μισό τους επόμενους δώδεκα μήνες. Θα δοθεί οριστική λύση στο πρόβλημα της υπερχρέωσης, στο πρόβλημα του υψηλού κόστους του χρέυματος.

Η οικονομική σταθερότητα, σε συνδυασμό με την ένταξη της δραχμής στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών από το Μάρτη του 1998, δημιούργησαν νέες ασπίδες θωράκισης του εθνικού μας νομίσματος, απέναντι στις συχνές, πλέον, αναταράξεις της παγκόσμιας οικονομίας. Η δραχμή έγινε ισχυρό νόμισμα. Και η ελληνική οικονομία ανέδειξε αντοχές ανάλογες με οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή ισχυρή οικονομία. Όποιος θέλει να αμφισβητήσει τη σημερινή δύναμη της ελληνικής οικονομίας, υπάρχει ένα τεστ: Το τεστ των διεθνών κρίσεων. Και αυτό το τεστ το ξεπέρασε η ελληνική οικονομία τρεις φορές -Ασία, Ρωσία, Κόσσοβο- τα τελευταία δύο χρόνια. Όποιος έχει αντίρρηση, ας το πει. Εάν δεν ήταν δυνατή η ελληνική οικονομία, θα είχε κλονισθεί, όπως τόσες άλλες οικονομίες στον κόσμο. Όμως, η ελληνική οικονομία αντέστη. Τα επιτόκια παρέμειναν χαμηλά. Η δραχμή στάθηκε ισχυρή. Η οικονομία συνέχισε να ανακάμπτει. Και δεν υπήρξε κανένας επηρεασμός της εγχώριας ελληνικής οικονομίας από τις διεθνείς αναταράξεις. Χάρη στην πολιτική της Κυβέρνησης, θωρακίσαμε την οικονομία μας και σώσαμε κυριολεκτικά την οικονομία από μεγάλα προβλήματα και τον ελληνικό λαό από μεγάλες περιπέτειες. Δεν ακολούθησε η ελληνική οικονομία την πορεία άλλων οικονομιών στην Ευρώπη ή σε άλλες ηπείρους, οι οποίες κατρακύλησαν κάτω από την πίεση των διεθνών εξελίξεων.

Επενδύσεις. Είναι θετική η εξέλιξη στη διάρκεια του 1999.

Η Ελλάδα έχει ήδη δεσμεύσει, αγαπητοί συνάδελφοι, το σύνολο των πόρων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης προβλέπει πόρους δέκα τρισεκατομμυρίων (10.000.000.000.000) δραχμών. Σήμερα, το Δεκέμβριο του 1999, η Ελλάδα έχει δεσμεύσει δέκα τρισεκατομμύρια (10.000.000.000.000) δραχμές, το 100%. Δεν χάνεται ούτε ένα ευρώ. Και από αυτά τα δέκα τρισεκατομμύρια (10.000.000.000.000) δραχμές έχουμε εκταμιεύσει περίπου 80%, και το υπόλοιπο 20% θα εκταμιευθεί τους υπόλοιπους μήνες με βάση τις δεσμεύσεις και τις συμβατικές υποχρεώσεις, οι οποίες έχουν αναληφθεί.

Εξάλλου, γενικά οι επενδύσεις αυξάνονται με ρυθμούς 10% σε πραγματικούς όρους για τέταρτο συνεχή χρόνο. Υπάρχει δυ-

ναμισμός στη χώρα μας. Υπάρχει επενδυτικός δυναμισμός.

Οι επενδύσεις, σαν ποσοστό του εισοδήματός μας, είναι πλέον 23%. Είκοσι τρία τοις εκατό (23%) του ό,τι κερδίζουμε σαν χώρα και σαν ελληνική κοινωνία, το αποταμιεύουμε, το επενδύουμε. Και αυτό αποτελεί ένα παγκόσμιο ρεκόρ. Ο Έλληνας, η Ελληνίδα, έχει πλέον εμπιστοσύνη στην οικονομία, έχει εμπιστοσύνη στο μέλλον. Και μέσα από το δυναμισμό αυτόν, οικοδομείται το μέλλον της χώρας. Γιατί επενδύει, όχι μόνον ο επιχειρηματικός κόσμος, επενδύει και η κοινωνία μέσα από κατοικίες και άλλες επενδυτικές δραστηριότητες.

Τέλος, όσον αφορά τις διαρθρωτικές αλλαγές, έχουν επιταχυνθεί πολύ σημαντικά.

Το Μάρτη του 1998, όταν εντάχθηκε η δραχμή στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών, ανακοινώσαμε ένα πρόγραμμα διαρθρωτικών αλλαγών. Δεκαεννέα μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές, έχουν ήδη συντελεσθεί. Αυτές περιλαμβάνουν δεκατέσσερις μετοχοποιήσεις και ιδιωτικοποιήσεις και ορισμένες άλλες σημαντικές παρεμβάσεις σε χώρους ζημιογόνων επιχειρήσεων, όπως ο σιδηρόδρομος και τα ταχυδρομεία, και σε άλλους τομείς, όπως οι εργασιακές σχέσεις και το ασφαλιστικό σύστημα.

Μέσα από αυτές τις διαρθρωτικές αλλαγές, δημιουργείται ένα πολύ ανταγωνιστικό υπόβαθρο για την ελληνική οικονομία, το οποίο την προετοιμάζει για την περίοδο μετά την ένταξη. Οι αλλαγές αυτές βελτιώνουν τη λειτουργία των αγορών, βελτιώνουν την ποιότητα των προσφερομένων υπηρεσιών, αναβαθμίζουν την παραγωγικότητα των εργαζομένων στις επιχειρήσεις, οι οποίες ιδιωτικοποιούνται, και προετοιμάζουν τη χώρα μας για την ισότιμη και δυναμική συμμετοχή της στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Θέλω εδώ να σημειώσω, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι εμείς, το Π.Α.Σ.Ο.Κ. είμαστε η πρώτη Κυβέρνηση της μεταπολίτευσης που, με σύστημα και μέθοδο, κατόρθωσε να περιορίσει ουσιαστικά την εμπλοκή του κράτους σε επιχειρηματικές δραστηριότητες. Εμείς ενισχύσαμε το κοινωνικό κράτος, το κράτος πρόνοιας, αλλά περιορίσαμε δραστικά το ρόλο του κράτους, ως επιχειρηματία.

Οι μετοχοποιήσεις και οι ιδιωτικοποιήσεις απέδωσαν σημαντικά και στις επιχειρήσεις, που τις πραγματοποιήσαν για να κάνουν επενδύσεις σημαντικές και για να εκσυγχρονισθούν, αλλά και στο κράτος που, με τα έσοδα των ιδιωτικοποιήσεων και των μετοχοποιήσεων, ξεπλήρωσε σημαντικό μέρος του δημοσίου χρέους, το οποίο βαρύνει τις επόμενες γενιές.

Επιπλέον, υπάρχει μια πρόσθετη διάσταση, που θέλω να σημειώσω και να υπογραμμίσω. Καταβάλαμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να διαχυθούν τα οφέλη των ιδιωτικοποιήσεων και μετοχοποιήσεων στον ευρύτερο δυνατό αριθμό των συμπολιτών μας και ιδιαίτερα στους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους των επιχειρήσεων που μετοχοποιήθηκαν ή ιδιωτικοποιήθηκαν.

Χιλιάδες μικρομέτοχοι, τα ασφαλιστικά ταμεία ωφελήθηκαν σημαντικά από τις υπεραξίες, που δημιουργήθηκαν στα χαρτοφυλάκιά τους τα τελευταία δύο χρόνια.

Υπήρξε απόλυτος σεβασμός εργασιακών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων. Δεν υπήρξε καμία απόλυση. Οι συντάξεις είναι όχι μόνο κατοχυρωμένες, αλλά σε όλες τις περιπτώσεις, από τα έσοδα των μετοχοποιήσεων στηρίξαμε οικονομικά, όπως τον Ο.Τ.Ε. για παράδειγμα με εκατό δισεκατομμύρια (100.000.000.000) περίπου, τα ασφαλιστικά ταμεία των εργαζομένων. Και σε όλες τις μετοχοποιήσεις συμμετέχουν οι εργαζόμενοι αποκτώντας μετοχές με ευνοϊκούς όρους.

Τη διετία 1998-1999, πραγματοποιήθηκαν, όπως είπα, δεκατέσσερις ιδιωτικοποιήσεις και μετοχοποιήσεις, τράπεζες, δημόσιες επιχειρήσεις, ο Ο.Τ.Ε. η Ε.Υ.Δ.Α.Π. τα Ελληνικά Πετρέλαια, οι τέσσερις τράπεζες που ιδιωτικοποιήθηκαν, η ΕΤΒΑ που τώρα μπήκε στο χρηματιστήριο. Και απέδωσαν αυτές οι μετοχοποιήσεις και οι ιδιωτικοποιήσεις συνολικά διόμισι τρισεκατομμύρια (2.500.000.000.000) δραχμές, περίπου 6,5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, το οποίο τοποθετεί την Ελλάδα περίπου τρίτη ή τέταρτη στην παγκόσμια κλίμακα των ιδιωτικοποιήσεων για το 1998 και το 1999. Κάναμε πραγματικά ένα άλμα στον περιορισμό του ρόλου του κράτους ως επιχειρηματία. Και στο ση-

μείο αυτό θα ήθελα να καταθέσω το σχετικό πίνακα στη Βουλή.
(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικο-

νομικών κ.Γιάννος Παπαντωνίου καταθέτει για τα Πρακτικά
τους προαναφερθέντες πίνακες οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Στο θέμα των διαρθρωτικών αλλαγών η σύγκριση με τη Νέα Δημοκρατία είναι καταλυτική.

Πλήρης αποτυχία χαρακτηρίζει, αγαπητοί συνάδελφοι, τη δική σας διαχείριση στη διάρκεια του 1990-1993. Χαμηλά τιμήματα, καταγγελίες για αδιαφανείς διαδικασίες, ακόμα και από διοικήσεις οργανισμών, όπως για παράδειγμα η Δ.Ε.Η., πισωγυρίσματα. Αυτά είναι τα επιτεύγματα της Νέας Δημοκρατίας.

Ο περιορισμός του επιχειρηματικού ρόλου του κράτους επί της δικής σας διακυβέρνησης υπήρξε ασήμαντος, ποσοτικά και ποιοτικά σε σχέση με τα αποτελέσματα της δικής μας πολιτικής, όπως αποτυπώνονται στους πίνακες στους οποίους κατέθεσα. Και γι' αυτό θα ήθελα να σημειώσω εδώ ότι καλό θα ήταν να συμβουλευόσαστε τον κ. Καραμανλή, όταν μιλήσει μεθαύριο από αυτό το βήμα, να μην ξαναβγάλει την κασέτα του τεράστιου κράτους, γιατί εμείς μειώνουμε το τεράστιο κράτος με μετοχοποιήσεις και ιδιωτικοποιήσεις, ύψους διόμισυ τρισεκατομμυρίων δραχμών, που σημαίνει αντίστοιχη μείωση του ρόλου του κράτους στον επιχειρηματικό τομέα της οικονομίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ.)

Εμείς είμαστε η πρώτη Κυβέρνηση στη Μεταπολίτευση που κάναμε πράξη τον περιορισμό του ρόλου του κράτους ως επιχειρηματία. Το κράτος έχει σημαντικές λειτουργίες στην οικονομία, ως κράτος στρατηγείο, ως κράτος επιτελείο, ως κράτος συντονιστής, ως προστάτης των αδύναμων ομάδων μέσα από το κράτος-πρόνοια, μέσα από το ισχυρό κοινωνικό κράτος, μέσα από το Εθνικό Σύστημα Υγείας, αλλά προφανώς το κράτος δεν έχει καμία υποχρέωση να παράγει προϊόντα και υπηρεσίες, για τα οποία ο ιδιωτικός τομέας είναι καλύτερος. Και εμείς με την πολιτική που εφαρμόσαμε τα τελευταία ιδιαίτερα δύο χρόνια, κάναμε πράξη αυτήν την αρχή.

Αποτέλεσμα όλης αυτής της προσπάθειας ήταν η οικονομική σταθερότητα, η μείωση των επιτοκίων, η σκληρή δραχμή, η ανάκαμψη. Σημειώθηκε μια ανάκαμψη της οικονομίας η οποία έφθασε το ρυθμό ανάπτυξης στο 3,5% για τρίτη συνεχή χρονιά, σε σχέση με μηδενικούς περίπου ρυθμούς επί Νέας Δημοκρατίας.

Η πραγματική σύγκλιση προχωρεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Τρέχουμε πιο γρήγορα από τους ευρωπαίους και πλησιάζουμε το μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο. Το εισόδημα της Ελλάδας σαν ποσοστό του μέσου ευρωπαϊκού εισοδήματος αυξήθηκε, αγαπητοί συνάδελφοι, από 64% το 1993, σε 69% το 1999. Και διερωτώμαι, με ποια άλλα κριτήρια μπορεί να κριθεί η πραγματική σύγκλιση μιας οικονομίας. Τα βέβαια κριτήρια είναι αυτά, όταν το εισόδημα της χώρας, όταν η παραγωγή της χώρας, όταν όσο κερδίζει ο ελληνικός λαός ανεβαίνει σε σύγκριση με αυτά που κερδίζει ένας άλλος ευρωπαϊκός λαός, μια άλλη οικονομία ή κοινωνία. Και αυτή η πρόοδος είναι δεδομένη, είναι ορατή, είναι πραγματική.

Έρχομαι τώρα στον Προϋπολογισμό του 2000.

Ο Προϋπολογισμός του 2000 προωθεί κατ' αρχήν την ένταξη της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ελλάδας. Η μείωση του ελλείμματος που ανέφερα από 1,5% σε 1,2% είναι δεδομένη, είναι επαρκής για την ένταξή μας, υπέρ επαρκής. Και αυτή η μείωση μας εξασφαλίζει ακριβώς, όπως είπα και προηγουμένως, να μπούμε στην ΟΝΕ με το σπαθί μας.

Πρόκειται, επίσης, για έναν κοινωνικό Προϋπολογισμό που εξασφαλίζει μία αναδιανομή του εισοδήματος της τάξεως των τετρακοσίων εβδομήντα δισεκατομμυρίων δραχμών. Παίρνουμε χρήματα από τους φοροφυγάδες, από τα κέρδη των επιχειρήσεων, από το χρηματιστήριο και στηρίζουν τις αδύναμες κοινωνικές ομάδες.

Η φορολογική μεταρρύθμιση που ψηφίστηκε ήδη από τη Βουλή στοχεύει στην ελάφρυνση των μικρών και μεσαίων εισοδημάτων. Διπλασιάζει το αφορολόγητο όριο από ένα σε δύο εκατομμύρια δραχμές. Αυτό σημαίνει ότι οι περισσότεροι χαμηλόμισθοι και όλοι οι χαμηλοσυνταξιούχοι εξαιρούνται ουσιαστικά από το φόρο εισοδήματος. Επίσης σημαίνει ότι όλοι οι Έλληνες και ιδιαίτερα τα μεσαία εισοδήματα θα πληρώσουν το 2000 ουσιαστικά χαμηλότερο φόρο. Αυξάνονται ουσιαστικά οι

εκπτώσεις για τα παιδιά και μπορούν να φθάσουν τις τετρακόσιες χιλιάδες το χρόνο. Ενισχύεται έτσι η οικογένεια. Πιστεύω ότι αυτό αποτελεί μια πάγια επιδίωξη που, επιτέλους, μπορούμε να την κάνουμε πράξη.

Μειώνεται ο φόρος στις μικρές και στις μεσαίες επιχειρήσεις από 35% σε 25%. Εδώ θέλω να σημειώσω ότι ο φόρος στις μεγάλες επιχειρήσεις διατηρείται στο 35% έτσι ώστε για τις μικρές επιχειρήσεις, υπάρχει ένα σαφές ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Τέλος, καταργούνται τα αντικειμενικά κριτήρια και ενισχύεται η επιχειρηματικότητα στο επίπεδο της μικρής και της μεσαίας επιχείρησης. Αυτό είναι το πρώτο κεφάλαιο της δέσμης μέτρων.

Το δεύτερο κεφάλαιο είναι οι μειώσεις των εμμέσων φόρων της βενζίνης, του πετρελαίου θέρμανσης, που τα πήγαμε στο κατώτατο όριο που επιτρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι βεβαίως και η μείωση στις τιμές των αυτοκινήτων. Τι νόημα έχει αυτή η μείωση πέρα από την εξασφάλιση του κριτηρίου για την ΟΝΕ; Έχει ένα σαφές μήνυμα. Θέλουμε να καταστήσουμε το αυτοκίνητο προσιτό στα χαμηλά και στα μεσαία εισοδήματα. Πιστεύουμε ότι το αυτοκίνητο δεν είναι είδος πολυτελείας. Ιδιαίτερα στα αστικά κέντρα μία οικογένεια, πολλές φορές έχει ανάγκη από ένα αυτοκίνητο. Και το αυτοκίνητο αυτό, τώρα που μειώσαμε τους φόρους ιδιαίτερα στους χαμηλούς κυβισμούς, είναι πλέον προσιτό για πρώτη φορά στη χώρα μας στα χαμηλά εισοδήματα. Γενικότερα, αυτές οι μειώσεις αφορούν προϊόντα ευρείας κατανάλωσης και είναι προφανές και αυτονόητο ότι ενισχύουν την αγοραστική δύναμη των αδύναμων ιδιαίτερα κοινωνικών ομάδων.

Τέλος, αυξάνονται οι εισοδηματικές ενισχύσεις και οι κοινωνικές δαπάνες. Οι συντάξεις του ΟΓΑ κατά δέκα χιλιάδες δραχμές, το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης και το επίδομα ανεργίας. Οι χαμηλόμισθοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι αγρότες και οι μικρομεσαίοι είναι οι μεγάλοι κερδισμένοι από τον Προϋπολογισμό του 2000. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αξιοποίησε την επιτυχία της οικονομίας για να στηρίξει τις αδύναμες ομάδες της ελληνικής κοινωνίας.

Ο Προϋπολογισμός του 2000 αναδεικνύει μία κρίσιμη διασταση της πολιτικής μας. Η κοινωνική πολιτική δεν ασκείται με ακάλυπτες επιταγές. Οι ακάλυπτες επιταγές ανήκουν στο παρελθόν όταν οι κυβερνήσεις ιδιαίτερα σε προεκλογικές περιόδους πραγματοποιούσαν παροχές χωρίς αντίκρισμα, οι οποίες στη συνέχεια ακυρώνονταν είτε από εκτίναξη του πληθωρισμού είτε από περιοριστικά μέτρα που ελάμβαναν είτε οι ίδιες οι κυβερνήσεις είτε άλλες κυβερνήσεις. Το αποτέλεσμα ήταν η κατήλωση των πραγματικών εισοδημάτων των εργαζομένων μέσα απ' αυτό το πισωγύρισμα.

Εμείς ακολουθούμε μία άλλη πολιτική. Πρωτα δημιουργούμε εθνικό πλούτο και στην συνέχεια τον αναδιανέμουμε. Οι παροχές που πραγματοποιούμε έχουν υπόσταση, έχουν συνέχεια, έχουν προοπτική. Εγγράφονται σε μια στρατηγική συνεχούς και σταθερής ενίσχυσης των αδύναμων κοινωνικών ομάδων, όλων όσων έχουν ανάγκη στήριξης. Εγγράφονται στη στρατηγική μετάβαση από την ισχυρή οικονομία που δημιουργήσαμε στην ισχυρή κοινωνία που οραματιζόμαστε.

Οι συγκεκριμένες κατευθύνσεις για τον Προϋπολογισμό του 2000 είναι σαφείς. Τα έσοδα αυξάνονται λιγότερο από το εθνικό εισόδημα, γιατί υπάρχει η φοροελάφρυνση. Το εθνικό εισόδημα αυξάνεται κατά 6,4% και τα έσοδα με 5,6%. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι το μερίδιο των φόρων στο εισόδημα των Ελλήνων πέφτει το έτος 2000, μετά από δεκαετίες ανόδου. Για πρώτη φορά ξεκινάει μια φορολογική μεταρρύθμιση που μειώνει τη φορολογική επιβάρυνση ιδιαίτερα για τα χαμηλά και τα μεσαία εισοδήματα.

Για τις δαπάνες του προϋπολογισμού. Και αυτές πέφτουν σαν μερίδιο του εθνικού εισοδήματος, κυρίως λόγω μείωσης των τόκων. Οι πρωτογενείς δαπάνες αυξάνονται όσο το εθνικό εισόδημα, με 6,4%. Ο λόγος είναι προφανής. Κρατάμε πολύ χαμηλά τις καταναλωτικές δαπάνες του δημόσιου τομέα, αλλά ενισχύουμε, για τους λόγους που ανέφερα προηγουμένως, τις κοινωνικές δαπάνες και τις αμυντικές δαπάνες.

Το ποσοστό των τόκων στο εθνικό εισόδημα πέφτει ακόμα

περισσότερο στο 8%. Θυμίζω ότι ήταν 13,5% το 1993.

Τέλος, το δημόσιο χρέος μειώνεται και το έτος 2000 θα πέσει στο 103% περίπου σε σχέση με 112% πριν από τρία χρόνια. Είναι μια σημαντική μείωση του δημοσίου χρέους ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος το οποίο προφανώς δεν είναι τρικ, είναι ο μόνος τρόπος να μετρήσει την εξέλιξη κανείς του δημοσίου χρέους.

Όσο υπάρχει έλλειμμα, το δημόσιο χρέος σε αριθμητικούς απόλυτους όρους, αυξάνεται. Το ζήτημα είναι η σχέση του με το εθνικό εισόδημα, και αυτή η σχέση βελτιώνεται στην Ελλάδα όπως για πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Ο Προϋπολογισμός, το είπα και προηγουμένως, είναι έντονα αναπτυξιακός. Οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων αυξάνονται κατά 7,4%. Αντίστοιχα αυξάνονται και οι εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση για το δεύτερο και το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων είναι ο βασικός μοχλός της αναπτυξιακής μας πολιτικής με έμφαση στις υποδομές, την υγεία, την παιδεία και άξονα τη δημιουργία νέων θέσεων δουλειάς. Το πρόβλημα της ανεργίας είναι πιεστικό, είναι το οξύτερο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας και σ' αυτό έρχεται να δώσει απάντηση πραγματική και ουσιαστική το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων με τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας οι οποίες προκαλούνται από την εκτέλεση των μεγάλων αλλά και των μεσαίων και των μικρών αναπτυξιακών έργων.

Επίσης, το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων εγγράφεται και σε μια ευρύτερη εθνική στρατηγική ανάδειξης της Ελλάδος σε περιφερειακή δύναμη στον ευρύτερο χώρο των Βαλκανίων και της παρευξείνιας περιοχής. Αν δείτε τις επενδύσεις στη Βόρεια Ελλάδα θα δείτε ότι όλες έχουν ακτίνα έξω από τα όρια της εθνικής επικράτειας. Προεκτείνονται έξω από την Ελλάδα διότι επιδιώκεται η διασύνδεση της Ελλάδος με όλες τις γειτονικές χώρες στο πλαίσιο της δημιουργίας ενός ευρύτερου οικονομικού χώρου με κέντρο την Ελλάδα, στο οποίο θα περιλαμβάνονται και τα Βαλκάνια και στο μέτρο του εφικτού η παρευξείνια περιοχή.

Σταθερότητα πρώτον, επενδύσεις δεύτερον, διαρθρωτικές αλλαγές τρίτον, είναι το τρίπτυχο της εθνικής στρατηγικής που εφαρμόστηκε με συστηματικό σχεδιασμό, με συνέπεια, για έξι χρόνια. Στόχος, η ταχεία οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδος. Στόχος, η ισχυρή οικονομία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μετά από έξι χρόνια μπορούμε να πούμε ότι ο στόχος έχει πλέον επιτευχθεί. Οι μόχθοι, οι κόποι, οι θυσιές του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα των εργαζομένων έπιασαν τόπο. Ο αγώνας δικαιώθηκε. Η Ελλάδα έχει ισχυρή οικονομία. Για πρώτη φορά επιτυγχάνεται πραγματική σύγκλιση. Τα εισοδήματα, το βιοτικό επίπεδο, η ποιότητα ζωής της Ελληνίδας, του Έλληνα προσεγγίζουν σταδιακά τα επίπεδα αναπτυγμένων ευρωπαϊκών χωρών.

Βέβαια η δημιουργία μιας ισχυρής οικονομίας, δεν σημαίνει ότι λύσαμε τα κοινωνικά προβλήματα. Υπάρχουν ουσιαστικά, κοινωνικά προβλήματα που αναμένουν τη λύση τους. Σημαίνει, όμως, κάτι διαφορετικό ότι μπορούμε πλέον να αντιμετωπίσουμε τα κοινωνικά προβλήματα από θέση ισχύος, από πολύ ισχυρότερες θέσεις σε σχέση με το παρελθόν. Αυτή είναι η διαφορά, η μεγάλη διαφορά, ανάμεσα στο χτες και το σήμερα της ελληνικής οικονομίας.

Την εξαετία 1994-2000 η Ελλάδα με το ΠΑΣΟΚ πραγματοποιήσε ένα άλμα εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης. Συμπύκνωσε σε λίγα χρόνια αλλαγές που σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες απαιτήσαν ολόκληρες δεκαετίες. Η Ελλάδα καθυστέρησε στην εκκίνηση. Ανέπτυξε όμως πολύ μεγάλες ταχύτητες στη συνέχεια.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, ο κύκλος των αλλαγών δεν έχει κλείσει. Υπάρχει πολύς δρόμος που πρέπει να διανυθεί μετά την ένταξη στην ΟΝΕ για να ολοκληρωθεί η μετάβαση της χώρας στη σύγχρονη εποχή. Το θέμα της ανάπτυξης και της ευημερίας μέσα στην ΟΝΕ πρέπει να μας προβληματίζει όχι, όμως, να μας τρομάζει. Βασική προϋπόθεση είναι να συνεχίσουμε να ακολουθούμε την πολιτική που έχει χαράξει η σημερινή Κυβέρνηση.

Στο χώρο της οικονομίας πρέπει να εδραιωθούν συνθήκες

σταθερότητας, ισχυρό νόμισμα, χαμηλός πληθωρισμός, χαμηλά ελλείμματα, μείωση χρέους, χαμηλά επιτόκια. Όμως, η σταθεροποίηση είναι πολύ πρόσφατη. Ελλοχεύουν ακόμη κίνδυνοι οπισθοδρόμησης και επιστροφής σε παλαιότερα πρότυπα, με αρνητικές συνέπειες στην ανάπτυξη τα εισοδήματα, την απασχόληση.

Τα αναπτυξιακά έργα και προγράμματα πρέπει να προχωρήσουν και να ολοκληρωθούν. Το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης αποτελεί μία μεγάλη πρόκληση. Τα επόμενα έξι χρόνια θα δαπανήσουμε 16 τρισεκατομμύρια δραχμές. Υπάρχουν πόροι, υπάρχει έγκαιρος και συστηματικός σχεδιασμός. Στο νέο πρόγραμμα σύγκλισης 1999-2002 προβλέπεται ότι η επενδυτική δαπάνη της οικονομίας θα φθάσει το 27% του εθνικού εισοδήματος. Αποτελεί και αυτό ένα νέο παγκόσμιο ρεκόρ. Η Ελλάδα εξελίσσεται σε χώρα, η οποία επενδύει στο μέλλον της. Αναδεικνύεται ένας αναπτυξιακός και επενδυτικός δυναμισμός στην ελληνική οικονομία, σαν αποτέλεσμα της σκληρής προσπάθειας των τελευταίων ετών, που προαλείφει και προαγγέλλει μεγάλες εξελίξεις, θετικές αλλαγές για το μέλλον.

Στόχος αυτής της προσπάθειας είναι ο εκσυγχρονισμός των υποδομών της χώρας, η ολοκλήρωση όλων των μεγάλων αναπτυξιακών έργων και προγραμμάτων, η αναβάθμιση των κοινωνικών τομέων, της υγείας, της παιδείας, των πολιτικών απασχόλησης, η αναβάθμιση της ποιότητας ζωής, με έμφαση στον πολιτισμό και στο περιβάλλον, καθώς επίσης και η μεταρρύθμιση της Δημόσιας Διοίκησης και η διάχυση των ωφελειών της κοινωνίας της πληροφορίας στα ευρύτερα στρώματα. Και αυτό είναι πολύ κρίσιμο.

Η Κυβέρνηση μέσα από το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης χρηματοδοτεί πολύ γενναίως την κοινωνία της πληροφορίας, για να καταστήσει προσιτό τον προσωπικό υπολογιστή, τη γνώση της τεχνολογίας αυτής, σε όλους τους Έλληνες και ιδιαίτερα σε όλους τους νέους και τις νέες. Στόχος μας είναι τα επόμενα δύο-τρία χρόνια όλα τα Ελληνοπούλα να γίνουν κοινωνία στην κοινωνία της πληροφορίας.

Η δυναμική διαρθρωτική προσαρμογή της οικονομίας στις νέες ανταγωνιστικές συνθήκες πρέπει και αυτή να συνεχιστεί και να επιταχυνθεί. Νέα κεφάλαια, ιδιωτικοποιήσεις, μετοχοποιήσεις, σύγχρονη τεχνολογία, καλύτερη διοίκηση, νέα διοικητικά συστήματα, πρέπει να εισάγονται σε συστηματική και συνεχή βάση σε όλο και περισσότερους τομείς της οικονομίας. Η συνεχής βελτίωση του επιπέδου και της ποιότητας των υπηρεσιών που προσφέρουν οι δημόσιες επιχειρήσεις είναι όρος επιβίωσης στη σύγχρονη παγκόσμια οικονομία. Τον επόμενο χρόνο, όπως είπα, μετά τις δεκατέσσερις ιδιωτικοποιήσεις και μετοχοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν τη διετία που πέρασε, έχουν δρομολογηθεί άλλες δεκατρείς. Ιδιωτικά κεφάλαια, πλέον, εισάγονται με ραγδαίους ρυθμούς σε όλο το φάσμα της οικονομικής δραστηριότητας που παραδοσιακά ήλεγχε το δημόσιο. Με διάφορους τρόπους, μειοψηφικά πακέτα, χρηματιστήριο, στρατηγικοί επενδυτές, όλοι οι τρόποι που είναι πρόσφοροι σε κάθε περίπτωση. Οι δύο αμυντικές βιομηχανίες ιδιωτικοποιούνται μερικά τους επόμενους μήνες. Η Αγροτική Τράπεζα μετοχοποιείται, εισάγεται στο χρηματιστήριο. Το ίδιο θα συμβεί με τη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού, ελπίζω το καλοκαίρι και αυτό θα είναι μία πολύ μεγάλη κίνηση ανάλογη με τη μετοχοποίηση του ΟΤΕ. Επίσης μετοχοποιούνται οι Οργανισμοί Λιμένος Πειραιά και Θεσσαλονίκης.

Αλλάζει το τοπίο στην ελληνική οικονομία, συντελείται μία βαθύτατη αναδιάρθρωση της οικονομίας με ένα κεντρικό στόχο, να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα, να επιταχυνθεί η οικονομική ανάπτυξη, και να δημιουργήσουμε νέα περιθώρια για άσκηση κοινωνικής πολιτικής. Γιατί μόνο μέσα από την ανάπτυξη θα υπάρξει αυτή η κοινωνική πολιτική. Η εδραίωση της οικονομικής σταθερότητας, η ολοκλήρωση των έργων και προγραμμάτων που ανέφερα μέσα από το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, η ενίσχυση και επιτάχυνση των διαρθρωτικών αλλαγών, αυτό το στόχο ακριβώς έχουν, την παραπέρα επιτάχυνση της οικονομικής ανάπτυξης της Ελλάδας.

Οι ρυθμοί ανάπτυξης τα επόμενα χρόνια θα προσεγγίσουν το 4,5%, ίσως το 5% σε σταθερή βάση. Όλοι κατανοούμε και αντι-

λαμβάνομαστε ότι η επίτευξη αυτών των υψηλών αναπτυξιακών ρυθμών που είναι πρωτόγνωροι για την ελληνική οικονομία τα τελευταία τριάντα με σαράντα χρόνια. Αλλάζει τελείως το κοινωνικό σκηνικό της χώρας. Δημιουργούμε μία νέα Ελλάδα. Εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, μικρομεσαίοι, αγρότες θα συμμετάσχουν ουσιαστικά στην αύξηση του εθνικού εισοδήματος. Και εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., εγγυόμαστε, όπως το κάναμε μέχρι σήμερα, τη δίκαιη κατανομή των ωφελειών από την οικονομική επιτυχία, από την οικονομική ανάπτυξη. Επίσης, η ισχυρή ανάπτυξη της τάξης του 4,5%-5% δημιουργεί νέες θέσεις δουλειάς. Ίσως το 3,5% που είχαμε μέχρι σήμερα δεν έφθασε, το 5% θα φθάσει, και το ποσοστό ανεργίας θα μειωθεί τα επόμενα χρόνια, μαζί βεβαίως με την αποτελεσματική εφαρμογή των προγραμμάτων κατάρτισης και εκπαίδευσης που προωθεί το Υπουργείο Εργασίας με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πολλές θέσεις εργασίας δημιουργούνται και θα συνεχίσουν να δημιουργούνται τα επόμενα χρόνια.

Και, τέλος, η Κυβέρνηση θα είναι σε θέση, με τους καρπούς αυτής της ανάπτυξης, να εξασφαλίσει επαρκείς πιστώσεις για την αναβάθμιση του κοινωνικού κράτους, ιδιαίτερα του Εθνικού Συστήματος Υγείας και επίσης της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Η οικοδόμηση της ισχυρής κοινωνίας πάνω στα θεμέλια της ισχυρής οικονομίας που δημιουργήσαμε, θα απαιτήσει τόλη και αποφασιστικότητα, συνδυασμένη με κοινωνική ευαισθησία. Πρέπει να εφαρμοστούν καινοτόμες και φιλόδοξες πολιτικές για την αναδιανομή του εισοδήματος, όπως κάναμε ήδη με τον Προϋπολογισμό του 2000, για την ενίσχυση της απασχόλησης μέσα από επενδύσεις και πολιτικές κατάρτισης και εκπαίδευσης.

Η αναβάθμιση των κοινωνικών υπηρεσιών του Εθνικού Συστήματος Υγείας, του συστήματος εκπαίδευσης, με διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα τους, προϋποθέτει την εξασφάλιση επαρκών πόρων από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά και κάτι άλλο πολύ σημαντικό. Προϋποθέτει ριζικές τομές στη δομή και τη λειτουργία των διοικητικών συστημάτων. Τα νοσοκομεία, είναι προφανές, πρέπει να λειτουργήσουν με άλλο τρόπο, με άλλο πνεύμα, αν θέλουν να αξιοποιήσουν τον εξοπλισμό, τις κτιριακές υποδομές, που δημιουργήσε η Κυβέρνηση μέσα από το δεύτερο και τρίτο Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης.

Όλα αυτά πρέπει να γίνουν, και το γνωρίζουμε ότι πρέπει να γίνουν. Το κρίσιμο, όμως, πολιτικό ερώτημα είναι ποια πολιτική δύναμη θα οδηγήσει τη χώρα στη νέα αυτή εποχή. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. απέδειξε ότι μπορεί. Το 1993 παρέλαβε μία οικονομία στα πρόθυρα της χρεωκοπίας. Κατόρθωσε να ανορθώσει την οικονομία και να εξασφαλίσει τους όρους συμμετοχής της στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης. Επιπλέον, αυτή η μεγάλη αλλαγή πραγματοποιήθηκε σε συνθήκες κοινωνικής συναίνεσης και συνοχής. Συνδυάσαμε την εξυγίανση της οικονομίας με υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, εξατλώνοντας παράλληλα τα περιθώρια άσκησης κοινωνικής πολιτικής, για να στηρίξουμε τα πραγματικά εισοδήματα και να στηρίξουμε τις κοινωνικές δαπάνες. Θέλω εδώ να σημειώσω, ότι παρά τα ασφυκτικά δημοσιονομικά περιθώρια, οι δαπάνες για κοινωνική προστασία παρουσιάζουν μία σταθερή ανοδική πορεία σε όλη την κυβερνητική θητεία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Σε αντίθεση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, που για να εξασφαλίσουν την εκπλήρωση των κριτηρίων της Συνθήκης του Μάαστριχτ περιόρισαν τις κοινωνικές δαπάνες, περιέκοψαν τις κοινωνικές δαπάνες, συρρίκνωσαν το κοινωνικό κράτος, εμείς κάναμε ακριβώς το αντίθετο. Αυξήσαμε τις κοινωνικές δαπάνες, σαν ποσοστό του εθνικού εισοδήματος, κατά δύο εκατοστιαίες μονάδες. Δεν πρέπει να υποτιμάμε την προσπάθεια κοινωνικής σύγκλισης που καταβλήθηκε. Ξεκινήσαμε από πολύ χαμηλά επίπεδα σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και σήμερα είμαστε πολύ πάνω από όλες τις χώρες της λεγόμενης συνοχής, από την Ισπανία, την Ιρλανδία, την Πορτογαλία, και προσεγγίζουμε τα επίπεδα των αναπτυγμένων ευρωπαϊκών χωρών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπορεί να οδηγήσει τη χώρα στη νέα εποχή και, με βάση τα επιτεύγματα της εξατίας που πέρασε, μπορεί και πρέπει να συνεχίσει και να ολοκληρώσει τον κύκλο των μεγάλων αλλαγών

στην οικονομία και την κοινωνία, που θα οδηγήσουν την Ελλάδα στη σύγχρονη εποχή.

Η συντηρητική παράταξη απέτυχε όταν κυβέρνησε τη χώρα πριν από μερικά χρόνια. Αναποτελεσματικότητα, οι δείκτες το αποδεικνύουν, κοινωνικές συγκρούσεις, οι απεργίες και οι άλλες αναταράξεις το υπενθυμίζουν, αδιαφάνεια, όπως όσα συνέβησαν με τις ιδιωτικοποιήσεις το υπογραμμίζουν, χαρακτηρίζουν τη διαχείριση της Νέας Δημοκρατίας.

Από τη θέση της Αντιπολίτευσης τα τελευταία χρόνια, αντί να προσπαθήσει να ανασυγκροτήσει τον πολιτικό της λόγο, για να συγχρονιστεί με τις εξελίξεις, διολίσθησε σε ένα επικίνδυνο και ανεύθυνο λαϊκισμό και πρόσφατα στον κατήφορο της σκανδαλογίας. Αντί να καταβάλει έστω και υποτυπώδη προσπάθεια, να σχεδιάσει πολιτικές και να υποβάλει προτάσεις, συνέπληξε μέτωπο, το "μέτωπο της άρνησης", ξεπερνώντας ιδεολογικές διαφορές, με τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, με ένα αποκλειστικό στόχο, να αρνείται συστηματικά ό,τι κάνει η Κυβέρνηση, να υπονομεύει τα αποτελέσματα της κυβερνητικής πολιτικής.

Η Νέα Δημοκρατία δεν ανταποκρίνεται στην ευθύνη που αντιστοιχεί στο θεσμικό της ρόλο, που απαιτούν οι σύγχρονες περιστάσεις.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναδεικνύεται ως η μόνη δύναμη ευθύνης και προοπτικής στην ελληνική πολιτική. Έχει τη γνώση και τη βούληση να οδηγήσει τη χώρα στον επόμενο αιώνα με επιτυχία και σιγουριά. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα με τη στήριξη της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού μας, για να δημιουργήσουμε την Ελλάδα που οραματιζόμαστε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, ζήτησε το λόγο για πέντε λεπτά, να κάνει μία παρέμβαση ο Αρχηγός του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Τσοβόλας.

Ορίστε έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, ακούσαμε όλοι και ο ελληνικός λαός αυτήν την έπαρση και ωραιοποίηση που έκανε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών για την ελληνική οικονομία, για να επιβεβαιώσει για πολλοστή φορά, ότι η Κυβέρνηση ενδιαφέρεται μόνο για τους αριθμούς και αδιαφορεί για τους κοινωνικούς δείκτες και τους ανθρώπους.

Κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ. αν υπήρχε έστω και ελάχιστος σεβασμός προς τις στρατιές των ανέργων, που κατά μεγάλο ποσοστό είναι νέοι άνθρωποι, προς τους αγρότες που στη συντριπτική τους πλειοψηφία, χάρη σ' αυτήν τη νεοφιλελεύθερη αντιλαϊκή, αντιαγροτική και αντεργατική πολιτική των τελευταίων έντεκα ετών αντιμετωπίζουν τεράστια προβλήματα επιβίωσης, τους συνταξιούχους, τους μικρούς και τους μεσαίους εμποδούς, βιοτέχνες και επαγγελματίες, που έκλεισαν πάνω από εκατόν τριάντα χιλιάδες επιχειρήσεις, λόγω αυτής της πολιτικής που χαρακτηρίζεται ότι αποτελεί παγκόσμιο ρεκόρ, αν σέβονταν λίγο η Κυβέρνηση τους νεόπτωχους, τα δύο εκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες Έλληνες που έχουν, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, που δόθηκαν στη δημοσιότητα από την αρμόδια ευρωπαϊκή επιτροπή, εισόδημα κάτω από το όριο της φτώχειας, θα έπρεπε να μιλήσει ο κύριος Υπουργός λίγο σεμνά και να μην υποτιμά τη νοημοσύνη όλων αυτών των ανθρώπων που αντιμετωπίζουν στο κέντρο και την περιφέρεια τεράστια προβλήματα, λόγω αυτής της πολιτικής των αριθμών που εφαρμόζεται τα τελευταία χρόνια τόσο από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όσο και από την Κυβέρνηση του νέου ΠΑΣΟΚ, που είναι Κυβερνήσεις με σαφή νεοφιλελεύθερη αντιλαϊκή πολιτική!

Μας είπε ότι δήθεν μειώθηκαν τα ελλείμματα, ενώ ταυτόχρονα ανήρσε τον ίδιο τον εαυτόν του. Είπε πράγματα αντιφατικά. Είπε ότι μειώθηκαν τα ελλείμματα, γιατί αυξήθηκαν τα έσοδα λόγω, δήθεν, της πάταξης της φοροδιαφυγής από τους έχοντες και κατέχοντες, ενώ από την άλλη μεριά ο ίδιος πάλι είπε ότι από τις πωλήσεις των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών -κερδοφόρων- ΟΤΕ κλπ. εισέπραξε η Κυβέρνηση αυτά τα τρία χρόνια ποσό 2,5 τρισεκατομμυρίων δραχμών. Αυτό το θεωρείτε επιτυχία; Θεωρείτε μείωση όταν πουλάς εθνικό πλούτο

και μάλιστα κερδοφόρες όπως ο ΟΤΕ και άλλες επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας για την οικονομία και την κοινωνία που σου έφεραν, όπως παράδειγμα ο ΟΤΕ, κέρδη της τάξεως των διακοσίων τριάντα δεσκατομμυρίων 230.000.000.000 δραχμών το χρόνο. Πουλώντας το 49%, αυτό το μισό των διακοσίων τριάντα δεσκατομμυρίων (230.000.000.000) δραχμών το παίρνουν πολυεθνικές και οι συγκεκριμένοι Έλληνες ιδιώτες. Αυτό το θεωρείτε πετυχημένη πολιτική για την οποία επαίρεστε ότι έχουμε παγκόσμιο ρεκόρ;

Μιλήσατε, επίσης, για μείωση του πληθωρισμού. Ο αριθμός μειώθηκε, αλλά γιατί κρύβετε την αλήθεια; Δεν μειώθηκε συνεπεία της βελτίωσης της παραγωγής και της παραγωγικότητας, δηλαδή, συνεπεία της παραγωγικής ανάπτυξης της οικονομίας που δεν θα οδηγούσε σε ερήμωση την περιφέρεια και στρατιές των ανέργων, αλλά μειώθηκε λόγω της επί έντεκα χρόνια παρατεταμένης και κοινωνικά άδικης αυτής δημοσιονομικής και οικονομικής πολιτικής η οποία αφαιμάξε το εισόδημα από τα λαϊκά στρώματα, από την πλειοψηφία του ελληνικού λαού και μειώθηκε παράλληλα λόγω της μείωσης, συνεπεία αυτού, της αγοραστικής δύναμης και της ύφεσης της παραγωγικής οικονομίας. Ε, λίγος σεβασμός πρέπει να υπάρχει στα θύματα που δημιούργησε αυτής σας η πολιτική!

Είπατε ότι μειώθηκε το χρέος. Μα, κύριε Υπουργέ, στην έκθεση του Προϋπολογισμού έχετε πίνακα του χρέους των χωρών της Ευρώπης, των δεκαπέντε. Η Ελλάδα είναι στην δέκατη τρίτη θέση. Είναι μπροστά της δώδεκα χώρες με το μισό περίπου δημόσιο χρέος απ' ό,τι έχετε εσείς. Αυτά θα τα πω στην κύρια ομιλία που θα κάνω.

Επομένως μην υποτιμάτε την νοημοσύνη του λαού. Λίγος σεβασμός σ' αυτούς τους ανθρώπους, τους οποίους έχετε φέρει σε απόγνωση. Γι' αυτό και έχουμε την αύξηση της εγκληματικότητας, έχουμε την αύξηση του ποσοστού των νέων ανθρώπων που προσφεύγουν -κακώς- στην προσωρινή ευφορία των ναρκωτικών. Είχαμε αύξηση της εγκληματικότητας και της ανασφάλειας.

Και μάλιστα -και κλείνω- κύριε Πρόεδρε, είναι τραγικό αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός, ότι στόχος της Κυβέρνησης είναι ο κάθε νέος να πάρει και ένα προσωπικό υπολογιστή.

Στόχος δικός μας, κύριε Υπουργέ, δεν είναι να πάρει ο νέος ένα προσωπικό υπολογιστή, αλλά να βρει ο νέος δουλειά, να βρει να φάει ψωμάκι, ο ξεχασμένος πολίτης και όχι το πως θα τον κάνετε μηχανή, κλεισμένο μέσα στο δωμάτιο να κλαίει τη μοίρα του, χωρίς να δημιουργείτε μια κοινωνία αλληλεγγύης και ελευθερίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης) : Ο κ. Σιούφας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ : Κύριοι συνάδελφοι, διαδέχομαι στο Βήμα τον πλέον δημοφιλή Υπουργό της Κυβέρνησης, τον κ. Παπαντωνίου, ο οποίος επί πενήντα λεπτά ενεφάνισε μια εικόνα παραδείσου, στην οποία ζει η πατρίδα μας και κατέβηκε από το Βήμα αναμένοντας εύσημα από τον ελληνικό λαό και προφανώς από την Αίθουσα. Το μόνο που κατάφερε να πάρει καθ' όλη τη διάρκεια της ομιλίας του, ήταν ένα χλιαρό χειροκρότημα στο τέλος από τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας.

Το πιο κρίσιμο από τα θέματα αυτής της επί πενήντα λεπτά ομιλίας του, ήταν ότι συνελήφθη να λείε ψέματα στον ελληνικό λαό, παρουσία του ίδιου του Πρωθυπουργού, του Προέδρου της Κυβέρνησης.

Σας είπα πριν από λίγο, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, γιατί ο ελληνικός λαός και οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης γνωρίζουν, ότι το ΠΑΣΟΚ στα πλαίσια της κοινωνικής πολιτικής που ασκεί, νοιάζεται να έχει ο πολίτης φθηνό αυτοκίνητο και γι' αυτό μείωσε τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, όπως επίσης μείωσε το ΦΠΑ στο ηλεκτρικό ρεύμα, για να απολαμβάνει φθηνότερη τιμή στο ηλεκτρικό ρεύμα και όπως μείωσε τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο πετρέλαιο, για να επιβαρύνεται λιγότερο ο πολίτης.

Και το είπα αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρουσία του Πρωθυπουργού, ενώ όλοι γνωρίζουμε ότι προσέφυγε στη λύση της μείωσης των έμμεσων φόρων, διότι ο πληθωρισμός

ξέφυγε από τα χέρια της Κυβέρνησης, επειδή η πολιτική την οποία ακολουθεί, είναι πολιτική επιφάνειας. Και για να συγκρατήσει τον Προϋπολογισμό στα πλαίσια του ύψους που απαιτεί η ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, αυτό το παρουσιάζει ως προσφορά της Κυβέρνησης κοινωνική προς τον ελληνικό λαό.

Να γιατί σας λέω, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο Υπουργός των Οικονομικών λείε ψέματα.

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο, επίσης, πιο σημαντικό. Αντί να μειώσει τους άμεσους φόρους, διότι εκεί φαίνονται οι πραγματικές επιδόσεις μιας Κυβέρνησης, μειώνει τους έμμεσους φόρους με τον τρόπο με τον οποίο σας είπα πριν και για τους λόγους για τους οποίους σας είπα πριν.

Θα σας το αναλύσω παρακάτω, για να δείτε ότι αυτή η Κυβέρνηση των φόρων, αυτός ο Πρωθυπουργός των φόρων και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών των φόρων γονάτισαν τον ελληνικό λαό τα τελευταία χρόνια μετά το 1993 και ιδιαίτερα μετά το 1996 από τη βαριά, την αβάστακτη φορολογία, καλώντας τον ελληνικό λαό να πληρώσει 3,5 χιλιάδες δεσκατομμύρια επιπλέον φόρους.

Αλλά υπάρχει και κάτι ακόμα. Το 1996 η Κυβέρνηση Σημίτη πήρε τις εκλογές με τη διαβεβαίωση και του ίδιου και του κ. Παπαντωνίου ότι δεν πρόκειται να επιβάλλουν κανένα νέο φόρο. Και όχι μόνο επεβλήθησαν δεκάδες νέοι φόροι, αλλά αυξήθηκαν και οι παλιοί.

Αν λοιπόν γι' αυτά τα πράγματα είσθε υπερήφανοι, να σεμνυνεσθε και να είσθε υπερήφανοι.

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, απευθυνόμενος προς την πλειύς της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, έκανε μία διαστροφή του λόγου του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Καραμανλή και είπε ένα ψέμα.

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν είπε τραβασί την ελληνική οικονομία, κύριε Παπαντωνίου. Είπε τραβασί τον προϋπολογισμό σας του 1999. Μα μην έρχεσθε εδώ, στην Εθνική Αντιπροσωπεία, και λέτε τόσο ωμά ψέματα και προκλητικά.

Κρατώ ορισμένα σημεία από την ομιλία του κυρίου Υπουργού.

Θα παρακολουθήσατε και εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εμφανίστηκε υπεραμυνόμενος του λιγότερου κράτους και των μεγάλων επιτυχιών που έχει η Κυβέρνηση στις ιδιωτικοποιήσεις. Μα, κύριοι συνάδελφοι, έχετε τόσο πολύ μετατραπεί σε ιδεολογικούς και πολιτικούς γυρολόγους που ξεχνάτε τον εαυτό σας και τι υποστηρίζατε πριν από λίγα χρόνια για το ρόλο, την έκταση και το μέγεθος του κράτους και θέλετε να εμφανισθείτε και ως τιμητές ότι έχετε τις λύσεις, όταν το μόνο που κάνετε είναι να είσθε κακοί αντιγραφείς των φιλελεύθερων λύσεων που υποστηρίζει η Νέα Δημοκρατία και που έχουν δικαιωθεί στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο και θέλετε να το παρουσιάσετε ότι αποτελεί μέρος του δικού σας ιδεολογικού και πολιτικού οπλοστασίου; Έλεος!

Και κάτι άλλο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ίδια λογική των παρεμβάσεων του κυρίου Υπουργού. Μίλησε για τους έχοντες και κατέχοντες και για τους μη έχοντες και μη κατέχοντες. Ξέρω ότι είναι προσφιλείς λέξεις του Πρωθυπουργού και του φίλου του Ιταλού διανοούμενου Νορμπερτο Μπόμπιο. Αρκετές φορές το έχει επικαλεσθεί. Μία απάντηση μόνο για τον κύριο Υπουργό. Από τον περσινό προϋπολογισμό στο φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων το 15% περίπου το κατέβαλαν οι συνταξιούχοι και το 43% οι μισθωτοί, περίπου το 60%. Αν λοιπόν αυτή είναι η λογική σας και έτσι πληρώνουν τους φόρους οι Έλληνες πολίτες, οι μη έχοντες και οι μη κατέχοντες, τότε σας αξίζουν πάρα πολλά συγχαρητήρια για την οικονομική και φορολογική πολιτική που ακολουθείτε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι αυτός ο Προϋπολογισμός, ο τελευταίος σε δραχμές, είναι ο τελευταίος Προϋπολογισμός της Κυβέρνησης Σημίτη και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί στις εκλογές που θα έρθουν τους προσεχείς μήνες ο ελληνικός λαός -όπως τις δύο προηγούμενες φορές έδωσε τη δέουσα απάντηση σε μία Κυβέρνηση, η οποία τον έχει οδηγήσει σε κάθε έναν τομέα σε πραγματική οπισθοδρόμηση και

ταυτόχρονα έχει φέρει και έχει αναδείξει τρομακτικά κοινωνικά προβλήματα και μόνο χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού και με καθυστέρηση δύο χρόνων θα γίνουμε μέλος της ΟΝΕ από 1.1.2001- δεν μπορεί να μην αγνοήσει τα ψέματα, τις υποσχέσεις και την ωραιοποίηση των στοιχείων που επιχειρεί με κάθε τρόπο η Κυβέρνηση και επεχείρησε και πριν από λίγο ο κατελθών από το Βήμα Υπουργός Εθνικής Οικονομίας.

Υπάρχει μία πραγματικά παρατεταμένη βαρυχειμωνιά, την οποία φέρατε με την αδιστακτη και φοροληστική σας επιδρομή.

Ο τόπος έχει ανάγκη πραγματικά από ένα νέο ξεκίνημα, που μόνο η Νέα Δημοκρατία και το οικονομικό της πρόγραμμα μπορούν να το δώσουν στον ελληνικό λαό με την αρχή του νέου αιώνα, της νέας χιλιετίας.

Όλα τα άλλα που κάνετε είναι αντίδωρα που τα μοιράζετε για να συγχωρεθούν τα ανομήματά σας και τα οποία δεν εξαπατούν κανέναν. Και η αντοχή και η ανοχή της ελληνικής κοινωνίας έχουν ήδη εξαντληθεί και δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για περαιτέρω πειραματισμούς.

Δύο πράγματα στους αριθμούς που ανέφερε ο κύριος Υπουργός.

Η σημερινή εφημερίδα "ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ" του Δημήτρη Ρίζου από τα στοιχεία του ΚΕΠΥΟ λέει. "Κατά 330% αυξήθηκαν οι φόροι από το 1993 μέχρι και το 1998. Κατά 405,3% αυξήθηκαν οι φόροι για τους εμπόρους και τους βιοτέχνες, κατά 282,6% για τους μισθωτούς, κατά 136,3% για τους συνταξιούχους".

Γι' αυτές σας τις επιτυχίες σας συγχαίρουμε, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας.

Για το 1999, που φεύγει, ο φόρος εισοδήματος των φυσικών προσώπων ήταν μεγαλύτερος του 1998 κατά 17%. Και οι συνταξιούχοι πλήρωσαν 24% επιπλέον φόρους απ' ότι το 1998. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες 21% επιπλέον φόρους, οι εμποροβιοτέχνες 18%, οι μισθωτοί 17%, οι αγρότες 16,7% και οι εισοδηματίες 10%. Και γι' αυτές σας τις επιτυχίες επίσης σας συγχαίρουμε, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα θα έρθω σε δύο άλλα κρίσιμα ζητήματα και στη συζήτηση του Προϋπολογισμού, αλλά και στην ομιλία του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Θα ξεκινήσω από το τελευταίο για τους αγρότες.

Από τον ίδιο τον προϋπολογισμό προκύπτει ότι το εισόδημα των αγροτών τα προηγούμενα χρόνια μειώθηκε περίπου κατά 3% και θα παραμείνει στάσιμο, όπως το λέει ο ίδιος ο Προϋπολογισμός, και κατά το 2000.

Ο Υπουργός εδώ μας είπε ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. μεγαλώνει την πίτα του εθνικού πλούτου και είναι έτοιμο να τη μοιράσει. Θα τη μοιράσει στο μέλλον. Η πραγματικότητα είναι μία. Η ελληνική περιφέρεια ερημώνει, η ελληνική περιφέρεια είναι εγκαταλελειμμένη. Δεν γίνεται κανένα μεγάλο έργο στην ελληνική περιφέρεια. Ο δε αγροτικός τομέας έχει βυθιστεί στη μεγαλύτερη κρίση, που γνώρισε ποτέ τις τελευταίες δεκαετίες και εσείς υπερηφανεύεστε ότι όλα είναι ροδίνα.

Από πού θέλετε να ξεκινήσω; Από τους βαμβάκοπαραγωγούς; Από τους σιτοπαραγωγούς με το σκληρό σιτάρι, που ξεκινούν φέτος με τιμές, οι οποίες είναι μικρότερες από εκείνες του 1993 ή να αναφερθώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα ψίχουλα που μοιράζονται -είσθε και φιλόανθρωποι- όπως στην αύξηση κατά δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές στη σύνταξη του αγρότη, το οποίο ήταν αίτημα των αγροτών από το 1996;

Εσείς πεισμώνως αρνείσθε αυτό το οποίο σας προτείνει η Νέα Δημοκρατία, την ώρα που καθιερώσατε το ειδικό επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης για όλους τους άλλους χαμηλοσυνταξιούχους, πλην των αγροτών, το οποίο ανέρχεται στις είκοσι μία χιλιάδες (21.000) δραχμές. Σας το προτεيناμε, σας το είπαμε και εμείς έχουμε δεσμευτεί, τη σύνταξη των τριάντα δύο χιλιάδων (32.000) δραχμών του αγρότη η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σε λίγους μήνες, θα την πάει στις πενήντα τέσσερις χιλιάδες (54.000) δραχμές.

Βεβαίως καμία σύνταξη με το δικό μας πρόγραμμα δεν θα είναι καλύτερη των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) δραχμών, γιατί -σας το είπα και άλλη φορά, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας- να πάτε να ζήσετε εσείς με τις ογδόντα, ενενήντα

ή εκατό χιλιάδες το μήνα.

Εδώ όμως, υπερηφανευτήκατε και για ένα άλλο πράγμα. Υπερηφανευτήκατε ότι μετατρέψατε τον ΟΓΑ σε ταμείο κύριας ασφάλισης. Ο ΟΓΑ ήταν από την ίδρυσή του φορέας κύριας ασφάλισης. Αυτό που κάνατε εσείς, ήταν να έρθετε να βάλετε δυσβάσταχτες εισφορές σε όλους τους αγρότες της ηλικίας κάτω των εξήντα πέντε ετών. Δηλαδή για κάθε μέλος της οικογένειας να πληρώνουν εισφορές εκατό χιλιάδες (100.000) το χρόνο, για να έχουν το γιατρό, το νοσοκομείο, τη σύνταξη στο μέλλον. Και οι μισοί από αυτούς δεν έχουν πληρώσει ούτε το 1998, ούτε το 1999 και δίνετε τη μία παράταση μετά την άλλη. Και γι' αυτή σας την επιτυχία σας συγχαίρουμε, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Να έρθω τώρα στο δημόσιο χρέος. Είπε πριν ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ότι μειώσαμε το δημόσιο χρέος. Μα, όλοι ξέρουν ότι το δημόσιο χρέος είναι σαράντα τέσσερις χιλιάδες δισεκατομμύρια. Δηλαδή κάθε Έλληνας πολίτης χρωστά γι' αυτό το δημόσιο χρέος τέσσερα εκατομμύρια τετρακόσιες χιλιάδες (4.400.000) δραχμές.

Το πήρατε το 1993 στα είκοσι δύο τρισεκατομμύρια (22.000.000.000.000) και στον Προϋπολογισμό, τον οποίο καταθέσατε φέτος με ημερομηνία 31.12.1998, αυτό είναι στα σαράντα τέσσερα τρισεκατομμύρια (44.000.000.000.000) δραχμές. Και γι' αυτή σας την επιτυχία σας συγχαίρουμε. Και παρά το γεγονός ότι στη διαδρομή έχουν γίνει τρία σημαντικά πράγματα.

Πρώτον, η δραματική αύξηση της φορολογίας. Δεύτερον, ευνοϊκό διεθνές περιβάλλον και σε ό,τι αφορά τα επιτόκια και σε ό,τι αφορά τις τιμές των πετρελαίων.

Συγχρόνως μας είπατε ότι εξασφαλίσατε για τις ιδιωτικοποιήσεις 6,5 μονάδες του ΑΕΠ και αυτά έχουν μπει στον Κρατικό Προϋπολογισμό, που αποδεικνύει δύο πράγματα: Τις ιδιωτικοποιήσεις και τις μετοχοποιήσεις τις κάνετε για να εισπράξετε μόνο χρήματα και όχι για να περιορίσετε το δημόσιο τομέα, διότι αυτήν την πολιτική δεν την πιστεύατε ποτέ. Και έρχεστε πίσω από τις εξελίξεις, από τα διεθνή ρεύματα και το κάνετε από ανάγκη και όχι γιατί το πιστεύετε. Αυτή επίσης είναι μια άλλη σκληρή πραγματικότητα.

Για να δούμε τώρα και κάτι άλλο από τα στοιχεία, τα οποία επικαλεστήκατε.

Το επιτόκιο παρέμβασης της Τραπέζης της Ελλάδος είναι 10,75% όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση -το είπατε και σεις πριν από λίγο- είναι τρεισήμισι με τέσσερις εκατοστιαίες μονάδες και στο πρόγραμμα σύγκλισης προβλέπεται ότι πρέπει να είναι 8%. Αυτή είναι η επιτυχία σας για την οποία επίσης σας συγχαίρουμε.

Ο κ. Παπαδήμας κάνει μια συγκρατημένη πολιτική, διότι διαφορετικά ο πληθωρισμός θα σας είχε τελειώς ξεφύγει. Και μη λησμονείτε να λέτε ένα χρόνο πριν την ένταξη στην ΟΝΕ, ότι ο ευρωπαίος δανείζεται για στέγη, κεφάλαιο κίνησης, πάγια με 5,5% την ώρα που ο Έλληνας, είτε επιχειρηματίας είτε ιδιώτης, δανείζεται με περίπου 14%. Την ίδια ώρα τα έντοκα γραμμάτια είναι περίπου στο 8% εδώ, όταν στην Ευρώπη δανείζονται με 3%. Και αφού πάτε καλά, γιατί δεν τα μειώνετε; Και πώς θα το κάνετε μέσα στους επόμενους δώδεκα μήνες για να έχετε τη σύγκλιση και να παρακολουθήσετε αυτό που γίνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Αν το κάνετε, θα σας είχε ξεφύγει τελειώς από τα χέρια ο πληθωρισμός και τότε ουαί και αλίμονο και στην Ελλάδα και στην πορεία της οικονομίας, για να πω μόνον δυο απ' αυτά.

Και έρχομαι τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε δυο άλλα πράγματα τα οποία είναι κρίσιμα.

Πρώτον, ανεργία. Προσπάθησε να ωραιοποιήσει την κατάσταση ο κύριος Υπουργός, αλλά η ύπαρξη εξακοσίων χιλιάδων ανέργων δεν ωραιοποιείται με τίποτα. Η ανεργία έχει μπει σε κάθε σπίτι. Κάθε ελληνική οικογένεια έχει έναν και δυο ανέργους και αυτό είναι μια σκληρή πραγματικότητα. Οι ίδιοι οι αριθμοί που δίνετε σεις δείχνουν την ανεργία να αυξάνει. Είναι η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οποία η ανεργία αυξάνει. Είναι περίπου στο 11,5%. Το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο λέ-

ει για 13,5% και μαζί με την υποαπασχόληση φθάνει το 25%.

Αυτή είναι η επιτυχία σας ή το ότι δημιουργείτε νέες θέσεις εργασίας; Πού τις είδατε τις νέες θέσεις εργασίας; Μήπως τα προγράμματα απασχόλησης και τα σεμινάρια που κάνει ο ΟΑ-ΕΔ και οι άλλοι φορείς απλά για να γλυκαίνουν την πίκρα του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα στην ελληνική περιφέρεια;

Έχετε δει εσείς να αυξάνουν οι εξαγωγές ή έχουμε δραματική αύξηση των εισαγωγών με στασιμότητα κυρίως των εξαγωγών, για να μην πω μείωση των εξαγωγών; Είναι σημαντικό θέμα.

Έχετε δει τη βιομηχανία μας -που την ίδια ώρα έχει τις δυνατότητες του χρηματιστηρίου- να λειτουργεί με μηδέν χρηματοοικονομικές δαπάνες. Την ίδια ώρα τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις τις καταδικάζετε να μην έχουν πρόσβαση σε δανεισμό σε συνάλλαγμα, στα υψηλά επιτόκια να μη μπορούν να ανταγωνιστούν και βλέπετε το αποτέλεσμα. Μόνο σε μια χρονιά πέρσι ο γδόντα έξι χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις έκλεισαν.

Από αυτό τον αριθμό των ανέργων πρέπει να σας σημειώσω ότι εκατόν τριάντα χιλιάδες είναι επιστήμονες. Δεν είμαστε χώρα τρελή;

Η επένδυση, η δημόσια και η ιδιωτική, να παραχθεί αυτό το επιστημονικό κεφάλαιο που παραμένει αχρησιμοποίητο, δεν σας ενοχλεί καθόλου; Κοιμάσθε ήσυχος το βράδυ και με τους εξακόσιους χιλιάδες ανέργους και με τους εκατόν τριάντα χιλιάδες επιστήμονες;

Και θα έρθω στην κατάσταση που επικρατεί στην παιδεία για την οποία είπατε ότι τώρα σκέπτεσθε να δώσετε πολλά χρήματα, ενώ δεν βλέπετε την αποδιοργάνωσή της με την "εκπαιδευτική μεταρρύθμιση".

Άκουγα χθες στο ραδιόφωνο το εξής. Έγνοια μου -λέει- δεν είναι αυτή που ήταν μέχρι σήμερα κάθε Ελληνίδας πώς θα μπει το παιδί μου στο πανεπιστήμιο, αλλά έγνοια μου είναι αν με αυτήν την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση το παιδί μου θα μπορέσει να τελειώσει το λύκειο!

Εκεί καταντήσατε την ελληνική παιδεία και τα ελληνόπουλα, κύριοι της Κυβέρνησης.

Επίσης, είπατε ότι τώρα θα στραφείτε στο χώρο της υγείας και μάλιστα μιλήσατε και για το δημόσιο χαρακτήρα της υγείας.

Δεν γνωρίζετε ότι είναι τριτοκοσμικές οι καταστάσεις που αντιμετωπίζει ο Έλληνας πολίτης, όταν έρχεται σε επαφή με το Εθνικό Σύστημα Υγείας που έχει πετρώσει και έχει καταστεί το ακριβότερο σύστημα υγείας σε όλον τον κόσμο, με την παροχή των χειροτέρων υπηρεσιών υγείας; Και δεν φτάνει αυτοί που το υπηρετούν, αλλά οι αλληπάλληλες γονατογραφίες από την πλευρά των Υπουργών Υγείας, ενώ την ίδια ώρα βλέπετε τη δραματική ανάπτυξη του ιδιωτικού τομέα.

Ξέρετε γιατί, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας; Γιατί εδώ και επτά χρόνια δεν μπορείτε να βγάλετε ένα προεδρικό διάταγμα που θα ρυθμίζει τους κανόνες, με τους οποίους θα λειτουργεί ο ιδιωτικός τομέας.

Αν και γι'αυτά τα πράγματα είστε περήφανοι, επίσης, σας λέμε μπράβο και συγχαρητήρια από την πλευρά τη δική μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, δεν θα καταχραστώ καθόλου το χρόνο σας.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Υπουργός είπε ότι με όλες αυτές τις παρεμβάσεις το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα χρόνια αυτά που κυβερνάει, έχει αλλάξει τον πολιτικό χάρτη της χώρας. Πράγματι, το έχετε καταφέρει και αυτό, κύριε Υπουργέ, γιατί αντί να κυβερνούν οι πολιτικοί, κυβερνούν οι εξωθεσμικοί παράγοντες. Αυτό είναι μία πραγματική αλλαγή, η οποία έγινε στον πολιτικό χάρτη της πατρίδας μας.

Σε ό,τι αφορά τα άλλα ζητήματα και τις μεγάλες επιτυχίες τις οποίες έχετε, θα μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην πάω μακριά. Θα επικαλεστώ μόνο τις σημερινές εφημερίδες, όσον αφορά τα πράγματα για τα οποία πρέπει να είστε περήφανοι.

"ΤΑ ΝΕΑ" σήμερα λένε, ότι η Ελλάδα είναι η δεύτερη χώρα στην αύξηση των εγκλημάτων. Συγχαρητήρια γι'αυτό.

Δεύτερον, η εφημερίδα "ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ" γράφει ότι κάνουν

θραύση τα ναρκωτικά στο στρατό και ότι ένας μεγάλος αριθμός από εκείνους που είναι χρήστες ναρκωτικών, δοκίμασαν για πρώτη φορά κατά τη διάρκεια που υπηρέτησαν τη θητεία τους στο στρατό.

Και θα έρθω βεβαίως σε δύο άλλα σημαντικά πράγματα, για τα οποία δεν είπα κανείς σήμερα τίποτε απολύτως. Δεν είδα το λαλίστατο Εκπρόσωπο Τύπου της Κυβέρνησης να πει τίποτε, αλλά ούτε εσάς.

Έχω μπροστά μου την εφημερίδα "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" που γράφει: "Παράρτημα παγίδα από τον Ο.Η.Ε. που αναγνωρίζει τον Απύλα". Επίσης, έχω τον "ΕΛΕΥΘΕΡΟ" που λέει, ότι καταπίνουν τις τουρκικές προκλήσεις και ότι χθες ελήφθη μία απόφαση που θα έχει σοβαρό επηρεασμό για την υπόθεση της Κύπρου. Η "ΒΡΑΔΥΝΗ" γράφει ότι ο Ο.Η.Ε. αναγνωρίζει και τον Ντενκτάς.

Και θα σταθώ μόνο σε ένα σημείο και θα κλείσω με αυτό, πέρα από τις παραβιάσεις που έγιναν. Μόλις προχθές, λίγες μέρες μετά τη Συμφωνία του Ελσίνκι, πανηγυρίζατε για τη μεγάλη σας επιτυχία, κύριοι συνάδελφοι. Αν όλα αυτά συνιστούν τις επιτυχίες σας, για τις οποίες είστε περήφανοι, οφείλω να σας πω ότι είστε οι μόνοι, γιατί η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού βρίσκεται απέναντί σας και περιμένει την ευκαιρία να σας στείλει για πολλά χρόνια στην Αντιπολίτευση. Σας ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεωργακόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ατυχήσατε.

Θα επιχειρήσω και θα βγάλω νόκ-άουτ ένα-ένα τα επιχειρήματα, τα οποία ο μόλις κατελθών του Βήματος κ. Σιούφας ανέφερε εδώ, για να υπερασπιστεί την ανύπαρκτη οικονομική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Ξεκινάω από αυτό, για να δείτε πόσο ανύπαρκτη είναι η ύπαρξη συγκεκριμένης οικονομικής πολιτικής από τη Νέα Δημοκρατία. Πριν από ένα μήνα περίπου, διάβασα στον Τύπο το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας.

Τί έλεγε; Έλεγε παραδείγματος χάρη για κατάργηση του 35%. Το έχει κάνει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Πότε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Στη συνέχεια έλεγε για αύξηση των αφορολογήτων ορίων στα δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές. Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το έχει κάνει δύο εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες (2.300.000) δραχμές.

Μετά έλεγε για κατάργηση των αντικειμενικών κριτηρίων. Την έχει νομοθετήσει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, εσείς τί λέτε στον ελληνικό λαό; Λέτε "ψηφίστε μας για να γίνουμε κυβέρνηση, όποτε, όταν και αν γίνουμε, για να κάνουμε πράξη εκείνα που εκ των προτέρων, ήδη η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα έχει υλοποιήσει".

Δεύτερον, ο κ. Πολύδωρας εδώ χθες εμέμφθη την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί δεν μπήκαμε την 1.1.1999 στη Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Προφανώς ο κ. Πολύδωρας θα ήταν στο Καράκας της Βενεζουέλας, για να το λέει αυτό το πράγμα ή κάπου πιο βαθιά στη Νέα Γουινέα. Γιατί, θα θυμάται ασφαλώς τα δύο προγράμματα σύγκλισης, τα οποία κατέθεσε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τα δύο απέτυχαν. Μάλιστα, το πρώτο πρόγραμμα, είχε ως επίπτωση να μην πάρουμε τη δεύτερη δόση του δανείου από τα δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000) ECU τα οποία είχαν εγκριθεί τότε από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μήπως δεν το θυμάσθε αυτό το πράγμα; Και είχατε την απαίτηση μετά που ήρθε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1994 μέσα στα πέντε χρόνια, ενώ όλες οι άλλες χώρες είχαν οκτώ χρόνια για να πετύχουν το στόχο, εμείς μέσα σε πέντε χρόνια, λες και είμαστε τόσο μπροστά από τους άλλους, να πετύχουμε να καλύψουμε το κενό. Και το πετύχαμε αυτό το κενό, γιατί από το 1994 και μετά η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με συνέπεια και αποφασιστικότητα εφήρμοσε μία πολιτική η οποία είχε συγκεκριμέ-

να αποτελέσματα.

Μας λέτε εδώ για το δημόσιο χρέος, λέτε και εσείς δεν έχετε ευθύνη για το δημόσιο χρέος. Το δημόσιο χρέος, όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρέδωσε την κυβέρνηση στη Νέα Δημοκρατία και στη συγκυβέρνηση Τζαννέτακη, ήταν -μιλάω για το 1989-1990- 6,8 τρισεκατομμύρια, σελίδα 108, εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού του κ. Παλιαοκρασσά για το έτος 1990. Διαβάστε 6,8 τρισεκατομμύρια ήταν το δημόσιο χρέος σε τρία χρόνια μέσα.

Πόσο μας το παραδώσατε εμάς το 1993; Είκοσι τέσσερα τρισεκατομμύρια. Και μας λέτε τώρα ότι έχει πάει σαράντα τρισεκατομμύρια, ενώ ουσιαστικά μειώνεται σε σχέση με το ΑΕΠ και αυτό έχει σημασία.

Μας λέτε ακόμα ότι κάνετε δημιουργική λογιστική και κεφαλαιοποιείτε τόκους τους οποίους περνάτε στον επόμενο χρόνο. Ξέρετε πότε εφηρμόσθη αυτό, σε ποιο προϋπολογισμό πρώτα εφηρμόσθη αυτό, με αποτέλεσμα όλοι οι επόμενοι προϋπολογισμοί να είναι υποχρεωμένοι να το ακολουθήσουν; Υπουργός Οικονομικών, κ. Παλιαοκρασσά, έτος 1990. Μην τα λέτε λοιπόν εδώ γιατί υπάρχει μνήμη σ' αυτήν την Αίθουσα. Δεν είσατε μόνοι σας, κύριοι συνάδελφοι.

Μιλάτε ουσιαστικά για την ανεργία. Άκουσα τον κ. Σιούφα, αλλά και τον κ. Πολύδωρα να λένε ότι έκλεισαν ογδόντα έξι χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Πράγματι μπορεί να έκλεισαν ογδόντα έξι χιλιάδες επιχειρήσεις, δεν μας λέει όμως πόσες άνοιξαν. Άνοιξαν εκατόν σαράντα χιλιάδες, κύριε συνάδελφε. Ζητήστε να σας δώσουν από το Υπουργείο Οικονομικών τις ενάρξεις. Είναι εκατόν σαράντα χιλιάδες.

Βλέπετε, λοιπόν, πόσο ψευδή είναι τα επιχειρήματα τα οποία χρησιμοποιείτε για να ρίξετε στάχτη στα μάτια του ελληνικού λαού. Ο κόσμος σας ξέρει καλά γι' αυτό και σας έχει τοποθετήσει εκεί που σας έχει τοποθετήσει.

Ακούμε συνέχεια το επιχείρημα, κύριοι συνάδελφοι, ότι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι πληρώνουν το 60% των άμεσων φόρων και ότι τα βάρη τα σηκώνουν οι χαμηλές εισοδηματικές τάξεις και άλλα τέτοια, ενώ γνωρίζουν πολύ καλά ότι εδώ πρόκειται περί του ατομικού εισοδήματος. Η άμεση φορολογία των επιχειρήσεων, η άμεση φορολογία των ανωνύμων εταιρειών, των εταιρειών ΕΠΕ, των ομορρυθμικών εταιρειών και των ετερορρυθμικών εταιρειών δεν περνάει σ' αυτό το ποσοστό μέσα. Το αποκρύπτουν αυτό από τον ελληνικό λαό για να λαϊκίσουν κατά τον πλέον αισχρό και ανήθικο τρόπο.

Αυτή είναι η πολιτική; Γιατί δεν βάζετε όλους τους άμεσους και όλους τους έμμεσους φόρους. Έχει μειωθεί ή δεν έχει μειωθεί η άλλη σχέση των άμεσων και των έμμεσων φόρων; Από το 70-30 είναι 60-40. Γιατί δεν το λέτε αυτό; Αυτή είναι η πραγματική σχέση και εκεί δείχνουμε πραγματικά ότι έγινε η αναδιανομή του εισοδήματος, γιατί φορολογούμε μέσα από την άμεση φορολογία και μειώνεται η έμμεση φορολογία που πληρώνουν όλοι, πλούσιοι, φτωχοί, έχοντες και μη έχοντες.

Αυτή είναι η διαφορά της μιας πολιτικής από την άλλη.

Ο κ. Σιούφας κατηγορήσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την πολιτική των αποκρατικοποιήσεων. Μήπως θυμάται ο κ. Σιούφας, πότε έγιναν οι μεγαλύτερες κρατικοποιήσεις στην Ελλάδα; Δεν έγιναν επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πότε κρατικοποιήθηκε ο όμιλος Ανδρεάδη; Πότε κρατικοποιήθηκε η Ολυμπιακή Αεροπορία; Πότε κρατικοποιήθηκαν τα διυλιστήρια; Πότε κρατικοποιήθηκαν τα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά; Θυμήστε μας αυτά, για να σας απαντήσουμε. Γιατί, όλα αυτά και κάποιες άλλες επιχειρήσεις, τις οποίες βάλαμε στον Οργανισμό Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων, ήταν η κακή προίκα που πήραμε από σας το 1981. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν κρατικοποίησε ούτε μία επιχείρηση. Μη μας κατηγορείτε λοιπόν εμάς για κρατικοποιήσεις.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Τότε ήσασταν υπέρ των ιδιωτικοποιήσεων;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αν θέλετε την απάντηση, κύριε συνάδελφε, τότε εμείς λέγαμε ότι ήμασταν υπέρ του κρατικού τομέα, των στρατηγικής φύσεως επιχειρήσεων και όχι όλου του κρατικού τομέα. Και στρατηγικής φύσεως λέγαμε τότε ότι είναι η Δ.Ε.Η., ο Ο.Τ.Ε. κλπ. Αυτές οι επιχειρήσεις λέγαμε ότι είναι στρατηγικής φύσεως. Δεν λέγαμε ότι είναι στρατηγικής

φύσεως όλη η οικονομία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Τότε μιλάγατε για αλβανικό μοντέλο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τώρα που εσείς αποτύχατε στην επαναϊδιωτικοποίηση αυτών των επιχειρήσεων...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τους Κολλάδες τους ξεχάσατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, γιατί διακόπτετε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν καταλαβαίνω γιατί εκνευρίζεστε. Φαίνεται ότι σας ενοχλούν αυτά τα οποία ακούτε και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον εκνευρίζεστε. Αλλά εδώ, θα τα πούμε όλα, θα τα ακούσετε.

Είπε, ακόμα ο κ. Σιούφας, ότι οι δέκα χιλιάδες που δίνουμε στους αγρότες είναι ψίχουλα. Πολύ κουβαρντάς είναι ο κ. Σιούφας. Η επιπλέον επιχορήγηση του Ο.Γ.Α. είναι εκατόν δώδεκα δισεκατομμύρια (112.000.000.000) δρχ. φέτος, για να πληρωθούν αυτές οι συντάξεις. Τι λέγει ακόμη; Λέγει ότι θα δώσουν και το ΕΚΑΣ. Δηλαδή σύνολο διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (250.000.000.000) δραχμές. Πού θα τα βρει ο κ. Σιούφας; Θα μειώσει τους φόρους, δεν θαβάλει νέους φόρους και θα δώσει διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (250.000.000.000) δρχ. Από πού θα τα πάρει όμως; Δεν μας απαντάει σ' αυτό το ερώτημα. Δεν υπάρχει απάντηση σ' αυτό το ερώτημα. Γιατί; Γιατί δεν πρόκειται να τα δώσει. Γιατί δεν πρόκειται να τα δώσει; Γιατί δεν πρόκειται να γίνει κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία. Είναι πολύ απλός ο συλλογισμός. Γι' αυτό και λαϊκίζουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ξέρουμε από πού. Είναι θέμα προτεραιότητων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αν είχαμε δώσει πέντε, θα έλεγαν αυτοί ότι θα δώσουν δέκα. Εάν πούμε ότι θα δώσουμε δέκα, αυτοί θα πουν ότι θα δώσουν είκοσι.

Επίσης, ο κ. Τσοβόλας σε ένα παραλήρημα λαϊκισμού -θα επανέλθω σ' αυτό- κατηγορεί την Κυβέρνηση γιατί έκανε τον Ο.Γ.Α. ασφαλιστικό ταμείο. Λέτε και ο αγρότης θα πρέπει να περιμένει ή να αναμένει πάντοτε αυτό το βοήθημα των πέντε, των δέκα, των είκοσι, των τριάντα ή σαράντα χιλιάδων δραχμών σαν σύνταξη. Δεν πρέπει να έχει ο αγρότης δικό του ασφαλιστικό ταμείο! Δεν πρέπει ο αγρότης να έχει ανταποδοτικές εισφορές για να μπορεί να πάρει μια σύνταξη, η οποία να ακολουθεί τις άλλες συντάξεις του ασφαλιστικού συστήματος! Και γιατί; Γιατί κάποιοι -λέει- δεν πληρώνουν τη συνδρομή τους, δεν πληρώνουν το ασφάλιστρο. Ε, υπάρχουν κάποιοι, κύριοι συνάδελφοι, που δεν πληρώνουν, είτε από δυσκολία είτε απ' οτιδήποτε άλλο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κανείς δεν πληρώνει. Ούτε το κράτος δίνει τη δική του εισφορά. Τζάμπα υποσχόμεθα συντάξεις, που δεν θα δώσουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Επομένως, αυτό το θέμα είναι πάρα πολύ σημαντικό και πιστεύουμε, ότι οι αγρότες το γνωρίζουν και γι' αυτό υποστηρίζουν το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Λέει ακόμα ο κ. Σιούφας για την ανεργία, ότι η χώρα μας έχει τη μεγαλύτερη άνοδο, όσον αφορά την ανεργία, αποκρύπτοντας όμως ότι έχουμε το μικρότερο ποσοστό ανεργίας. Στην Ισπανία η ανεργία είναι 20%. Σε άλλες χώρες είναι ακόμη μεγαλύτερο από το 11%. Και για να δείξει μάλιστα ότι είναι μεγάλο το ποσοστό της ανεργίας βάζει μέσα το ευρωπαϊκό παρατηρητήριο και πετάει και ένα δικό του νούμερο, 25%. Λέει, η ανεργία του 25%. Πού το βρήκε αυτό; Βεβαίως, το θέμα της ανεργίας είναι μεγάλο και καυτό. Δεν θα πούμε μεις, ως Κυβέρνηση, ότι η ανεργία δεν είναι σοβαρό πρόβλημα.

Αλλά είναι μόνον ελληνικό φαινόμενο ή οφείλεται στην αναδιάρθρωση που γίνεται στην παγκόσμια οικονομία και στην αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων, που ουσιαστικά δημιουργεί αυτές τις καταστάσεις ανεργίας; Γιατί, στις Ηνωμένες Πολιτείες που δεν έχουν ανεργία, έχουν πλήρη απασχόληση; Ωρομίσθιοι είναι οι περισσότεροι. Τρεις με τέσσερις ώρες την ημέρα δουλεύουν. Και όμως δεν μπαίνουν ούτε στους υποαπασχολούμενους ούτε στους άνεργους. Το ίδιο γίνεται και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Και εδώ γίνεται προσπάθεια. Και ποια είναι η προσπάθεια; Όταν εμείς, κύριοι συνάδελφοι, μειώνουμε κατά 50% τις ασφαλι-

στικές εισφορές για τους νεοπροσλαμβανόμενους, δίνουμε ουσιαστικό κίνητρο στις επιχειρήσεις, για να μπορέσουν να προσλάβουν νέους, έτσι ώστε να έχουν χαμηλό κόστος, για να χρησιμοποιήσουν αυτό το χαμηλό κόστος για την αύξηση της παραγωγικότητάς τους.

Αυτά είναι μέτρα τα οποία βοηθούν ουσιαστικά στην ανάπτυξη της απασχόλησης και στη μείωση της ανεργίας.

Άλλο μέτρο αύξησης της απασχόλησης είναι οι επενδύσεις. Σας είπα ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ότι μπορεί με το 3%-3,5% να είχαμε απορρόφηση της διαρθρωτικής ανεργίας. Δεν είχαμε μεγάλη αύξηση της απασχόλησης τα τελευταία χρόνια. Αλλά βλέπετε ότι ο ρυθμός αύξησης τους Α.Ε.Π. ξεπερνάει το 3,5%, που είναι το νεκρό σημείο για την αύξηση της ανεργίας. Και από εδώ και στο εξής, η αύξηση της απασχόλησης θα είναι με πολύ μεγαλύτερους ρυθμούς. Γιατί ουσιαστικά, θα αυξηθεί - όπως σας είπα - το εθνικό εισόδημα.

Δεν μπορώ να αποφύγω τον πειρασμό και να μην απαντήσω στην παρέμβαση του κ. Τσοβόλα. Ο κ. Τσοβόλας σε ένα παραλήρημα λαϊκισμού, που τον διακρίνει, τα είδε όλα μαύρα. Μίλησε για στρατιές ανέργων, για αγρότες που πεθαίνουν από την πείνα, για συνταξιούχους που τους μαζεύουμε από τα πεζοδρόμια, για επιχειρήσεις που κλείνουν, αλλά καμία δεν ανοίγει. Και ζήτησε να μιλάει ο Υπουργός με μεγαλύτερη σεμνότητα. Θα έλεγα, ότι η σεμνότητα θα πρέπει να διακρίνει εκείνον και τα επιχειρήματά του, αν θέλει να μιλάει με λογική, εδώ σε αυτήν την Αίθουσα. Γιατί όλοι γνωρίζουμε. Μπορεί να λέει, γιατί ο κ. Τσοβόλας ουδέποτε πρόκειται να γίνει κυβέρνηση. Και μπορεί να λέει, ότι όλα είναι λίγα, ότι όλα είναι μαύρα, ότι όλα είναι κατάμαυρα. Ε, λοιπόν, με την πολιτική και την τακτική την οποία ακολουθεί, να είναι βέβαιος ότι ο ελληνικός λαός θα τον τοποθετήσει εκεί που πρέπει.

Και ο κ. Σιούφας είπε ότι έχει ενσκήψει βαρυχειμωνιά. Προφανώς, θα εννοεί τη βαρυχειμωνιά που έχει ενσκήψει στη Νέα Δημοκρατία τον τελευταίο καιρό. Επιηρεάστηκε από αυτό φαίνεται.

Βέβαια, οι εκλογές θα είναι σύντομα. Φαίνεται ότι γρήγορα θα πάμε σε εκλογές. Και εκεί θα απαντήσει ο ελληνικός λαός. Και τις εκλογές φαίνεται ότι θα τις προκαλέσει η Νέα Δημοκρατία.

Θα σας δώσω μια συμβουλή, κύριοι συνάδελφοι, με μια παροιμία που λέει ο λαός "λαγός την φτέρην έσειεν, κακόν της κεφαλής του".

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ο λαός πράγματι θα πληρώσει, αν κερδίσετε εσείς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Να πούμε όμως τώρα και ορισμένα άλλα στοιχεία για τον Προϋπολογισμό. Γιατί πρέπει ο ελληνικός λαός να μάθει την αλήθεια.

Μας κατηγορούν για υπερφορολόγηση. Μειώνεται κατά με-
 4,2% η φορολογία των φυσικών προσώπων, με τις φοροπαλλαγές οι οποίες γίνονται, ενώ αυξάνονται οι φόροι περιουσίας κατά 14,2%. Είναι αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός: Ότι πληρώνουν οι έχοντες και οι κατέχοντες. Και ενώ το γενικό σύνολο πρέπει να αυξηθεί με 5,8% αύξηση των αμέσων με 4,49% και των εμμέσων με 3,05%. Τι δείχνει αυτό; Δεν δείχνει ότι μετακινείται ότι η φορολογία μας από τους έμμεσους στους άμεσους φόρους; Αυτό δεν δείχνει;

Αλλά μίλησε ακόμη και για μισθούς φτώχειας. Πέντε κόμμα εννέα τοις εκατό (5,9%) είναι αύξηση των συνολικών δαπανών για μισθούς. Ποσοστό υπερδιπλάσιο από την αύξηση του πληθωρισμού. Δεν είναι αύξηση του πραγματικού εισοδήματος, όταν έχουμε μια αύξηση των μισθών και των συντάξεων κατά 5,9%, όταν ο πληθωρισμός θα τρέχει με 2%; Τι χρειαζόμαστε άλλων μαρτύρων έχουμε, κύριοι συνάδελφοι; Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους.

Σας είπα ότι ο ΟΓΑ επιδοτείται φέτος το 2000 με τετρακόσια ογδόντα εννιά (489) δισεκατομμύρια. Μισό τρισεκατομμύριο ο ΟΓΑ για να πληρωθούν οι συντάξεις των αγροτών. Πέρσι ήταν τριακόσια ογδόντα οκτώ (388) δισεκατομμύρια, δηλαδή εκατόν έντεκα (111) δισεκατομμύρια επιπλέον για να δείτε ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. σκέφτεται τον αγρότη, είναι το μόνο κόμμα το οποίο έδωσε πνοή και ζωή στην ελληνική αγροτιά, είναι το μόνο κόμ-

μα το οποίο αφουγκράστηκε τους καημούς του Έλληνα αγρότη. Το ΕΚΑΣ, από 67,5 δισεκατομμύρια αυξάνεται στα 82,2 δισεκατομμύρια για να υπάρξει και η αύξηση των χαμηλοσυνταξιούχων. Και γενικώς έχουμε άλλα εκατόν οκτώ (108) δισεκατομμύρια επιδοτήσεις στη γεωργία. Αυτά δεν είναι εισόδημα το οποίο ο θα πάει στον αγρότη; Δεν είναι χρήματα τα οποία δίνονται από τους έχοντες και κατέχοντες προς τους μη έχοντες και μη κατέχοντες; Για πείτε μας εσείς που μας τα είπατε όλα εδώ πέρα τόσο μαύρα;

Αλλά για να δείτε πόσο η Κυβέρνηση λειτουργεί, ενώ κατηγορείται συνήθως ότι δεν κάνει καλή κοινωνική πολιτική, ακούστε μερικά νούμερα και βγάλτε εσείς τα συμπεράσματά σας. Θα κάνω μια λειτουργική ταξινόμηση των δαπανών.

Για την άμυνα, εννιακόσια είκοσι δύο (922) δισεκατομμύρια, αύξηση 6,6%.

Για την εκπαίδευση χίλια τετρακόσια τριάντα τρία (1.433) δισεκατομμύρια, αύξηση 17%. Δηλαδή, 10,2% του προϋπολογισμού πηγαίνει στην παιδεία.

Για την υγεία και στην πρόνοια 1,1 τρισεκατομμύριο, 4,6% αύξηση. Δηλαδή 8,3% του προϋπολογισμού πηγαίνει στην παιδεία και στην πρόνοια.

Για τη γεωργία, 8,5% αύξηση και εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους μείον 3%. Αυτό για να δείτε ότι το δημόσιο χρέος μειώνεται. Και εκεί που δίνανε εξήντα έξι (66) δραχμές...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τα επιτόκια...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τα επιτόκια. Δεν έχει σημασία, τα επιτόκια είναι, η αποπληρωμή του παλαιού χρέους είναι, εν πάση περιπτώσει, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να τελειώσω με ένα θέμα μόνο, ότι σήμερα η Ελλάδα αισθάνεται καλύτερα. Και αισθάνεται καλύτερα γιατί βλέπει ότι ο αγώνας εκείνος τον οποίο έκανε τα τελευταία χρόνια, για την ανάπτυξη της οικονομίας, για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου, ο αγώνας εκείνος τον οποίο έκανε ο ελληνικός λαός με πίστη, όμως, ότι θα πετύχουμε τους στρατηγικούς στόχους τους οποίους είχαμε βάλει γιατί πίστευε στην πολιτική του Π.Α.Σ.Ο.Κ., πίστευε στην Κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. έφερε τα θετικά αποτελέσματα. Και να είστε βέβαιοι ότι ο ελληνικός λαός, έχοντας αυτήν την εμπιστοσύνη προς το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και προς την Κυβέρνησή του, θα είναι και πάλι ο ελληνικός λαός που θα δώσει όχι την εντολή να ξανακυβερνήσουμε, την εντολή μάλιστα με πολύ μεγαλύτερη πλειοψηφία απ' αυτήν που υποψιάζεστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο ειδικός εισηγητής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Βούλγαρης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2000 συμπυκνώνει τη συνέπεια και τη φερεγγυότητα της Κυβέρνησης στο στόχο της με πανεθνική προσπάθεια να μπει η Ελλάδα με μια συνεταγμένη πορεία στον 21ο αιώνα, πιο ισχυρή, πιο σύγχρονη και πιο δημιουργική, και να παίξει ως ανεπτυγμένη χώρα πρωταγωνιστικό ρόλο στο γίνεσθαι της Ευρώπης, των Βαλκανίων, της Μεσογείου αλλά και των παρευξείνιων χωρών.

Αποτελεί τη δυναμική συνέχεια ενός αξιόπιστου και συνεκτικού και επιτυχημένου οικονομικού προγράμματος, που εφαρμόστηκε από το έτος 1994 μέχρι σήμερα και αυτό αποδεικνύεται από τη συνεχή βελτίωση των κρίσιμων οικονομικών μεγεθών για τη σύγκλιση, Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, δημόσιο έλλειμμα, δημόσιο χρέος, ρυθμός ανάπτυξης.

Ο Προϋπολογισμός του 2000, κύριοι συνάδελφοι, έχει δύο βασικούς στόχους. Ο πρώτος είναι η ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και ο δεύτερος εμπεριέχει δύο ουσιαστικές πολιτικές επιδιώξεις, την κοινωνική δικαιοσύνη και το κοινωνικό πρόσωπο του κράτους.

Έτσι οι προσανατολισμοί, το περιεχόμενο, οι επιλογές, τα μέτρα, οι ιεραρχήσεις και οι στόχοι του Προϋπολογισμού, που συζητούμε σήμερα, ταυτίζονται με τις αναγκαίες και τις θετικές απαντήσεις της κοινωνίας και της οικονομίας μας για τη σύγκλιση της χώρας μας με τις άλλες χώρες της Ευρώπης, τη συμπίεση του λαού μας με τους άλλους λαούς της Ευρώπης και την ισότιμη και ενεργή συμμετοχή της Ελλάδας στη νέα αρχιτεκτονική της Ηπείρου μας, της Ευρώπης. Είναι ο Προϋπολογισ-

σμός ένταξης της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Αναμφίβολα η εγκαθίδρυση ενός ενιαίου νομίσματος, του ευρώ, η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Κύπρο και τις άλλες χώρες της πρώην Ανατολικής Ευρώπης, καθώς επίσης και η εφαρμογή της νέας Συνθήκης του Άμστερνταμ, αποτελούν γεγονότα που θα σηματοδοτήσουν την πορεία και το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα επόμενα χρόνια.

Τα γεγονότα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, θα έχουν καθοριστικές συνέπειες, εθνικές, οικονομικές, πολιτικές, κοινωνικές και θεσμικές. Εμείς επιθυμούμε τα γεγονότα αυτά να συμβάλουν σε μία ιστορική προοπτική, στην ανάδειξη, δηλαδή, της Ευρώπης ως ενός ενιαίου χώρου της δημοκρατίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της σταθερότητας και της αλληλεγγύης των λαών. Να συμβάλουν, δηλαδή, τα γεγονότα αυτά στην εδραίωση της Ευρώπης των πολιτών και ταυτόχρονα να ενισχύσουν το ρόλο της Ευρώπης ως παράγοντα ειρήνης και σταθερότητας στο βαθύτατα αλληλοεξαρτούμενο διεθνές σύστημα που η διεθνοποίηση της οικονομίας έχει επιβάλει και στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα κρίσιμα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική οικονομία και η ελληνική κοινωνία, όπως η ανεργία, η αύξηση των δαπανών για υγεία και κοινωνική πρόνοια, η υπεράσπιση της δραστικής από επιπτώσεις της ενδομικής ή διεθνούς κρίσης, δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά με τις δικές μας μόνο δυνάμεις, στα πλαίσια μιας εθνικής πολιτικής.

Χρειάζεται απαραίτητα ένας ευρωπαϊκός σχεδιασμός, ένας συντονισμός των οικονομικών πολιτικών των δεκαπέντε που θα στηρίζει τους πιο αδύναμους κρίκους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Διότι, όπως γνωρίζουμε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική και η οικονομία, είναι συγκοινωνούντα δοχεία.

Η προσπάθεια των σοσιαλιστικών και σοσιαλδημοκρατικών κυβερνητικών κομμάτων χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα μεγάλα προβλήματα της απασχόλησης και της ανεργίας, σηματοδοτούν και την επιθυμητή πορεία της Ενωμένης Ευρώπης και ανοίγουν ένα παράθυρο ελπίδας στην Ευρώπη της κοινωνίας των ανθρώπων, κλείνοντας βέβαια αντίστοιχα το δρόμο της Ευρώπης, της σύγκλισης μόνο των οικονομιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί κοινή διαπίστωση, ό,τι για να επιτύχει η εθνική οικονομία τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης που απαιτούνται, με στόχο να μπορέσει η χώρα μας να προσεγγίσει τα μέσα αναπτυξιακά επίπεδα της κοινότητας, απαιτούνται υψηλοί ρυθμοί δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων σε συνδυασμό βέβαια, με την αύξηση της αποτελεσματικότητας της οικονομίας.

Η ουσιαστική αύξηση των επενδύσεων, δημοσίων και ιδιωτικών, ενισχύει την οικονομική υποδομή και συμβάλλει στον ενεργό χαρακτήρα του παραγωγικού δυναμικού της χώρας -αυτή βέβαια είναι και η ασφαλέστερη οδός για την αύξηση της παραγωγικότητας. Σε συνδυασμό μάλιστα με μια συναινετική πολιτική μισθών που εξασφαλίζεται μέσα από τον κοινωνικό διάλογο της Κυβέρνησης και των εργαζομένων και ο οποίος λαμβάνει υπόψη τις συνθήκες που υπάρχουν στις ανταγωνίστριες χώρες, οδηγεί στη βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης της ελληνικής οικονομίας στην ευρωπαϊκή αλλά και στην παγκόσμια αγορά.

Επιπλέον, πρέπει να γίνει αντιληπτό απ' όλους ότι με δεδομένη την προοπτική της σύγκλισης των οικονομιών και της συμμετοχής της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, η στήριξη της ανταγωνιστικότητας, δεν είναι δυνατόν να εξαρτάται από τη συναλλαγματική πολιτική, όπως συνέβαινε στο παρελθόν.

Προϋποθέσεις, όμως, για την αύξηση των επενδύσεων, δημοσίων και ιδιωτικών και για τη δημιουργία κατάλληλου επενδυτικού κλίματος, είναι η επιλογή των διαρθρωτικών πολιτικών που απαιτούνται για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των επενδυτών στην αξιοπιστία της κυβερνητικής πολιτικής, αλλά και των θεσμών.

Η οικονομική πολιτική που ακολουθείται με συνέπεια τα έξι τελευταία χρόνια, 1994-1999, έχει αρχίσει να αποδίδει καρπούς. Η χώρα μας έχει κάνει σημαντικά βήματα, τόσο στον τομέα της πραγματικής σύγκλισης -δηλαδή ανάπτυξη και επενδύσεις- όσο

και στον τομέα της ονομαστικής σύγκλισης, -πληθωρισμός, ελλείμματα- κατά τέτοιο τρόπο ώστε ανάπτυξη και σταθεροποίηση να επιτυγχάνονται ταυτόχρονα με αρμονικό τρόπο.

Το 1998 είναι το τέταρτο συνεχόμενο έτος που ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας επιταχύνεται φθάνοντας το 3,7%, ακολουθώντας μία εξαιρετική πορεία, καλύπτοντας από το 1993, 5,2 εκατοστιαίες μονάδες με εκκίνηση το 1993 από το μείον 1,6%.

Ο ΟΟΣΑ σε πρόσφατη, βέβαια, ανακοίνωσή του χαρακτηρίζει το ρυθμό ανάπτυξης στη χώρα μας εκρηκτικό. Ο ευρωπαϊκός ημερήσιος και περιοδικός τύπος και τα έντυπα οικονομικού περιεχομένου χαρακτηρίζουν την πρόοδο που έχει σημειωθεί τα τελευταία χρόνια στην πορεία της ελληνικής οικονομίας, ως τη σημαντικότερη στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το αποτέλεσμα αυτό στηρίζεται κυρίως στη συνεπή άσκηση της οικονομικής πολιτικής, στη βελτίωση του οικονομικού κλίματος και τη θεαματική άνοδο των δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων, οι οποίες δέχθηκαν την ευμενή επίδραση από το χαμηλότερο χρηματοδοτικό κόστος, αλλά και την αξιοποίηση και απορρόφηση των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η βελτίωση της οικονομικής κατάστασης της χώρας αντικατοπτρίζεται στη συνεχή βελτίωση του καταναλωτικού και επιχειρηματικού κλίματος, στην αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων και της κερδοφορίας των επιχειρήσεων, αλλά και στη ραγδαία αύξηση του γενικού δείκτη του Χρηματιστηρίου Αθηνών.

Σύμφωνα με τα στοιχεία, κύριοι συνάδελφοι, της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας Ελλάδας, ο δείκτης τιμών μετοχών στο Χρηματιστήριο Αθηνών με βάση σύγκρισης τις εκατό μονάδες το 1980, παρουσιάζει από το 1994 έως και το 1998 σταδιακή αύξηση από τις 868,9 μονάδες στις 2.737,5.

Επίσης σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας Ελλάδας η προσφορά χρήματος από το 1993 έως και το 1997 παρουσιάζει αύξηση 79,25%, οι καταθέσεις 77,81% και κυρίως η τραπεζική χρηματοδότηση ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, που όπως όλοι γνωρίζετε αποτελεί πιστοποιητικό εμπιστοσύνης της Κυβέρνησης και την εθνική οικονομία, παρουσιάζει αύξηση 70,05%.

Οι ιδιωτικές επενδύσεις στην Ελλάδα, ξεκινώντας με το χαμηλό ποσοστό μείον 5% σε σταθερές τιμές το 1993 -ως συνέπεια βέβαια της πολιτικής την οποία άσκησε η Νέα Δημοκρατία μέχρι τότε στο διάστημα της τριετίας 1990-1993- έφθασαν με μέσο ετήσιο ρυθμό αύξησης στην πενταετία 1994-1998 το 5,9%, ενώ το 1998 έκλεισαν με αύξηση 8,4%.

Ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας στην ετήσια έκθεση του 1998, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρει:

“Ιδιαίτερα θετικό είναι το γεγονός ότι οι επενδύσεις αποτέλεσαν κύριο προωθητικό παράγοντα της οικονομικής μεγέθυνσης του προηγούμενου έτους.

Οι συνολικές ακαθάριστες επενδύσεις πάγιου κεφαλαίου αυξήθηκαν κατά 9,8% το 1998 και αντιστοιχούσαν στο 21,5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Η διεύρυνση των συνολικών επενδύσεων οφείλεται και στη μεγάλη άνοδο των δημοσίων κατά 13,7%, αλλά και στην αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων σε κεφαλαιακό εξοπλισμό και σε κατοικίες.

Η σωρευτική αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων σε εξοπλισμό και των δημοσίων επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων και των ΔΕΚΟ κατά 40% και 43% αντίστοιχα στην τετραετία 1995-1998, οδήγησε σε σημαντική διεύρυνση του παραγωγικού δυναμικού και των υποδομών της οικονομίας, η οποία ενισχύει τις αναπτυξιακές της προοπτικές και συγκεκριμένα την προοπτική διατήρησης, ανάπτυξης, συνδυασμένης με τη σταθερότητα των τιμών”. Και συνεχίζει η έκθεση, κύριοι συνάδελφοι: “Η υλοποίηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για το 1998 εμφανίζει αύξηση των δημοσίων επενδύσεων με ρυθμό 13,7%, σχεδόν διπλάσιο απ'ό,τι το 1997, που ήταν 7%, η οποία οφείλεται στην ταχύτερη υλοποίηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων της Κυβέρνησης, αλλά και στη μεγάλη άνοδο των επενδύσεων των δημοσίων επιχειρήσεων 28,5% σε τρέχουσες τιμές το 1998, έναντι 25,2% το 1997.

Οι εκταμιεύσεις του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων

αυξήθηκαν σημαντικά, 17,6% το 1998 και ο βαθμός απορρόφησης των πόρων του Δευτέρου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης που έχει χρονική διάρκεια 1994-1999 βελτιώθηκε εντυπωσιακά και ανήλθε για πρώτη φορά σε επίπεδο υψηλότερο από τον αντίστοιχο μέσο όρο που έχει επισημανθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επιπλέον ιδιαίτερα θετικές για την Ελλάδα είναι οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Βερολίνου της 24ης Μαρτίου 1999 σύμφωνα με τις οποίες προβλέπεται στην επταετία 2000-2006 εισροή κοινοτικών πόρων ύψους είκοσι πέντε (25.000.000.000) δισεκατομμυρίων ευρώ δηλαδή εννέα τρισεκατομμυρίων (9.000.000.000.000) δραχμών. Είναι ποσό που αν κατανεμηθεί κατ' έτος είναι 2,5% έως 3% του ΑΕΠ στην ίδια περίοδο. Ενώ εάν λάβουμε υπόψη μας και τους εθνικούς πόρους οι οποίοι συμμετέχουν πρόσθετα στο ποσό που προβλέπεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση τότε το συνολικό ποσό ανέρχεται σε 4,5% έως 5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος στο ίδιο χρονικό διάστημα.

Πρέπει σ' αυτό το σημείο να επισημάνουμε ότι τα διαρθρωτικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελούν ένα βασικό και αποφασιστικό εργαλείο στην προσπάθεια που καταβάλλει η χώρα μας για την αναπτυξιακή της πορεία. Συμβάλλουν σημαντικά στην αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος καθώς και στη βελτίωση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής.

Η βελτίωση της διαδικασίας κατάρτισης των προγραμμάτων, η ενεργός συμμετοχή των περιφερειών και των κοινωνικών εταίρων τόσο σε επίπεδο σχεδιασμού των παρεμβάσεων όσο και κατά το στάδιο της υλοποίησής τους, η μεταρρύθμιση της νομοθεσίας για τις δημόσιες συμβάσεις, τα νέα όργανα ταχύτερης προώθησης και συντονισμού των παρεμβάσεων, ενδιάμεσοι φορείς ΕΛΚΕ, Μονάδες Οργάνωσης Διοίκησης, αποτελούν σημαντικές καινοτομίες που υιοθετήθηκαν από την Κυβέρνηση και προχώρησαν προκειμένου το κράτος να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις ενός χρονικά προγραμματισμένου πολυετούς και σύνθετου αναπτυξιακού προγράμματος που εφαρμόζει.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παράλληλα με την αναπτυξιακή της πολιτική που ακολούθησε τα τελευταία τέσσερα χρόνια προχώρησε και στη θεσμική κατοχύρωση της νέας σύγχρονης δομής στα επίπεδα της διοίκησης και της αυτοδιοίκησης με μία στρατηγική, πολιτική επιλογή διοικητικής αποκέντρωσης και μεταφοράς πόρων μέσω του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων προς τις περιφέρειες. Έτσι το πρόγραμμα ανάπτυξης και σύγκλισης της χώρας υλοποιείται μέσα από τέσσερα επίπεδα.

Το πρώτο επίπεδο είναι τα Υπουργεία με στρατηγικό και επιτελικό ρόλο για τη χάραξη της πολιτικής. Το δεύτερο επίπεδο είναι οι περιφέρειες που είναι ανεξάρτητες διοικητικές μονάδες, με χωριστό ταμείο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, με αποκεντρωμένες αρμοδιότητες προγραμματισμού και υλοποίησης του έργου της διοίκησης σε επίπεδο περιφέρειας. Οι περιφέρειες αναλαμβάνουν και το ουσιαστικό βάρος της υλοποίησης των έργων τα οποία συγχρηματοδοτούνται από τα ευρωπαϊκά προγράμματα.

Τρίτο επίπεδο είναι η δευτεροβάθμια Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Είναι κύτταρο προγραμματισμού και υλοποίησης έργων και επεμβάσεων σε νομαρχιακό επίπεδο.

Τέταρτο επίπεδο είναι η πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση οργανωμένη με το νέο νόμο για μεγαλύτερες σύγχρονες και ισχυρές μονάδες προγραμματισμού σχεδιασμού και υλοποίησης έργων στο χωρικό επίπεδο των νέων καποδιστριακών δήμων. Με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζονται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την καλύτερη και ορθολογικότερη αξιοποίηση των πόρων που διατίθενται από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2000 που εγγίζει το ποσό ρεκόρ των 2,5 τρισεκατομμυρίων δραχμών έχει έντονα αναπτυξιακό χαρακτήρα συμβάλλοντας αποφασιστικά στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας μας, συμβάλλει στην ολοκλήρωση του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και εξυπηρετεί τους βασικούς στόχους του συγχρηματοδοτούμενου προγράμματος από την Ευρωπαϊκή Ένωση του λεγόμενου τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για το χρονικό διάστημα 2000-2006

που είναι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και η αύξηση της απασχόλησης στην προοπτική της επέκτασης της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής.

Η υλοποίηση του σχεδίου περιφερειακής ανάπτυξης 2000-2006, η επίτευξη της μακροοικονομικής εξυγίανσης της χώρας στη Ζώνη του ευρώ θα έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση του κατά κεφαλήν Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος στο 80% του κοινοτικού μέσου όρου, τη μείωση της ανεργίας στο 6% αλλά και τη βελτίωση της ποιότητας των νέων θέσεων εργασίας στο τέλος της προγραμματικής περιόδου, δηλαδή το 2006.

Κατά το έτος 2000 θα συνεχιστεί και θα ολοκληρωθεί η αποκέντρωση της ευθύνης παρακολούθησης και χρηματοδότησης των έργων, στα πλαίσια του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης από τα Υπουργεία στις περιφέρειες, με την έκδοση από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας των συλλογικών αποφάσεων έργων όλων των περιφερειών της χώρας μας.

Έτσι δίνεται η δυνατότητα ενός δημοκρατικού προγραμματισμού και ελέγχου αλλά και η αναγκαία ευελιξία στα περιφερειακά συμβούλια ως προς την κατανομή των πόρων που διατίθεται από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Για να εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση των έργων και να προχωρήσει απρόσκοπτα η υλοποίησή τους το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων χωρίζεται σε δύο τμήματα. Το ένα περιλαμβάνει τα έργα που χρηματοδοτούνται από προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άλλο έργα που χρηματοδοτούνται από εθνικούς πόρους, είτε δανειοδοτούνται από διεθνείς οργανισμούς και το κάθε τμήμα έχει χωριστό όριο πληρωμών.

Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται τόσο η απρόσκοπτη χρηματοδότηση των έργων που είναι ενταγμένα στα ευρωπαϊκά προγράμματα όσο και η καλύτερη παρακολούθηση υλοποίησής τους που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την μεγαλύτερη δυνατή άντληση κοινοτικών πόρων.

Βασικός στόχος και επιδίωξη του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων 2000 είναι η ολοκλήρωση έργων, που έχουν ενταχθεί στο δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης καθώς και η απρόσκοπτη προώθηση της υλοποίησης των έργων που πρόκειται να ενταχθούν στο τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Η πορεία υλοποίησης του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης βρίσκεται πλέον στην τελική φάση και αναμένεται μέχρι το τέλος του 2000 να εισρεύσουν μέσω των διαρθρωτικών ταμείων σημαντικά ποσά σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί. Σημειώνεται ότι από τα στοιχεία που δημοσιεύσε η 10η επιτροπή παρακολούθησης του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, η Ελλάδα κατατάσσεται με βάση την εκτέλεση των δεσμεύσεων στην 4η θέση μεταξύ των δεκαπέντε κρατών-μελών η οποία αναμένεται έτι περαιτέρω να βελτιωθεί μέχρι το τέλος του 1999 αν λάβουμε υπόψη μας όλα τα στοιχεία για να διαπιστώσουμε την πορεία απορρόφησης των πόρων που διατίθενται τόσο από εθνικούς πόρους, όσο και από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε ποσοτικούς όρους το ύψος των συνολικών απολήψεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση για το 2000 προβλέπεται, ότι θα σημειώσει έναντι των αντίστοιχων εκτιμήσεων του 1999 αύξηση κατά 6,4%. Η αύξηση αυτή θα προέλθει κυρίως από τις απολήψεις του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων 9,7% δεδομένου ότι όλα τα σχετικά προγράμματα του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης βρίσκονται στο τελικό στάδιο υλοποίησης. Ήδη μέχρι το τέλος του 1999 τελειώνει η προθεσμία για την υπογραφή των σχετικών συμβάσεων για τη δεσμεύση των ποσών που πρόκειται να διατεθούν ενώ παράλληλα ξεκινούν και νέα προγράμματα στα πλαίσια του τρίτου διαρθρωτικού πακέτου.

Η υλοποίηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων 1999 πραγματοποιήθηκε με πολύ ικανοποιητικούς ρυθμούς και ολοκληρώνεται με αύξηση κατά εξήντα δισεκατομμύρια (60.000.000.000) δραχμές έναντι των αρχικών προβλέψεων και στόχων του κρατικού προϋπολογισμού για το 1999. Η αύξηση αυτή του Προϋπολογισμού αποφασίστηκε αφ' ενός μεν για την άρτια προετοιμασία των έργων που πρόκειται να ενταχθούν στο τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, αφ' ετέρου δε για την ενίσχυση των αυξημένων αναγκών των τομέων υγείας, παιδείας και κυρίως για την αντιμετώπιση των έκτακτων αναγκών από τον πρό-

σφατο σεισμό στο Νομό Αττικής. Είναι γνωστή τόσο η συνέπεια όσο και η αποφασιστικότητα της πολιτείας στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιούργησε στον κοινωνικό και οικονομικό ιστό της Αττικής ο σεισμός του περασμένου Σεπτεμβρίου.

Το συνολικό ύψος του ορίου πληρωμών για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων 2000 καθορίστηκε στο ύψος ρεκόρ των δύο δισεκατομμυρίων τετρακοσίων σαράντα εκατομμυρίων δραχμών. Το ποσό αυτό κατανέμεται σε ένα δισεκατομμύριο εννιακόσια εκατομμύρια δραχμές, δηλαδή 79,9% για την προώθηση των έργων που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε πεντακόσια σαράντα δισεκατομμύρια δραχμές, δηλαδή 22,1% για την προώθηση των έργων που χρηματοδοτούνται από εθνικούς πόρους και αφορούν έργα που έχουν ενταχθεί σε εθνικά προγράμματα καθώς και έργα που δανειοδοτούνται από διεθνείς οργανισμούς.

Πρέπει να επισημανθεί ότι οι παρατηρούμενες μειώσεις στους τομείς δραστηριότητας του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, το οποίο παρουσιάζει αύξηση κατά 8,2% σε σύγκριση με το 1999, οφείλονται στην αποκέντρωση έργων περιφερειακής σημασίας από τα Υπουργεία στις περιφέρειες, με αποτέλεσμα τα περιφερειακά προγράμματα να αυξηθούν κατά 85,1% σε σχέση με το 1999.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κύριοι συνάδελφοι, στήριξε και στηρίζει με συνέπεια τόσο την πολιτική αποκέντρωσης όσο και το δημοκρατικό προγραμματισμό.

Βασικές επιλογές του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του 2000 αποτελούν η ανάπτυξη των υποδομών -συγκοινωνιών- καθώς προγράμματα και έργα που αφορούν τους τομείς της γεωργίας, της αλιείας, της βιομηχανίας-βιοτεχνίας, του πολιτισμού, της εκπαίδευσης, της έρευνας-τεχνολογίας, της υγείας-πρόνοιας και τέλος την προστασία του περιβάλλοντος και της αναβάθμισης της ποιότητας ζωής στα αστικά κέντρα.

Με το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2000 εξακολουθεί να παραμένει βασική επιδίωξη η ενίσχυση της απασχόλησης μέσα από επενδύσεις δημόσιες και ιδιωτικές οι οποίες προβλέπεται να χρηματοδοτηθούν από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2000.

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις ημέρες αυτές στη συζήτηση του Προϋπολογισμού θα ακουστούν αριθμοί, πολλοί αριθμοί και στατιστικές, προκειμένου να αποδειχθεί ή να τεκμηριωθεί η ανάπτυξη της χώρας η οικονομική και η κοινωνική συνοχή. Ένα βασικό στοιχείο που χαρακτηρίζει τον Προϋπολογισμό του 2000 είναι το στοιχείο της αλληλεγγύης της πολιτείας προς τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες, γιατί περιλαμβάνει μια σειρά νέων μέτρων που αυξάνουν τις κοινωνικές δαπάνες κατά τετρακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (470.000.000.000) δραχμές, ποσό ρεκόρ για τη χώρα μας αλλά και για τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επειδή πιστεύω ότι η μεγαλύτερη επένδυση είναι ο άνθρωπος, επιτρέψτε μου να αναφερθώ στους τομείς εκείνους του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων που έχουν σαν κέντρο βάρους τον ίδιο τον άνθρωπο και υλοποιούν την κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης, όπως είναι η παιδεία, η υγεία-πρόνοια, η ποιότητα ζωής, το περιβάλλον, η απασχόληση και η επαγγελματική κατάρτιση για την αντιμετώπιση της ανεργίας, γιατί βέβαια οι αριθμοί ανακαλύφθηκαν για να εξυπηρετούν και όχι για να καταδυναστεύουν τον άνθρωπο.

Στην εκπαίδευση έχουμε 220,4 δισεκατομμύρια δραχμές, αύξηση σε σχέση με το 1999 5,1%. Πιστεύουμε ότι η ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης αποτελεί την αιχμή του δόρατος στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας μας και αυτό αποτελεί βέβαια τη μεγαλύτερη επένδυση που μπορούμε να κάνουμε για τη χώρα μας.

Στην υγεία-πρόνοια προβλέπονται από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων 117,5 δισεκατομμύρια δραχμές και σε σύγκριση με το 1999 αύξηση 2,3%.

Στο περιβάλλον-ποιότητα ζωής 77,8 δισεκατομμύρια δραχμές αύξηση σε σύγκριση με το 1999 12,7% για τη στήριξη προγραμμάτων βελτίωσης της ποιότητας ζωής στα μικρά και μεγάλα αστικά κέντρα της χώρας μας.

Στον πολιτισμό 34,1 δισεκατομμύρια δραχμές αύξηση σε

σχέση με το 1999 16,8% προκειμένου να χρηματοδοτηθούν έργα κατασκευής και επισκευής μουσείων, συντήρηση μνημείων και ανάδειξη αρχαιολογικών χώρων.

Τέλος, στην επαγγελματική κατάρτιση προβλέπεται ποσό τριάντα τέσσερα δισεκατομμύρια (34.000.000.000) δραχμές για προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης ενηλίκων που εκτελούνται από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και που είναι ενταγμένα σε ευρωπαϊκά προγράμματα και αποτελούν ένα μέρος της πολιτικής απασχόλησης που υλοποιεί η Κυβέρνηση στην οποία πολιτική εντάσσονται δύο βασικά επιχειρησιακά προγράμματα. Το ένα είναι η συνεχιζόμενη κατάρτιση και προώθηση της απασχόλησης και το δεύτερο η καταπολέμηση του αποκλεισμού από την αγορά εργασίας, προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πορεία της χώρας μας στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναδεικνύει έναν σημαντικό αναπτυξιακό χαρακτήρα μέσα από τα διαρθρωτικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη σύγκλιση της χώρας μας με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και την ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική Νομισματική Ένωση που φαίνεται να οριστικοποιείται πλέον αφού η Ελλάδα σήμερα τηρεί σχεδόν όλα τα κριτήρια ένταξης. Για την Ελλάδα η "Ατζέντα 2000" είναι μια μεγάλη ευκαιρία, γιατί λαμβάνοντας υπόψη την προσεχή διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που σίγουρα θα προσανατολίσει από το έτος 2007 και μετά σημαντικά κονδύλια προς τα νέα κράτη-μέλη η χώρα μας πρέπει, λοιπόν, να εκμεταλλευτεί αυτήν την ευκαιρία για την αναδιάρθρωση και τον εκσυγχρονισμό όλων των παραγωγικών της δομών.

Τα μεγάλα έργα υποδομής, τα περιφερειακά έργα, τα έργα πνοής που αποτελούν την κινητήρια δύναμη και εγγύηση για να πορευθεί η Ελλάδα στον 21ο αιώνα, σχεδιάζονται και υλοποιούνται μετά από ολοκληρωμένες μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων, γιατί είναι απαραίτητο να πραγματοποιούνται με σεβασμό στη φύση, το περιβάλλον, τον πολιτισμό και τον άνθρωπο γιατί η Ελλάδα διαθέτει το πλουσιότερο φυσικό περιβάλλον αλλά και την σημαντικότερη πολιτιστική κληρονομιά από όλες τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα έργα αυτά εντάσσονται σε μια συγκροτημένη στρατηγική ανάπτυξης με ένα χωροταξικό σχεδιασμό, που άρχισε να υλοποιείται σε επίπεδο περιφέρειας και να εξειδικεύεται σε επίπεδο νομού. Σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2742/99 και ο οποίος χωροταξικός σχεδιασμός εγγυάται την μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα στα εκτελούμενα έργα.

Τα έργα του φυσικού αερίου, η διπλή σιδηροδρομική γραμμή και η ηλεκτροκίνηση των Ελληνικών Σιδηροδρόμων το Αεροδρόμιο των Σπάτων, το Μετρό της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, ο άξονας Πατρών-Αθηνών -Θεσσαλονίκης -Ευζώνων, η ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου και του Μαλιακού Κόλπου, ο Αχελώος, η Κόρλα, η Εγνατία Οδός, το Εθνικό Κτηματολόγιο, τα νέα ΒΙΟΠΑ, βιοτεχνικά και βιομηχανικά πάρκα, ακόμη τα περιφερειακά λιμάνια, αεροδρόμια και οδικά δίκτυα, τα εγχειρίδια έργα, τα δεκάδες δίκτυα ύδρευσης, αποχέτευσης και βιολογικών καθαρισμών καθώς και τα προγράμματα εναλλακτικής διαχείρισης απορριμμάτων, τα έργα αναπλάσεων αναδεικνύουν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας και σηματοδοτούν την πορεία ανάπτυξης της χώρας.

Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, είναι το πρόσωπο της Ελλάδας του 2000, μιας ισχυρής και σύγχρονης Ελλάδας που το δημιουργούμε όλοι μαζί μέρα με τη μέρα αλλάζοντας τον οικονομικό, τον κοινωνικό και τον παραγωγικό χάρτη της Ελλάδας.

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως οι προϋπολογισμοί από το 1994 μέχρι σήμερα και κυρίως τα αντίστοιχα προγράμματα των δημοσίων επενδύσεων βρίσκονται σε μια αλληλεξάρτηση. Οι στόχοι και οι επιτυχίες των προγραμμάτων των δημοσίων επενδύσεων ήταν και είναι αλληλένδετοι γιατί συμπίπτουν με την έναρξη και την εξέλιξη μιας κρίσιμης περιόδου από το 1994 μέχρι το τέλος του αιώνα μας.

Σ' αυτήν την κρίσιμη περίοδο έχουν συγκεντρωθεί για πρώτη φορά τόσο σημαντικοί διαθέσιμοι και πολύτιμοι πόροι και το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και τα δημόσια έργα εξυπ-

ρετούν τα συμφέροντα της χώρας και του λαού μας και όχι τα στενά συμφέροντα των κομμάτων των κυβερνήσεων ή των συντεχνιών ακόμη γιατί συμβάλλουν στην ανάπτυξη της χώρας μας στην προάσπιση της εδαφικής μας ακεραιότητας, στη διασφάλιση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων γιατί διασφαλίζουν τους όρους και τις προϋποθέσεις για τη συνοχή της κοινωνίας μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ενός σύγχρονου δημοκρατικού και σοσιαλιστικού κινήματος με ευρωπαϊκό ορίζοντα έχει την υποχρέωση να βάλει στην τροχιά του εκσυγχρονισμού και της σύγκλισης της χώρας μας μαζί με τις άλλες χώρες της Ευρώπης. Σ' αυτή βέβαια την τροχιά μια χώρα με κάποιους μαγικούς αριθμούς όπως λέμε που αφορούν την οικονομική εξέλιξη. Όμως, σ' αυτήν την πορεία υπάρχουν και ζουν, αγωνίζονται και μοχθούν άνθρωποι, είναι αυτοί οι πολίτες που ζουν σ' αυτήν τη χώρα, την Ελλάδα.

Ακριβώς γι' αυτό το λόγο η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με ευαισθησίες έχει ταυτίσει τους αριθμούς και τα μεγέθη της οικονομίας με τους ανθρώπους, τις ανάγκες που έχουν, τις επιθυμίες αλλά και τις προσδοκίες τους. Συνδύασε τους οικονομικούς στόχους με την πραγματικότητα μιας δημιουργικής και ενεργοποιημένης κοινωνίας, μιας κοινωνίας όμως που θέλουμε να έχει οράματα και στόχους μιας κοινωνίας που να έχει μια αυτοτεπότητα στη δράση της. Αυτό σημαίνει κυβέρνηση και κόμμα με ορθό λόγο, με ειλικρίνεια στις προθέσεις χωρίς φθηνούς λαϊκισμούς και υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα, χωρίς βέβαια και ανέξοδες κορώνες για να κλείνουμε τα μάτια ορισμένων κοινωνικών ομάδων, γιατί έτσι τους προτρέπουμε να ζουν με ψευδαισθήσεις, χωρίς να ακούν και να βλέπουν τις κοσμογονικές αλλαγές που μεταβάλλουν συνεχώς τις συνθήκες της εποχής μας και τις προκλήσεις της Ενωμένης Ευρώπης που είναι χειροπιαστές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Μισό, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ : Εντάξει, ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι όμως σαφές ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που εκφράζει μια συγκεκριμένη κοινωνική ευαισθησία και μια ιστορική δημοκρατική και προοδευτική παράδοση, δεσμεύεται στον ελληνικό λαό αποσαφηνίζοντας με ευθύνη και ευαισθησία ορισμένες αρχές και προτεραιότητές μας για το αμυντικό και αναπτυξιακό ισοδύναμο της χώρας μας, για την αναγκαιότητα ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους, για την απαίτηση μιας ανταγωνιστικής οικονομίας, για τις ριζικές μεταρρυθμίσεις στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, για την κατοχύρωση μιας ανοικτής και δημοκρατικής κοινωνίας ελευθέρων και δημιουργικών πολιτών. Αυτό που δεν μπορεί να κάνει η Νέα Δημοκρατία γιατί στερείται πολιτικού λόγου γιατί αντιπροσωπεύει ό,τι συντηρητική αντίληψη επικρατούσε στην κοινωνία του χθες.

Κλείνοντας, κύριοι συνάδελφοι, δανείζομαι ένα κομμάτι από την ομιλία του Ανδρέα Παπανδρέου για τη Συνθήκη του Μάαστριχτ εδώ στη Βουλή στις 28.7.92. "Σε ό,τι αφορά το Π.Α.Σ.Ο.Κ. για την ακολογητέα οικονομική πολιτική, έχουμε τονίσει με όλους τους δυνατούς τρόπους πως χωρίς ανάπτυξη η πολιτική της σταθεροποίησης οδηγεί την οικονομία σε ναυάγιο". Είναι η πραγματικότητα. Όπως επίσης είναι αληθές ότι χωρίς κοινωνική πολιτική κλονίζεται η κοινωνική συνοχή και καθίσταται πράγματι ανέφικτη η αύξηση της παραγωγικότητας".

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί οι θέσεις μας και οι απόψεις μας να είναι πολλές και να διαφέρουν. Το μέλλον, όμως, της πατρίδας μας είναι ένα και κοινό για όλους μας, που είναι η ισότιμη συμμετοχή της Ελλάδας στη μεγάλη δύναμη οικονομική, κοινωνική, πολιτική, πολιτιστική, που λέγεται Ευρώπη. Και εκεί ανήκουμε. Γι' αυτό σας καλώ να υπερψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό του 2000, τον Προϋπολογισμό ένταξης της χώρας μας στην Ο.Ν.Ε. και το ξεκίνημα μιας νέας

ιστορικά εποχής για την πρόοδο της χώρας μας. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): 'Ηθελα να προτείνω στο Σώμα να βάλουμε εμβόλιμη συνεδρίαση και τη Δευτέρα το πρωί. Οι πρώινές συνεδριάσεις και της Δευτέρας και της Τρίτης να αρχίσουν στις 10.00' και να τελειώσουν στις 15.00'. Οι βραδινές συνεδριάσεις θα αρχίσουν στις 18.00' και θα τελειώσουν στις 02.00'. Οι απογευματινές συνεδριάσεις και της Κυριακής και της Δευτέρας θα τελειώσουν στις 02.00'. Επίσης και απόψε θα πάει μέχρι τις 02.00'. Και αυτό γίνεται για να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι.

Επίσης, να περιοριστεί ο χρόνος από δέκα λεπτά σε οκτώ λεπτά. Από τον πρώτο συνάδελφο που θα μιλήσει μέχρι τον τελευταίο ο χρόνος θα είναι οκτώ λεπτά. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να σταματούμε ακριβώς στο χρόνο των οκτώ λεπτών. Δεν είναι σωστό να υπερβαίνονται τα οκτώ λεπτά, γιατί έτσι αδικούμε μερικούς συναδέλφους.

Συμφωνείτε, κύριοι συνάδελφοι;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Εγώ δεν συμφωνώ καθόλου. Αποτελεί παραβίαση της λειτουργικής έκφρασης του Κοινοβουλίου το να δίνετε ευχέρεια για να υπερβάλουν το χρόνο άπαντες και οι Βουλευτές να είναι οι τελευταίοι εδώ μέσα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, επειδή άργησες να έρθεις στη Βουλή, ενώ θα έπρεπε να είχες έρθει πολλά χρόνια πιο πριν ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Υπήρξαν όλοι οι άλλοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): ... θέλω να σου πω το εξής: Πρώτον, για να κάνει κανείς κριτική, πρέπει να είναι ο ίδιος συνεπής. Και είσαι παλιέ μου φίλε, από εκείνους που δεν σταματάς ποτέ στην ώρα σου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Εγώ ζητώ ένα λεπτό ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, δεν θα κάνουμε άλλη κουβέντα. Σας παρακαλώ! Εγώ από εδώ πάνω τα ζω όλα. Και συνήθως αυτοί που θορυβούν, είναι εκείνοι που δεν είναι πολύ συνεπείς.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Να πω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να μην πείτε κάτι, αφού μιλάω εγώ. Όταν θα έρθει η σειρά σας, να πείτε. "Να πω κάτι!" Μη χειρότερα!

Σας λέω -για να ξέρετε οι νεότεροι συνάδελφοι στην Αίθουσα αυτή- και τούτο: Υπήρξε περίπτωση στο παρελθόν που εισηγητής δεν μίλησε. Τελείωσε η συζήτηση του Προϋπολογισμού και ο εισηγητής -θυμάμαι τότε ότι ήταν ο συνάδελφος κ. Γιώργος Πέτσος- δεν μίλησε. Φθάσαμε στο σημείο να μιλούν εκατόν τριάντα συνάδελφοι. Δεν είμαστε με τίποτε ικανοποιημένοι; Πώς θέλετε ο λαός να είναι ικανοποιημένος μαζί μας, αφού εμείς οι ίδιοι εδώ πέρα τρωγόμαστε συνέχεια με τα ρούχα μας;

Σας παρακαλώ, λοιπόν, κάντε μου τη χάρη. Εγώ αυτό το λέω για να διευκολύνει όσο το δυνατόν περισσότερο τους συναδέλφους να μιλήσουν. Μην καταναλώνουμε περισσότερη ώρα. Αυτό που έχει να πει κανείς στα δέκα λεπτά, το λέει και στα οκτώ λεπτά.

Βάζουμε συνεδρίαση πέντε ώρες. Αυτοί οι άνθρωποι εδώ, οι εργαζόμενοι δουλεύουν την ημέρα δέκα, δώδεκα ώρες για να μας βοηθήσουν. Εμείς δεν μπορούμε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Πέρυσι μιλήσαμε επτά λεπτά ο καθένας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ναι, πέρυσι ήταν επτά λεπτά. Το βάζω τώρα από την αρχή οκτώ λεπτά για να τελειώνουμε.

Ορίστε, κυρία Αλφιέρη.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για να υπάρχει μία ισοτιμία εδώ πέρα, ας αφαιρεθούν και από τους Υπουργούς δέκα λεπτά και να συμφωνήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχει αφαιρεθεί.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Δεν μας το είπατε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κάνετε λάθος.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Όχι, δεν μας το είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αν είμαστε όλοι παρόντες στην αρχή της συνεδρίασης και δεν ερχόμαστε σποραδικά στην Αίθουσα, θα τα ακούμε όλα.

Στην αρχή της συνεδρίασης παρεκάλεσα τον Πρωθυπουργό να συστήσει -όπως κάθε χρόνο κάνουμε- στους Υπουργούς να μιλούν αντί μισής ώρας, είκοσι λεπτά. Και αν θέλετε να είμεθα δίκαιοι και με τους Υπουργούς, στο χρόνο των πέντε ημερών, οι Υπουργοί παίρνουν συνολικά χρόνο ομιλίας 220 λεπτά. Αυτό σημαίνει λιγότερο από τέσσερις ώρες. Να είμεθα επιτέλους μεταξύ μας εδώ μέσα κάπως αντικειμενικοί.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Πάντως το βάρος το σηκώνουν οι Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Κεφαλογιάννη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Επειδή είναι εγγεγραμμένοι εκατόν σαράντα τρεις συνάδελφοι, προτείνω να κάνουμε και αύριο πρωινή συνεδρίαση μετά την εκκλησία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι. Αύριο, κύριε Κεφαλογιάννη, πολλοί συνάδελφοι θέλουν να εκκλησιασθούν και πέραν αυτού, δεν είναι σωστό ο ελληνικός λαός την ώρα που...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Σας πρόλαβα, κύριε Πρόεδρε και είπα μετά την εκκλησία. Μετά την εκκλησία, για μερικές ώρες μπορούμε να κάνουμε συνεδρίαση και επειδή πολλοί συνάδελφοι δεν θα έχουν ειδοποιηθεί, να μην διαγραφούν. Μία πρόταση κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα ήταν μία καλή σκέψη πράγματι, αν το λέγαμε από χθες. Πώς θα ξέρουν τώρα οι συνάδελφοι να έλθουν αύριο το πρωί εδώ;

Νομίζω λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, ότι πρέπει να συμφωνήσουμε σε αυτό και να το τηρήσουμε κυρίως, αυτό έχει σημασία, για να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Συμφωνείτε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Όχι, εγώ διαφωνώ, κύριε Πρόεδρε, και αν θέλετε να αναπτύξω την άποψή μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, να μην την αναπτύξετε, αλλά με την συγκατάθεση όλου του Σώματος, θα διακοπώ τη λειτουργία του μικροφωνικού συστήματος μόλις πηγαίνετε στο δευτερόλεπτο.

Εσείς κατ' εξαίρεση θα μιλήσετε δέκα λεπτά. Αλλά μέχρι να τελειώσει η Βουλευτική περίοδος, σας λέω, επειδή κατ' εξακολούθηση παραβιάζετε στο θέμα αυτό τον Κανονισμό, οφείλω να το πω αυτό, για να καταδειχθεί με ποιά νοοτροπία εδώ μέσα ορισμένοι λειτουργούμε.

Λυπούμαι πάρα πολύ, κύριε Τσαφούλια, που είμεθα τριάντα χρόνια φίλοι, αλλά δεν συνεργάζεστε δυστυχώς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Άλλο το ένα, άλλο το άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Καρασμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και απόψε χαρακτήρισε τον Προϋπολογισμό του 2000, ιστορικό. Έχει δίκιο, όχι όμως γιατί είναι ο τελευταίος αμιγώς σε δραχμές, όπως είπε για να δικαιολογήσει το χαρακτηρισμό, αλλά είναι ιστορικός γιατί δεν υπάρχει προηγούμενο μέσα από τις σελίδες και μέσα από την κυβερνητική προπαγάνδα που τον συνοδεύει, να επιχειρείται μία τέτοια έκτασης διαστρέβλωση της αλήθειας και της πραγματικής εικόνας της οικονομίας μας.

Είναι όντως ιστορικός γιατί παρά τα ομολογουμένως περίεργα λογιστικά τεχνάσματα μεγεθών και αριθμών στα οποία έχουν μετέλθει οι συντάκτες του, ο Προϋπολογισμός αυτός απομυθοποιεί πλήρως το δήθεν οικονομικό θαύμα των τελευταίων ετών, το δήθεν νοικοκύρεμα της οικονομίας, με την οποία η Κυβέρνηση επιχειρεί να παραπλανήσει το λαό και να συντηρήσει τους ευσεβείς της πόθους για παραμονή στην εξουσία.

Δυστυχώς, κύριοι Υπουργοί της Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, την πραγματική εικόνα της οικονομίας μας δεν την συνθέτουν ούτε τα λογιστικά τεχνάσματα του Προϋπολογισμού σας ούτε τα πυροτεχνήματα περί θαυμάτων και νοικοκυρεμά-

των. Τη συνθέτουν οι τραγικές οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες που δημιουργήσατε με την πολιτική σας και την οποία ζουν καθημερινά στο πετσί τους εκατομμύρια Έλληνες και μάλιστα οι ασθενέστερες τάξεις, τις οποίες επιλεκτικά και συνειδητά όλα αυτά τα χρόνια έχετε αφήσει στο περιθώριο του ενδιαφέροντός σας και της κρατικής φροντίδας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**.)

Την πραγματική εικόνα τη συνθέτουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απόγνωση των συνταξιούχων, των οποίων τη συντριπτική πλειοψηφία, εννέα στους δέκα, έχετε καταδικάσει να ζουν -τρόπος του λέγειν να ζουν- με λιγότερες από εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) δραχμές το μήνα.

Την εικόνα τη συνθέτουν οι δραματικές συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί στο εμπόριο και στην αγορά, όπου, σύμφωνα με τις μετριοπαθέστερες εκτιμήσεις και στοιχεία, βάζουν λουκέτο κάθε μέρα εννέα μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οι ακάλυπτες επιταγές και τα διαμαρτυρημένα γραμμάτια μετριούνται σε εκατοντάδες δισεκατομμύρια.

Τη συνθέτει την εικόνα η συνεχής συρρίκνωση των εργαζομένων, των οποίων οι πραγματικές αποδοχές κατά την περίοδο 1985-1998 μειώθηκαν κατά 16% σύμφωνα με έρευνα του Ινστιτούτου Εργασίας, ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ. Δικά σας στελέχη είναι, δικόι σας άνθρωποι είναι, όμως παρουσιάζουν την πραγματική εικόνα των εργαζομένων.

Τη συνθέτει την εικόνα η ανεργία, που μέχρι το 1993 ήταν κάτω από τον απόλυτο έλεγχο και έφτασε επί των ημερών σας σε εκρηκτικές διαστάσεις. Τη συνθέτει την εικόνα το άνοιγμα της ψαλίδας ανάμεσα στα κοινωνικά στρώματα. Καταφέρατε, γιατί πρόκειται περί κατορθώματος, να κάνετε τους λίγους πλούσιους, πλουσιότερους, εξασφαλίζοντάς τους εισόδημα εξήμισι φορές παραπάνω από το εισόδημα των φτωχότερων πολιτών που αποτελούν το 80% του λαού μας.

Την συνθέτει η ανυπαρξία αγροτικής πολιτικής. Το αγροτικό εισόδημα καθημερινώς συρρικνώνεται. Οι ημέρες των αγροτών είναι μαύρες, εφιαλτικές, συνοδευόμενες από ένα όργιο εξαπατήσεως και εμπαιγμού. Κανένας οικονομικός δείκτης δεν ανεβαίνει απ' αυτούς που ανεβάζουν το αγροτικό εισόδημα. Αντίθετα ανεβαίνουν όλοι εκείνοι, οι οποίοι το εξανερμίζουν.

Αυτά είναι τα πεπραγμένα σας, κύριοι της Κυβέρνησης. Αυτά είναι που αποκαλείτε νοικοκύρεμα και οικονομικό θαύμα, στοχεύοντας για μια άλλη φορά να παραπλανήσετε, όπως ελπίζετε, τον ελληνικό λαό. Και δυστυχώς για τον τόπο, στον ίδιο άξονα, στο ίδιο μοτίβο, στην ίδια φιλοσοφία, στην εξυπηρέτηση του ίδιου στόχου είναι κομμένος και ραμμένος ο Προϋπολογισμός σας.

Τι θα περιμέναμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από έναν Προϋπολογισμό που συμπίπτει με την ώρα που χτυπάμε την πόρτα της ΟΝΕ; Φυσικά μια δυναμική αύξηση των επενδυτικών δαπανών. Κι όμως, η προβλεπόμενη συνολική δαπάνη των δημοσίων επενδύσεων σε ποσοστό επί του ΑΕΠ είναι 6% από 5,78%. Μιλάμε, δηλαδή, για μια αύξηση της τάξης του 0,22%, δηλαδή, για έναν απροσχημάτιστο εμπαιγμό του Κοινοβουλίου και κατ' επέκταση του ελληνικού λαού.

Η πραγματική διάσταση των δημοσιονομικών προβλημάτων, όπως και η αδυναμία αντιμετώπισής τους, προκύπτουν αβίαστα μέσα από τους πίνακες του Προϋπολογισμού, παρά τις αλχημίες των αριθμών, με τις οποίες επιχειρείται ο εξωραϊσμός τους.

Έτσι το ύψος των πρωτογενών δαπανών, μισθού, συντάξεις, επιχορηγήσεις, διατηρείται στο ίδιο επίπεδο με το 1999, ως ποσοστό του ΑΕΠ. Δηλαδή, στο 20,7%. Το πρωτογενές πλεόνασμα του Τακτικού Προϋπολογισμού, τα έσοδα δηλαδή μείον δαπάνες, αντί να αυξάνεται, όπως πρέπει να γίνει, όταν εφαρμόζεται μια συνεπής και συγκροτημένη δημοσιονομική πολιτική εξυγίανσης, για την οποία επαίρεται η Κυβέρνηση, αντίθετα μειώνεται, για να διαμορφωθεί το 2000 στο 6,3% του ΑΕΠ, από 6,5% που είναι φέτος.

Το ακαθάριστο έλλειμμα, δηλαδή (έλλειμμα συν χρεωλύσια, συν οικονομικές ενισχύσεις σεismoπαθών κλπ.) αυξάνεται από 14,3% του ΑΕΠ φέτος σε 14,9% το 2000. Και μη μας πείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι αυτό οφείλεται στους σεισμούς και

στις ενισχύσεις των πληγέντων. Γιατί, οι ενισχύσεις αυτές μόλις που αποτελούν το 0,1% του ΑΕΠ φέτος και το 0,2% του ΑΕΠ του 2000.

Πώς γίνεται όμως, παρ' όλα αυτά, τα αρνητικά και αδιάψευστα στοιχεία το έλλειμμα της γενικής Κυβέρνησης να εμφανίζεται ότι μειώνεται στο 1,2% από 1,5% που είναι φέτος; Απλούστατα, το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης επιστρατεύει τα γνωστά τεχνάσματα.

Όπως, παραδείγματος χάρη, για να αναφερθούμε σε ένα χαρακτηριστικό, αφαιρεί από το πραγματικό έλλειμμα τα ποσά των επιδοτήσεων που καταβάλλονται στις ΔΕΚΟ μέσω του Κρατικού Προϋπολογισμού και το υπολογίζουν για το 2000 στα 670.000.000.000. Αυτό μεν μπορεί να επιτρέπεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν παύει όμως να προσδιορίζει τη γενικότερη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας και την κυβερνητική οικο-

νομική πολιτική.

Επομένως, μην παρουσιάζετε τα πράγματα τόσο πολύ ρόδινα. Εντάξει, συμφωνούμε στα τεχνικά αυτά λογιστικά τεχνάσματα της δημιουργικής λογιστικής, αλλά δεν είναι αυτή η πραγματικότητα της οικονομίας και μην καταλογίζετε τις ευθύνες στην περίοδο 1990-93, γιατί εκείνη την περίοδο είχαμε πιάσει τα κριτήρια και στο δημόσιο έλλειμμα και στο δημόσιο χρέος. Επειδή δεν έχω τη δυνατότητα του χρόνου, ο χρόνος τρέχει αμείλικτα, θα καταθέσω δύο πίνακες, που δείχνουν την πραγματική εικόνα της οικονομίας, την περίοδο 1990-93. Εμείς σας σπρώχνουμε προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά εσείς, εκείνη την εποχή, καίγατε νομαρχίες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καρασμάνης, καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκείνο που προκύπτει μέσα από τις σελίδες του Προϋπολογισμού είναι ότι η Κυβέρνηση και το 2000 δίνει προτεραιότητα στις ομάδες εργαζομένων και συντεχνιών που παραδοσιακά τη στηρίζουν στις εθνικές εκλογές.

Οι αριθμοί μιλάνε μόνοι τους. Ο Προϋπολογισμός προβλέπει αύξηση της επιχορήγησης προς τους ημετέρους και αδηφάγους συγκοινωνιακούς φορείς σε εβδομήντα δισεκατομμύρια (70.000.000.000) δραχμές από τα εξήντα έξι δισεκατομμύρια (66.000.000.000) δραχμές με τα οποία επιχορηγήθηκαν το 1999. Αποκαλύπτεται, δηλαδή, ότι η διαγραφή των χρεών της αμαρτωλής ΕΑΣ με την επανακρατικοποίηση των αστικών συγκοινωνιών και τα εκατοντάδες δισεκατομμύρια που πετάχθηκαν στο εγκληματικό φιάσκο της δήθεν εξυγίανσης της Ολυμπιακής, δεν σηματοδοτούν και το τέλος της επιβάρυνσης του Προϋπολογισμού και των θυσιών χωρίς αντίκρυσμα των φορολογουμένων.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Προϋπολογισμού οι ανάγκες δανεισμού γι' αυτόν το σκοπό το 2000 θα ανέλθουν σε περισσότερα από πεντακόσια τριάντα τρία δισεκατομμύρια (533.000.000.000) δραχμές έναντι των εκατόν εβδομήντα ένα δισεκατομμυρίων (171.000.000.000) δραχμών του 1999. Αντί, δηλαδή, να κλείνουν οι "μαύρες τρύπες" πυροδοτούνται νέες αυξήσεις, νέα ελλείμματα, νέα χρέη.

Ζητάτε, δηλαδή, κύριε Υπουργέ επί των Οικονομικών, να πληρώσει ο ελληνικός λαός υπερτριπλάσια χρήματα από πέρσι, γιατί; Για ανύπαρκτες αστικές συγκοινωνίες; Για μία Ολυμπιακή που εσείς τη γονατίσατε με τις ρουσφετολογικές προσλήψεις των αργόμισθων ημετέρων σας;

Να είχαμε τουλάχιστον, κύριοι συνάδελφοι, στα δημόσια ταμεία κάποια πρόοδο! Όχι ελλείμματα, χρέη. Να πάμε στον ασφαλιστικό τομέα, στο ΙΚΑ; Προσπαθείτε να εξυγιάνετε τον τομέα αυτό φορτώνοντας χαράτσια και πρόστιμα σε χιλιάδες νοικοκυραίους που έχτισαν σπίτια στην περίοδο 1986-1996. Πρόστιμα πάνω από 220%. Μετά από πολλές πιέσεις εδώ στο Κοινοβούλιο καταφέραμε να περάσουμε μία τροπολογία που χαρίζεται το 80% των προστίμων, αλλά μόνο για την περίοδο 1986-1992. Για την περίοδο 1992-1996 τους αφήνετε ακάλυπτους.

Να είχαμε τουλάχιστον κάποια βελτίωση στη δημόσια περίθαλψη και στις υπηρεσίες υγείας, θα λέγαμε χαλάλι σε αυτήν την κατασπατάληση, κύριοι Υπουργοί. Ουραγούς και σε μεγάλη απόσταση από την προτελευταία χώρα μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μας έχετε καταντήσει και σε αυτόν τον υπαρξιακό κυριολεκτικό τομέα. Στο 2,9% του ΑΕΠ περιορίζετε τις δαπάνες για την παροχή ουσιαστικών υπηρεσιών υγείας στον ελληνικό λαό, όταν η Πορτογαλία δαπανά το 5% του δικού της ΑΕΠ και η Γερμανία πάνω από 8%.

Από το 1994 που είχατε παραλάβει τον τομέα αυτό με δαπάνες του 2,8% του ΑΕΠ, τις αυξήσατε κατά 1/10 της μονάδας. Με αυτούς τους ρυθμούς που μας πάτε, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν θέλουμε πολλά. Γύρω στα εκατόν είκοσι χρόνια θέλουμε για να φθάσουμε στο επίπεδο της Πορτογαλίας. Αυτήν την Ελλάδα βάζουμε μέσα στην ΟΝΕ, κύριοι συνάδελφοι. Εκατόν είκοσι χρόνια είμαστε στο θέμα της υγείας πίσω από την Πορτογαλία.

Ουραγούς, τελευταίους στην Ευρώπη μας έχετε και επιμένετε να μας κρατάτε και στις δαπάνες γενικότερα της κοινωνικής ασφάλισης, της ασφάλειας και της φροντίδας του πολίτη. Κραυγαλέο παράδειγμα οι πολύτεκνοι. Αντίθετα με τη γενναioδωρία στους αχόρταγους και καταδικασμένους με κατάρρευση οργανισμούς ο νέος Προϋπολογισμός προβλέπει για τα επιδόματα των πολυτέκνων μία μηδαμινή αύξηση δαπανών που στην πράξη θα αποδειχθεί ανεπαρκής, ακόμα και για τα σημερινά επιδόματα-κοροϊδία σε όλους τους δικαιούχους.

Συγκεκριμένα προβλέπει αύξηση ενός δισεκατομμυρίου (1.000.000.000), δηλαδή 0,8%, αποκαλύπτοντας την κυβερνητική αδιαφορία και αναληγσία απέναντι σε μία κοινωνική ομάδα που θα έπρεπε να τύχει ενίσχυσης μεγαλύτερης από οποιαδήποτε άλλη τάξη, σε μία περίοδο μάλιστα που το δημογραφικό πρόβλημα στη χώρα μας έχει προσλάβει εκρηκτικές διαστάσεις.

Αυτός ο εμπαιγμός δεν καταδικάζει μόνο τους ήδη πολύτεκνους στη μιζέρια και στην κοινωνική περιθωριοποίηση, αλλά -

και αυτό είναι το χειρότερο- αποθαρρύνει τους νέους ανθρώπους να δημιουργήσουν πολυμελείς οικογένειες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μάταια αναζητούμε στο νέο Προϋπολογισμό και στοιχεία που να δείχνουν μία ευαισθητοποίηση απέναντι στη μάστιγα της ανεργίας και μία προσπάθεια αντιμετώπισής της. Παρά το γεγονός ότι οι εκθέσεις κοινοτικών υπηρεσιών, αλλά και τα στοιχεία του ελεγχόμενου από την Κυβέρνηση ΟΑΕΔ δείχνουν ότι το πρόβλημα που έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις συνεχώς επιδεινώνεται.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μάλιστα μας καταλογίζει ολιγωρία και αποτυχία στα μέτρα για τους νέους άνεργους ηλικίας δεκαοκτώ έως είκοσι εννέα ετών, αλλά και για τη μακροχρόνια ανεργία, δηλαδή, γι' αυτούς που παραμένουν πάνω από ένα χρόνο άνεργοι.

Και πώς να μην αποτύχετε, κύριοι Υπουργοί, όταν η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαπιστώνει και κατηγορεί την Κυβέρνηση ότι δαπανά λιγότερο από 2% του ΑΕΠ για δράσεις, που στοχεύουν στη βελτίωση της απασχόλησης.

Συνέπεια αυτής της παταγώδους αποτυχίας είναι και σήμερα, σε σύνολο, άνω των τετρακοσίων ογδόντα χιλιάδων ανέργων τουλάχιστον. Και λέμε τουλάχιστον, γιατί η Κυβέρνηση αρνείται να παρουσιάσει τα επίσημα στοιχεία. Το 58% είναι θύματα μακροχρόνιας ανεργίας και από αυτούς το 58,5% είναι νέοι, κάτω των είκοσι εννέα ετών. Δηλαδή σε απόλυτους αριθμούς πάνω από εκατόν εξήντα χιλιάδες νεαρά άτομα, άνδρες και γυναίκες, στην ακμή των πιο παραγωγικών τους δυνατοτήτων, έχουν καταδικαστεί σε οικονομικό και κοινωνικό αποκλεισμό. Οι προοπτικές είναι ακόμα πιο δραματικές. Ο ΟΑΣΑ προβλέπει στο τέλος του 1999 να ξεπεράσουμε το 11,3% στην ανεργία.

Μέχρι το 1993, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανεργία ήταν ένα φαινόμενο κακό, ψυχρό, αλλά ελεγχόμενο. Σήμερα, μετά από έξι χρόνια δικής σας διακυβέρνησης, δεν μιλάμε πια για ανέργους, αλλά για ολόκληρες περιφέρειες φτώχειας, με πρώτες στη θλιβερή λίστα την Ήπειρο, την κεντρική-δυτική Μακεδονία, τη Θεσσαλία, την Πελοπόννησο, την Αττική.

Αυτό είναι το νοικοκύρεμα και το θαύμα της οικονομικής εξυγίανσης, που έχει καταφέρει σήμερα η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και απέναντι σε αυτόν τον εφιάλτη, τι αντιπαραθέτει ο Προϋπολογισμός; Μήπως αντιπαραθέτει μέτρα συγκεκριμένα και ρεαλιστικά; Μήπως κάποιες δαπάνες για δράσεις, που θα δημιουργούν ελπίδες για μεσοπρόθεσμες, έστω, λύσεις;

Όχι, κύριοι συνάδελφοι, τίποτα τέτοιο. Το μόνο που βρίσκουμε στην εισηγητική έκθεση και παρουσιάζεται ως επίτευγμα είναι ότι το 1998 αυξήθηκε κατά 3% η απασχόληση, μια αναφορά που όσο θετικά και αν τη δούμε, ανατρέπεται από την αμέσως επόμενη παράγραφο, η οποία αποκαλύπτει ότι το εργατικό δυναμικό αυξήθηκε κατά 4,3%. Ομολογείτε, δηλαδή, ότι υπάρχει μία αύξηση θέσεων απασχόλησης, αλλά από την άλλη πλευρά εντάχθηκε ένας μεγάλος αριθμός στην αναζήτηση εργασίας. Άρα, οδηγούμαστε σε μεγαλύτερη έκρηξη της ανεργίας.

Δεν χάνει ευκαιρία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση να διατυμπανίζει την απόφασή της για μεταρρυθμίσεις και εκσυγχρονισμό στη δημόσια εκπαίδευση. Η μεταρρύθμιση κατήντησε απορρύθμιση, οι μαθητές στο δρόμο, τα σχολεία κλειστά, οι αιθουσες επικίνδυνες, χωρίς θέρμανση, χωρίς βιβλία, χωρίς καθηγητές, χωρίς δασκάλους.

Αλλά ποιες ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις μπορούν να προχωρήσουν και σε ποιον εκπαιδευτικό εκσυγχρονισμό μπορεί να ελπίζει ο τόπος με τα κονδύλια για την παιδεία καθηλωμένα σχεδόν στα προ επταετίας επίπεδα; Αυτό μόνο οι συναρμόδιοι Υπουργοί μπορεί να το γνωρίζουν.

Αποδεικνύεται σήμερα για μία ακόμη φορά, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι όπως συμβαίνει και με τους τομείς της δημόσιας υγείας και κοινωνικής μέριμνας, δεν έχετε σε μεγάλη υπόληψη, δεν θεωρείτε ιδιαίτερα σοβαρό, ούτε τον τομέα της δημόσιας εκπαίδευσης. Πώς να εξηγηθεί αλλιώς το γεγονός ότι από το 1993-1994, οπότε επανήλθατε στην εξουσία και παραλάβατε τις δαπάνες για εκπαίδευση στο 3,2% του ΑΕΠ, τις φθάσατε πέρσι στο 3,5% και στο ίδιο περίπου ποσοστό τις κρατάτε για το 2000; Πώς αλλιώς εξηγείται η εμμονή σας να παραμένει η χώρα και

σε αυτόν τον πλέον σημαντικό τομέα τελευταία και καταϊδρωμένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση με 3,5%, όταν το ποσοστό αυτό στο σύνολο των κοινοτικών μελών είναι 5,2%; Δεν μιλάμε για το 8%, που δαπανάει η πλούσια Δανία, αλλά ούτε το μέσο όρο του 5,2% που έφτασε το 1995 να δαπανάει η Ιρλανδία δεν μπορούμε να έχουμε;

Με τους ρυθμούς που ακολουθούμε και σ' αυτόν τον τομέα, θα πρέπει να περάσουν τριάντα τέσσερα χρόνια, για να φτάσουμε στο επίπεδο της δημόσιας εκπαίδευσης, που έχει εξασφαλίσει η Ιρλανδία από το 1995. Αυτήν την Ελλάδα παραδίδουμε στην ΟΝΕ, τριάντα τέσσερα χρόνια πίσω από την Ιρλανδία στην εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κλείσω αυτήν την τοποθέτησή μου επί του Προϋπολογισμού με τις προβλεπόμενες δαπάνες για τον αγροτικό τομέα. Το άφησα τελευταίο, όχι βέβαια διότι έτσι τον ιεραρχώ σε σπουδαιότητα. Αντίθετα μάλιστα, γιατί ο νέος Προϋπολογισμός αποκαλύπτει, όπως ανέφερα και στην αρχή της ομιλίας μου, την ανυπαρξία οποιασδήποτε βραχυπρόθεσμης, μεσοπρόθεσμης ή μακροπρόθεσμης πολιτικής της σημερινής Κυβέρνησης για τη γεωργία και τους αγρότες.

Επιτρέψτε μου επ' αυτού να γίνω περισσότερο λεπτομερής στις επισημάνσεις μου. Οι περισσότεροι εξ ημών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε την τιμή να εκπροσωπούμε αγροτικές περιοχές και είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε από πρώτο χέρι την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια στην ύπαιθρο, τα εκρηκτικά προβλήματα και τα δραματικά αδιέξοδα, στα οποία έχουν οδηγηθεί οι μεγαλύτεροι και νευραλγικότεροι τομείς της αγροτικής μας παραγωγής.

Δεν το λέγω εγώ. Το λένε τα επίσημα στοιχεία ότι η τελευταία τριετία είναι το χειρότερο διάστημα που βίωσαν και βιώνουν οι αγρότες μας από την ημέρα που μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έτσι, λοιπόν, με βάση τα τελευταία στοιχεία της κοινοτικής στατιστικής υπηρεσίας της EUROSTAT, την τριετία 1996-1998 οι αγρότες μας έχασαν εισόδημα πάνω από 8%, δηλαδή τριετίσμις φορές μεγαλύτερες απώλειες από εκείνες των άλλων Ευρωπαίων αγροτών. Τα αίτια; Είναι προφανή και αυταπόδεικτα. Είναι η προχειρότητα με την οποία επιλέχθηκαν, οι προτεραιότητες δράσης για τον αγροτικό τομέα, η έλλειψη διαπραγματευτικής ευελιξίας στα κοινοτικά όργανα όπου κατατίθενται τα αιτήματά μας, η ανικανότητα, η αδυναμία να προωθήσουμε αποτελεσματικά τα συμφέροντά μας και η αδιαφορία ή τα αποσπασματικά ημίμετρα, μπαλώματα σε εθνικό επίπεδο απέναντι σε πιεστικά προβλήματα. Είναι με δύο λόγια η παντελής απουσία συγκροτημένης αγροτικής κυβερνητικής πολιτικής και εδώ και στην Κοινότητα. Σ' αυτήν την πολιτική ή σωστότερα στην ανυπαρξία πολιτικής χρωσάμε το στραπάτσο από τους καταστροφικούς κανονισμούς στο ρύζι, στα σιτηρά, στα οπωροκηπευτικά, στο βαμβάκι. Αυτή τη πολιτική τα σπασμένα πληρώνουν τα τελευταία χρόνια και πλήρωσαν ακόμη ακριβότερα φέτος οι παραγωγοί των οπωροκηπευτικών και ειδικότερα οι ροδακινοπαραγωγοί που αναγκάστηκαν εκβιαστικά να πουλήσουν τη σοδειά τους σε τιμές μέχρι και 70% κάτω από τις περσινές, το ίδιο και οι παραγωγοί πορτοκαλιών και σε πολλούς μάλιστα έμεινε η παραγωγή τους πάνω στα δέντρα και στις αποθήκες των συνεταιριστικών οργανώσεων.

Είσθε υπόλογοι και υπεύθυνοι απέναντι σ' αυτές τις οικογένειες και σ' αυτούς τους ανθρώπους γιατί εξαιτίας της δικής σας τραγικής πολιτικής έχουν περιέλθει σ' αυτήν τη δεινή οικονομική θέση.

Σ' αυτή την πολιτική κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρωσάμε το δραματικό έλλειμμα του αγροτικού εμπορικού ισοζυγίου με ξένα αγροτικά προϊόντα να εκτοπίζουν τα δικά μας από τις ντόπιες αγορές και τις εξαγωγές μας σε συνεχή πτώση.

Αξίζει να καταθέσουμε εδώ και ένα μόνο στοιχείο. Το 1996 το έλλειμμα στο αγροτικό εμπορικό ισοζύγιο ήταν εκατόν πενήντα ένα δισεκατομμύρια και κατάφερε μέσα σε τρία χρόνια, η σημερινή Κυβέρνηση να το φθάσει πέρυσι στα τριακόσια εξήντα δισεκατομμύρια. Δεν πρέπει όμως να μας διαφεύγει ότι οι αγρότες περισσότερο απ' όλες τις άλλες ασθενέστερες τάξεις έχουν πληρώσει βαρύ τίμημα στην περιβόητη αντιπληθωριστική πολι-

τική. Θύματα της αντιπληθωριστικής πολιτικής υπήρξαν οι αγρότες με τις πολύμηνες καθυστερήσεις στην καταβολή των ενισχύσεων και των επιδοτήσεων, καθώς και με τη συνεχή συμπίεση των τιμών παραγωγού που τα τελευταία χρόνια αποτέλεσε το πρώτο μέτρο στην απεγνωσμένη κυβερνητική προσπάθεια για την τεχνητή συγκράτηση του τιμαριθμού.

Και αν όλα όσα προαναφέραμε έχουν τις επιπτώσεις τους στο εισόδημα του παραγωγού, υπάρχουν και τα χειρότερα. Είναι η εγκατάλειψη του ευρύτερου αγροτικού τομέα στην αποεπένδυση, στην απαξίωση, στη μιζέρια που οδηγεί τον άλλοτε στιλοβάτη της ελληνικής οικονομίας στη βαθιά χρεοκοπία ή ακόμη η διατήρηση του κόστους παραγωγής σε απαράδεκτα υψηλά επίπεδα, τα ληστρικά επιτόκια τα πανωτόκια της ΑΤΕ, η υπερχρέωση μεγάλων κλάδων με πρώτο τον κτηνοτροφικό τομέα, η ανεπάρκεια και η αναποτελεσματικότητα των κινήτρων για προσέλκυση στην αγροτική απασχόληση που οδηγεί στην εγκατάλειψη και το μαρασμό της υπαίθρου.

Πόσες φορές, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε δεσμευθεί να καταργήσετε τον ειδικό φόρο στα καύσιμα για αγροτική χρήση. Και αντ' αυτού τι κάνετε; Στέλνετε το ΣΔΟΕ στους αγρούς και κυνηγάτε τους αγρότες σαν λαθρέμπορους γιατί δήθεν χρησιμοποιούν πετρέλαιο θέρμανσης στους γεωργικούς τους ελκυστήρες. Πόσες φορές -ακόμα και προχθές δια στόματος του κυρίου Υπουργού Εθνικής Οικονομίας- δεν αναγκαστήκατε να ομολογήσετε το έγκλημα με τα πανωτόκια που έχουν γονατίσει κυρίως τους αγρότες δανειολήπτες, αλλά και τους άλλους δανειολήπτες; Αμέτρητες είναι. Και τι κάνατε στην πράξη; Έχετε αφήσει ασύδοτη την ΑΤΕ σε επιτόκια ληστρικά επτά και οκτώ μονάδες πάνω από τον επίσημο πληθωρισμό και σε εκβιασμούς με παρακρατήσεις επιδοτήσεων για εξόφληση ανατοκισμένων και ξαναανατοκισμένων παλαιών δανείων.

Είναι ντροπή, κύριε Υπουργέ, να πηγαίνουν οι παραγωγοί, οι καπνοπαραγωγοί να εισπράξουν το 80% του πριμ του καπνού και να τους λέει η Αγροτική Τράπεζα, "άφησε το 70% για εξόφληση χρεών" -τα οποία έχει πληρώσει δύο και τρεις φορές ο αγρότης- "και σου δίνω το 10% να περάσεις καλά Χριστούγεννα και να προγραμματίσεις την παραγωγή σου".

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι υπάρχουν κτηνοτρόφοι που αυτήν τη στιγμή κρατάνε στα χέρια τους επιταγές επιδοτήσεων εδώ και δύο χρόνια και δεν μπορούν να τις εισπράξουν, εξαιτίας ακριβώς αυτών των ανατοκισμένων, ξαναανατοκισμένων χρεών.

Και τι βλέπουμε; Τι βλέπουν οι αγρότες στο νέο προϋπολογισμό; Την καταδίκη τους στην ίδια μοίρα. Βλέπουν τις δαπάνες για τη γεωργία καρφωμένες στα επίπεδα του 1994, στο 1,3 του ΑΕΠ. Αυτό βλέπουν. Καμία πρόβλεψη φυσικά για την επιστροφή του ειδικού φόρου στα καύσιμα. Αυτό βλέπουν. Δεν βλέπουν πουθενά, ούτε και φέτος εγγεγραμμένα τα είκοσι δισεκατομμύρια για ενίσχυση του ΕΛΓΑ, μια δέσμευση που είχε αναλάβει εδώ και τρία χρόνια ο ίδιος ο Πρωθυπουργός για να μπορέσει ο οργανισμός να ανταποκριθεί στην αποστολή του. Γι' αυτό και βλέπουμε τα εκτιμητήρια να χαρακτηρίζονται από τους Έλληνες αγρότες μηδενιστήρια. Υποεκτιμάτε τις ζημιές, τους δίνετε ψίχουλα αποζημιώσεις και μάλιστα μετά από πολύμηνες καθυστερήσεις. Ξέρετε πολύ καλά ότι το ταμείο του ΕΛΓΑ είναι υπερχρεωμένο. Πάνω από σαράντα δισεκατομμύρια χρωστάει στις εμπορικές τράπεζες. Παραμονή των Ευρωεκλογών, δύο μέρες πριν από τις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, πήρατε δεκαοκτώ δισεκατομμύρια από την Εμπορική Τράπεζα για να τους πληρώσετε. Και εισπράξατε, τα επιχείρια των πράξεών σας.

Θα ήθελα όμως να σας ρωτήσω, κύριοι της Κυβέρνησης, τι απέγινε εκείνη η υπόσχεση του Πρωθυπουργού ότι θα δόσε είκοσι δισεκατομμύρια για να ενισχύσει το ταμείο; Κάποτε πρέπει να μετράμε την αξιοπιστία της κυβερνητικής πολιτικής. Πρέπει κάποτε να ξέρουμε πώς να υπολογίζουμε στα πρωθυπουργικά λόγια και εμείς, αλλά και οι ενδιαφερόμενοι αγρότες.

Θα ήθελα και κάτι άλλο, κύριοι της Κυβέρνησης, να σας πω. Ο Προϋπολογισμός του 2000 καθιστά ακόμη ανεφάρμοστη πρακτικά την εξαγγελία του Πρωθυπουργού ότι θα αυξήσει τις πρόωρες συντάξεις κατά 25%. Η υπόσχεση αυτή είναι στον αέ-

ρα. Και πώς προκύπτει; Προκύπτει από το γεγονός ότι στο νέο Προϋπολογισμό τα κονδύλια για τα συγχρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση μέτρα και τέτοια είναι η πρόωρη συνταξιοδότηση, είναι αυξημένα μόνο κατά δύο δισεκατομμύρια. Προσέξτε το αυτό. Από αυτά, όμως, είμαστε υποχρεωμένοι να συγχρηματοδοτήσουμε δύο νέα προγράμματα παραπάνω από εκείνα που χρηματοδοτήθηκαν πέρυσι. Δηλαδή, για τις δράσεις στην περιβαλλοντολογική γεωργία και για τα προϊόντα ονομαστικής προέλευσης. Η αύξηση των δύο δισεκατομμυρίων ίσα-ίσα που επαρκεί γι' αυτές τις νέες δράσεις. Και για τις πρόωρες συντάξεις σε όσους, δηλαδή, μπουν στο νέο καθεστώς του νέου προγράμματος. Και με όλους τους νεοεντασόμενους στο νέο κανονισμό εάν δώσετε, τα κονδύλια δεν επαρκούν για το 25% της αύξησης. Αν πάλι αποφασίσετε να δώσετε την αύξηση μόνο στους παλιούς, που είναι πάνω από σαράντα χιλιάδες, πάλι δεν σας βγαίνουν τα κονδύλια, αφού απαιτούνται τουλάχιστον δώδεκα δισεκατομμύρια για το 2000. Και βέβαια δεν μπορεί να γίνει ούτε λόγος για αύξηση σε όλους, δηλαδή, και στους παλιούς και στους νέους. Γιατί και σ' αυτήν την περίπτωση θα χρειαστείτε το λιγότερο είκοσι πέντε δισεκατομμύρια. Άλλος ένας εμπαιγμός, αλλά δεν μας κάνει αίσθηση, έχουμε συνηθίσει όλοι, και εμείς και πολύ περισσότεροι οι αγρότες.

Ακόμη, όσον αφορά τα κυβερνητικά μέτρα, τα οποία θα εντάξετε στο νέο κανονισμό της πρόωρης συνταξιοδότησης, τελειώνει το 1999 και δεν τα έχετε πάρει. Και αν θελήσετε να δώσετε την αύξηση του 25% με Διυπουργική απόφαση, η απόφαση αυτή είναι παράνομη, δεν έχουν πάρει την έγκριση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Προσέξτε το αυτό.

Οι πληροφορίες οι δικές μου λέει ότι τα κυβερνητικά μέτρα θα πάνε μετά τις εκλογές. Δηλαδή, θα υπάρξει πρόβλημα σ' αυτήν την εξαγγελία του 25%. Μπορεί να δώσετε τους πρώτους μήνες, αλλά από κει και πέρα θα υπάρξουν μεγάλες καθυστερήσεις.

Αυτός είναι, αγαπητοί μου φίλοι, ο Προϋπολογισμός, αυτό είναι το όραμα.

Κύριε Υπουργέ της Γεωργίας, γυρίσατε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, από τις Βρυξέλλες. Ξέρετε ότι θα ζητηθεί από τους βαμβάκοπαραγωγούς στο τέλος του Αυγούστου ή στην αρχή, στην έναρξη της καλλιεργητικής περιόδου, είκοσι πέντε (25) δραχμές πίσω, από το σαραντάρι το δανεικό που δώσατε για να ενισχύσετε την προκαταβολή, γιατί θα ξεπεράσουμε το ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες τόνους; Το γνωρίζετε αυτό;

Γιατί δεν το λέτε στους παραγωγούς; Γιατί δεν τους λέτε ότι τους περιμένουν μαύρα μαντάτα από το νέο κανονισμό που διαπραγματεύεσθε ότι η συνυπευθυνότητα αυξάνεται από 0,5% στο 0,60%; Δεν τα λέτε αυτά.

Και θα ήθελα να πω και στους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, ο κ. Παπαντωνίου κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Κόσσο είχε πει ότι η εθνική οικονομία υπέστη ζημία διακόσια δισεκατομμύρια και ότι θα τα διεκδικήσει. Τελείωσε ο πόλεμος, αλλά δεν είδαμε τέτοιο αίτημα να βάλει. Αν πάλι το έβαλε, ποια είναι η απάντηση; Αν πάλι τα πήραν ποιοι τα πήραν και με ποιες διαδικασίες και με ποια κριτήρια; Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι επιλήγησαν οι εξαγωγείς, και ειδικότερα οι παραγωγοί της Μακεδονίας των οπωροκηπευτικών. Οι παραγωγοί σπαραγγιού είναι τα πρώτα θύματα. Θυμόσαστε τη δυσφημιστική εκστρατεία που κάνανε οι ανταγωνίστριες χώρες εις βάρος των σπαραγγιών ότι δήθεν είναι μολυσμένα από τα τοξικά κατάλοιπα των βομβαρδισμών, με αποτέλεσμα να πέσουν οι τιμές σε χαμηλά επίπεδα, και αυτό είχε παρενέργεια και στα υπόλοιπα οπωροκηπευτικά και κατ' επέκταση και στους ροδακινοπαραγωγούς. Τα πήραμε τα διακόσια δισεκατομμύρια; Θα τα πάρουμε; Θα θέσουμε το θέμα; Δεν μας λέτε τίποτε, το ξεχάσαμε και αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με απόλυτη συναίσθηση των ιστορικών στιγμών που ζούμε μπροστά στο κατώφλι του 2000 αισθανόμαστε την ανάγκη να απευθυνθούμε από το Βήμα της Εθνικής Αντιπροσωπείας στον ελληνικό λαό και να τον διαβεβαιώσουμε ότι η παράταξη η οποία βοήθησε στο να αποκατασταθεί η δημοκρατία στις αρχές της δεκαετίας του 1970, η παράταξη που έβαλε τη χώρα στην Ευρώπη στις αρχές της δεκα-

ετίας του 1980, η παράταξη που άνοιξε το δρόμο στην ελεύθερη οικονομία και των επιλογών στις αρχές της δεκαετίας του 1990 είναι και σήμερα έτοιμη στις αρχές της νέας δεκαετίας, του νέου αιώνα να ανοίξει το δρόμο, να φέρει την Ελλάδα στην πρώτη γραμμή. Μια Ελλάδα που δεν θα σπαταλάει αλλά θα επενδύει. Μια Ελλάδα που θα σέβεται και θα εκτιμά τις ιδιαιτερότητες του κάθε Έλληνα πολίτη ξεχωριστά. Μια Ελλάδα που δεν θα εμποδίζει την επαγγελματική κοινωνική, εκπαιδευτική εξέλιξη των νέων ανθρώπων ούτε τη διάδοση των νέων ιδεών. Μια Ελλάδα υπευθύνων παραγωγικών πολιτών που θα καθοδηγούνται από έντιμους καθαρούς πολιτικούς. Ο ελληνικός λαός έχει αποφασίσει στο τέλος αυτού του αιώνα να σηματοδοτήσει και το τέλος αυτής της Κυβέρνησης γιατί γνωρίζει ότι η Νέα Δημοκρατία σήμερα αποτελεί τον άριστο συνδυασμό της ώριμης εμπειρίας αλλά και της ορμής για το νέο, το καθαρό, το έντιμο, το καινούριο. Έχει αποφασίσει να σηκωθεί πάνω από τις διαχωριστικές γραμμές και όλοι μαζί οι Έλληνες να κάνουμε το νέο ξεκίνημα και τη Νέα Δημοκρατία κυβέρνηση. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός) : Ο Υπουργός Γεωργίας κ. Γεώργιος Ανωμερίτης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας) : Αγαπητοί συνάδελφοι, αν και πολλές από τις εισηγήσεις ξεκινάνε από το τυπικό και σημειολογικό "του τέλους του αιώνα" και "του ξεκινήματος ενός νέου αιώνα", μιλώντας για την ελληνική γεωργία θα μπορούσε αυτό το τυπικό να είναι πραγματικά ουσιαστικά αφού στα τελευταία χρόνια του αιώνα το 1999 συνέβησαν δύο πολύ σημαντικά γεγονότα τα οποία καθορίζουν τις πολιτικές για τα επόμενα χρόνια, για την πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα.

Το ένα γεγονός είναι η αγροτική πτυχή της "ANTZENTA 2000" που με τις σκληρές διαπραγματεύσεις καθόρισε τόσο για την ελληνική γεωργία, όσο και για την ευρωπαϊκή γεωργία τα βήματα μιας νέας πολιτικής. Μιας νέας πολιτικής ανατροπών σε όλα τα σημεία και ιδιαίτερα σε εκείνα τα σημεία τα οποία οφείλουμε να έχουμε προκειμένου να αντιμετωπίσουμε το δεύτερο στοιχείο του 1999 που ήταν οι διαπραγματεύσεις στα πλαίσια του παγκόσμιου οργανισμού εμπορίου, στο παγκόσμιο σύστημα των νέων αγορών και των νέων κανονισμών. Επομένως, για την ελληνική γεωργία, όπως και για την ευρωπαϊκή γεωργία, το ξεκίνημα του καινούριου αιώνα δεν είναι απλώς σημειολογικό, αλλά είναι ουσιαστικό γιατί έχουμε κάτι ολότελα καινούριο. Έχουμε ένα ολότελα καινούριο περιβάλλον μέσα στο οποίο απαιτούνται ρήξεις με κρατούσες λογικές και βαθιές θεσμικές τομές αν θέλουμε πραγματικά να βρεθούμε για να επιταχύνουμε να κερδίσουμε αυτά τα οποία μέσα από την "ANTZENTA 2000", μέσα από την αγροτική πτυχή της "ANTZENTA 2000" έχουμε κερδίσει.

Είναι γεγονός ότι στα χρόνια που πέρασαν και ιδιαίτερα μετά το 1981, ο αγροτικός τομέας της οικονομίας μέσα από το άθροισμα των εθνικών πολιτικών, των μεσογειακών ολοκληρωμένων προγραμμάτων του πρώτου και του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και τις κοινοτικές, φυσικά, πρωτοβουλίες, διαμόρφωσε νέες δυναμικές οι οποίες οδήγησαν σε οικονομική μεγέθυνση και σε κοινωνική ανόρθωση. Από το 1981 μέχρι σήμερα έχουμε αύξηση του αγροτικού εισοδήματος κατά 20,1%, παρά τη σταθερότητα ή και τη μερική υποχώρηση στη δεκαετία του '90 κατά -1,3% για την ελληνική γεωργία.

Επομένως, επειδή στη χώρα μας ο αγροτικός τομέας είναι ένα πολύ μεγάλο μέγεθος, όχι σε σύγκριση μόνο με τα μεγέθη της ευρωπαϊκής γεωργίας, γι' αυτό και ο τομέας αυτός, ο πρωτογενής τομέας και ειδικότερα η γεωργία έχει και θα εξακολουθεί και τα επόμενα χρόνια να έχει μεγάλη σημασία σαν τομέας οικονομικής δραστηριότητας, αλλά και κοινωνικής συνοχής.

Οι διαχρονικές εξελίξεις των βασικών οικονομικών μεγεθών στον αγροτικό, στο γεωργικό τομέα δείχνουν μεν σημαντικές προόδους, αλλά δείχνουν και σημαντικά ελλείμματα. Και τα ελλείμματα αυτά δεν προέρχονται από ευρωπαϊκές πολιτικές, ούτε από κανονισμούς επιμέρους προϊόντων ή γενικότερα, οριζόντιους όπως λέμε, αλλά προέρχονται από δικά μας θέματα τα οποία μπορούσαμε και μπορούμε να διευθετήσουμε. Και πραγματικά μέσα από τη διευθέτηση αυτών των θεμάτων θα αντιμε-

τωπίσουμε τα θέματα της σύνθεσης της παραγωγής, της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας.

Η ανάλυση, όμως, των δεδομένων που ξέραμε σε σχέση με τους νέους ευρωπαϊκούς στόχους, αλλά και τους στόχους της ευρωπαϊκής γεωργίας, δείχνουν ότι πραγματικά βρισκόμαστε μπροστά σε αναθεώρηση και επαναδιατύπωση της ίδιας της αγροτικής στρατηγικής.

Είναι γνωστό ότι μέχρι σήμερα οι στρατηγικοί μας στόχοι οδηγούσαν σε μετασχηματισμούς τον ίδιο τον αγροτικό τομέα με κεντρικό στόχο την αγροτική ανάπτυξη. Σήμερα ο κεντρικός στόχος, η στρατηγική μας αλλάζει αφού κεντρικός στόχος πια γίνεται όχι η αγροτική ανάπτυξη, αλλά ένα ευρύτερο σύνολο, το οποίο έχει σχέση με τη διαμόρφωση κανόνων, οικονομικών και κοινωνικών, ποιότητας ζωής με την ολοκληρωμένη και βιώσιμη ανασυγκρότηση της υπαίθρου.

Εάν μέχρι σήμερα, δηλαδή, ασκούσαμε πολιτικές με σκοπό την ανάπτυξη της γεωργίας, σήμερα θα ασκήσουμε πολιτικές με σκοπό την ανασυγκρότηση της υπαίθρου. Γιατί όσο καλά αποτελέσματα και να πετύχουμε στη γεωργία, όσους πόρους και να φέρουμε στη γεωργία, όσες τομές και να φέρουμε στη γεωργία, εάν δεν ανασυγκροτήσουμε συνολικά την ελληνική ύπαιθρο δεν θα παραμείνουν οι πολίτες, μέσα από στόχους βιώσιμης και ολοκληρωμένης ανάπτυξης, σ' αυτήν την περιοχή, στην ελληνική περιφέρεια.

Φυσικά η στρατηγική αυτή απαιτεί καινούριους επιμέρους στόχους. Και οι καινούριοι στόχοι θα είναι τρεις:

Ο πρώτος στόχος για τα επόμενα χρόνια είναι η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής γεωργίας, που από τα πράγματα πρέπει να είναι έτσι γιατί το διεθνές περιβάλλον γίνεται ολοένα και πιο ανταγωνιστικό.

Ο δεύτερος στόχος είναι η βιώσιμη και ολοκληρωμένη ανάπτυξη της υπαίθρου με στόχο την αποκατάσταση της κοινωνικής ισορροπίας και του περιβάλλοντος.

Ο τρίτος στόχος είναι η διατήρηση της κοινωνικής συνοχής και της αγροτικής κληρονομιάς για όλους τους πολίτες που ζουν στην ελληνική περιφέρεια και όχι μόνο τους αγρότες.

Μέσα από αυτούς τους στόχους, που τους αναλύουμε σε προγράμματα και υποπρογράμματα, έχουμε τρεις επιμέρους στόχους:

Πρώτον, να αντιμετωπίσουμε τις εισοδηματικές ανισότητες. Εισοδηματικές ανισότητες δεν υπάρχουν ανάμεσα στους Ευρωπαίους ή στους Έλληνες αγρότες, αλλά υπάρχουν -και πρέπει να το αντιμετωπίσουμε- εδώ στη χώρα μας, ανάμεσα στους ίδιους τους Έλληνες αγρότες.

Το δεύτερο είναι να αναβαθμίσουμε την καθημερινή ζωή. Και εκεί θα πάνε οι πόροι.

Οι πόροι δεν θα πάνε μόνο σε ενισχύσεις τιμών. Γιατί και εκατό και χίλιες δραχμές να δώσεις παραπάνω σε ένα προϊόν, εάν δεν υπάρχουν κοινωνικές συνθήκες στην ύπαιθρο, τότε και αυτός που θα πάρει τα επιπλέον χρήματα δεν θα ζήσει σε αυτήν την ύπαιθρο.

Να, γιατί οι πόροι, μέσα από την ανασυγκρότηση της υπαίθρου, στα επόμενα χρόνια και ιδιαίτερα από το 2000 έως το 2006, θα πάνε σε κοινωνικές υποδομές, θα πάνε σε υποδομές που στηρίζουν την ποιότητα ζωής, που θέλει ο Έλληνας πολίτης που ζει στην ύπαιθρο, θα πάνε στο περιβάλλον, στους φυσικούς πόρους. Και φυσικά, θα πάνε στην προστασία του ίδιου του παραγωγού και ιδιαίτερα στην προστασία του παραγωγού στον τομέα του περιβάλλοντος σε εκείνα τα προϊόντα, τα οποία, όσο περισσότερο βελτιώνονται, όσο περισσότερο ποιοτικά γίνονται, τόσο καλύτερο εισόδημα θα φέρουν στον ίδιο και τόσο θα κατοχυρώνουν καλύτερα και τον Έλληνα καταναλωτή.

Η μεγάλη προσπάθεια για την επόμενη περίοδο δεν μπορεί, παρά να στηρίζεται και στα αποτελέσματα μιας περιόδου, που ήδη κλείνει. Το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης 1994-1999 κλείνει τον κύκλο του. Ήδη έχουμε τα πρώτα δεδομένα. Και βλέπουμε ότι σε αυτήν την περίοδο, παρά τα προβλήματα, ενδογενή προβλήματα, προβλήματα και του συνδικαλιστικού κινήματος και του συνεταιριστικού κινήματος, προβλήματα της ίδιας της περιφέρειας, έχουν δείξει ότι αποδίδουν κάποιους καρπούς. Τα στοιχεία τουλάχιστον της ειδικής έκθεσης του επι-

χειρησιακού προγράμματος του αγροτικού τομέα, για την εξέλιξη των μακροοικονομικών μεγεθών, δείχνουν ορισμένα πολύ σημαντικά στοιχεία, τα οποία, ακόμη και αν ποσοτικά είναι μικρά, είναι ποιοτικά πολύ σημαντικότερα και δείχνουν για πρώτη φορά, μετά από είκοσι - τριάντα χρόνια, μια αναστροφή των εξελίξεων και μία μικρή, σε απόλυτους έστω αριθμούς, βελτίωση των μεγεθών. Αυτό μας δίνει τη δυνατότητα να ξεκινήσουμε τις πολιτικές της νέας στρατηγικής από ένα άλλο πεδίο, από το οποίο βρισκόμασταν πριν από έξι χρόνια.

Υπάρχουν ελλείμματα. Και τα ελλείμματα δεν είναι πάντοτε σε θέματα επιμέρους πολιτικών και προϊόντων. Είναι και συνολικότερα προβλήματα, τα οποία οφείλουμε τώρα, σε αυτήν την εποχή να λύσουμε. Υπάρχουν προβλήματα ενημέρωσης του αγρότη, που επιτρέπουν πολλούς ενδιάμεσους, είτε στον εμπορικό τομέα είτε στον τομέα της πληροφόρησης και της ενημέρωσης. Υπάρχουν προβλήματα επικοινωνίας. Και αυτό το ζούμε όλοι. Υπάρχουν προβλήματα, τα οποία πραγματικά έχουν δημιουργήσει σε επιμέρους προϊόντα, ιδιαίτερα σε περιοχές που έχουμε μονοκαλλιέργειες, σημαντικά προβλήματα, ακόμη και προβλήματα εισοδημάτων.

Παρ' όλα αυτά όμως, το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης κλείνει το δρόμο του. Και δείχνει για πρώτη φορά ότι έχουμε αποεπένδυση. Μετά από τριάντα χρόνια μείωσης του πληθυσμού της περιφέρειας, πριν από το 1980 με ρυθμούς 5% και 10%, στη δεκαετία του 1980 με ρυθμούς 3,6%, έφθασε τα τελευταία τρία χρόνια να ισορροπεί σε εκπληκτικό βαθμό, αφού οι εκροές των απασχολούμενων από τη γεωργία ισοδυναμούν με τους συνταξιούχους του ΟΓΑ. Αυτό σαν στοιχείο -μπορεί να έχει διάφορες εξηγήσεις και πολλούς λόγους- δείχνει ότι φτάσαμε σε ένα σημείο, που μπορούμε να ασκήσουμε τις πολιτικές για την ανασυγκρότηση της υπαίθρου, που μπορούμε να ασκήσουμε πολιτικές, που πάνε πέρα από το εισόδημα και τις μικρές υποδομές, που πάνε σε όλον τον αγροτικό χώρο, αφού είναι ένας χώρος που τον θέλουμε πολυλειτουργικό και να δίνει όχι μόνο κύρια εισοδήματα, αλλά να δίνει και συμπληρωματικά εισοδήματα. Γιατί στην ελληνική ύπαιθρο, αν θα υπάρξουν πολίτες, θα είναι πολυλειτουργικοί, θα είναι πολίτες που θα έχουν περισσότερα από ένα εισοδήματα.

Εξάλλου, από την πρώτη καταγραφή του Μητρώου Αγροτών, γνωρίζουμε ότι από τους οκτακόσιους πενήντα χιλιάδες περίπου αγρότες, το 33% μόνον είναι πλήρους απασχόλησης. Και επομένως, είμαστε αναγκασμένοι, είτε μέσα από νέες πολιτικές, όπως ο αγροτουρισμός, είτε αλλιώς, να βρούμε τους πόρους εκείνους, για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τις νέες προκλήσεις, τις προκλήσεις των επόμενων χρόνων, μετά το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, με βάση τους πόρους που αποκτήσαμε με την "ΑΤΖΕΝΤΑ 2000". Και γνωρίζουμε ότι έχουμε στα χέρια μας 9,5 τρισεκατομμύρια δραχμές, εκ των οποίων τα επτά τρισεκατομμύρια δραχμές είναι ενισχύσεις σε προϊόντα στους παραγωγούς. Άρα, έχουμε ένα τρισεκατομμύριο επιπλέον για ενισχύσεις και 2,5 τρισεκατομμύρια για λοιπές βελτιώσεις, συν τα ποσά του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Άρα έχουμε τους πόρους για να μπορέσουμε να ασκήσουμε πολιτικές. Το θέμα είναι ότι πρέπει να αλλάξουμε εκεί που πρέπει να αλλάξουμε με ρήξεις και τομές το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο για να μπορέσουμε να πολλαπλασιάσουμε αυτό το αποτέλεσμα και όχι απλώς να απορροφήσουμε αυτούς τους πόρους. Και εκεί είναι όλη η προσπάθειά μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα αναφερθώ στον Προϋπολογισμό, παρ' ότι είναι ένας προϋπολογισμός που τα συνολικά του μεγέθη βοηθούν έναν ομιλητή από την πλευρά της Κυβέρνησης να στηρίξει τις όποιες πολιτικές του συλλογιστικές. Θα πω μόνο ένα στοιχείο απ' αυτά τουλάχιστον που τελευταία άκουσα και που δείχνει και τη φροντίδα της Κυβέρνησης για τον αγροτικό τομέα.

Ενώ οι συνολικές δαπάνες αυξάνονται για όλους τους τομείς κατά 4,5% για τον αγροτικό τομέα της οικονομίας αυξάνονται περίπου διπλάσια, κατά 8,5%. Και αυτό δείχνει κάτι. Όταν όλα μεγαλώνουν κατά 4,5% και εμείς δίνουμε 8,5% στον τομέα της γεωργίας, αυτό δείχνει φροντίδα για τον τομέα της γεωργίας.

Επίσης οι προβλεπόμενες ενισχύσεις από εθνικούς πόρους

είναι αυξημένες κατά 17,5% και οι κοινοτικοί πόροι κατά 5,5% που σημαίνει ότι διαμορφώνονται συνολικές κοινοτικές και εθνικές ενισχύσεις αυξημένες κατά 11,1% σε σχέση με το 1999.

Πέρα όμως απ' αυτά τα νούμερα γνωρίζουμε ότι υπάρχουν προβλήματα. Υπάρχουν προβλήματα στα εισοδήματα, αλλά δεν είναι προβλήματα μόνο δικά μας.

Το αγροτικό εισόδημα το συνθέτουμε από τρεις διαφορετικές πηγές. Πρώτον, από τις κοινοτικές ενισχύσεις. Οι κοινοτικές ενισχύσεις αποτελούν το 45% του ελληνικού αγροτικού εισοδήματος. Διασφαλίζοντας, λοιπόν, ετησίως το ένα τρισεκατομμύριο δραχμές για τις ενισχύσεις, διασφαλίσουμε για τα επόμενα επτά χρόνια το μισό περίπου αγροτικό εισόδημα. Και αυτό δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν.

Το δεύτερο είναι οι εμπορικές τιμές. Οι εμπορικές τιμές όμως έχουν άμεση σχέση με τις διεθνείς τιμές. Και οι διεθνείς τιμές στη δεκαετία του '90 μειώθηκαν κατά 30%. Είναι χαρακτηριστικό αυτό που συζητούσαμε και χθες με κάποιους συναδέλφους. Προσπαθούμε να πετύχουμε μέσα από αυτήν την διοικητική αναρχία, την καλύτερη δυνατή τιμή στο βαμβάκι. Και θέλουμε να πετύχουμε την τιμή στόχου ή κοντά στην τιμή στόχου έστω τις τριακόσιες δραχμές. Αλλά στη διεθνή αγορά το βαμβάκι σήμερα το πρωί είχε εξήντα τρεις δραχμές.

Επομένως μέσα από τις κοινοτικές ενισχύσεις προσπαθούμε, αλλά οι διεθνείς τιμές είναι διεθνείς τιμές και δεν μπορεί κανείς να τις παραγνωρίζει.

Απέναντι στη διαμόρφωση καλύτερων εμπορικών τιμών, στο δεύτερο συνθετικό στοιχείο, δηλαδή, του εισοδήματος, δεν μπορούμε να κάνουμε τομές και τις κάνουμε.

Άλλο θεσμικό πλαίσιο για τους συνεταιρισμούς που τους θέλουμε μεγάλους, δυνατούς, λίγους, που να μπορούν να παρεμβαίνουν στις διεθνείς αγορές.

Νέες διεπαγγελματικές οργανώσεις κατά προϊόν. Δηλαδή για κάθε προϊόν, οι επαγγελματίες του προϊόντος να συνεννοούνται και να στηρίζουν στις διεθνείς σκηνές το προϊόν αυτό.

Πέρα απ' αυτές τις θεσμικές τομές θα προχωρήσουμε σε πλήρη ξεκαθάρισμα της ιδιότητας του εμπόρου αγροτικών προϊόντων. Θα έχει ειδική μορφή, θα είναι σε ειδικό μητρώο, θα είναι εγγυήσεις στις τράπεζες, θα είναι νομική μορφή και όταν παραβιάζει τη συμφωνία του απέναντι στον αγρότη θα έχει ποινικές και όχι μόνο αστικές ευθύνες.

Με παρεμβάσεις πολιτικής, πέρα από τα θεσμικά, γιατί ειδάλως δεν μπορούμε να στηρίξουμε πραγματικά σ' αυτόν το δεύτερο τομέα το εισόδημα και να αυξήσουμε το εισόδημα του αγρότη. Γι' αυτό προχωράμε στην ανώνυμη εταιρεία αγροτουρισμού, στην ανώνυμη εταιρεία ξεχωριστής προώθησης αγροτικών προϊόντων. Γι' αυτό προχωράμε σε οκτώ διαφορετικούς φορείς, είτε από την αγροτική γη είτε από την πιστοποίηση των προϊόντων. Γιατί δεν είχαμε μέχρι σήμερα οργανισμό πιστοποίησης προϊόντων. Τον κάναμε το '98 και το '99 και άρχισε να λειτουργεί για να μπορούμε να στηρίξουμε τα βιολογικά προϊόντα με πιστοποιημένους κανόνες για να μπορούν να κατακτήσουν τις αγορές που απαιτούν διαφορετικές ποιότητες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ**)

Με παρεμβάσεις πολιτικής προς τους νέους αγρότες, είχαμε στόχο να εντάξουμε στα προγράμματα εννέα χιλιάδες αγρότες. Μέχρι την περασμένη εβδομάδα είχαμε εντάξει δεκατεσσερισήμισι χιλιάδες νέους αγρότες. Είχαμε πει ότι θα στηρίξουμε στον τομέα της τυποποίησης και της εμπορίας επενδύσεις. Εντάξαμε επτακόσιες σαράντα πεντε επενδύσεις συνολικού κόστους διακοσίων τριάντα τεσσάρων δισεκατομμυρίων (234.000.000.000) δραχμών, γιατί έτσι γίνεται η τομή εκεί που έχεις πρόβλημα είτε στην τυποποίηση των οπωροκηπευτικών είτε στην τυποποίηση των άλλων προϊόντων.

Από πέρυσι μέχρι φέτος στις 15 Οκτωβρίου του 1999 διαθέσαμε οκτακόσια εβδομήντα ένα δισεκατομμύρια (871.000.000.000) δραχμές για ενισχύσεις που φέτος θα αγγίξουν το ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές.

Κάναμε παρεμβάσεις ενισχύσεων στα εισοδήματα των συνταξιούχων, εκατόν σαράντα χιλιάδες (140.000) δραχμές για το συνταξιούχο του ΟΓΑ. Είχαμε αύξηση της πρόωρης συνταξιοδό-

τησης. Το στοιχείο σας είναι λάθος γιατί είπατε σαράντα χιλιάδες, ενώ είναι είκοσι τρεις και πάμε για τις είκοσι επτά. Κάναμε παρεμβάσεις σε θέματα που έχουν σχέση με το φόρο προστιθέμενης αξίας και με την επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

Μπορεί να μην έχουμε πλήρη απαλλαγή του ειδικού φόρου κατανάλωσης -και σ' αυτό θα συμφωνήσουμε, όταν συμφωνήσουμε με τις συνεταιριστικές οργανώσεις- αλλά αυτό που δεν ξέρετε είναι ότι μία φορά το χρόνο επιστρέφουμε το 40% του ειδικού φόρου κατανάλωσης σε όλους τους αγρότες και όχι μόνο σ' αυτούς που έχουν αγροτικά μηχανήματα. Αυτό κοστίζει περίπου πενήντα δισεκατομμύρια (50.000.000.000) δραχμές. Η επιστροφή του ΦΠΑ κοστίζει ενενήντα δύο δισεκατομμύρια (92.000.000.000) δραχμές. Η αύξηση των συντάξεων του ΟΓΑ κοστίζει εκατόν δώδεκα δισεκατομμύρια (112.000.000.000) δραχμές. Είναι συγκεκριμένες παροχές οι οποίες μέσα από τις κοινοτικές ενισχύσεις, μέσα από την επιρροή στο θέμα των διεθνών τιμών των αγροτικών προϊόντων και μέσα από τη μείωση εισροών, επηρεάζουν το αγροτικό εισόδημα. Γι' αυτό ενώ στη Δανία μειώθηκε κατά 18% το αγροτικό εισόδημα, ενώ στο Ηνωμένο Βασίλειο μειώθηκε 11% , σε μας στη δεκαετία είναι σταθερό με μια μικρή υποχώρηση 1,3% κατά μέσο όρο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο πρωτογενής τομέας της οικονομίας είναι και καταναλωτής είναι και παραγωγός. Γι' αυτό και αποτελεί τη σπονδυλική στήλη της συνολικής οικονομίας. Γι' αυτό δίνουμε ιδιαίτερη σημασία σ' αυτόν τον τομέα και δεν κρύβουμε τα προβλήματα αλλά τα αντιμετωπίζουμε. Και όταν χρειασθεί έξω από τα σύνορά μας να δίνουμε μάχες, τις δίνουμε όπως με το βαμβάκι την προηγούμενη εβδομάδα. Το στοιχείο που έματε είναι πρόταση της επιτροπής, την οποία θα διαπραγματευθούμε. Και για πρώτη φορά από το 1991 δεν πάμε σε ρυθμίσεις, αλλά σε νέα κοινή οργάνωση αγοράς βαμβακίου. Έτσι η Ευρωπαϊκή Ένωση αναγνωρίζει ως προϊόν ΚΟΑ το βαμβάκι στη διαπραγμάτευση του οποίου εμείς θα πάμε τον Απρίλιο για να στηρίξουμε τα συμφέροντα των αγροτών.

Ο πρωτογενής τομέας της οικονομίας, μέσα από τις διαρθρωτικές λογικές, επηρεάζεται από κανόνες της παγκόσμιας αγοράς, από αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό δεν μπορεί παρά να είναι ένα κομμάτι της ευρωπαϊκής πολιτικής. Εκεί έχουμε συμφωνήσει. Γι' αυτό για τα επόμενα χρόνια, με διασφαλισμένους τους πόρους, θα ασκήσουμε με πιο γρήγορα βήματα αυτές τις πολιτικές της νέας εποχής όχι για να αναπτύξουμε απλά τη γεωργία που είναι ένα υποσύνολο ενός ευρύτερου συνόλου, αλλά για να ανασυγκροτήσουμε την ύπαιθρο. Μέσα από μια ανασυγκροτημένη ύπαιθρο, θα υπάρξει και αγροτικός τομέας, προϊόντα και εισοδήματα.

Εμείς ιστορικά με πίστη στον αγρότη και στην αγροτική οικονομία και στις οργανώσεις των αγροτών, θα προχωρήσουμε με γρήγορα βήματα. Είναι βέβαιο ότι αν κάποιοι εγγυώνται ιστορικά σ' αυτόν τον τόπο το εισόδημα του αγρότη και τη ζωή του αγρότη, αυτοί είμαστε εμείς, το κόμμα μας, η σημερινή Κυβέρνηση και όχι η Κυβέρνηση του 1990-1993 που πήγε τα επιτόκια στο 30% και σήμερα διαμαρτύρεται γιατί τα επιτόκια από την 1η Ιανουαρίου θα είναι 9%, δίδοντας έτσι καλύτερο εισόδημα στον αγρότη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Παπαγεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Έγινε μία συμφωνία να περιορίσουμε το χρόνο μας στο οκτάλεπτο. Εμείς οι Βουλευτές θα μιλήσουμε μετά την πρώτη μεταμεσονύκτια. Παρακαλούμε να αναθεωρηθεί η συμφωνία εάν δεν τηρηθεί από εδώ και πέρα επ' ακριβώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Παρακαλώ όλους τους κυρίους Βουλευτές να κρατούν το χρόνο τους. Και για τους κυρίους Υπουργούς ισχύει αυτό, πολύ περισσότερο γι' αυτούς.

Ο κ. Ντούσκας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΤΟΥΣΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τον Προϋπολογισμό του 2000,

τον τελευταίο του 20ου αιώνα, τον τελευταίο σε δραχμές και μάλιστα σκληρές και από τις τοποθετήσεις των εισηγητών των κομμάτων της Αντιπολίτευσης που έχουν μιλήσει μέχρι τώρα, συνεχίζεται η ίδια τακτική του στολίσματος του Προϋπολογισμού με ό,τι αρνητικό υπάρχει, όπως παραπλανητικός, εικονικός, ψεύτικος, κοινωνικά άδικος που οδηγεί στη φτώχεια και στην εξαθλίωση.

Όλες αυτές οι απόψεις αποδοκimasίας, όλες οι επιχειρηματολογίες και οι διαφωνίες της τελευταίας έξαρσης των παρατάξεων πριν το τέλος του αιώνα είναι για τα μάτια του κόσμου, χάρη των εντυπώσεων, γιατί ο Προϋπολογισμός δεν αλλάζει. Θα μείνει όπως κατατέθηκε και ο κόσμος, ο ελληνικός λαός περιμένει απαντήσεις και όχι φιλολογίες και ρητορικά πετάγματα, περιμένει απαντήσεις και κανόνες ζωής, περιμένει λύσεις και πολιτική στάση ζωής.

Φανταστείτε, αν κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή και στην Ολομέλεια, υπήρχε η δυνατότητα αλλαγής, διαμόρφωσης του Προϋπολογισμού. Δεν θα μας έφτανε ολόκληρος ο προηγούμενος χρόνος για να συζητάμε τον Προϋπολογισμό του επόμενου από την εξάντληση σε φιλοαϊκές κορώνες, σε αυταρέσκες και πανηγυρικούς λόγους του στυλ "δωστα όλα σε κάποιους ή πάρτα όλα από κάποιους".

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για κάθε κυβέρνηση ο Προϋπολογισμός δεν είναι μία εισηγητική έκθεση, ούτε παιχνίδι των αριθμών. Είναι κατά τη γνώμη μου μεγάλος πονοκέφαλος, είναι το στοίχημα για το μέλλον της χώρας, για τις ανάγκες της, για την προοπτική της.

Ο Προϋπολογισμός του 2000 έχει ιστορική σημασία για το μέλλον αυτού του τύπου. Είναι ο Προϋπολογισμός που δικαιώνει τις μεγάλες επιλογές των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα τελευταία χρόνια, αναδεικνύει και καταγράφει την κυβερνητική αποφασιστικότητα και συνέπεια, είναι ο Προϋπολογισμός που ισορροποιεί και την οικονομία και την πολιτική θέση της χώρας.

Ο Προϋπολογισμός του 2000 συνεχίζει χωρίς επιλεκτική χρήση των αριθμών, τη συνέπεια του Προϋπολογισμού του 1999, με κατεύθυνση την ονομαστική σύγκλιση, ελλείμματα, επιτόκια, πληθωρισμός, αλλά και την πραγματική σύγκλιση για ανάπτυξη και απασχόληση.

Όλα αυτά τα χρόνια πετύχαμε θεαματική βελτίωση των συνθηκών της ελληνικής οικονομίας και αλλάξαμε ριζικά το κλίμα της στασιμότητας και της αδράνειας. Για τέταρτη συνεχή χρονιά η Ελλάδα αναπτύσσεται με γρήγορους ρυθμούς και το 1999 με ρυθμό ανάπτυξης 3,5% έναντι 1,9% των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το 2000 ο ρυθμός θα αυξηθεί και πιστεύουμε ότι θα προσεγγίσουμε και θα γεφυρώσουμε την απόσταση του βιοτικού επιπέδου μεταξύ της χώρας μας και των άλλων χωρών της Ευρώπης. Στον Προϋπολογισμό του 2000 και η απεικόνιση των αριθμών και η καταγραφή των κονδυλίων αποδεικνύουν ότι εμπεδώθηκε στη χώρα μια κλίμα δημοσιονομικής πειθαρχίας και μπήκαν πλέον οι βάσεις για τη συστηματική και οριστική εξυγίανση των οικονομικών του κράτους. Αποδεικνύουν ότι είναι προϋπολογισμός ένταξης, ανάπτυξης και αλληλεγγύης. Εγγυάται και την ολοκλήρωση της διαδικασίας ένταξης και τη δυναμική πορεία της ελληνικής οικονομίας. Εμπεδώνει κλίμα εμπιστοσύνης και αισιοδοξίας στην παραγωγική διαδικασία της χώρας και δίνει έμφαση στις επενδύσεις και στη διατήρηση θετικού οικονομικού κλίματος.

Τέλος, περιλαμβάνει σειρά νέων μέτρων κοινωνικής στήριξης που δείχνουν την αλληλεγγύη της πολιτείας προς τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες. Οι κοινωνικές δαπάνες αυξάνονται το 2000 κατά τετρακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (470.000.000.000) δραχμές, ποσό πολύ υψηλό για τη χώρα μας και μάλιστα στην πορεία προς την ένταξη στην ΟΝΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός δεν είναι ρητορικός, ούτε περιλαμβάνει επιχρίσματα παροχών ούτε υποσκάπτει τα θεμέλια της παραγωγικής και πραγματικής οικονομίας, όπως με ευκολία διατύπωσαν οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης. Είναι ένας Προϋπολογισμός βασισμένος στα θετικά αποτελέσματα της κυβερνητικής πολιτικής τη χρονιά που πέρασε και έχει όλα τα γνωρίσματα και τα στοιχεία για την ολοκλή-

ρωση της ένταξης μας στην ΟΝΕ σηματοδοτεί δε μια επιθετική οικονομική δυναμική και μετά τη συμμετοχή μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης την 1-1-2001. Αναδεικνύει το χαρακτήρα της κοινωνίας συνοχής και αλληλεγγύης που θέλουμε να οικοδομήσουμε με την εφαρμογή μιας συνολικής δέσμης κοινωνικών μέτρων για τη στήριξη του εισοδήματος των αγρωτών, των συνταξιούχων και των ασθενέστερων οικονομικά τάξεων.

Η χώρα μας ήδη ικανοποιεί τα τέσσερα από τα πέντε κριτήρια ένταξης, δηλαδή, το δημόσιο χρέος, το δημοσιονομικό έλλειμμα, τη συναλλαγματική σταθερότητα και τα χαμηλά επιτόκια. Στο τέλος του έτους θα έχει πετύχει και το στόχο του πληθωρισμού. Το Μάρτη του 2000 θα κριθεί ικανή για την ισότιμη συμμετοχή με τους άλλους Ευρωπαίους εταίρους στην ΟΝΕ. Έτσι θα επιβραβευσθούν οι κόποι και θα δικαιωθούν οι προσπάθειες και οι αγώνες του ελληνικού λαού για ένα μέλλον προόδου και ευημερίας, για ένα μέλλον προκοπής και προοπτικής.

Πολλοί, βέβαια, αμφισβητούν ακόμη αν ωφελείται ο πολίτης από τη μείωση του πληθωρισμού και του δημόσιου χρέους. Η συντριπτική, όμως, πλειοψηφία του ελληνικού λαού έχει καταλάβει ότι ο πιο ύπουλος εχθρός του εισοδήματός της ήταν ο πληθωρισμός. Έχει γίνει συνείδηση και στους συνταξιούχους και στους μισθωτούς και στους αγρότες και στους επαγγελματίες ότι και να ωφελήθηκαν και θα ωφεληθούν και θα ανακουφιστούν από τη μείωση του πληθωρισμού, γιατί θα υπολογίζουν με σιγουριά και τα εξοδά τους και τις ανάγκες της ζωής. Μείωση του πληθωρισμού σημαίνει ανάσα, σημαίνει προγραμματισμός ζωής. Όπως και μείωση του δημόσιου χρέους σημαίνει εξοικονόμηση πόρων για αύξηση των δαπανών στην υγεία, στην πρόνοια, στην προστασία και την ασφάλεια του πολίτη, την εκπαίδευση για δαπάνες κοινωνικά χρήσιμες και εθνικά αναγκαίες.

Ας έλθω τώρα στο κεφάλαιο του Προϋπολογισμού για την αυτοδιοίκηση και την αποκέντρωση. Είναι γνωστό σε όλους ότι η πορεία του θεσμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ήταν και είναι συσφασμένη με την πορεία ολοκλήρωσης του νέου ελληνικού κράτους. Ακολούθησαν και ακολουθούν πάντα παράλληλες πορείες, που αλληλοεπηρεάζονται και αλληλοεξαρτώνται. Η αλλαγή του '81 σηματοδοτεί τη μεγάλη στροφή στην αυτοδιοίκηση. Είναι η εποχή της νέας δυναμικής, που αλλάζει τη μορφή των πόλεων και της υπαίθρου. Είναι η εποχή του ξεκινήματος της αποκέντρωσης εξουσιών και πόρων.

Είναι αναμφισβήτητη η καθοριστική συμβολή του αείμνηστου Γιώργου Γεννηματά και του Αλέκου του Παπαδόπουλου, του Υπουργού της μεταρρύθμισης, του "ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ", στις μεγάλες αλλαγές στο χώρο της αυτοδιοίκησης.

Διοικητική αποκέντρωση. Το άρθρο 102 του Συντάγματος ορίζει ότι η διοίκηση των Τοπικών Υποθέσεων του κράτους ανήκει στους ΟΤΑ. Την πρώτη βαθμίδα Τοπικής Αυτοδιοίκησης αποτελούν οι δήμοι και οι κοινότητες. Με τις διατάξεις του νόμου 2218/94 και 2240/94 καθιερώθηκε σε επίπεδο νομού η δεύτερη βαθμίδα τοπικής αυτοδιοίκησης, την οποία αποτελούν οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.

Τέλος, με το ν. 2503/97 συγκροτήθηκαν οι περιφέρειες ως βασικό επίπεδο της πραγματικά αποκεντρωμένης Δημόσιας Διοίκησης. Πρόγραμμα "ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ". Το πρόγραμμα αυτό συμπληρώνει και ολοκληρώνει την αναβάθμιση συνολικά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Υλοποιείται από τις αρχές του 1999 και έχει ως στόχο την τεχνική και οικονομική υποστήριξη των νέων δήμων σε δύο τομείς ταυτόχρονα. Στον τομέα της οργανωτικής συγκρότησης και βελτίωσης της εσωτερικής τους λειτουργίας και στον τομέα της βελτίωσης των υποδομών τους ώστε με την ολοκλήρωση του προγράμματος να έχουν αποκτήσει όλοι οι δήμοι της χώρας ένα ελάχιστο επίπεδο διοικητικής και κοινωνικής υποδομής.

Πόροι των ΟΤΑ Α' βαθμού. Κεντρικοί αυτοτελείς πόροι. Έχουν εκδοθεί διάφοροι νόμοι οι οποίοι προβλέπουν τους πόρους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Οι κυριότεροι από αυτούς είναι ο 1828/89 και 2503/97 με τους οποίους παρέχεται η δυνατότητα χρηματοδότησης των Ο.Τ.Α. από τους ΚΑΠ το ύψος των οποίων ορίζεται ρητά και δεν επηρεάζεται κάθε φορά από τη βούληση της κεντρικής διοίκησης. Πέραν των ΚΑΠ οι ΟΤΑ Α'

βαθμού ενισχύονται με κονδύλια που εγγράφονται κατ'έτος στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εσωτερικών.

Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ΕΠΤΑ. Η καθιέρωση του Ειδικού Προγράμματος Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αποτελεί -πιστεύω- τη νέα μεγάλη τομή στις χρηματοδοτήσεις των έργων και δραστηριοτήτων όλων των δήμων και κοινοτήτων της χώρας. Η ένταξη σ' αυτό όλων των επιμέρους πιστώσεων και χορηγήσεων προς τους ΟΤΑ αλλά και η χρονική διάρκεια του προγράμματος που για πρώτη φορά στην ιστορία της αυτοδιοίκησης εξασφαλίζει αυτούς τους πόρους δίνει τη δυνατότητα στους δήμους και τις κοινότητες να γνωρίζουν εκ των προτέρων το ύψος των χρηματοδοτήσεών τους και άρα δίνει την καλύτερη δυνατότητα σ' αυτούς να προγραμματίσουν τα έργα, τις δράσεις και τελικά τις δαπάνες τους. Το συνολικό ύψος των πόρων του προγράμματος αυτού αναμένεται να φθάσει το 1,3 τρισεκατομμύρια δραχμές. Ήδη τα πρώτα έργα μέσα από τις κατανομές που πρόσφατα έγιναν έχουν αρχίσει να υλοποιούνται. Εκτός αυτών, έχουν ήδη χρηματοδοτηθεί έργα και ενέργειες ύψους ογδόντα πέντε δισεκατομμυρίων (85.000.000.000) δραχμών και αφορούν την προμήθεια χιλίων πεντακοσίων πενήντα μηχανημάτων την κατάρτιση δύο χιλιάδων πεντακοσίων επιστημόνων τη μηχανοργάνωση των δήμων τις πρώτες μικρές λειτουργικές ανάγκες των δήμων και το πρόγραμμα στέγασης των νέων δήμων.

Ιδιαίτερα σημαντική θεωρούμε τη χρηματοδότηση μέσω του ΕΠΤΑ γενικών πολιτικών που αφορούν τους δήμους και έχουν στόχο την ενίσχυση του κοινωνικού τους ρόλου ή την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, όπως είναι τα προγράμματα για το σχολικό τροχονόμο, τη φύλαξη των σχολείων κλπ.

Σημαντική προσφορά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής και την ασφάλεια των πολιτών είναι η Δημοτική Αστυνομία. Το προεδρικό διάταγμα θα είναι έτοιμο σύντομα για τη συγκρότηση δημοτικών αστυνομικών μονάδων που θα ασκήσουν σε ένα μεγάλο ποσοστό τις αρμοδιότητες που ασκεί σήμερα η Ελληνική Αστυνομία.

Τέλος, η πρόσφατη νομοθετική ρύθμιση που μονιμοποιεί τους δύο χιλιάδες πεντακόσιους επιστήμονες των καποδιστριακών δήμων και επιταχύνει τις διαδικασίες πρόσληψης μέσω των διαδικασιών του ΑΣΕΠ του μόνιμου προσωπικού θα συμβάλει αποφασιστικά στον εμπλουτισμό και την ανανέωση του έμψυχου δυναμικού των ΟΤΑ. Θα τους δώσει τη δυνατότητα να ανταποκριθούν στις νέες απαιτήσεις.

Οικονομικά στοιχεία: Οι πιστώσεις που θα διατεθούν από τον Τακτικό Προϋπολογισμό στους ΟΤΑ ανέρχονται για το 2000 στο ποσό των 411,5 δισεκατομμυρίων παρουσιάζοντας μικρή αύξηση σε σχέση με τις πιστώσεις του 1999. Πέρα από αυτά, οι ΟΤΑ ενισχύονται για την εκτέλεση έργων τοπικής σημασίας από το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων.

Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις: Η θεσμοθέτηση των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων αποτελεί μια νέα μορφή οργάνωσης του κράτους δημιουργεί σύγχρονο πλαίσιο αποκεντρωμένης λειτουργίας, αλλάζει ριζικά τις καθιερωμένες πρακτικές άσκησης πολιτικής στο επίπεδο του νομού. Οι προβλεπόμενοι πόροι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης προέρχονται από ίδια έσοδα, φόροι, τέλη, δικαιώματα κλπ., από κρατική επιχορήγηση και τους ΚΑΠ. Οι ΚΑΠ είναι σημαντική πηγή εσόδων για τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και υπολογίζονται ως ποσοστό συμμετοχής της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού και αποδίδονται σ' αυτές.

Προβλέπεται επίσης η δημιουργία ειδικού αποθεματικού κεφαλαίου για τη χρηματοδότηση των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων στις περιόδους που θα υπάρχει υστέρηση εσόδων.

Ανεξάρτητα από τα έσοδα που διατίθενται από τους κεντρικούς αποτελείς πόρους, υπάρχουν οι επιχορηγήσεις από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, οι οποίες καλύπτουν συγκεκριμένες δαπάνες. Οι πιστώσεις του Τακτικού Προϋπολογισμού για τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις ανέρχονται σε 215,8 δισεκατομμύρια, παρουσιάζοντας αύξηση 10,6 σε σχέση με το 1999. Πέραν αυτών προβλέπεται ποσό 151.000.000.000 το οποίο αφορά επιχορήγηση για δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης ασφαλισμένων του δημοσίου.

Γενικές Γραμματείες Περιφερειών. Ο νόμος που άλλαξε ριζικά την έννοια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και ενίσχυσε το ρόλο της περιφέρειας είναι ο 2503/97. Η περιφέρεια εννοείται πλέον ως ενιαία αποκεντρωμένη μονάδα διοίκησης του κράτους, που αναλαμβάνει το σχεδιασμό, τον προγραμματισμό, το συντονισμό και την εφαρμογή των πολιτικών για την αναπτυξιακή πορεία του χώρου ευθύνης. Οι περιφέρειες δεν έχουν ίδια έσοδα και οι δαπάνες για τη λειτουργία αυτών καλύπτονται εξ ολοκλήρου από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Στους πίνακες εμφανίζονται οι πιστώσεις που γράφτηκαν για τις περιφερειακές υπηρεσίες και οι χρηματοδοτήσεις έργων περιφέρειας από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αυτοδιοίκηση του 21ου αιώνα θα είναι αναμφισβήτητη αυτοδιοίκηση με ένα ρόλο διαφορετικό και εξελιγμένο από το σημερινό. Ο νέος της ρόλος θα χαρακτηρίζεται από την ποιότητα και την προοπτική. Ποιότητα ζωής, ποιότητα αποφάσεων, ποιότητα διαχείρισης και προοπτικής για καλύτερες πόλεις, καλύτερο περιβάλλον.

Επιβάλλεται σήμερα η λήψη αποφάσεων στο πλησιέστερο προς τον πολίτη επίπεδο με την αντίστοιχη μεταφορά των αρμοδιοτήτων και των πόρων. Αυτή η διαπίστωση μας αναγκάζει να ξαναδούμε μια σειρά από θέματα που σχετίζονται με την μεταφορά των αρμοδιοτήτων και αποτελούν προϋπόθεση για την επιτυχημένη εφαρμογή τους, όπως χρηματοδότηση, προσωπικό, διοικητικές ρυθμίσεις, αλλά και την επιθυμία και την ικανότητα της αυτοδιοίκησης να τις αναλάβει. Δεν μπορεί να υπάρχουν αρμοδιότητες που θέλει και αρμοδιότητες που δεν θέλει η αυτοδιοίκηση. Δεν υπάρχουν καλές και κακές αρμοδιότητες.

Επίσης χρειάζεται, είναι ανάγκη, η καλή συνεργασία μεταξύ της κεντρικής διοίκησης και της αυτοδιοίκησης. Μαζί διοίκηση και αυτοδιοίκηση για την αντιμετώπιση όλων των προβλημάτων, όλων των έκτακτων αναγκών, μαζί για τους πολίτες.

Η καλή συνεργασία και κινητοποίηση στη βάση της αρχής της επικουρικότητας μεταξύ της Κυβέρνησης και των τοπικών αρχών, έφερε τα αποτελέσματα εκείνα που, κατά κοινή ομολογία, ήταν τα καλύτερα δυνατά για την αντιμετώπιση της έκτακτης ανάγκης που δημιουργήθηκε εξαιτίας του καταστροφικού σεισμού. Για πρώτη φορά μιας τέτοιας έκτασης συμφορά και καταστροφής αντιμετωπίστηκε τόσο αποτελεσματικά και οργανωμένα που και ο Τύπος όλης της Ευρώπης αναγκάστηκε να αναγνωρίσει.

Χάρη στην καλή συνεργασία και συνεννόηση, χάρη στην αποφασιστική πολιτική που ασκήθηκε στον τομέα της πρόληψης των πυρκαγιών οι απώλειες του δασικού πλούτου στη χώρα μας σχεδόν εκμηδενίστηκαν.

Και χωρίς να πανηγυρίζουμε τα λάθη και τις αδυναμίες που σίγουρα υπήρξαν και υπάρχουν στην αντιμετώπιση έκτακτων καταστάσεων και αναγκών, εκείνα που έχει σημασία, όπως ξαναείπα, είναι το ελπιδοφόρο μήνυμα της συνεργασίας και της άμεσης κινητοποίησης όλων των δυνάμεων κεντρικής διοίκησης και αυτοδιοίκησης.

Οι δυνάμεις αυτές, οι δυνάμεις αυτού του τόπου είναι πολύ μεγάλες. Όσοι προσπάθησαν στο όνομα των αδυναμιών και των αποκλίσεων, των παραλήψεων και των καθυστερήσεων να μουντζουρώσουν την εικόνα και της Κυβέρνησης και της αυτοδιοίκησης, δεν βρήκαν πρόθυμα αυτιά, να τα χαϊδέψουν με τις εύκολες και ανεύθυνες εξαγγελίες της συμπίνοιας, της αλληλεγγύης και της αυτόματης αντιμετώπισης όλων των καταστροφικών συνεπειών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας την εισήγησή μου, επαναλαμβάνω ότι ο Προϋπολογισμός του 2000 είναι Προϋπολογισμός που ενδιαφέρεται για όλους τους Έλληνες πολίτες και όχι μόνο για τους απλούς ανθρώπους, για τους οποίους κόπονται συνέχεια μερικά κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Είναι εύκολη υπόθεση η εξαγγελία ακάλυπτων φιλανθρωπιών στο όνομα φιλολαϊκών μέτρων για τους απλούς ανθρώπους. Αλλά η Κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να απαντήσει και απαντά για άλλη μια φορά θετικά στα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, που δεν είναι απλά, αλλά σύνθετα, καυτά και πιεστικά.

Δεν θα υπάρξουν μεγάλοι χαμένοι και μεγάλοι κερδισμένοι από τον Προϋπολογισμό του 2000. Υπάρχουν φιλότιμες και σο-

βαρές προσπάθειες για την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ με μείωση του δημόσιου χρέους, με αύξηση των άμεσων φόρων, με δίκαιη κατανομή του πλεονάσματος, με αύξηση των κοινωνικών παροχών, με αύξηση των μισθών και των συντάξεων, με κατεύθυνση όλων των μέτρων και των δράσεων για την ευημερία του πολίτη.

Δεν είναι προεκλογικός γιατί οι παροχές δεν είναι ακάλυπτες επιταγές, αλλά για πρώτη φορά αντλούνται από τα περισσεύματα, από πραγματικό πλούτο που δημιουργήθηκε τα προηγούμενα χρόνια και θα έχουν συνέχεια και το 2001. Διότι για πρώτη φορά γίνεται αναδιανομή εισοδήματος τετρακοσίων εβδομήντα δισεκατομμυρίων (470.000.000.000) από ελληνική κυβέρνηση, με το γνωστό πακέτο Σημίτη και επιστρέφουν στον ελληνικό λαό, ως ένα τμήμα των ωφελειών που προέκυψαν με τις δικές του θυσίες και προσπάθειες επί μία ολόκληρη πενταετία.

Αν είναι όμως προεκλογικός και είναι τόσο κάλπικος και καταστροφικός, γιατί κουράζεσθε και εξαντλείσθε σε καταγγελίες συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης; Σας δίνετε η χρυσή ευκαιρία σε σύντομο χρονικό διάστημα, μια και επιμένετε για εκλογές το Μάρτη και χωρίς να έχει προλάβει να συντελεστεί η καταστροφή της χώρας από το νέο Προϋπολογισμό, να εισπράξετε την ευαρέσκεια του ελληνικού λαού και εμείς τη δυσαρέσκεια από το κόστος των επιλογών μας.

Είμαι σίγουρος όμως, ότι συμβαίνει το αντίθετο. Ο Προϋπολογισμός αυτός, όπως και η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, είναι ισχυρό χαρτί για νίκη στις επόμενες εκλογές.

Οι θεωρίες και οι διαπιστωτικές πράξεις ότι η Ελλάδα είναι τελευταία δεν είναι αλήθεια και το γνωρίζετε όλοι σας πολύ καλά. Όπως και τα περί υποταγής και ξεπουλήματος στο Ελσίνκι δεν είναι σοβαρά και δεν τα πιστεύει κανείς. Είναι για εσωτερική κατανάλωση των θερμόαιμων οπαδών και των φλύαρων παληκαράδων. Το αντίθετο ισχύει. Με τη μόνη προσπάθεια και συνεχώς επαναλαμβανόμενη θέση και επισήμανση του Πρωθυπουργού της χώρας για ισχυρή Ελλάδα, που συνεπάγεται ισχυρή και δυνατή οικονομία, που απαιτεί σιγουριά και ασφάλεια, οικοδομήθηκε την τελευταία τετραετία περιβάλλον σταθερότητας, εμπιστοσύνης, αξιοπιστίας, ειρήνης και η Ελλάδα σήκωσε κεφάλι.

Η Ελλάδα είναι πρώτη σε ρυθμούς ανάπτυξης. Η Ελλάδα πρωταγωνιστεί στα Βαλκάνια. Η Ελλάδα πάντρεψε για πρώτη φορά τη σταθεροποίηση με την ανάπτυξη.

Η Νέα Δημοκρατία, επειδή βιάζεται ο Αρχηγός της για εκλογές και κάνει πρόβες το κοστούμι του Πρωθυπουργού, με την κατάθεση του Προϋπολογισμού ανακάλυψε τα διπλεκόμενα -ο κόσμος το 'χει τούμπανο- και αντί για προτάσεις, για λύσεις και πολιτική στάση ζωής, κατασκευοφαντεί και αμφισβητεί τα πάντα και στην προμεούρα μην της κλέψουν την εξουσία, έχει φθάσει σε ακρότητες, με αποτέλεσμα να επιτείνει με αυτήν τη στάση την αναξιοπιστία της πολιτικής και να αυγατίζει την δυσπιστία, με την οποία μεγάλη μερίδα της κοινής γνώμης αντιμετωπίζει τους πολιτικούς, καλλιεργώντας κλίμα οξύτητας για το θεαθήναι.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, στο όνομα της χρεοκοπίας της πολιτικής της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχει αναλάβει εργολαβικά την υπεράσπιση κάθε κατατρεγμένου, παντός κεκτημένου, την υπεράσπιση εγωιστικών και άκρως ανταγωνιστικών και παράλογων, πολλές φορές, συμφερόντων εις βάρος του κοινωνικού συνόλου.

Μερικές εκατοντάδες διαμαρτυρομένων και στο όνομα των δημοκρατικών δικαιωμάτων...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Ποια είναι τα παράνομα συμφέροντα που υπερασπίζει το ΚΚΕ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΤΟΥΣΚΑΣ: Εσείς τα γνωρίζετε καλύτερα γιατί τα υπερασπίζετε.

Μερικές εκατοντάδες διαμαρτυρομένων και στο όνομα των δημοκρατικών δικαιωμάτων αποκλείουν συχνά τους δρόμους της Αθήνας και έρχονται σε σύγκρουση με τον υπόλοιπο κόσμο και μ' αυτήν την παράδοση αντιπαράθεση και περιπατητική γυμναστική ακυρώνουν και το δικαίο αίτημα, εκεί όπου υπάρχει.

Αλλά μ' αυτήν τη συμπεριφορά βλέπτε και ζημιώνετε τον τόπο χωρίς κανένα όφελος, κύριοι της Αντιπολίτευσης. Ο ελλη-

νικός λαός έχει πεισθεί ότι και αν δεν υπήρχε τελευταία θέση, η Αντιπολίτευση στην Ελλάδα θα την θεσμοθετούσε έτσι, για να κατατάξει τη χώρα μας σ' αυτήν.

Επίσης, έχει καταδειχθεί τα τελευταία χρόνια ότι οι πράξεις του ανεύθυνου τυχοδιωκτισμού και η τεχνητή οξύτητα σε κανενός είδους συσπειρώσεις και αντισυσπειρώσεις δεν οδηγούν, γιατί αντιμετωπίζονται με αδιαφορία, απογοήτευση, αγανάκτηση και αποστροφή των πολιτών. Δεν περνάνε πια τα εύκολα και αδιέξοδα, τα περί κοινωνικού προσώπου τροπάρια που φιλαρμονίζουν οι εμποράκοι των παροχών όλων των παρατάξεων.

Αφήστε την πρωτόγονη λογική των δεισδαιμονιών και τις καταγγελτικές ιστορίες για τη θέση της ουράς. Ανακαλύψτε και τη συναισθηματική λογική και σκεφθείτε και κρίνετε μ' αυτά που θα κάνατε εσείς, αν ποτέ ήσασταν Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με ατού την καλή κατάσταση της οικονομίας και τη βέβαιη ένταξη της ΟΝΕ, με τη συμφωνία του Ελσίνκι που αναδεικνύει την αυξημένη δύναμη και αξιοπιστία της χώρας, προχωρά αταλάντευτα στο δρόμο της προόδου και της προοπτικής.

Το ΠΑΣΟΚ με την πολιτική του σφραγίζει το παρόν και προσδιορίζει το μέλλον. Βρίσκεται ταυτόχρονα και στο σήμερα και στο αύριο. Ο Πρωθυπουργός, ο Κώστας Σημίτης εκπροσωπεί και σηματοδοτεί ταυτόχρονα και την εικόνα του ρεαλισμού και την εικόνα των οραμάτων της ελληνικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή ο νέος Προϋπολογισμός συνδυάζει αριστοτεχνικά τη διασφάλιση της ένταξης στην ΟΝΕ, τη συνέχιση του υψηλού ρυθμού ανάπτυξης, την αντιμετώπιση της ανεργίας και άλλων δύσκολων χρόνιων προβλημάτων και ικανοποιεί το περί δικαίου αίσθημα της ελληνικής κοινωνίας, σας καλώ να τον ψηφίσετε. Αυτός ο Προϋπολογισμός θα δικαιώσει το όραμα για το νέο αιώνα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β.Κωστόπουλος) : Ο κ. Βασίλης Κεδίκογλου, Βουλευτής Εύβοιας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ο Κρατικός Προϋπολογισμός και η έκθεση που τον συνοδεύει είναι η καλύτερη ανατομική παρουσίαση της κατάστασης της οικονομίας ή πρέπει να είναι, και ταυτόχρονα το κύριο μέσον (εργαλείο), με το οποίο η Κυβέρνηση παρεμβαίνει, τόσο στο παραγωγικό σύστημα όσο και στις κοινωνικές εξελίξεις. Η παρέμβαση αφορά: Τι θα παραχθεί και για ποιόν, από ποιους θα αντληθούν έσοδα και σε ποιους και που θα δοθούν.

Από την έκθεση προκύπτει αναμφισβήτητα πρόοδος τα τελευταία χρόνια, η οποία αντανάκλαται στους δείκτες της ανόδου του ΑΕΠ, της μείωσης του ελλείμματος, την πτώση του πληθωρισμού ακόμη και του δημοσίου χρέους, μόνον όμως ως ποσοστόν του ΑΕΠ, όχι ως απόλυτου μεγέθους. Οι επερχόμενες γενέδες βαρύνονται αρκούντως αν όχι δυσαναλόγως.

Η έκθεση είναι ειλικρινής και αν συνοδευόταν από παράρτημα με στοιχεία μεγαλοφειλετών του δημοσίου, όπως μερικώς αποτολμήθηκε πέρυσι, στοιχεία της χρηματοοικονομικής κατάστασης, 500 μεγάλων επιχειρήσεων της χώρας και των ιδιωτικών επενδύσεων των μεγάλων επιχειρήσεων και κάποια ανάλυση της οικονομικής δραστηριότητας των οργανισμών, πρόνοιας, όπως του ΟΑΕΔ, της Εργατικής Εστίας και άλλων συναφών οργανισμών θα επλησίαζε το βαθμό άριστα. Επήλθε ο χρόνος πάντως η Βουλή να αποφασίσει τι και πως πρέπει να περιλαμβάνεται στην ετήσια έκθεση του προϋπολογισμού.

2. Από την έκθεση προκύπτει η ευρωστία της ελληνικής οικονομίας. Περάσαμε το φράγμα της παρακολούθησης των ελλειμμάτων μας. Σήμερα η οικονομία μας μπορεί να προσφέρει, να καλύψει ανάγκες τις οποίες με ανάγλυφο τρόπο αναδεικνύει η έκθεση. Το οικονομικό επιτελείο εργάστηκε άψογα και είναι προς τιμήν τους, πως για τον προσεκτικό αναγνώστη αφήνουν σαφώς να εννοηθεί ότι υπήρχαν και υπάρχουν δυνατότητες επέμβσεων, προς κοινωνικότερη διάπλαση της οικονομίας, κάτι άλλωστε που το Σύνταγμα μας επιδιώκει. Είναι η μεγάλη εισφορά των Κ. Καραμανλή και Α. Παπανδρέου.

3. Η ΟΝΕ: Κύριον επίτευγμα της οικονομίας είναι η δυνατότητα εισόδου στην Ο.Ν.Ε.: Να μετάσχει η χώρα μας και να απο-

κτήσει ως νόμισμα το Ευρώ. Είναι μέγα επίτευγμα. Τι σημαίνει αυτό: Να αποκτήσουμε νόμισμα ισχυρό ως αποθεματικό - αποθησαυριστικό. Το Ευρώ.

Οι ΗΠΑ αντλούν την δύναμή τους εκ του ότι το δολάριο είναι νόμισμα αποθεματικό: Δολάρια, τυπωμένα χαρτιά ουσιαστικώς άνευ αξίας, φυλάσσονται στα υπόγεια της Τράπεζας της Ελλάδος ως χρυσός (θησαυρός) χωρίς την υποχρέωση αντικρύσματος τους εις χρυσόν, από τις ΗΠΑ. Ο χρυσός κανών έχει καταρτηθεί. Οι ΗΠΑ μας δίνουν ένα χαρτί - δηλ. μηδέν - και γι' αυτό το μηδέν εμείς του δίνουμε αξίες, τις οποίες αν θελήσουμε να ξαναπάρουμε θα δώσουμε το χαρτί..... +..... Τι σημαίνει αυτό; Τι σημαίνει μου δίνετε μηδέν και σας δίνω αξία; ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΣΑΣ ΔΑΝΕΙΩΩ ΑΤΟΚΩΣ. Χάρης στην ιδιότητα του δολαρίου να αποτελεί αποθεματικό - αποθησαυριστικό νόμισμα οι ΗΠΑ δανείζονται από όλο το κόσμο, από τις φτωχές χώρες..... από τους (!!!).

Ιδού γιατί ο πόλεμος των ΗΠΑ κατά του Ευρώ.

Όταν εμείς αποκτήσουμε το Ευρώ ως αποθεματικό νόμισμα παύουμε να δανείζομε τις ΗΠΑ απόκω. Δεν έχουμε ανάγκη να φυλάσσουμε δολάρια στα υπόγεια της Τράπεζας της Ελλάδος, ως θησαυρό.

Για να έχει όμως το Ευρώ αυτήν, την δύναμη, την αποθησαυριστική αξία, πρέπει να είναι ισχυρό, να έχει σταθερή ή και πλεονεκτική θέση - σχέση έναντι του δολαρίου. Ευρώ υποτιμημένο έναντι του δολαρίου, διευκολύνει - αυξάνει τις εξαγωγές προς τις χώρες της ζώνης του δολαρίου, ενισχύει την Ευρωπαϊκή Οικονομία, δεν είναι όμως ελκυστικό ως αποθεματικό - αποθησαυριστικό νόμισμα, δεν θίγει το *imperium* του δολαρίου.

Αυτή είναι η ρίζα του ανταγωνισμού Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΗΠΑ, η βάση της επέμβασης στο Κόσμο, η βάση αντιαμερικανισμού του Ευρώ. Για την Ιστορία τα προηγούμενα είναι μια ανάλυση - επεξήγηση στον προσωπικό μου προβληματισμό από τον Διευθυντή κ. Ιωάννη Σιδηρόπουλο και ιδιαιτέρως επεξεργασμένο από τον καθηγητή της Οικονομικής Πολιτικής του Πανεπιστημίου κ. Ιωάννη Βαβούρα. Ο κ. Σιδηρόπουλος υπολογίζει το όφελος αυτού του απόκοου δανεισμού, πολύ περισσότερο από 300 δισ. δρχ.

4. Κοινωνικότερη διάπλαση: Πράγματι κατά τους συντάκτες της έκθεσης μπορούσαμε να αντιλήσουμε από τους έχοντες και κατέχοντες. Ποιοι είναι αυτοί; Όσοι καταβάλλουν άμεσους φόρους. Φυσικά και νομικά πρόσωπα. Οι συντάκτες της έκθεσης σαφώς δείχνουν την επιθυμία τους να επιδείξει η Κυβέρνηση κοινωνικότερο πρόσωπο. Διό και παραθέτουμε νούμερα: Από το 1993 έως το 1998 τα έσοδα από άμεσους φόρους ως ποσοστόν στο σύνολο της φορολογίας από 29,8 % το 1993 φθάνουν στο 40,6 % το 1998 (αντιστοίχως οι έμμεσοι φόροι από 70,2 % πέφτουν στο 59,4%). Το 1999 όμως οι έμμεσοι φόροι μειώνονται στο 39,2 % και το 2.000 ακόμη περισσότερο στο 37,1% (αντιστοίχως η συμμετοχή των έμμεσων φόρων αυξάνεται σε 60,8%. Το 1999 και σε 62,9 προβλέπεται το 2.000). Είναι μια εξέλιξη δυσμενής, (πίνακας 4.3. σελ. 54 Εισ. Έκθεσης). Προσοχή: Η τελευταία παράγραφος της σελίδας 50 της Εισ. Έκθ. είναι ανακριβής.

Δεν μειώνεται δε μόνον η σχετική συμμετοχή, των αμέσων φόρων στην συνολική φορολογία, αλλά και η απόλυτη τιμή τους: Οι έμμεσοι φόροι ήταν το 1998 3.591 δισ.

	1999	3.695 δισ. (πίνακας 4.1.)
προβλέπονται	2000	3.690 δισ.

Με δεδομένη μάλιστα την αύξηση του ΑΕΠ, οι έμμεσοι φόροι ως ποσοστόν του ΑΕΠ διαμορφώνονται: (Πίνακας 4.2. σελ. 53)

1993: 6,4 %
1996: 7,8 %
1998: 10,1 %
1999: 9,7 %
2000: 9,1 % (εκτιμάται).

Με άλλα λόγια το Κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης γκρίζαρεται.

Σημειώνουμε ότι η μείωση των αμέσων φόρων συνδυάστηκε με τη δημιουργία δημοσιονομικού ελλείμματος και αύξηση του δημοσίου χρέους. Η εξέλιξη αυτή είναι δύσκολο να εννοηθεί και μάλιστα αντιβαίνει και αντιφάσκει προς μια αντιπληθωριστική πολιτική. Αντιπληθωριστική πολιτική σημαίνει, μείωση του δια-

θέσιμου εισοδήματος, αύξηση της αποταμίευσης.

5. Το δημόσιο χρέος: εξακολουθεί ως απόλυτο μέγεθος να είναι υψηλό. Από 26.223 δισ. και 109,3% του ΑΕΠ το 1994, ανήλθε στα 39.932 δισ. ή 104,9% του ΑΕΠ το 1999.

Ενώ το 1998 προβλεπόταν 37.500 ή 105,5 % του ΑΕΠ ανήλθε τελικώς (πραγματοποιήθηκε) στα 37.835 δισ. ή 106% του ΑΕΠ δηλαδή είχαμε υπέρβαση του χρέους 335 δισ. δρχ.

Κατά την περισσότερη αποδεκτή άποψη, η φορολογία ως μέσο χρηματοδότησης των δημοσίων δαπανών επιβαρύνει περισσότερο τη παρούσα γενεά, ενώ ο δανεισμός τις μελλοντικές. Αν και υπάρχει λοιπόν η φοροδοτική ικανότητα να επιβαρυνθεί η παρούσα γενεά, με μεγάλη ευκολία μεταφέρονται τα βάρη στο μέλλον.

6. ΠΡΟΣΟΧΗ: η βελτίωση της δημοσιονομικής κατάστασης δεν οφείλεται στην ορθολογικότερη δημοσιονομική διαχείριση, δηλαδή την αύξηση των δημοσίων εσόδων και την περιστολή των δημοσίων δαπανών αλλά σε εκποιήσεις πλούτου. Σημειώνεται ότι το 2000 αναμένεται αύξηση των δημοσίων εσόδων κατά 6,2% και των δαπανών κατά 6,5% (Πίνακας 2.6, σ. 32, Εισ. Έκθ. Προϋπ. 2000). Το κράτος εισέπραξε το 1999 από τις αποκρατικοποιήσεις - μετοχοποιήσεις 964 δισ. δρχ. (Πίνακας 8.1, σ. 189, Εισ. Έκθ. Προϋπ. 2000), που αντιστοιχούσαν στο 2,5% του ΑΕΠ, το οποίο εκτιμάται σε 38.053 δισ. δρχ. (σ. 32, Εισ. Έκθ. Προϋπ. 2000). Από αυτά διατέθηκαν για την αγορά χρέους 607 δισ. δρχ. (Πίνακας 8.4, σ. 191, Εισ. Έκθ. Προϋπ. 2000). Αν δεν υπήρχαν τα έσοδα αυτά, το δημόσιο χρέος θα ήταν: 39.932 δισ. (Πίνακας 7.1, Εισ. Έκθ. Προϋπ. 2000) + 607 δισ. = 40.539 δισ. δρχ. Ως ποσοστό του ΑΕΠ θα ήταν 40.539/38.053 = 106,5% δηλ. αύξηση του χρέους !!!

Κατά συνέπεια, δεν θα παρουσιαζόταν τάση μείωσης του δημοσίου χρέους, γεγονός που θα σήμαινε ότι η Ελλάδα δεν ικανοποιεί τα κριτήρια της δημοσιονομικής πειθαρχίας. Σημειώνεται ότι δεν απαιτείται μια απλή μείωση του λόγου του δημοσίου χρέους προς το ΑΕΠ αλλά λαμβάνεται υπόψη κατά πόσον η τιμή του δείκτη "σημειώνει ουσιαστική και συνεχή πτώση και πλησιάζει την τιμή αναφοράς του με ικανοποιητικό ρυθμό" δηλ. η μείωση του Δημοσίου χρέους οφείλεται στις μετοχοποιήσεις (!!).

7. Η έκθεση ιδιαίτερα τονίζει την ανεπάρκεια των επενδύσεων στους τομείς της υγείας, της πρόνοιας και της εκπαίδευσης. Όσον αφορά τα ασφαλιστικά ταμεία, επισημαίνεται ότι: "οι επενδυτικές τους δαπάνες σε σχέση με τις συνολικές τους ανάγκες είναι χαμηλές, ενώ διατηρούν πολύ υψηλά ταμειακά διαθέσιμα τα οποία βαίνουν αυξανόμενα" (σ. 136, Εισ. Έκθ. Προϋπ. 2000).

Για τα νοσοκομεία, επισημαίνεται ότι οι επενδυτικές δαπάνες των νοσοκομείων είναι εξαιρετικά χαμηλές σε σχέση με τις συνολικές τους ανάγκες (σ. 138, Εισ. Έκθ. Προϋπ. 2000). Η εισαγωγή διπλογραφικού λογιστικού συστήματος στα Ν.Π.Δ.Δ. ή προσαρμογή στην οικονομία της αγοράς και η αναρρύθμιση των νοσηλείων είναι εκ των *sine qua non*. Όσον αφορά τα ΑΕΙ και ΤΕΙ, επισημαίνεται ότι: "οι επενδυτικές δαπάνες σε σχέση με τις συνολικές τους ανάγκες μειώνονται (σ. 140, Εισ. Έκθ. Προϋπ. 2000). Οι επισημάνσεις αυτές, στο κεφάλαιο μάλιστα της αξιολόγησης των δημοσίων δαπανών, αποκαλύπτουν την αδυναμία του κράτους να πραγματοποιήσει τις αναγκαίες επενδύσεις στους βασικούς τομείς της υγείας, της πρόνοιας και της εκπαίδευσης. Αυτό θα έχει ως συνέπεια, την μεγαλύτερη στρόφι των ατόμων στον ιδιωτικό τομέα για την παροχή των υπηρεσιών αυτών στο μέλλον, εξαιτίας της υποβάθμισης της ποιότητάς τους, λόγω των ανεπαρκών επενδύσεων. Εξέλιξη που αντιπροσωπεύεται την ιδεολογία του ΠΑΣΟΚ. Χρειάζεται προσαρμογή της πολιτικής μας.

8. Δεν αρκεί η δημιουργία ολοκληρωμένων πληροφορικών συστημάτων για να εισπραχθούν οι φόροι. Στην Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού του 1999, αναφερόταν ότι μέχρι τέλους Οκτωβρίου 1998, προέκυπτε ότι: οι οφειλές του δημοσίου τομέα προς το κράτος ήταν 1.441 δισ. δρχ. ενώ οι οφειλές των 14.453 μεγαλοοφειλετών του ιδιωτικού τομέα ανερχόταν σε 2.234 δισ. δρχ., "δηλαδή το συνολικό εισπρακτέο υπόλοιπο των μεγαλοοφειλετών των δύο αυτών κατηγοριών ανερχόταν σε 3

.657 δισ. δρχ. (σ. 76, Εισ. Έκθ. Προϋπολ. 1999). Στον Προϋπολογισμό του 2000 εκτιμάται ότι οι εισπράξεις από φόρους παρελθόντων οικονομικών ετών θα ανέρχονται σε 285 δισ. δρχ. (Πίνακας 4.1, σ.51 Εισ. Έκθ. Προϋπολογισμού 2000). Από αυτά 96 δισ. δρχ. προέρχονται από φόρους που βεβαιώνονται για πρώτη φορά (Κωδ. 0610, σ.15, Τακτικού Προϋπολογισμού 2000). Δηλαδή οι μεγαλοοφειλέτες του δημοσίου μικρό μέρος της οφειλής τους θα καταβάλουν. Η αδυναμία είσπραξης των φόρων αποδεικνύει την περιορισμένη αποτελεσματικότητα των σχετικών μηχανισμών του κράτους.

Οι αποδοχές στο δημόσιο τομέα αυξήθηκαν το 1999 σε επίπεδα υψηλότερα των προϋπολογισθέντων, γεγονός που είχαμε προβλέψει. Οι αποδοχές του προσωπικού αυξήθηκαν το 1999 κατά 5,7 %. Εξάλλου, ενώ το προϋπολογισθέν τους ύψος ήταν 3.769.572 εκατ. δρχ., εκτιμάται ότι θα ανέλθουν σε 3.879.786 εκατ. δρχ. (Πίνακας 5.2, σ. 72 Εισ. Έκθ. Προϋπολ. 2000.) Παρατηρείται δηλαδή απόκλιση 110,2 δισ. Το ότι η αύξηση αυτή οφείλεται στις νέες προσλήψεις, στην αυξημένη εισοδηματική πολιτική προς τους συνταξιούχους κ.λ.π. (σ. 74 της Εισηγητικής Έκθεσης), δεν δικαιολογεί την απόκλιση. Όφειλαν να είχαν γί-

νει οι κατάλληλες προβλέψεις.

Οι συνολικές καθαρές πρωτογενείς δαπάνες εκτιμάται ότι θα ανέλθουν σε 6.802.742. εκατ δρχ έναντι προϋπολογισθειών 6.619.393 εκατ. δρχ. Παρατηρείται δηλαδή απόκλιση 183 δισ. δρχ. (σ.52 Εισ. Έκθ.).

9. Πολύ υψηλά επιτόκια. Τα επιτόκια δανεισμού της μακροπρόθεσμης τραπεζικής χρηματοδότησης των επιχειρήσεων ήταν 13,7% το Μάιο του 1999, έναντι 16 % το Δεκέμβριο του 1998. (Επισημαίνεται ότι το επιτόκιο των ετησίων εντόκων γραμματίων του Δημοσίου το Δεκέμβριο του 1998 ήταν 10,3%). Με ρυθμό πληθωρισμού 4,8% το 1998, τα πραγματικά επιτόκια δανεισμού ήταν 11,2 % το 1998 και με ρυθμό πληθωρισμού 2,4% το 1999 ήταν 11,3%. Αυτό δημιουργεί τεράστιο συγκριτικό πλεονέκτημα υπέρ των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο εταιρειών.

Το ότι τα επιτόκια στη χώρα μας είναι υψηλά φαίνεται από τους παρακάτω πίνακες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλης Κεδίκογλου καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: 10. Χρηματιστήριο: Οι τελευταίες εξελίξεις στο Χ.Α.Α. ίσως επιβάλλουν την θέσπιση φορολογίας στις μεταβιβάσεις των μετοχών πριν από κάποιο χρονικό όριο, λ.χ. μεταβιβάσεις των μετοχών προ του εξαμήνου από την απόκτηση τους να φορολογούνται. Ένα τέτοιο μέτρο θα αποκόψει το χαρακτήρα του τζόγου.

Είναι ιδιαίτερας σημασίας το γεγονός ότι το πρόσφατο ατύχημα όπου εργάτες έχασαν την ζωή τους και τραυματίστηκαν στην κατασκευή γέφυρας στην Αττική Οδό, προβλημάτισε ιδιαίτερα το Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ., το οποίον σκέπτεται πλὴν της απόδοσης των ευθυνών να λάβει και μέτρα θεραπείας της παθογένειας του παραγωγικού συστήματος των Δημοσίων Έργων.

Είναι ικανοποιητικό ότι ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ προβληματίζεται σχετικά με την ποιότητα των εργοληπτικών επιχειρήσεων, που είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο. Με την οργανωτική τους δομή. Υπάρχουν φαινόμενα επιχειρήσεων εισηγμένων στο χρηματιστήριο, μεγάλης σχετικής κεφαλαιοποίησης, οι οποίες στερούνται ουσιαστικώς εξοπλισμό. Εκτελούν τα έργα τους μέσω κοινοπραξιών στις οποίες τυπικώς συμμετέχουν δια υπεργολαβιών, και αυτό καταντά εύφημες εργοληπτικές επιχειρήσεις να είναι στην πραγματικότητα έμποροι, "τιτλούχοι" ή "προνομιούχοι έμποροι δημοσίων έργων", δηλ. αναλαμβάνουν Δημοσία Έργα τα οποία δεν εκτελούν αλλά ουσιαστικώς πωλούν και μάλιστα σε μη αδειούχους κατασκευών.

Ο υπεργολάβος, Ανώνυμη Εταιρεία, που κατασκεύασε την γέφυρα που κατέρρευσε, δεν έχει καμμία άδεια και κανένα τυπικό προσόν κατασκευής έργου, εξ ωπλισμένου σκυροδέματος. Περιττό να τονιστεί ότι εδώ πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του το Τ.Ε.Ε. και ολόκληρος ο τεχνικός κόσμος, ο οποίος με το ατύχημα αυτό κατέστη αναξιόπιστος ως ικανός κατασκευαστής.

11. Διοίκηση: Για την κάλυψη όλων των αδυναμιών και ανεπαρειών που με ιδιαίτερη ενάργεια αναπτύσσονται στην Εισηγητική Έκθεση Προϋπολογισμού 2000, χρειάζεται αξιόμαχη και αξιόπιστη διοίκηση. Βρισκόμαστε στη περίοδο που παραγωγικές δραστηριότητες έχουν γίνει δραστηριότητες υπηρεσιών. Η Δημόσια Διοίκηση χρειάζεται θεσμική και οργανωτική δομή α-κόμη και πρόσφατα νομοθετήματα κινούνται σε πλαίσια παλαιάς ή παρωχημένης τεχνολογίας.

Το Υπουργείο Δημόσιας Διοίκησης πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες, να εξεύρει τρόπους και να δημιουργήσει την αναγκαία και απαραίτητη διοίκηση. Κεντρικές υπηρεσίες, Περιφέρειες και Νομαρχίες στερούνται καταλλήλου προσωπικού. Δεν είναι υπερβολή να ισχυριστούμε ότι οι νεότεροι μηχανικοί, γεωπόνοι, οικονομολόγοι και πολιτικοί επιστήμονες είναι 4ης και 5ης δεκαετίας ηλικιακώς.

12. Ανεργία: Το μέγα θέμα όμως της ελληνικής κοινωνίας, σήμερα είναι η ανεργία. Είναι η σημαντικότερη μορφή οικονομικού και κοινωνικού αποκλεισμού. Η χώρα μας μέχρι το 1997 βρισκόταν σε ποσοστά ανεργίας πολύ μικρότερα αυτών της Ευρώ-

παϊκής Ένωσης.

Το 1998, σύμφωνα με τις υπάρχουσες εκτιμήσεις, φαίνεται ότι ήταν το έτος κατά το οποίο η ανεργία στην Ελλάδα ξεπέρασε για πρώτη φορά το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής λνωσης των 15 (βλ. σχετικό σχήμα). Ο αριθμός των ανέργων το 1998 εκτιμάται ότι ανερχόταν σε 432,6 χιλιάδες, που αντιστοιχούσαν στο 10,1% του εργατικού δυναμικού.

Το πρόβλημα της ανεργίας στην Ελλάδα γίνεται σοβαρότερο, αν πέρα από την ανοικτή ανεργία ληφθεί υπόψη η εκτεταμένη υποαπασχόληση, ιδιαίτερα στον αγροτικό τομέα, η οποία εκδηλώνεται συνήθως με τη μορφή της εποχικής υποαπασχόλησης.

Οι σημαντικότεροι παράγοντες που επηρέασαν το μέγεθος της ανεργίας είναι:

1) Η αύξηση της συμμετοχής των γυναικών στο εργατικό δυναμικό. Κατά την περίοδο 1981 - 96, η συμμετοχή των γυναικών στο εργατικό δυναμικό αυξήθηκε περίπου κατά 500 χιλιάδες, ενώ η συμμετοχή των ανδρών μόνο κατά 130 χιλιάδες.

2) Η συρρίκνωση της απασχόλησης στον αγροτικό τομέα. Κατά την περίοδο 1981- 97 η απασχόληση στον αγροτικό τομέα μειώθηκε από 1.083,5 χιλιάδες που αποτελούσαν το 30,7 % της συνολικής απασχόλησης σε 765 χιλιάδες.

3) Η αποβιομηχάνιση που παρατηρείται από τις αρχές της τρέχουσας δεκαετίας.

4) Η εκτεταμένη νόμιμη και μη νόμιμη μετανάστευση από το εξωτερικό. Το μέγεθος αυτής της μετανάστευσης δεν είναι γνωστό.

5) Οι σχετικά χαμηλοί ρυθμοί οικονομικής μεγέθυνσης κατά την περίοδο 1981 - 95, αν και τη περίοδο αυτή η ανεργία δεν ξεπέρασε το 7%. Βασικό μέσο καταπολέμησης της ανεργίας είναι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας με την μείωση του κόστους εργασίας στην παραγωγή από θεσμικούς λόγους, όπως οι κοινωνικές εισφορές οι οποίες συμποσούνται σε 10 έως 12% του κόστους εργασίας και καταβάλλονται ως κρατήσεις από τους εργάτες και τους εργοδότες.

Αυτές πρέπει να καταργηθούν και το κόστος αυτό να αναληφθεί από τους αμέσους φόρους. Κατ' αυτόν τον τρόπο, στις κοινωνικές δαπάνες, τις Κοινωνικές εισφορές θα συμμετέχουν όλοι οι φορολογούμενοι. Σήμερα εισοδηματίες που δεν έχουν υπαλλήλους δεν καταβάλλουν κοινωνικές δαπάνες δηλ. όλοι οι ομολογιούχοι και ραντιέρηδες. Είναι αυτονόητη η θετική επίπτωση στις επιχειρήσεις.

Τέλος η χώρα μας έχει το μικρότερο ποσοστό κοινωνικών δαπανών ως % του ΑΕΠ.

Καταθέτω σχετικούς πίνακες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλης Κεδίκογλου καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Ευάγγελος Μπούτας έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα τον χαρακτηρίσω τον Προϋπολογισμό, όπως τον χαρακτηρίσε ο ειδικός εισηγητής του κόμματος.

Θα μπω κατευθείαν στο θέμα, το οποίο θέλω να πραγματευθώ. Είναι τα αγροτικά ζητήματα. Άλλωστε, μίλησε και ο Υπουργός Γεωργίας νωρίτερα και μας τα παρουσίασε όλα ρόδινα. Ούτε λίγο, ούτε πολύ δεν υπάρχουν προβλήματα στην ελληνική ύπαιθρο, είναι εξασφαλισμένα τα πάντα και μάλιστα για μία επταετία. Μπαίνουμε σε μια εποχή, κατά τον Υπουργό Γεωργίας, όπου όλα τα ζητήματα θα λυθούν ως διά μαγείας, μέσω της πολιτικής, που συναποφάσισε η Κυβέρνηση μαζί με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να θάψουν κυριολεκτικά τη μικρομεσαία αγροτιά της χώρας μας.

Βεβαίως αυτή είναι η πραγματικότητα, αλλά η Κυβέρνηση προσπαθεί να παρουσιάσει, αγαπητοί συνάδελφοι, τα πράγματα εντελώς διαφορετικά. Προσπαθεί να εξαπατήσει και τον ελληνικό λαό, αλλά και τους αγρότες, προκειμένου να υπαρπάξει την ψήφο τους, λόγω του ότι είμαστε μπροστά σε εκλογές.

Βέβαια η κοροϊδία δεν πιάνει. Δεν μπορεί να πιάσει η κοροϊδία, ακριβώς γιατί οι ίδιοι οι αγρότες βιώνουν την πραγματικότητα. Κάπου-κάπου, όταν στριμώχνεται η Κυβέρνηση και ο Υπουργός αναγκάζεται να πει κάποια αλήθεια. Αναγκάζεται, όχι ότι θέλει να πει αλήθεια. Αναγκάζεται να πει ότι ναι, υπάρχουν προβλήματα. Εκεί, δηλαδή, που λέει ότι δεν υπάρχουν, ξαφνικά λέει ότι υπάρχουν προβλήματα.

Επίσης οι αγρότες καταλαβαίνουν ότι αυτές οι προεκλογικές φούσκες που είναι γεμάτες προεκλογικό κοπανιστό αέρα μέσα, δεν λύνουν όλα τα προβλήματα γιατί είναι φούσκες και σπάνε πριν φθάσουν καλά καλά στους αποδέκτες. Η μεγάλη προπαγάνδα που γίνεται από τη μεριά της Κυβέρνησης, που έχει επιστρατεύσει με πληρωμένες ανακοινώσεις την τηλεόραση, το ραδιόφωνο, τον τύπο για τους νέους αγρότες, δεν λέει όμως ότι οι μικρομεσαίοι αγρότες που δεν πληρούν τα κριτήρια που έχουν μικρό κλήρο και είναι η συντριπτική πλειοψηφία, δεν μπορούν να ενταχθούν στα προγράμματα των νέων αγροτών και μπορούν να ενταχθούν οι μεγάλοι αγρότες.

Πριν από λίγο ο κύριος Υπουργός είπε ότι υπάρχουν και ανισότητες μέσα στον αγροτικό χώρο της χώρας μας. Βεβαίως υπάρχουν και τις μεγαλώνει η Κυβέρνηση γιατί ενισχύει τους μεγάλους αγρότες και αφήνει απ' έξω τους νέους αγρότες. Παράδειγμα το ότι η τράπεζα γης συγκεντρώνει τη γη σε λίγα χέρια στους μεγάλους αγρότες σ' αυτούς που έχουν βιώσιμες εκμεταλλεύσεις. Είναι το περιβόητο ΣΑΠ, Συμβούλιο Αγροτικής Πολιτικής. Ένα όργανο υποταγής. Θέλει να υποτάξει μέσα απ' αυτό το όργανο το δήθεν αποκεντρωμένο όπου συμμετέχουν όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι οι διευθυντές κλπ. στις κατά τόπους νομαρχίες, όπου είναι εντεταλμένοι να προωθήσουν και να στηρίξουν αυτήν την πολιτική και αυτό μας το παρουσιάζουν σαν όργανο διαλόγου, που θα λύσει τα προβλήματα. Βεβαίως αποδείχθηκε και αυτό όπως το προηγούμενο ΣΑΠ επί Υπουργίας του κ. Τζουμάκα ότι ήταν και αυτό μια φούσκα που γρήγορα έσπασε. Και δεν έχει κανένα καμία υποστήριξη στα μάτια των αγροτών, που καταλαβαίνουν πολύ καλά για ποιο πράγμα έγινε και γιατί χρησιμοποιείται.

Υπάρχει μια διαφήμιση με γιαιστερά φρούτα, για φρέσκο γάλα, αλλά δεν ξέρουμε όμως από πού είναι αυτό το γάλα, από πού είναι αυτά τα φρούτα είναι χυμοί από τη Βραζιλία, είναι αμύγδαλα από την Τουρκία και τα δικά μας τα πορτοκάλια μένουν στα δένδρα. Τα αμύγδαλα τα πληρώνονται οι παραγωγοί στη μισή τιμή απ' ό,τι πουλάγαν πέρσι και πάει λέγοντας.

Προσπαθεί η Κυβέρνηση, κατά συνέπεια, να φτιάξει ένα κλίμα ευφορίας, ένα κλίμα αισιοδοξίας στους αγρότες, αλλά όταν ζεις σε μια τέτοια κατάσταση ό,τι και να σου πει ο άλλος, ό,τι και να σου τάξει, κοιτάς την τσέπη σου, κοιτάς πώς ζεις, κοιτάς ποια είναι τα εισοδήματά σου, ποια ήταν πέρσι, ποια ήταν πρόπερσι, ποια είναι φέτος, ποια είναι η κατάσταση.

Και δυστυχώς η κατάσταση είναι διαφορετική. Και βέβαια αυτό φαίνεται και φαίνεται από την πολιτική που ακολουθήθηκε όλα αυτά τα χρόνια, που ήταν πιστή με βάση τις αποφάσεις της

κοινής αγροτικής πολιτικής και της GATT ότι τα ελλείμματα στο εμπορικό ισοζύγιο μεγαλώνουν. Είναι ένας καθρέφτης αυτό. Ότι το έλλειμμα του 1995 ήταν 198,2 δισεκατομμύρια δραχμές και το 1998 έφθασε στα 317,6 δισεκατομμύρια δραχμές. Δηλαδή, εισάγουμε περισσότερα απ' αυτά που εξάγουμε. Εισάγουμε περισσότερο και εξάγουμε λιγότερο απ' ότι και στα προηγούμενα χρόνια πολύ περισσότερο πριν μπούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο μεγάλος ασθενής και εκείνος που πληρώνει τη νύφη είναι η κτηνοτροφία. Υπάρχει μείωση στην αυτάρκεια της χώρας μας, μεγάλωσε η εξάρτηση από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λειτουργεί η αγορά της χώρας μας ως χαβούζα για τα μολυσμένα προϊόντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που τα δίνουν σε πολύ καλές τιμές για εκείνους και υπερεκμεταλλεύονται τα δικά μας. Και βέβαια παραμένει για τον Έλληνα κτηνοτρόφο το πρόστιμο, η χαμηλή τιμή, τα χρέη στην ΑΤΕ.

Βασικά στοιχεία αυτής της αντιαγροτικής πολιτικής είναι η κατάργηση των παρεμβάσεων σε βασικά αγροτικά προϊόντα, εις η δραστηριότητα μείωση των τιμών, είναι η ασυδοσία των οπωροβιομηχανών, που αλωνίζουν κυριολεκτικά και αφήνουν απλήρωτους τους παραγωγούς. Τώρα λέει η Κυβέρνηση θα πάρει μέτρα. Σιγά ψυχολόνεσε τους αγρότες. Τώρα τους θυμήθηκε προεκλογικά.

Αποτέλεσμα όλης αυτής της πολιτικής ήταν να υπάρχει μια μείωση του αγροτικού εισοδήματος, ενώ ταυτόχρονα υπάρχει και μείωση κατά 3% κάθε χρόνο του αγροτικού πληθυσμού και επειδή το αγροτικό εισόδημα βγαίνει κατά κεφαλήν η μείωση είναι ακόμη μεγαλύτερη από τα στοιχεία που παρουσιάζονται για το 1996 2,5% για το 1997 4,4% για το 1998 3,9% και το 1999 θα είναι ακόμη μεγαλύτερη. Υπάρχει μείωση στην τετραετία του ακαθάριστου αγροτικού προϊόντος από τα στοιχεία του Προϋπολογισμού που σημαίνει ότι η χώρα μας παρήγαγε μικρότερο όγκο σε προϊόντα λόγω των περιορισμών που υπάρχουν. Υπάρχει αύξηση του κόστους παραγωγής και μείωση των τιμών.

Έτσι μ' αυτόν τον τρόπο, όταν ο αγρότης αγοράζει ακριβά και πουλάει φθηνά εξανεμίζεται κι αυτό το εισόδημα. Γι' αυτό υπάρχει πραγματικά μια κατάσταση απελπιστική.

Οι προκαταβολές στο λάδι, στον καπνό, στο βαμβάκι που παρουσιάστηκαν ως παροχή της Κυβέρνησης, αποτελούν μηδενική αύξηση, αν και αυτά ήταν χρήματα των ιδίων των παραγωγών.

Η Κυβέρνηση ακολουθεί πιστά την πολιτική της ΟΝΕ. Δεν πήρε κανένα μέτρο για το κόστος παραγωγής, ούτε και κανένα μέτρο για τα αρδευτικά, και τα εγγειοβελτιωτικά έργα. Ακολουθεί την ελεύθερη αγορά.

Προεκλογικά μίλησε για μείωση των επιτοκίων. Μα, είναι έξι φορές πάνω από τον πληθωρισμό. Είναι τα μεγαλύτερα μεταπολεμικά επιτόκια σε σχέση με τα καθαρά επιτόκια. Είναι συμφωνία κυρίων με τις πολυεθνικές και τους εμπόρους. Μα και την προηγούμενη άνοιξη έγινε τέτοια συμφωνία αλλά το κόστος των εφοδίων δεν μειώθηκε. Αυξήθηκε.

Σχετικά με τις συντάξεις του ΟΓΑ. Κύριε Πρόεδρε, εδώ γίνεται πλειστηριασμός. Η Κυβέρνηση δίνει δέκα χιλιάδες. Η Νέα Δημοκρατία μιλάει για είκοσι χιλιάδες αν έρθει στη Κυβέρνηση. Προχθές σ' ένα χωριό με ρωτάγαμε τι να ψηφίσουν, τη Νέα Δημοκρατία που δίνει είκοσι χιλιάδες ή την Κυβέρνηση που δίνει δέκα χιλιάδες;

Πρέπει να ξέρουν και η Κυβέρνηση και η Αξιωματική Αντιπολίτευση και ο ελληνικός λαός ότι από το 1961 που καθιερώθηκε η σύνταξη του ΟΓΑ, πάντα οι όποιες αυξήσεις, ανεπαίσθητες, μηδαμινές, δίνονταν προεκλογικά. Μόνο μια φορά το 1995 όταν στήθηκαν τα μπλόκα στους δρόμους αναγκάστηκε η Κυβέρνηση να δώσει αύξηση χωρίς να έχουμε εκλογές.

Ολοκληρώνοντας θέλω να πω μια κουβέντα, κύριε Πρόεδρε για το βαμβάκι. Ο κύριος Υπουργός ήρθε στην Καρδίτσα, στη Θεσσαλία γενικά και εξήγγειλε λαγούς με πετραχειλία, ψέματα που περπατάνε στα χωράφια -τρέχει ο κόσμος να τα πιάσει- ό,τι παραγωγοί με εξήντα στρέμματα βαμβάκι δεν θα πληρώνουν πρόστιμο συνυπευθυνότητας. Και πάει προχθές στην επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν θέτει καν θέμα απαλλαγής των μικρών παραγωγών. Και η επιτροπή προτείνει την αύξηση

του προστίμου κατά 20%, τη μείωση των δαπανών δηλαδή, μεγαλύτερη κατράπακιά για τους αγρότες βαμβακοπαραγωγούς. Τέλος, υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα που πρέπει να το ξεκαθαρίσει η Κυβέρνηση. Θα απαιτήσει πίσω μέρος από τις προκαταβολές στο βαμβάκι; Γιατί ήδη από τους παραγωγούς που πουλούν τώρα το προϊόν, από το σαραντάδραχμο τους αφαιρούνται οκτώ δραχμές από την ΑΤΕ. Είναι κοροϊδία χειρίστου είδους αυτό και πρέπει η Κυβέρνηση να πάρει τις ευθύνες της.

Εμείς, ως ΚΚΕ καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό και θα ενισχύσουμε τους αγώνες όπου θα προσπαθήσουν οι εργαζόμενοι να ανατρέψουν αυτήν την αντιλαϊκή πολιτική. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος) : Κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μεριμνήσει με τις τεχνικές υπηρεσίες ο φακός να γυρίζει σε όλα τα μήκη και πλάτη της Αίθουσας. Μπορεί να μιλάει ο καθένας από τη θέση του.

Το λόγο έχει η κ. Στέλλα Αλφιέρη.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι συζητούμε τον Προϋπολογισμό. Η Κυβέρνηση φέρνει στο Ελληνικό Κοινοβούλιο κάτω από τα φώτα και τις ετοιμασίες για το μιλένιουμ τον Προϋπολογισμό του 2000, πιστεύω όμως κύριοι συνάδελφοι, με μεγάλα ελλείμματα στη δημοκρατία στην οικονομία και στην κοινωνία.

Για μια ακόμα φορά η συζήτηση του Προϋπολογισμού είναι τυπική και όχι ουσιαστική. Η Κυβέρνηση δεν θα δεχθεί προτάσεις και διορθώσεις και ως εκ τούτου ο Προϋπολογισμός τυπικά θα εγκριθεί μόνο από το ΠΑΣΟΚ στέλνοντας ένα μήνυμα στους Έλληνες και στις Ελληνίδες ότι οι αυτοδύναμες κυβερνήσεις αποφασίζουν ντεφάκτο σε όποια κατεύθυνση αυτές επιθυμούν.

Ο φετινός Προϋπολογισμός δεν αποπνέει τα προβλήματα του 2000, ούτε επεξεργάζεται λύσεις γι' αυτά. Η δημόσια υγεία, η παιδεία, η κοινωνική ασφάλιση, η προστασία, η ανεργία και ο κοινωνικός αποκλεισμός αντιμετωπίζονται με τις πολιτικές του κέρδους.

Η Κυβέρνηση δεν σχεδιάζει πολιτικές και δεν περιλαμβάνει το σύνολο των πολιτών ανδρών και γυναικών στο περιεχόμενο του Προϋπολογισμού.

Επιμένει στον αυταρχισμό και με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου προπαθεί να τιθασεύσει τη νέα γενιά και να επιλύσει με τη βία και τον καταναγκασμό τα σοβαρά προβλήματα της παιδείας. Επιμένει να αγνοεί ότι δεκαπέντε χιλιάδες παιδιά κάθε χρόνο εγκαταλείπουν την υποχρεωτική εκπαίδευση για να συνεισφέρουν στο οικογενειακό εισόδημα, με αποτέλεσμα εκατόν είκοσι χιλιάδες νέοι να μην έχουν τελειώσει τη στοιχειώδη εκπαίδευση, χωρίς να υπολογίζονται τα τσιγγανόπουλα και άλλα παιδιά που βιώνουν τον κοινωνικό και οικονομικό αποκλεισμό και είναι μακριά από τον παραμυθένιο κόσμο που μας περιέγραψε ο κύριος Υπουργός.

Η παιδική εργασία έχει πάρει ανησυχητικές διαστάσεις στη χώρα μας. Η Κυβέρνηση δεν εφαρμόζει πολιτικές προστασίας και δεν υπάρχουν κοινωνικές παροχές που να δημιουργούν ελπίδες στη νέα γενιά.

Η Κυβέρνηση επιμένει να χτυπά με ανάληγτο τρόπο τις ευαίσθητες ομάδες του πληθυσμού. Μετά τα παιδιά, σειρά έχουν οι γυναίκες. Στον Προϋπολογισμό του 2000 δεν συναντάμε πολιτικές που ενισχύουν τις ίσες ευκαιρίες για άνδρες και γυναίκες. Αντίθετα, ενισχύονται οι πολιτικές σε βάρος των γυναικών στο σύνολο του Προϋπολογισμού. Η φτώχεια, η ανεργία, η συρρίκνωση, ακόμα και αυτό του ισχύοντος κράτους πρόνοιας έχει σαν στόχο το γυναικείο πληθυσμό.

Η γυναίκα αποκλείεται με σκληρούς όρους από τα κέντρα λήψης αποφάσεων. Το ελληνικό Κοινοβούλιο έχει αρνηθεί μέχρι σήμερα να προχωρήσει στη σύσταση Διαιτητικού Επιτροπής για τις γυναίκες υποθέσεις. Σημαντικά ζητήματα ισονομίας και ισοτιμίας μεταχείρισης των δύο φύλων μένουν άλυτα, παρ'όλο που στο αρμόδιο Υπουργείο Εσωτερικών παρίσταται πολιτικά μία γυναίκα.

Το γυναικείο ζήτημα είναι ζήτημα δημοκρατίας που κινείται πάνω σε ένα πλαίσιο πολιτικών αρχών που θεμελιώνουν την ατονομία, την αμοιβαία αναγνώριση και το σεβασμό στο διαφορετικό. Οι γυναίκες είναι ξεχασμένες από τη σημερινή Κυβέρνηση

και πρέπει να παραδεχθούμε και από το σύνολο των πολιτικών που εφαρμόζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Παρακολουθώντας πάνω από τρία χρόνια τώρα τις πολιτικές που σχεδιάζει η ελληνική πολιτεία για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, βλέπω ότι βρίσκονται πολύ πιο πίσω από τις ανάγκες που έχουν σήμερα τα άτομα αυτά. Δεν υπάρχουν ούτε δημιουργήθηκαν σύγχρονες δομές που να καλύπτουν τις ανάγκες πρόσληψης, προστασίας, ιατρικής περίθαλψης, εξειδικευμένης θεραπείας, εκπαίδευσης, απασχόλησης, αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου και κοινωνικής ένταξης. Η κρατική περιουσία μειώνεται καθημερινά στις λειτουργίες του κράτους πρόνοιας.

Το 1998, με την ψήφιση του Προϋπολογισμού, καταργήθηκαν, συγχωνεύθηκαν ή μεταφέρθηκαν αρμοδιότητες μιας σειράς φορέων κοινωνικής πολιτικής στην Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Καταθέσαμε τότε την έντονη ανησυχία μας για το μέλλον του κοινωνικού κράτους πρόνοιας και δεν πέρασε έξι χρόνια. Η Κυβέρνηση απλά παρέπεμψε τις υποθέσεις στην Αυτοδιοίκηση. Ο πολίτης σήμερα αναζητά υπηρεσίες που δεν υπάρχουν γιατί είναι γνωστό ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν διαθέτει πόρους, μηχανισμούς, υπηρεσίες και επιστημονικό προσωπικό για να ανταποκριθεί στις ανάγκες αυτές.

Παράλληλα, η αποκέντρωση λειτουργήσε προς όφελος της περικοπής των κοινωνικών δαπανών. Αυτό αποδεικνύει και η εισηγητική έκθεση.

Ο Υπουργός κατ' επανάληψη μίλησε για τα τετρακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (470.000.000.000) δραχμές που θα δοθούν στο κοινωνικό κράτος. Ας το δούμε πρακτικά. Είναι ένα γεγονός έκτακτο, εκλογικό και ρουσφετολογικό. Εμφανίζεται στον Προϋπολογισμό του 2000 για τις ανάγκες των εκλογών και πρέπει να γνωρίζουμε όλοι μας ότι αυτός ο μπουναμάς δεν έχει μέλλον. Δεν ξέρω που ζει ο Υπουργός για να θεωρεί ότι οι παροχές της κοινωνικής φροντίδας έχουν αυξηθεί στη χώρα μας. Σίγουρα οι συντάξεις έναντι της δεκαετίας του '70 έχουν αυξηθεί. Οι αποκλεισμένες όμως κοινωνικές ομάδες δεν ενισχύονται με αποτέλεσμα να βρίσκονται σε κατάσταση κινδύνου και να μεγαλώνουν καθημερινά. Η Κυβέρνηση δεν προχώρησε στην ανάπτυξη δικτύων πρωτοβάθμιας κοινωνικής φροντίδας και βρισκόμαστε στην πρωτοβάθμια κοινωνική φροντίδα και βρισκόμαστε στην προτελευταία θέση σε θέματα πρόνοιας στη Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο Συνασπισμός επιμένει να υποστηρίζει ότι είναι υποχρέωση του κράτους να παρέχει υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας. Κάθε πολίτης και κάθε κοινωνική ομάδα που ζει στη χώρα μας, ανεξάρτητα από την κοινωνική ή εθνική προέλευση, το αστυνομικό δικαίωμα και το αν βρίσκεται σε μόνιμη ή περιστασιακή ανάγκη πρέπει να αντιμετωπίζεται ως δυνάμει χρήστης κοινωνικών υπηρεσιών. Κοινωνική πρόνοια σημαίνει πρώτα απ' όλα, πρόληψη και προϋποθέτει έναν άλλο τρόπο αναδιανομής των πόρων και φορολόγησης των πολιτών, με κέντρο την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών με ίσες ευκαιρίες, κάτι που δεν περιλαμβάνει ο Προϋπολογισμός του 2000.

Το Εθνικό Σύστημα Υγείας μεθοδικά συρρικνώνεται και παραδίδεται στα χέρια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Η πρωτοβάθμια περίθαλψη έχει εγκαταλειφθεί και τα νοσοκομεία αντιμετωπίζουν βασικές ελλείψεις σε υποδομές, εξοπλισμό, ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, που φτάνουν ακόμη και το 50% των οργανικών θέσεων σε επίπεδο νοσηλευτών.

Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι ο ιατρικός εξοπλισμός έχει να ανανεωθεί τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια και δεν υπάρχει κανένα επενδυτικό πρόγραμμα.

Θα υπενθυμίσουμε πάλι στην Κυβέρνηση ότι σήμερα, που κυριαρχούν οι δείκτες του χρηματιστηρίου, το ΕΣΥ μπορεί να εξυπηρετήσει τις ανάγκες των πολιτών και των ασθενών, όταν υπάρξει η πολιτική βούληση της Κυβέρνησης για την ανάπτυξη της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας με άξονα την πρόληψη, την περίθαλψη και τη νοσηλεία σε εικοσιτετράωρη βάση από επαρκές σε εκπαίδευση, στελέχωση και καλοπληρωμένο ανθρώπινο δυναμικό.

Ενδεικτικό είναι ότι κλείνοντας το Β' Πακέτο Ντελόρ, έχει απορροφηθεί μόνο το 40% των πόρων για την υγεία. Αυτό δείχνει την έλλειψη πολιτικής βούλησης και προγραμματισμού για να

αντιμετωπισθούν τα μεγάλα προβλήματα της υγείας στην περιφέρεια και στο κέντρο.

Η Κυβέρνηση αντί να δεχθεί νέες αρχές και τρόπους σκέψης για την αντιμετώπιση των ψυχικών παθήσεων...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Η υπόθεση της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης και της αποασυλοποίησης των ψυχικά πασχόντων έχει εγκαταλειφθεί από την Κυβέρνηση και ο Κανονισμός 815 έχει πάει περίπατο. Η χώρα μας όμως -ένα θέμα πολύ σημαντικό για μας- έρχεται δεύτερη στις τάσεις θανάτου από τα ναρκωτικά. Η τρομακτική αύξηση των θανάτων από τη χρήση τοξικών ουσιών, δεν φαίνεται να προβληματίζει την Κυβέρνηση. Αντίθετα επιμένει στην καταστολή που είναι αδιέξοδη πολιτική στην αντιμετώπιση των ναρκωτικών. Στη νομοθεσία μας δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ των ναρκωτικών, ούτε ανάμεσα στον έμπορο και το χρήστη. Η φυλακή συντηρεί τους χρήστες και δημιουργεί εν δυνάμει νέους εγκληματίες. Δεν μιλάμε για ελεύθερη πώληση ναρκωτικών. Υποστηρίζουμε, όμως, τη δυνατότητα του νέου, της νέας και των οικογενειών τους να καταφύγουν ελεύθερα, χωρίς το φόβο της σύλληψης σε δημόσιες υπηρεσίες και μονάδες υγείας για να θεραπευθούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ο Συνασπισμός προτείνει τη δημιουργία υποδομών πρόληψης, στήριξης και θεραπείας των τοξικομανών μέσα στα δημόσια νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι η πόλη του Πειραιά είναι εγκαταλελειμμένη. Το Δημοτικό Θέατρο είναι κίτρινο και κοντεύει να γκρεμισθεί. Τα νοσοκομεία είναι εγκαταλελειμμένα.

Ο Συνασπισμός καταψηφίζει τον Προϋπολογισμό του 2000, επιμένοντας ότι στον Προϋπολογισμό πουθενά δεν βλέπουμε ένα σχέδιο για την αντιμετώπιση της ανεργίας, πουθενά δεν βλέπουμε πολιτικές που θα έχουν προοπτική. Είναι καιρός οι πολίτες, άνδρες και γυναίκες, να κατανοήσουν ότι με την ψήφο τους και την έντονη κοινωνική παρουσία, μπορούν να ανατρέψουν τις κυβερνήσεις που αντιστρατεύονται τα συμφέροντά τους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Τσαφούλιας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, επειδή αυτήν τη στιγμή δεν ήταν η σειρά μου να έρθω στο Βήμα, θα προσπαθήσω με λίγα λόγια να κατατάξω την αξία της έννοιας της σημερινής συζήτησης περισσότερο σε πολιτικό παιχνίδι, περισσότερο σε διαστάσεις πολιτικές και λιγότερο στα νούμερα. Διότι τα νούμερα έχουν αποκτήσει -μπορεί να πει κανείς- ένα τέτοιο μηδενισμό στη λειτουργία της σκέψης του ελληνικού λαού, επειδή αυτά δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Και επειδή με τα νούμερα και τη νομολογία δεν γίνεται θεραπεία του κοινωνικού προβλήματος, θα πάω κατευθείαν στο "ψηφτό".

Έχετε μπει σε ένα σύστημα οικονομικής λειτουργίας, στοιχειώδους βραχυπρόθεσμης αντιμετώπισης και όχι μακροπρόθεσμης, σε ένα σύστημα οικονομικού βολέματος, ώστε να μπορείτε να κυβερνάτε όσο σας παίρνει και μέχρι του σημείου που σας παίρνει. Καλά κάνετε. Διαλέξατε ένα οικονομικό μοντέλο και μία λειτουργία άσκησης εξουσίας στα οικονομικά και γενικότερα σε όλα τα προβλήματα του τόπου, που απορρέει από το περιεχόμενο της άσκησης της λειτουργίας της οικονομικής εξουσίας. Έχετε καταστεί παράρτημα της άσκησης της οικονομικής εξουσίας. Αυτήν τη στιγμή δεν ασκείτε πολιτική, όπως εσείς θα ήταν δυνατόν να τη θέλετε. Θέλετε να ασκήσετε πολιτική. Και η Ευρώπη θέλει να ασκήσει πολιτική, να περιορίσει τους ανθρώπους, να δώσει κοινωνική βοήθεια, να δημιουργήσει οτιδήποτε έχει σχέση με τους όρους λειτουργίας της ειρηνικής, κοινωνικής διαβίωσης και επιβίωσης των ανθρώπων, για να μην αντιμετωπίζει εκρηκτικές καταστάσεις, για να μην αντιμετωπίζει προβλήματα, τα οποία θα έχουν σχέση με τη διατήρηση της εξουσίας.

Παρά ταύτα, καίτοι το επιθυμείτε, δεν μπορείτε. Είστε δέσμοι

της οικονομικής λειτουργίας, η οποία πάνω από το κεφάλι σας, σας προσδιορίζει τους όρους, ώστε να ασκήσετε και την οικονομική πολιτική, όπως εκείνη ορίζει.

Επομένως, να ποια είναι η διαφορά μας. Εσείς καλά κάνετε. Εσείς είστε αυτοί. Αλλά εμείς είμαστε οι άλλοι. Δεν σας θυμώσουμε γιατί είστε αυτοί. Και δεν σας λέμε τίποτε γιατί είστε αυτοί. Το δεχόμαστε ότι είστε αυτοί. Εσείς όμως πρέπει να αποδεχθείτε ότι εμείς είμαστε οι άλλοι. Οι άλλοι, οι οποίοι αγωνιζόμαστε για περισσότερα πράγματα, τα οποία έχουμε κατανοήσει σε ένα άλλο φιλοσοφικό πεδίο, τελείως αντίθετο στη συγκεκριμένη ιστορική περίοδο, από εκείνο που εσείς αντιμετωπίζετε. Και αυτό είναι ότι ο λαός συναισθάνεται ότι με την παγκοσμιοποίηση, προετοιμάζεται μια ευρεία ιδιωτικοποίηση όσων πραγμάτων και προβλημάτων αγγίζουν τη ζωή και τη φύση, η οποία ευνοεί την εμφάνιση μιας εξουσίας πιθανόν πολύ πιο απόλυτης από οποιαδήποτε άλλη γνωρίσαμε στην ιστορία.

Οι μεγάλοι παγκόσμιοι και πολυεθνικοί όμιλοι, που έχουν σήμερα στα χέρια τους την εξουσία, δεν ενδιαφέρονται για τα βασικά και καθημερινά προβλήματα του λαού. Γιατί προτεραιότητα έχει για την επιβίωσή τους η πλανητική λεηλασία.

Έτσι, αφού λειτουργεί το προκαθορισμένο αυτό στοίχημα, ο λαός μας, χωρίς τη θελήσή του, έχει εισέλθει στο παιχνίδι αυτό. Και το παιχνίδι αυτό το κάνετε εσείς. Κι εμείς θα πρέπει να συνομολογήσουμε στο δικό σας παιχνίδι.

Να, ποια είναι η πλάνη του λαού και η πλάνη των κομμάτων και η πλάνη των ανθρώπων που ασχολούνται με την πολιτική. Νομίζουν ότι το περιεχόμενο της άσκησης πολιτικής είναι καθαρά η κατάκτηση της κυβερνητικής εξουσίας. Όχι. Είναι και το περιεχόμενο του πολέμου, που πολεμάει, που αντιτίθεται ενάντια σε αυτό το είδος της κυβερνητικής εξουσίας.

Είναι η ειδοποιός διαφορά μεταξύ εκείνου που ασκείτε εσείς και μεταξύ εκείνου το οποίο προσπαθούμε να επιβάλουμε εμείς μέσα από τους αγώνες τους οποίους κάνουμε.

Η αναποτελεσματική τεχνοκρατική αντίληψη για την παιδεία, με τη χρησιμοποίηση της βίας, δημιουργεί τη μελλοντική αβεβαιότητα για τη ζωή των παιδιών μας κι έτσι, την άρνηση να αποδεχθούν αυτήν την αντίληψη.

Ελάτε με τον Προϋπολογισμό, με το 1.400.000.000.000 να δημιουργήσετε ίση, θεραπεία του προβλήματος το οποίο λέω.

Να ακούσετε, κύριε Υπουργέ, καλά τη φράση μου: Η αναποτελεσματική τεχνοκρατική αντίληψη και η βία. Δεν είναι τα ΜΑΤ βία;

Έχετε μεγάλη απόσταση μεταξύ της ψυχής και του πνεύματος των παιδιών της Ελλάδος, σε σχέση με εκείνο το οποίο εσείς πρεσβεύετε. Υπάρχει ένα διαχωριστικό τείχος μεγάλης πνευματικής και ψυχικής διαφοράς. Και αυτό, δεν θα το διαπεράσετε με το 1.400.000.000.000 που θα προσπαθήσετε να χρησιμοποιήσετε. Αλλά αυτά τα ουσιαστικά συστατικά στοιχεία που προσδιορίζουν την προσαρμογή της παιδείας σε ένα κράτος του μέλλοντος δεν τα έχετε. Κρατήστε το ένα τρισεκατομμύριο και αφήστε την παιδεία, τα παιδιά μας στο έλεος και στο χάος.

Είναι και το πέταμα της προστασίας της υγείας στον κάλαθο των αχρήστων και η αξιολόγηση του ανθρώπου ως του φθηνότερου αντικειμένου. Έχει ξεφτίλσει την ύπαρξη και την αποστολή του.

Η διατήρηση και η αύξηση της ανεργίας έχει γίνει το μόνιμο άγχος και το γενικό καθημερινό πρόβλημα της πλειοψηφίας των ελληνικών οικογενειών. Είναι οι εγκαταλελειμμένοι. Είναι η αθεράπευτη αρρώστια του λαού μας.

Η κυκλοφοριακή ζούγκλα και το στρίμωγμα του λαού μας σαν μηρμύγκια, χωρίς αξία, στα εγκαταλελειμμένα και αποδιοργανωμένα μέσα μαζικής μεταφοράς είναι ένα από τα βασικά δείγματα της υποβάθμισης της ζωής μας.

Η λεηλασία του περιβάλλοντος και η ηθελωμένη καθιέρωση της ρύπανσης και του καρκίνου, ως απαραίτητου στοιχείου της ζωής μας και η σιωπηρή αποδοχή τούτου ως φυσικού φαινομένου, είναι το επιστέγασμα των πολιτικών κατορθωμάτων σας.

Η αποδοχή του να ζουν δύομιση εκατομμύρια Έλληνες κάτω από το όριο της φτώχειας, ως απαραίτητο παράγοντα για τη λειτουργία του συστήματος και του κυβερνητικού κατεστημένου, είναι η βασική προϋπόθεση της επιβίωσης της πολιτικής

σας.

Ο θάνατος των μικρομεσαίων και των αγροτών, οι μισθοί πείνας των εργαζομένων και η κοινωνική αδικία είναι ο βασικός λόγος της αναγκαίας επιβίωσης των κυβερνώντων κι εσάς ως κυβερνώντων, για τη διατήρηση του συστήματος.

Εδώ είναι φιλοσοφικό το πρόβλημα. Η οικονομική εξουσία σας λέει: Θα αποδεχθείτε αυτά που λέω εγώ τώρα, ως Βουλευτής, ως Τσαφούλιας, για να μπορέσετε να επιβιώσετε. Η πολιτική σας επιβίωση οφείλεται στη διατήρηση αυτών των καταστάσεων της κοινωνικής αδικίας. Η λειτουργία του περιεχομένου της κοινωνικής αδικίας είναι το περιεχόμενο της άσκησης της πολιτικής σας. Και καλείτε το λαό να του πείτε: "Πρέπει να ανεχθείς την κοινωνική αδικία ως μέσο οικονομικής ανάπτυξης." Δεν το θέλετε. Συμμερίζομαι την άποψή σας.

Είσαστε δούλοι όμως της φιλοσοφημένης αντίληψης της λειτουργίας της άσκησης μιας οικονομικής εξουσίας, η οποία σας το επιβάλλει και γι' αυτό δεν είσθε εις θέσιν να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα. Εκατό χιλιάδες προϋπολογισμούς να φέρετε και όλα τα κονδύλια να γράψετε, δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίσετε τα σοβαρά αυτά προβλήματα και το αποδεικνύετε.

Είχα προχθές μια συζήτηση εδώ για την κινητή τηλεφωνία. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού με το ν.2295/95, η Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων με τον ν.2446/94 δεν λειτούργησαν σε τίποτα. Δεν υπάρχουν πορίσματα της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Δεν υπάρχει μελέτη που να καθορίζει το κόστος του τηλεφωνήματος. Ενώ στην Ιταλία είναι τριάντα δραχμές, εδώ ξεκινήσαμε με εκατόν είκοσι δραχμές και σήμερα είναι δυσβάστακτο. Πλούτισαν. Φέτος θα εισπράξουν πεντακόσια δισεκατομμύρια. Έχουν διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια υπερκέρδη.

Σας ερωτώ: Ποια κοστολόγηση υπήρξε; Ποια μελέτη υπήρξε; Ανέλαβε η Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης να κάνει μελέτη για λογαριασμό σας; Είναι δυνατόν να τους αφήσετε επί μια εξαετία να πλουτίσουν, οι ημέτεροι κυβερνητικοί, το κεφάλαιο; Το περιεχόμενο της κινητής τηλεφωνίας σήμερα είναι περιεχόμενο οικονομικής εξουσίας. Είναι η ίδια κινητή τηλεφωνία κομμάτι της οικονομικής εξουσίας και δεν μπορέσατε να της βάλετε χέρι.

Ανέθεσαν στην εταιρία KMG να κάνει τη μελέτη και δεν σας έδωσε ούτε αντίγραφο της μελέτης η Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είχατε την τόλμη, δεν είχατε τη δύναμη, διότι σας κατεύθυναν, ώστε να τους πείτε πάρτε τα στοιχεία και στείλτε τα στη νέα Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ποιο είναι το τηλεφωνικό κόστος; Εδώ δεν έχουμε καλύψει όλη την Ελλάδα και εσείς επιμένετε να τους συγχωρείτε και συνεργάζεστε μαζί τους.

Τι να πω; Να πω για το καζίνο της Πάτρας που χρωστάει τεσσεράμισι δισεκατομμύρια και το καλύπτει; Δεν φτάνετε μια αγροτική μονάδα να καλύψει πενήντα, εκατό οικογένειες στο σταυροδρόμι, στην περιοχή του Παπανδρέου από τον οποίο κληρονομήσατε το κόμμα και την εξουσία; Δεν ξέρετε ότι έχετε καταστεί κληρονόμοι μόνο της σφραγίδας και του εμβλήματος του κόμματος και όχι του περιεχομένου του σοσιαλιστικού κόμματος;

Έτσι, μ' αυτές τις ανασφαλείς σχέσεις λειτουργίας και στο οικονομικό επίπεδο, έχετε καταλήξει να προσδιορίζετε το κλίμα των εκλογών ανάλογα με τις ανόδους και καθόδους του ψυχολογικού βαθμού του λαού και να λέτε ότι "θα κάνουμε τότε εκλογές, δίνουμε αυτές τις ελαφρύνσεις και προς Θεού να προλάβουμε μήπως ο Καραμανλής ψηφίσει Στεφανόπουλο, οπότε αρχίζει ο μεγάλος δρόμος της λειτουργίας της εφαρμογής της αρχής της διατηρησιμότητας των δεικτών για την ΟΝΕ". Οπότε, η λειτουργία της αρχής, της εφαρμογής της διατηρησιμότητας των δεικτών μετά των Απριλίου θα είναι η πραγματική οικονομική καταστροφή του Σημίτη και του κόμματος, διότι δεν θα μπορέσει να προσδιορίσει τα δεδομένα τα οποία έχει σήμερα με τις μικρές φορολογικές ελαφρύνσεις και τα άλλα στοιχεία μέχρι τον Οκτώβριο και γι' αυτό θέλετε να κάνετε τις εκλογές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Παρακαλώ, κύριε Τσαφούλια, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είσαστε περιστασιακοί. Επομένως να μην τα βάζετε ποτέ με

τα μικρά κόμματα, όταν αγωνίζονται για τέτοια θέματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**.)

Και αν πιστεύετε ότι ενδεχομένως θα χάσετε τις εκλογές, εάν συμφωνήσει ο Μπερνς, αλλάζετε το σύστημα και το κάνετε αναλογική για να μην παραδώσετε εσείς την εξουσία στη Δεξιά και όχι εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, τελειώ-νετε, κύριε Τσαφούλια.

Παρακαλώ τους πρακτικογράφους, να μη γράφουν άλλο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Χρυσανθακόπουλος έχει το λόγο, Αχαιός επίσης, αλλά όχι τόσο επιθετικός, όπως ο φίλος μου ο Γιώργος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Προϋπολογισμός, τον οποίο συζητούμε, κατατίθεται πράγματι από πλευράς της Κυβέρνησης σε συνθήκες που πρέπει να ληφθούν υπόψη οι διεθνείς συνθήκες. Έχουμε ανοικτές οικονομίες, έχουμε παγκόσμιο ανταγωνισμό, έχουμε πρόσφατα μια μεγάλη αναμέτρηση στο Σιάτλ, στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Δεν είμαστε μια κλειστή οικονομία αυτοκατανάλωσης, που προσδοκά μέσα από τα οικονομικά της μεγέθη και τη δική της τεχνολογική δράση να καλύψει όλα τα επίπεδα.

Είμαστε υποχρεωτικά ανοικτή οικονομία με συμπληρωματικές δράσεις και οφείλουμε να δρούμε, ώστε να επιβιώσουμε ως λαός, στην ανάδειξη των τομέων που έχουμε πλεονεκτήματα για να αντιμετωπίσουμε δύσκολες, ραγδαίες εξελίξεις και ανακατατάξεις.

Οφείλουμε επίσης να πούμε -το είπαν απ' όλες τις πλευρές αυτό- ότι η αυστηρή δημοσιονομική πειθαρχία, της οποίας τα ευεργετικά αποτελέσματα όλοι επαινούν σ' αυτήν την Αίθουσα, ανεξάρτητα από παράταξη, ήταν επιβεβλημένη, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι οφείλουμε να πετύχουμε τους δείκτες της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, που διευκολύνουν την τήρηση των κανόνων, να ενταχθούμε στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχοντας και εμείς ισότιμη σχέση με τους υπόλοιπους εταίρους.

Όμως σε αυτήν την Αίθουσα ακούγονται διαρκώς άναρθρες και επαναλαμβανόμενες κραυγές, θα έλεγε κανείς ότι είναι αφοριστικοί μηδενισμοί και μια καταστροφολογία, που επαναλαμβάνεται χρόνο με το χρόνο στην αντιμετώπιση μιας πολιτικής πρότασης, όπως είναι ο προϋπολογισμός σε σχέση με τη διαχείριση του δημόσιου χρήματος.

Εδώ, όμως, γίνεται ένα συνεδριό λάθος. Προσπαθώντας να διαμορφώσουν μία τεχνική εικόνα άρνησης λένε και ξαναλένε τα ίδια πράγματα δημιουργώντας μία ψευδή πραγματικότητα, η οποία στη συνέχεια συντρίβεται από τη μη επαλήθευσή της και μένει μόνο η κακοπιστία. Μάλιστα η Νέα Δημοκρατία προσπάθησε σήμερα να επιτεθεί με την προσομοίωση της πολιτικής λέγοντας ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εφαρμόζει το νεοφιλελεύθερο πρόγραμμά της. Αν δεν κάνω λάθος, το έχει αποκηρύξει και η ίδια στις συναλλαγές της από λαϊκή δεξιά σε νεφιλελεύθερη, σε ριζοσπαστική και τώρα δεν ξέρω τι είναι ακριβώς. Εσείς πρέπει να πείτε πού βρίσκεστε, γιατί κάπου προσπαθείτε να κάνετε ένα συγκερασμό.

Είναι άλλο πράγμα η ιδιωτικοποίηση του προεπιλεγμένου ιδιωτή αγοραστή με όλες αυτές τις άνομες σχέσεις και άλλο είναι η διαφανής μετοχοποίηση και μάλιστα σε τομείς υπηρεσιών που υπάρχουν και δεσμεύσεις απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση με την απελευθέρωση της αγοράς. Νομίζω ότι σε αυτό το σημείο δεν θα πρέπει να παίζετε. Όχι υπερβολές. Και κυρίως να μην παίζετε από πολλές πλευρές αυτής της Αίθουσας με τον πόνο των αδύναμων κοινωνικών ομάδων, διότι εμείς δεν είμαστε νεοφιλελεύθεροι. Είμαστε υπέρ του κοινωνικού κράτους. Και ό,τι έχει γίνει σε αυτόν τον τομέα, είναι δικό μας έργο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**.)

Το ότι αυξάνονται οι κοινωνικές δαπάνες για το 2000 κατά 470.000.000.000 σας στεναχωρεί και το καταγγέλλετε ως προεκλογική παροχή, όπως καταγγείλατε και τις φοροαπαλλαγές και τις ελαφρύνσεις. Τέλος πάντων, δεν χρειάζεται να γίνεται

διάλογος σε αυτό το επίπεδο, σε αυτήν την Αίθουσα. Πράγματι το 2000 θα έχουμε αύξηση του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης κατά 17%. Θα φθάσει τις 21.000 δραχμές το μήνα. Διαικόνσεις πενήντα τρεις χιλιάδες συνταξιούχοι θα απολαύσουν αυτό το ευεργέτημα. Μόνο το ΙΚΑ θα εξυπηρετήσει εκατόν πενήντα χιλιάδες οικογένειες και θα πληρώσει 40.000.000.000.

Πρέπει να πω ότι η διαχείριση του δημοσίου χρήματος έχει να αντιμετωπίσει και κάποιες αδυναμίες, γιατί σε όλα τα επίπεδα -αυτό δεν αφορά καθαυτό μόνο το κράτος, αλλά αφορά και την αυτοδιοίκηση και τους οργανισμούς- υπάρχουν διαρροές στο ζήτημα της διαχείρισης. Αυτές είναι ευθύνες της υπουργοκεντρικής εξουσίας. Αυτό το ξέρουν πολύ καλά οι Υπουργοί και θα πρέπει να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους σε σχέση με αυτούς που διορίζουν σε όλα τα επίπεδα των οργανισμών. Αυτό είναι μια αλήθεια για να κάνουμε βήματα μπροστά. Η αλήθεια πάντα βοηθά μία κυβέρνηση να βρει το δρόμο της.

Πρέπει από την πλευρά μου να πω ότι από τότε που μπήκα στη Βουλή πριν από τρία χρόνια, είχα αντισταθεί στο ζήτημα της διαχείρισης του δημοσίου χρήματος μέσω ειδικών λογαριασμών και εκτός τακτικού προϋπολογισμού και χωρίς αποσαφήνιση για το πού διατίθενται. Επιτέλους, όμως, από 1-1-2000 πάρα πολλοί λογαριασμοί που φθάνουν τα 500.000.000.000 δραχμές καταργούνται. Είναι μία προσωπική μου δικαίωση, γιατί νομίζω ότι σε αυτήν την Αίθουσα πρέπει να ανοίγουμε δρόμους, να θέτουμε υπεύθυνα προτάσεις και όταν ωριμάζουν, να γίνονται αποδεκτές. Πράγματι, θα έχουμε μία τέτοια θετική εξέλιξη. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι καλύπτονται οι περιφερειακές ανισότητες ή ότι υπάρχει ισοκατανομή πόρων σε όλους τους τομείς. Είναι δεδομένο, όμως, ότι πηγαίνουμε στο δρόμο της σταθερότητας και της βεβαιότητας, ότι στο επόμενο χρονικό διάστημα θα μπορέσει αυτή η Κυβέρνηση να ολοκληρώσει την προσφορά της.

Η αύξηση του ΑΕΠ κατά 3,7% είναι ιδιαίτερα σημαντική. Όμως δεν μπορώ να καταλάβω, όταν καταγγέλλεται η μείωση του πληθωρισμού ότι δήθεν δεν είναι αποτέλεσμα της συγκράτησης των τιμών αλλά ότι είναι μείωση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων την ώρα που οι αυξήσεις που δίδονται είναι πάντως από τα όρια του πληθωρισμού. Θα έλεγα λοιπόν ότι αυτή η δημιουργική αντιπαράθεση είναι τυφλή και δεν οδηγεί σε καθαρά συμπεράσματα. Γίνεται ένα παιχνίδι πάνω στον πόνο των αδυνάτων. Γιατί να συμφωνήσουν όλες οι πλευρές για να βρεθούν λύσεις και να αναλογιστούμε ότι ένα εκατομμύριο ξένοι εργάτες ανασφάλιστοι οι περισσότεροι προσφέρουν στη χώρα, ανεβάζουν την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων αλλά ταυτόχρονα δημιουργούν και μια νέα ταξική αναδιάρθρωση και μια νέα κοινωνική διαστρωμάτωση, που δεν πρέπει να μας κάνει ρατσιστές και επ' ουδενί δεν πρέπει να μας κάνει να αντιμετωπίσουμε αυτό το φαινόμενο με προχειρότητα, είναι ένα από τα καιρία ζητήματα που αφορά σαφέστατα τους ασφαλιστικούς μας οργανισμούς που μιλάνε για ελλείμματα. Αλλά εμείς εδώ στην Αίθουσα δεν μπορούμε να καταπιούμε κάποια πράγματα. Ο ΟΓΑ όταν παίρνει 170.000.000.000 δραχμές πρόσθετη ενίσχυση, κάτι που καμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα δεν το κάνει για να είναι ένα υγιές ασφαλιστικό ταμείο και σε λίγα χρόνια να δώσει όχι πενήντα που λέει η Νέα Δημοκρατία ότι θα δώσει ΕΚΑΣ στους αγρότες, την ώρα που είναι 44, εννοεί τις 20.000, πιστεύω ότι είμαστε σε ένα δρόμο ο οποίος είναι ξεκάθαρος, συγκεκριμένος και δημιουργεί αίσθηση προοπτικής και ασφάλειας.

Κλείνω με την εξής φράση. Υπάρχουν πολλά κενά. Πρέπει κάποτε και οι φόροι υπέρ τρίτων να σταματήσουν, πρέπει το Υπουργείο Πολιτισμού να πάρει τα απαραίτητα χρήματα και να πληρώσει τις δεσμευμένες περιουσίες των πολιτών που δεν μπορούν να διαχειριστούν το βίος τους, γιατί δεν έχουν αποζημιωθεί. Πρέπει να γίνουν ακόμα πολλά. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να μηδενίζουμε το τεράστιο έργο που πραγματοποιείται. Σαφώς ο Προϋπολογισμός πρέπει να υπερψηφιστεί.

(Χειροκροτήματα από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κωστόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι γνωστό ότι ο προϋπολογισμός είναι το μεγάλο νομοθέτημα και κάθε χρόνος που

περνάει αποκτάμε μία μεγάλη εμπειρία. Πίστευα ότι φέτος ο Προϋπολογισμός θα ήταν και απολογισμός της τετραετίας του ΠΑΣΟΚ. Άκουσα μόνο προγραμματισμούς. Δεν είδα να έχουμε ένα εκσυγχρονισμό. Είχαμε πει χρόνια τώρα -και το αρμόδιο Υπουργείο το είχε αποδεχθεί- να έχουμε χωριστό απολογισμό, να έχουμε κατά κεφάλαιο συζήτηση του προϋπολογισμού και, εν πάση περιπτώσει, να εκσυγχρονιστούμε. Τα ίδια Παντελάκι μου, τα ίδια Παντελή μου.

Άκουσα απόψε πάρα πολλά για τον Προϋπολογισμό. Δημοσιονομικά θαύματα, ότι η Ελλάδα ζει σε άλλους τόπους και χώρους. Νομίζω πως ζούμε στον ίδιο τόπο και στην ίδια κοινωνία και γνωρίζομαστε μεταξύ μας.

Η κατάσταση από πλευράς Υπουργείου Οικονομικών και προϋπολογισμού είναι ίδια. Τα πράγματα κάθε χρόνο χειροτερεύουν αντί να γίνονται καλύτερα.

Άκουσα τον προηγούμενο συνάδελφο που είπε ότι εμείς εφαρμόζουμε πρόγραμμα νεοφιλελεύθερο. Δεν κατάλαβαν ότι η Νέα Δημοκρατία είναι φιλελεύθερο κόμμα, έχει πρόγραμμα της ελεύθερης αγοράς και αυτό το πρόγραμμα όταν εφαρμοστεί στην Ελλάδα θα αλλάξει όψη, γιατί όπου εφαρμόστηκε διεθνώς έφερε μεγάλα αποτελέσματα.

Το ότι το ΠΑΣΟΚ εγκατέλειψε πιθανόν το σοσιαλισμό του για να εφαρμόσει κάποιες κακέκτυπες δικές μας αρχές, αυτό δεν σημαίνει ότι έχει σχέση με το πρόγραμμά μας. Θα θυμίσω ότι στην Ελλάδα χρειάζονται διαρθρωτικές αλλαγές και εκσυγχρονισμός του κράτους, της Δημόσιας Διοίκησης, λιγότερο κράτος, θέλουμε και πρέπει το κράτος να πάψει να είναι επιχειρηματίας, πρέπει να απλοποιήσει τα συστήματά του και το φορολογικό του σύστημα. Αντ' αυτών το μόνο που είδαμε είναι μόνο μετοχοποιήσεις. Μία ιδιωτικοποίηση έγινε πέρυσι, η Ιονική Τράπεζα.

Όλες οι άλλες είναι μετοχοποιήσεις, αποτυχημένος τρόπος λιγότερου κράτους. Το κράτος εξακολουθεί να είναι μεγάλο. Και αν οι μετοχοποιήσεις έγιναν μόνο και μόνο -και γι' αυτό έγιναν- για να μειωθεί το δημόσιο χρέος πρέπει να πω ότι είναι γνωστό τοις πάσι ότι θα ανακυκλωθεί πάρα πολύ σύντομα αυτή η μετοχοποίηση και το δημόσιο χρέος θα γίνει μεγαλύτερο.

Και μια και αναφέρομαι στο δημόσιο χρέος και επειδή ακούω υπερηφάνως τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας να λέει ότι το μείωσε, του απαντώ ότι και αν ακόμη δεν ληφθεί υπόψη το αφανές δημόσιο χρέος, που γνωρίζουμε όλοι ότι είναι πάρα πολύ μεγάλο, μόνο η πρόσθεση εάν γίνει των εισοδημάτων από τις μετοχοποιήσεις θα διαπιστώσουμε, όπως είπε και ο κ. Κεδίκογλου, ότι το δημόσιο χρέος αυξάνει και δεν μειώνεται.

Θα ήθελα να πω και δυο τρία πράγματα για το Υπουργείο Οικονομικών, ιδίως τα άκουσα από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και θα τα ακούσω και από τον Υφυπουργό Οικονομικών. Το Υπουργείο Οικονομικών είναι αναγκαίο να εκσυγχρονιστεί, είναι αναγκαίο να γίνει πιλοτικό Υπουργείο εκσυγχρονισμού και αξιοκρατίας, ιδίως μέσα απ' αυτό μπορεί να επέλθει και η εξυγίανση του τόπου και η ανάπτυξη του τόπου. Χρόνια τώρα περιμένουμε κάποια εξυγίανση. Το TAXIS, για το οποίο υπερηφανεύονται, υπογράφηκε το 1993 επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας. Το 1994 επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ τροποποιήθηκε, το 1996 ξανατροποποιήθηκε, έπρεπε να ολοκληρωθεί το 1997 και αντ' αυτού εξακολουθούμε να λέμε ότι τελειώσαμε βέβαια, αλλά εφαρμόζουμε ελάχιστες πρακτικές απ' αυτές που έπρεπε να υλοποιηθούν.

Εγώ δεν θα πω τίποτα και καταθέτω στα Πρακτικά μια φράση του προέδρου της ομοσπονδίας των υπαλλήλων των εφοριακών, που ανήκει και στην κεντρική επιτροπή του ΠΑΣΟΚ και ο οποίος λέει για το TAXIS "να γίνει επιτέλους πράξη..." -πριν από δέκα μέρες τα έλεγε αυτά- "...για να σταματήσει να είναι το σύγχρονο γεφύρι της Άρτας".

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Ν. Κωστόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το Υπουργείο Οικονομικών όχι μόνο δεν εκσυγχρονίστηκε αλλά νομίζω ότι έχει πάει και πολλά χρόνια πίσω και στις σχέσεις του με το προσωπικό αλλά και στις σχέσεις του με τους Έλληνες φορολογούμενους.

Και επιπλέον έπρεπε μέχρι σήμερα να έχει υπάρξει -και είναι κεντρικό σημείο αυτό- ένα φορολογικό σύστημα απλό, μακράς διάρκειας, ώστε και οι Έλληνες να το ξέρουν και στο οικονομικό περιβάλλον να βοηθήσει, αλλά κυρίως να έχουμε και μείωση φόρων αντί να έχουμε αυξήσεις φόρων. Στην Ελλάδα, είτε το θέλουμε είτε δεν το θέλουμε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τα τελευταία πέντε χρόνια και κυρίως η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη τα τελευταία τέσσερα χρόνια παρά ένα μήνα υπήρξε φορομπηχτική κυβέρνηση με ογδόντα πέντε φορολογικές επιβαρύνσεις. Και επειδή αυτά πιθανόν να τα αμφισβητήσετε, θα καταθέσω τον πίνακα που μας έδωσε ο κύριος Υφυπουργός στην επιτροπή και μας λέει ότι το 1994 τα έσοδα ήταν πέντε τρισεκατομμύρια διακόσια τριάντα πέντε δισεκατομμύρια δραχμές (5.235.000.000.000) και το 2000 περιμένει να είναι δέκα τρισεκατομμύρια εννιακόσια πενήντα πέντε δισεκατομμύρια (10.955.000.000.000). Εάν το υπολογίσετε είναι 110% παραπάνω φορολογία σε πέντε χρόνια από τις τσέπες των Ελλήνων φορολογουμένων, αν αφαιρέσουμε την αύξηση του ΑΕΠ που όπως ξέρετε είναι κατά μέσο όρο 2% ετησίως. Δύο επί πέντε, δέκα τοις εκατό και κάτι ο πληθωρισμός είκοσι, είκοσι πέντε, τριάντα τοις εκατό η επιβάρυνση. Το 110%, κύριε Υφυπουργέ, πού το βρήκατε;

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Ν. Κωστόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θέλω να πω και ορισμένα πράγματα που έχουν σχέση με τη γεωργία, γιατί άκουσα απόψε τον Υπουργό Γεωργίας. Βέβαια του απάντησε ο κ. Μπούτας και στα περισσότερα από όσα είπε συμφωνώ. Διαβάζω: Την περίοδο '95-'99 ο μέσος ρυθμός μεταβολής του ΑΕΠ του τομέα γεωργίας ήταν αρνητικός, μείον 0,22%, όταν ο αντίστοιχος μέσος ρυθμός όλων των άλλων κλάδων ήταν συν 3,26%. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΡΟSTAT το εισόδημα των Ελλήνων αγροτών μειώθηκε τα τρία τελευταία χρόνια κατά 8,2%. Έχασαν οι αγρότες, επαναλαμβάνω, τα τρία τελευταία χρόνια 8,2% και το εισόδημά τους είναι το 1/3 του εισοδήματος των αγροτών της Ευρώπης. Σύμφωνα δε με τη μελέτη του ΚΕΠΕ του δικού μας οργανισμού, που λειτουργεί υπό την εποπτεία του κράτους, τα τρία στα δέκα αγροτικά νοικοκυριά, δηλαδή το 36,5%, ζουν στα όρια της φτώχειας, ενώ σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου οι αγροτικές οικογένειες ζουν με 32,7% από γεωργικά εισοδήματα. Τα υπόλοιπα είναι από άλλες πηγές.

Πρέπει να τονίσω εδώ και να φωνάξω ότι οι Έλληνες αγρότες δεν μπορούν πλέον να ζήσουν με το μίγμα πολιτικής που ακολουθεί η Κυβέρνηση. Το κόστος των προϊόντων τους ανεβαίνει. Οι τιμές των προϊόντων είναι μικρές και όταν κάποια στιγμή σε ώρες που δεν υπάρχει μεγάλη προσφορά ανεβαίνει η τιμή, έρχεται η Κυβέρνηση για να διατηρήσει τον πληθωρισμό και βάζει και πλαφόν.

Κανένα αγροτόπαιδο δεν μένει στην αγροτιά, καμία μέριμνα δεν έλαβε η Κυβέρνηση γι' αυτήν την κατάσταση. Ενώ εμείς στο πρόγραμμά μας -και σταματώ εδώ- τον τομέα που λέγεται αγροτικός πληθυσμός τον προσέχουμε. Η Νέα Δημοκρατία έχει ένα πρόγραμμα στο οποίο προσβλέπει τη μείωση του κόστους παραγωγής στο πετρέλαιο, γενικά στα καύσιμα τη μείωση του ΦΠΑ για την αγορά του εξοπλισμού τους, τη μείωση του ΦΠΑ στο ρεύμα, πιθανή μελέτη μείωσης και των λιπασμάτων. Δεν μπορούν να σταθούν πλέον το 20% του ελληνικού πληθυσμού που ασχολείται με την αγροτιά και πάρα πολλές χιλιάδες νέοι άνθρωποι, περίπου διακόσιες πενήντα χιλιάδες αγροτόπαιδα αν δεν έχουν την μέριμνα, αν δεν έχουν το ενδιαφέρον, του κράτους. Και τέτοιο ενδιαφέρον κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνησή σας δεν έδειξε!

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κουράκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό είναι μια κορυφαία στιγμή για το Κοινοβούλιο, γιατί είναι η ώρα του απολογισμού και χαράσσεται παράλληλα η προοπτική για τη χρονιά

που έρχεται. Ο συμβολικός χαρακτήρας του νέου προϋπολογισμού αφού μας εισάγει στο νέο αιώνα και παράλληλα μας επιτρέπει να πραγματώσουμε ένα στόχο που υπήρξε σχεδόν καθολικό αίτημα του ελληνικού λαού, κάνει αυτήν τη διαδικασία ακόμη πιο σημαντική. Ειλικρινά αντιλαμβάνομαι και τον ενθουσιασμό της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας που χρησιμοποιεί κατά κόρον τη λέξη κοσμογονία. Είναι απόλυτα δικαιολογημένη, αν επιστρέψουμε λίγα χρόνια πίσω και δούμε όλους τους οικονομικούς δείκτες. Και μόνο τις δυσχέρειες του έτους που διανύουμε να αναλογιστεί κανείς, αρκεί.

Καθημερινά η χώρα ζούσε υπό την απειλή μιας εμπλοκής σε περιπέτειες που δημιουργούσε στην περιοχή μας η νέα τάξη πραγμάτων και η έλλειψη μιας συγκροτημένης εξωτερικής πολιτικής από τους εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η υπεράσπιση των εθνικών στόχων που οδήγησε στα ευνοϊκά αποτελέσματα της συμφωνίας του Ελσίνκι, διανοίγει μια προοπτική ειρήνης, που θα επιτρέψει μακροπρόθεσμα να μειώσουμε την αιμορραγία των πόρων από υπερβολικές στρατιωτικές δαπάνες.

Υπήρξαν όμως και στο εσωτερικό μια σειρά απρόβλεπτα γεγονότα, με κορυφαίο το σεισμό του Σεπτεμβρίου και την άνοδο της τιμής του πετρελαίου, που έθεσαν σε δοκιμασία τους στόχους που, με θυσίες ο λαός και η Κυβέρνηση, επιδιώκουν μια ολόκληρη πενταετία. Κοπίασε, δοκιμάστηκε, αγωνίστηκε η Κυβέρνηση και πέτυχε να ισχυρή οικονομία είναι η καλύτερη αμυντική πολιτική της χώρας μας και αυτό το γνωρίζουν και το αναγνωρίζουν πρώτοι οι αντίπαλοι της χώρας μας στο εξωτερικό και αρκετοί καλόπιστοι θα έλεγα στο εσωτερικό.

Κατηγορήθηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση κατ' επανάληψη από κάποιους, θα έλεγα αυτοκαλούμενους προοδευτικούς, ότι ασκεί δεξιά πολιτική. Απεδείχθη όμως ότι ασκεί επιδεξία πολιτική, γιατί επιδεξιότητα είναι και κόπο πολύ προυποθέτει να επιτευχθεί η σταθεροποίηση με ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη.

Στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες υπήρξε κοινωνικό κράτος πρόνοιας οργανωμένο που άφηνε περιθώρια συμπίεσης. Στη χώρα μας όμως δεν υπήρχαν αυτά τα περιθώρια. Έπρεπε να αναδιοργανωθούν και να εκσυγχρονιστούν οι θεσμοί και να γίνει αλλαγή κυρίως της νοοτροπίας των πολιτών. Ο λαός έδειξε ότι άρχισε να δέχεται ότι το κοινωνικό συμφέρον, προηγείται της ατομικής του ρουσφετολογικής παροχής. Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θεωρήσω ως σημαντικότερο κέρδος αυτήν την αλλαγή της νοοτροπίας που διαμορφώνεται σταδιακά ακόμη και από την επιτυχία των οικονομικών στόχων. Άλλωστε η επιτυχία των στόχων αυτών είναι αποτέλεσμα σε ένα μεγάλο βαθμό και της αλλαγής της νοοτροπίας.

Δικαιούται επομένως ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και η Κυβέρνηση να είναι ικανοποιημένοι και ενθουσιασμένοι, γιατί ο ενθουσιασμός αυτός έχει ως στερή βάση όλα τα οικονομικά μεγέθη. Υπερκαλύφθηκαν όλα τα κριτήρια που έθετε η Συνθήκη του Μάαστριχτ για να μπούμε στην ΟΝΕ. Το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού διαμορφώνεται στο 1,5% του ΑΕΠ και μάλιστα χωρίς να υπάρξει αύξηση των φορολογικών βαρών, αλλά με την πάταξη της φοροδιαφυγής, τη φορολόγηση των κερδών, που πραγματοποιήθηκαν ακριβώς λόγω της καλής πορείας της οικονομίας. Υπήρξε, πρέπει να τονίσουμε εδώ, και μια μεγάλη απορροφητικότητα σχεδόν 100% των κονδυλίων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Υπάρχει ρυθμός επενδύσεων υψηλός και ο ρυθμός ανάπτυξης με 3,5% επιτρέπει τη δημιουργία εθνικού πλούτου, που και χάρη στη φορολογική μεταρρύθμιση ανακουφίζει τους χαμηλοσυνταξιούχους και τους μικροσυνταξιούχους. Εκείνοι που κάποτε έδωσαν τον ωραίο αγώνα της δημιουργικότητας κάτω από συνθήκες δύσκολες, για να καμαρώσουμε σήμερα ότι κατατασσόμαστε στις αναπτυγμένες χώρες.

Έχετε περιθώρια, κύριε Υπουργέ, να αυξήσετε στο σημείο αυτό τα κονδύλια. Ανθρώπινη και δίκαιη αναγνώριση των κοινωνικών αξιών απαιτούν και καλά κάνουν.

Ακόμα η αύξηση του ΑΕΠ επιτρέπει να διατεθούν αυξημένοι πόροι για επενδύσεις και μειώνει τις δανειακές υποχρεώσεις της χώρας.

Με το νέο Προϋπολογισμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξασφαλίζεται η σταθερότητα και οι επενδύσεις, ενώ προχωρούν οι διαρθρωτικές αλλαγές.

Να τονίσω στο σημείο αυτό ότι ιδιαίτερα στο γεωργικό τομέα έχουν γίνει πολλά, αλλά πρέπει να γίνουν ακόμη περισσότερα. Είναι γνωστό ότι η αγροτική τάξη συμπίεζεται όλο και περισσότερο και δεν είναι εύκολος ο εκσυγχρονισμός για αντικειμενικούς λόγους. Παραδείγματος χάρη, ο πολυτεμαχισμένος κλήρος, για λόγους που έχουν σχέση με τη νοοτροπία που καλλιεργείται για χρόνια στους αγρότες μας.

Χρειάζονται περισσότερη βοήθεια και θα την έχουν με τους πόρους, που έχουν εξασφαλιστεί, για να είναι έτοιμοι να μπουν κανονικά στο πεδίο του ανταγωνισμού. Πρέπει να αυξηθούν τα κονδύλια για την ενημέρωση των αγροτών, για τη δημιουργία προϋποθέσεων, που θα μειώνουν το κόστος της παραγωγής. Ένα κόστος, που ιδιαίτερα στην Κρήτη, όπου υπάρχει και η επιβάρυνση με πρόσθετα έξοδα στη μεταφορά, γίνεται απαγορευτικό. Να διατεθούν πιστώσεις για έργα υποδομής, φράγματα, λιμνοδεξαμενές, δρόμοι και να δοθούν ακόμη περισσότερα κίνητρα στους νέους αγρότες.

Δεν είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, τόσο όμορφη η ζωή στην ύπαιθρο, όπως φαντάζονται ορισμένοι ρομαντικοί φυσιολάτρες. Έχουν συνεχή ανασφάλεια από τις καιρικές συνθήκες οι αγρότες και οι τιμές πολλές φορές δεν επιτρέπουν να καλύψουν τις στοιχειώδεις ανάγκες. Ευπαθείς καλλιέργειες, ευπαθείς θερμοκηπιακές καλλιέργειες έχουν τεράστιο κόστος, καθημερινά υπονομεύεται η υγεία των αγροτών. Η αναδιάρθρωση στο γεωργικό τομέα χρειάζεται και εκπαίδευση και κίνητρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα άλλο θέμα εξίσου σημαντικό είναι το δημογραφικό. Όμως ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να το αναλύσω. Πρέπει να πούμε ότι μία κοινωνία γερασμένη δεν έχει μέλλον. Τα κίνητρα που δίδονται στους πολυτέκνους είναι ανεπαρκή, πρέπει να γίνουν ουσιαστικά.

Πρέπει επίσης με ριζοσπαστικά μέτρα να αντιμετωπίσουμε την ανεργία, να δεχθούμε όλοι ότι οι πόροι που διατίθενται για την αντιμετώπιση αυτών των κοινωνικών προβλημάτων είναι επένδυση παραγωγική. Οφείλουμε να δίνουμε λύση καθημερινά στα προβλήματα των πολιτών, να πείσουμε ότι αυτό το κράτος υφίσταται για όλους που ζητούν τίμια να βγάλουν το ψωμί τους. Η ανεργία υπονομεύει την οικονομία, την κοινωνική συνοχή, τους θεσμούς, αλλά κυρίως την αξιοπιστία των πολιτικών και της πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να εξηγήσουμε πολλές φορές την πολιτική μας, να διορθώσουμε εγκλίσεις τα λάθη μας, να κερδίσουμε τη νέα γενιά, να μετατρέψουμε τον ενθουσιασμό σε δημιουργικότητα, αισιόδοξη προοπτική για το μέλλον.

Η κοινωνική ειρήνη μαζί με την οικονομική ανάπτυξη, όταν συνοδεύονται με κοινωνική δικαιοσύνη, ορθή κατανομή του πλούτου, είναι η βάση πάνω στην οποία οικοδομείται το μέλλον. Δεν αρκούν όμως για να οδηγηθούμε σε μία ποιότητα ζωής. Απαιτούνται ακόμα πάταξη της ανεργίας, προστασία του περιβάλλοντος από την κερδοσκοπική μανία, κοινωνική συνοχή, ασφάλεια και ηθική ποιότητα. Οφείλουμε αυτήν τη νέα ηθική να τη διδάξουμε πρώτα εμείς οι πολιτικοί, χωρίς να εμπιστευόμαστε πάντα τους τεχνοκράτες, που κάποτε μας υποκαθιστούν ή μας θαμπώνουν με τις μαγικές λύσεις. Έχουμε ανάγκη από περισσότερη παιδεία, περισσότερη υγεία, περισσότερες κοινωνικές παροχές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ μεγάλο επίτευγμα όσα κατορθώθηκαν στον οικονομικό τομέα και θεωρώ επίσης σημαντικές τις προοπτικές, που ανοίγονται για τη χώρα μας. Θεωρώ όμως σημαντικότερο επίτευγμα και από τη σταθερότητα, τη σοβαρότητα και την αξιοπιστία του πολιτικού λόγου, όπως εκφράζεται σήμερα από την Κυβέρνηση. Έτσι και ο λαός εισπράττει την αλήθεια, που αναζητεί από τους πολιτικούς και το κύρος της πολιτικής αποκαθίσταται. Είμαστε και λειτουργούμε μέσα σε ένα γυάλινο, διάφανο πύργο. Η διαφάνεια είναι η μοίρα μας και η τιμή μας.

Αν σήμερα με τον προϋπολογισμό που καλούμαστε να ψηφίσουμε -και πρέπει όλοι να τον ψηφίσουμε, χωρίς μικρόψυχες α-

ναστολές- αισθανόμαστε καλά, γιατί είναι καρπός μακροχρόνιου κόπου, οφείλουμε να είμαστε έτοιμοι στην αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων, που είναι μπροστά μας.

Τα προβλήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γεννιούνται από ζωντανές κοινωνίες, όπως τα κεφάλαια της Λερναίας Ύδρας. Επιλογή μας στο ΠΑΣΟΚ είναι να εξουδετερώσουμε αυτά τα προβλήματα κάθε φορά και να δημιουργούμε περισσότερες μακροπρόθεσμες προοπτικές για τους αυριανούς πολίτες. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παπαγεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ στο ζήτημα της απασχόλησης και της κοινωνικής ασφάλισης, στα μεγάλα θέματα που αποτελούν πραγματικά βραδυφλεγείς βόμβες στα θεμέλια του κοινωνικο-πολιτικού μας συστήματος.

Όσον αφορά το ζήτημα της απασχόλησης, θα παρακαλούσα να μη μου καταλογιστεί αθεράπευτος ρομαντισμός ή ευήθεια στην προσπάθεια, στο λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου και τέτοια ώρα προχωρημένη, να αντικρούσω όσα ακριβοπληρωμένα η κυβερνητική προπαγάνδα έχτισε μεθοδικά όλον αυτόν τον καιρό, για να καλύψει την απουσία πολιτικής, για να καλύψει την αποτυχία της Κυβέρνησης στο μεγάλο ζήτημα της ανεργίας. Ξοδεύτηκαν δέκα δισεκατομμύρια δραχμές περίπου από συναρμодία Υπουργεία και συναφείς οργανισμούς μέσα στο 1999, για να προπαγανδίσουν αυτό ακριβώς το ανύπαρκτο έργο και για να κλείσουν σαν μία υπόσχεση πολύ φωναχτή το μάτι στους ανέργους σαν την αφίσα του ΟΑΕΔ στις ευρωεκλογές "λάβετε θέσεις". Αυτή είναι, λοιπόν, η θέση του ΠΑΣΟΚ όσον αφορά το θέμα της ανεργίας. Θέση σεβής και προκλητική στην κυριολεξία.

Συνήγοροι σε αυτήν την προσπάθειά μου είναι η δύναμη της αλήθειας, την οποία επικαλούμαι. Και δεύτερον, οι Έλληνες πολίτες, που σε κάθε οικογένεια έχουν τουλάχιστον έναν άνεργο ή έναν εν δυνάμει άνεργο. Γιατί εκτός από τους ωριαριοποιημένους λογιστικούς δείκτες της οικονομικής σύγκλισης, για τους οποίους η απάντηση δόθηκε πριν από λίγο από τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο και από άλλους συναδέλφους, υπάρχουν και οι αδυσώπητοι δείκτες της κοινωνικής σύγκλισης, που παρουσιάζουν σαν πεπραγμένο πραγματική επιδείνωση και απόκλιση. Σύμφωνα με τα αισιόδοξα, αλλά καθόλου αξιόπιστα επίσημα στοιχεία, δεδομένου ότι αναγκάστηκε η Κυβέρνηση από το 2001 να δεχθεί τις οδηγίες και τις συμβολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης να θεσπίσει νέους αντικειμενικούς και αξιόπιστους δείκτες της ανεργίας, η ανεργία καλπάζει εκτός ελέγχου. Η Ελλάδα εξελίσσεται γοργά σε χώρα ανέργων, με θύματα κυρίως τους νέους, τις γυναίκες και τους μακροχρόνια ανέργους.

Ο δείκτης ανεργίας μέχρι το 1997 ήταν κάτω του μέσου ευρωπαϊκού όρου. Ήταν ο μοναδικός καλός ελληνικός δείκτης. Σήμερα, από το 1997, ξεπερνά το 50% του μέσου ευρωπαϊκού όρου και βαίνει επιδεινούμενος. Αιτία η απουσία πολιτικής, η απουσία των αναγκών και απαραίτητων δράσεων.

Τρανή απόδειξη των ισχυρισμών μου δεν είναι η οπτική γωνία ενός Βουλευτού του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά είναι οι αναφορές των αρμοδίων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που απέρριψαν τα δύο εθνικά σχέδια δράσης της Κυβέρνησης του 1998 και του 1999 ως απαράδεκτα, ως φλύαρα, ως στερούμενα πολιτικής και τα ανέπεμψαν για επανακατάρτιση. Αυτή είναι η αναφορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μια και, κυρία Υπουργέ, πολύ ενδιαφέρεσθε με το να αναφέρεσθε μόνο στις βολικές για σας εκθέσεις.

Δεν είναι λοιπόν υπόθεση ελεημοσύνης η υπόθεση της ανεργίας, αλλά κυρίως ανάπτυξης, με επίκεντρο τη δημιουργία απασχόλησης. Ούτε λύνουν το πρόβλημα τα διάφορα σεμινάρια, τα οποία εκπορεύονται από το δύσσομο και κακόφημο ΟΑΕΔ, που παράγουν άδικες ειδικότητες. Είχαμε δημιουργία εκατοντάδων χειριστών κομπιούτερ στο Μαντούδι και εκατοντάδων κομμωτριών. Μα, έτσι αντιμετωπίζεται το πρόβλημα της ανεργίας; Απλώς κάποιοι επιτήδιοι ενθυλακώνουν τεράστια ποσά εις υγεία των ανέργων.

Έτσι, λοιπόν, με το δήθεν κοινωνικό ΠΑΣΟΚ αλλάζει προς το χειρότερο η δομή της κοινωνίας. Έχουμε σαν δεδομένο ότι εξαφανίζεται η μεσαία τάξη. Μεταξύ οράματος και εφιάλτη δημιουργούνται νέες τάξεις προνομιάς και παριών ταυτόχρονα.

Σύμφωνα με στοιχεία του Εθνικού Ινστιτούτου Υγείας από τις δεκαπέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η Ελλάδα είναι η πρώτη σε φτωχούς με ποσοστό 25%. Και δεν ήταν πάντα φτωχότερη η Ελλάδα. Ήταν φτωχότεροι από εμάς οι Πορτογάλοι και κυρίως οι Ιρλανδοί. Η κοινωνία λοιπόν των 2/3 αποτελεί επίτευγμα του δήθεν κοινωνικού ΠΑΣΟΚ.

Ταυτόχρονα όμως -και αυτό είναι το πιο ανησυχητικό- με το ότι είμαστε πρώτοι σε φτωχούς, είμαστε και πρώτοι σε νεοπλουσίους. Αυτές, οι δύο, λοιπόν, κατηγορίες των φτωχών και των νεοπλουσίων συμπιέζουν μέχρι εξαφάνισης τη μεσαία τάξη.

Την ίδια ώρα, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, πεντακάσιες χιλιάδες Έλληνες ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας, ενώ το 70% του δηλωθέντος εισοδήματος, σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών, δηλώθηκε από μισθωτούς και συνταξιούχους. Αυτό είναι το κοινωνικό κεκτημένο της Κυβέρνησης Σημίτη.

Εκαθαρίζουμε ότι η Κυβέρνηση Σημίτη δεν μπορεί να υποσχεθεί πλέον. Όποιος κυβερνάει δεκαέξι χρόνια δεν μπορεί να υποσχεθεί. Όποιος κυβερνάει ένα-δύο χρόνια μπορούμε να πούμε ότι κάτι σκέφθηκε και θέλει να το υλοποιήσει. Μετά, όμως, από δεκαέξι χρόνια οι υποσχέσεις δεν είναι παρά ακάλυπτες επιταγές, δεν είναι παρά φωνές απατεώνων που μόνο σε χώρα λωτοφάγων μπορούν να ακουστούν. Αλλά ας καταλάβουν επιτέλους ότι αυτή η μυθική φυλή των λωτοφάγων, των ανθρωπών χωρίς μνήμη, έπαψε πλέον να κατοικεί τον πλανήτη και επομένως οι Έλληνες έχουν και γνώση και μνήμη και λαμβάνουν δωρεάν όλες αυτές τις ακάλυπτες κυβερνητικές υποσχέσεις. Αυτά επί τροχάδην για το πρόβλημα της απασχόλησης, με μία απόλυτη συμπίεση του χρόνου.

Όσον αφορά το ασφαλιστικό ζήτημα, η Κυβέρνηση δεν έχει πολιτική. Κρατά ως εργαλεία τους νόμους της Νέας Δημοκρατίας, που κατήγγειλε ως αντισσφαλιστικούς και δήλωνε *urbi et orbe* ότι θα τους καταργούσε την επομένη, γιατί σύμφωνα με τον καθηγητή κ. Σπράδο, το φίλο του κ. Σημίτη, το προσδόκιμο βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος πήγε μέχρι το 2005.

Τι κάνει η Κυβέρνηση; Μελέτες επί μελετών. Δεκαέξι χρόνια κυβερνάτε, έχετε το δικαίωμα να μην έχετε πολιτική στο ασφαλιστικό ζήτημα και να αναθέτετε συνέχεια σε μελετητές και σε ειδικούς να σας δώσουν λύσεις; Ένα μόνο ενδιαφέρον είχατε για το ασφαλιστικό πρόβλημα. Να βάλετε χέρι, σύμφωνα με το πρόσφατο νομοσχέδιο για το ΤΑΠ-ΟΤΕ που ψήφισε η Βουλή και καταψηφίστηκε από τη Νέα Δημοκρατία, στα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων. Τριάμισι τρισεκατομμύρια χρήματα των ασφαλισμένων χωρίς εγγύηση, παρά τις εκκλήσεις και προτάσεις και των συνδικαλιστικών φορέων και της Αξiomατικής Αντιπολίτευσης και των άλλων κομμάτων της αντιπολίτευσης, θα ντοπάρουν την κούρσα του χρηματιστηρίου, για να δημιουργήσετε τις ψεύτικες, μαγικές, ωραιολοιμένες εικόνες και να εξαπατήσετε τους όποιους αφελείς απέμειναν.

Αυτόν, λοιπόν, τον ψεύτικο, τον απατηλό, τον πλαστό Προϋπολογισμό, εμείς τον καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Ρεγκούζας έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε μπροστά σε μία νέα, εξωφρενική, σχιζοφρενική, θα έλεγα, εποχή, από πολιτική άποψη.

Η σκοπιμότητα, η παραπληροφόρηση, η διαστρέβλωση της αλήθειας, η ανηθικότητα, το εύκολο και γρήγορο κέρδος και γενικά η καταπάτηση κάθε έννοιας, αρχών και αξιών κυριαρχούν στη δημόσια ζωή.

Η Κυβέρνηση Σημίτη βυθισμένη και εξαρτημένη πλέον από τους γνωστούς-άγνωστους θιασώτες της σημερινής επικίνδυνης παρακμής δεν διστάζει να προβάλλει προς την ελληνική κοινωνία την ανατροπή των βασικών κανόνων της λογικής, θριαμ-

βολογώντας για τις αποτυχίες της ή επιρρίπτοντας ένα σημαντικό μέρος των δικών της ευθυνών στις άλλες πολιτικές δυνάμεις, με έμφαση βεβαίως προς την Αξiomατική Αντιπολίτευση, αρκεί να μετριάσει το πολιτικό κόστος και να παραπλανήσει τους πολίτες.

Οι σκοπιμότητες των συμφερόντων και οι προεκλογικές ανάγκες του ΠΑΣΟΚ οδηγούν σε μεθόδους μετατροπής της σκληρής πραγματικότητας σε νομιζόμενη πραγματικότητα, φτιασιδωμένη ως συνήθως. Οι αλλοιώσεις, οι αλχημείες, οι παραπλανητικοί μηχανισμοί, ο εκμαυλισμός συνειδήσεων, το εμπόριο επιδόων και κυρίως των νέων είναι μερικά από τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την επίτευξη του ούτως ή άλλως ανήθικου στόχου.

Σίγουρα οι όροι του πολιτικού παιχνιδιού καθίστανται και άνισοι και επικίνδυνοι. Οι πολίτες πολλές φορές μετατρέπονται άθελά τους σε άβουλους στυλοβάτες της παρακμής και οι πολιτικοί επίσης πολλές φορές σε απαθείς συνεργούς εγκλημάτων σε βάρος του λαού μας. Και τέλος το ουσιαστικό περιεχόμενο και η λειτουργία της δημοκρατίας μεταβάλλεται επικίνδυνα με απρόβλεπτες συνέπειες για το μέλλον αυτού του τόπου.

Στην περίπτωση του Προϋπολογισμού του 2000 εύκολα κανείς μπορεί να διαγνώσει την πλήρη εξάρτησή του απ' αυτήν τη λογική, δηλαδή την υπηρετήση των σκοπιμοτήτων. Με λογιστικά φτιασιδώματα επιτυγχάνεται η "ένταξιακή" του μορφή προς την ΟΝΕ και υπηρετείται ο αναγκαίος προεκλογικός χαρακτήρας.

Καμιά κουβέντα για το καθυστερημένο σημείο εκκίνησης της χώρας μας στην πορεία προς την ΟΝΕ. Βλέπε απώλεια της πρώτης φάσης της ΟΝΕ με ευθύνη της σημερινής Κυβέρνησης, την πληθώρα διορθωτικών εμποδίων, των κοινωνικών παθολογικών συμπτωμάτων που επισώρευσε η πολύχρονη περίοδος στατάλης εθνικών κοινοτικών και δανειακών κεφαλαίων, που ενισχύουν τον ισχυρισμό ότι το σοκ που θα υποστεί η ελληνική οικονομία στο μέλλον θα είναι, ειδικά μετά την ΟΝΕ, μεγάλο.

Όμως, μετά την ένταξη οι επιλογές οικονομικής πολιτικής μειώνονται δραματικά. Η νομισματική πολιτική θα είναι καθορισμένη. Η δραχμή δεν θα υπάρχει. Το δημοσιονομικό έλλειμμα του 2000 δεν θα μπορεί να ξεπεράσει το 2,5% του ΑΕΠ. Διαφορετικά θα υπάρχουν πρόβλημα. Η εσωτερική οικονομική πολιτική θα προσδιορίζεται από τα τυχόν πλεονάσματα του κράτους.

Εμείς, όμως, όχι μόνο πλεονάσματα δεν έχουμε, αλλά έχουμε δυσβάστακτα ελλείμματα. Είναι χίλια διακόσια τριάντα πέντε χιλιάδες δισεκατομμύρια λέει η Κυβέρνηση. Είναι ένα τρισεκατομμύρια εννιακόσια πέντε δισεκατομμύρια. Προκύπτει από τα ίδια τα στοιχεία του Προϋπολογισμού. Βλέπετε, οι αποδιδόμενοι προς τους τρίτους φόροι για την Κυβέρνηση είναι "έσοδο" του κράτους.

Αν συνυπολογίσουμε τις ενισχύσεις για τους σεισμοπαθείς, προπολογίζονται από την Κυβέρνηση περίπου στα σαράντα δισεκατομμύρια. Οι δαπάνες για τα χρεολύσια στις τέσσερις χιλιάδες σαράντα δύο δισεκατομμύρια δραχμές. Το τελικό έλλειμμα του νέου Προϋπολογισμού θα φθάσει τα πέντε τρισεκατομμύρια εννιακόσια σαράντα επτά δισεκατομμύρια δραχμές. Στο ποσό βεβαίως αυτό δεν συμπεριλαμβάνεται η κεφαλαιοποίηση τόκων, που ταχυδακτυλουργικά μεταφέρεται από την Κυβέρνηση στα επόμενα χρόνια και θα βρεθεί μπροστά βεβαίως υπό τη μορφή της μαύρης τρύπας.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πλέον κοινός τόπος πως τα έσοδα του Προϋπολογισμού είναι υπερτιμημένα και οι δαπάνες του υποτιμημένες. Η ανάλυση των εσόδων αναδεικνύει μια πραγματικότητα, που προσδίδει κι ένα αντικοινωνικό χαρακτήρα πολιτικής, που αναδύεται μέσα απ' αυτόν. Οι άμεσοι φόροι παραμένουν στα ίδια επίπεδα όπως πέρυσι, δηλαδή δεν αυξάνονται, αν και πιστεύω ότι ο στόχος δεν θα επιτευχθεί. Οι έμμεσοι φόροι αυξάνονται κατά πεντακόσια δισεκατομμύρια περίπου. Ίδού λοιπόν η άνιση επιβάρυνση των πολλών, χωρίς κοινωνικό χαρακτήρα, χωρίς προτεραιότητα πολιτικής, δηλαδή επιδείνωση της σχέσης αμέσων εμμέσων φόρων.

Εδώ καταγράφονται, κύριε Υπουργέ, οι προτεραιότητες πολιτικής της σημερινής Κυβέρνησης. Οι προβλέψεις εσόδων από χρηματιστηριακές συναλλαγές της τάξης των εξακοσίων επτά

δισεκατομμυρίων στο 2000 είναι ιδιαίτερα αβάσιμες και υπερβολικές και το γνωρίζετε και σεις. Καταγράφεται καθημερινά και στην πράξη.

Αν υποθέσουμε, αν και δεν πρόκειται να γίνει έτσι, ότι το ΠΑ-ΣΟΚ κέρδιζε στις επόμενες εκλογές, θα αναγκαζόταν να βάλει νέους φόρους για να θεραπεύσει το πρόβλημα. Όμως, δεν το λέει κάτι τέτοιο.

Να, λοιπόν, γιατί εμείς στη Νέα Δημοκρατία λέμε πως θα χρειαστεί να αναπροσαρμόσουμε με παρέμβαση τον Προϋπολογισμό του 2000 μόλις αναλάβουμε την εξουσία, για να μπορεί να εκτελεστεί. Η έπαρση της Κυβέρνησης -και είδαμε σήμερα και τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας- δεν δικαιολογείται από την αποτελεσματικότητα των ελεγκτικών μηχανισμών, όπως λέει ο Υπουργός Οικονομικών.

Τα "ποσοτικά και όχι ποιοτικά κατορθώματα" του ΣΔΟΕ, η απουσία του αποτελεσματικού ελέγχου στα καύσιμα, στο οινόπνευμα και τα τσιγάρα από τις τελωνειακές αρχές επιβεβαιώνουν τον ισχυρισμό. Η καθυστέρηση, η παραπληροφόρηση, οι συμβατικές υπερβάσεις στην πορεία του συστήματος TAXIS δεν εγγυώνται την αποτελεσματικότητα. Αντίθετα, με μαθηματική ακρίβεια οδηγούν σε απαξίωση και επόμενα σε αχρήστευση τον ηλεκτρονικό εξοπλισμό και τα προγράμματα. Η Κυβέρνηση κάνει φθηνή προπαγάνδα πάνω στο ζήτημα αυτό.

Το δημόσιο χρέος ανεξάρτητα εάν με τις εκσυγχρονιστικές "εφευρέσεις" κατεβαίνει στο 104,9% του ΑΕΠ και ικανοποιεί το κριτήριο της ΟΝΕ στο τέλος του 2000 κατά την εκτίμηση του Υπουργού Οικονομικών, θα φθάσει τα 46,3 τρισεκατομμύρια δραχμές. Εάν συνυπολογισθεί το αφανές χρέος του ευρύτερου δημόσιου τομέα, το ποσό του δημοσίου χρέους θα ξεπεράσει τα 55.000.000.000.000 δραχμές.

Όμως η σκληρή πραγματικότητα, στην οποία η Κυβέρνηση Σημίτη θα βρεθεί αντιμέτωπη στις επερχόμενες εθνικές εκλογές, προέρχεται από τους πολίτες. Από τους ανθρώπους δηλαδή, που ζουν και βιώνουν τα προβλήματα που δημιουργήσαν οι αλόγιστες, οι άδικες, οι κοινωνικά ανάλγητες και αναποτελεσματικές πολιτικές αυτής της Κυβέρνησης.

Τι θα απαντήσει η Κυβέρνηση στους αγρότες για την εγκατάλειψή τους, τις απαράδεκτες χαμηλές τιμές των προϊόντων, το δυσβάσταχτο κόστος παραγωγής, τις καθυστερήσεις στις πληρωμές, τον εμπαιγμό του ΕΛΓΑ με τις αποζημιώσεις, τις ποσοτώσεις και τα πρόστιμα, τους αποκλεισμούς για τους νέους αγρότες, τις μεταβιβάσεις αγροτικής γης, τις οικοδομικές άδειες για ένα σταύλο ή μία αποθήκη, τέλος, την τοκογλυφία και την αχαρκτηρίστη συμπεριφορά της Αγροτικής Τράπεζας και τόσα άλλα;

Τι θα απαντήσει στους μικρομεσαίους για την επιχειρηματική κρίση που αντιμετωπίζουν, για τη σκληρή φορολόγησή τους, για το εξοντωτικό φορολογικό σύστημα, για τις διαμαρτυρημένες επιταγές και τα γραμμάτια, για τα μεγάλα τραπεζικά επιτόκια, για τη γραφειοκρατία και τη διαφθορά που αντιμετωπίζουν καθημερινά στην επαφή τους με το κράτος, για την παντελή έλλειψη κινήτρων ανάπτυξης;

Τι θα απαντήσει στους εργαζόμενους για την εισοδηματική καθήλωση, τη βαριά φορολόγησή τους, τη μη αναπροσαρμογή της φορολογικής κλίμακας, την απαράδεκτη παροχή υγείας;

Τι θα απαντήσει στους ανέργους, κυρίως στους νέους, που η ανεργία πέραν της φτώχειας οδηγεί στην περιθωριοποίηση και την απογοήτευση;

Τι θα απαντήσει στους πολύτεκνους και τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τους ηλικιωμένους κλπ.; Ότι η κοινωνική σκληρότητα αρχίζει από αυτούς; Ότι είναι οι έχοντες και κατέχοντες; Ότι αυτούς αγγίζει η λιτότητα;

Τι θα πει για το χάος στην παιδεία, για το αύριο αυτής της χώρας, για το μέλλον του τόπου;

Τι θα πει στον ελληνικό λαό για τους προστάτες που στηρίζει και στηρίζεται, για την αδιαφάνεια και τη διαφθορά που μαστίζει το δημόσιο βίο;

Εκείνοι όμως θα απαντήσουν όχι στη διατήρηση της παρακμής, όχι στην ανικανότητα, όχι στην κοινωνική σκληρότητα, ναι στο νέο ξεκίνημα, ναι στην προκοπή το τόπου μας, ναι στη Νέα Δημοκρατία και τον Κώστα Καραμανλή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σαρρής έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιώνουμε σημαντικές ιστορικές συγκυρίες. Με τον Προϋπολογισμό που σήμερα συζητούμε στην Ελληνική Αντιπροσωπεία αποχαιρετούμε τον αιώνα που φεύγει και προγραμματίζουμε την πορεία της χώρας για το πρώτο έτος του νέου αιώνα, που έρχεται σε λίγες ημέρες.

Είναι, όπως έχει ειπωθεί, ο τελευταίος Προϋπολογισμός σε δραχμές, γιατί ο επόμενος προϋπολογισμός θα είναι και σε ευρώ. Αφορά δε το έτος 2000, που είναι ταυτόχρονα έτος ένταξης της χώρας μας στην Ο.Ν.Ε., καθώς και το έτος των γενικών βουλευτικών εκλογών.

Είναι ένας Προϋπολογισμός με σημαντικούς οικονομικούς αλλά και πολιτικούς στόχους. Το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης κατάφερε με αριστοτεχνικό τρόπο να εναρμονίσει στα πλαίσια του ίδιου προϋπολογισμού το μείζονα στόχο της ένταξης της Ελλάδας στην Ο.Ν.Ε., αλλά ταυτόχρονα και την ανάδειξη της δικαίωσης της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης, σε ό,τι αφορά την ανταπόδοση στην ελληνική κοινωνία αυτό που της οφείλουμε και η οποία είναι γεγονός ότι υπέστη με καρτερικότητα σοβαρές θυσίες, τα τελευταία χρόνια, για την επίτευξη του κοινού στόχου.

Ο Προϋπολογισμός του 2000, απ' ενός είναι συνεπéstατος στο μείζονα στόχο, αλλά και ταυτόχρονα εξυπηρετεί τους καλώς εννοούμενους πολιτικούς μας στόχους, που είναι η επιδίωξη της κοινωνικής δικαιοσύνης και η προβολή του κοινωνικού προσώπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που τα τελευταία χρόνια λόγω της σταθεροποιητικής πολιτικής που ακολουθήσαμε και τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίσαμε, ήταν κάπως ωχρό.

Ο Προϋπολογισμός του τρέχοντος έτους εκτελείται κανονικά και το έλλειμμα θα είναι χαμηλότερο, από ό,τι υπολογίσαμε, λόγω της μεγάλης αύξησης των φορολογικών εσόδων. Η αύξηση των φορολογικών εσόδων -και είναι κυρίαρχο στοιχείο- αποτελεί υγιή εξέλιξη της κοινωνίας, διότι προήλθε κατά κύριο λόγο από τρεις παράγοντες, χωρίς την επιβολή νέων φόρων.

Οι παράγοντες αυτοί είναι, πρώτον η πάταξη της φοροδιαφυγής. Η διοικητική επανάσταση που συντελέστηκε στο Υπουργείο Οικονομικών, με την εφαρμογή του TAXIS στη λειτουργία της ΣΔΟΕ και των ελεγκτικών κέντρων, απέδωσε σημαντικά αποτελέσματα, όσον αφορά τα έσοδα.

Ειδικότερα, για το ΦΠΑ μπορούμε να πούμε ότι αναπτύχθηκε με διπλάσιους ρυθμούς από τον τζίρο της οικονομίας και απέδωσε εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000) δραχμές παραπάνω σε ετήσια βάση, λόγω των αυστηρών μεν ελέγχων που διενεργούνται αλλά και τη βελτίωση της φορολογικής συνειδησίας των Ελλήνων, οι οποίοι επιτελούν με ειλικρίνεια τις φορολογικές τους υποχρεώσεις και αποδίδουν, με ελάχιστες βέβαια εξαιρέσεις, το ΦΠΑ στο κράτος.

Δεύτερον, είναι η αύξηση των εσόδων από το φόρο του χρηματιστηρίου. Κατά τη διάρκεια του χρόνου τετραπλασιάστηκε ο τζίρος του χρηματιστηρίου και τα έσοδα αυξήθηκαν κατά εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000) δραχμές, πάνω από τις προβλέψεις.

Τρίτον είναι η αύξηση των φόρων από τα κέρδη των επιχειρήσεων. Ο φόρος από τα κέρδη των επιχειρήσεων αυξήθηκε με τριπλάσιο ρυθμό από τις προβλέψεις. Ο βασικός λόγος της αύξησης των φορολογικών εσόδων δεν ήταν τόσο η αύξηση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων, αλλά η διαφάνεια που επέβαλε το χρηματιστήριο.

Παλαιότερα οι επιχειρηματίες απέκρυπταν -είναι αυτόνοτο αυτό- τα κέρδη τους. Σήμερα όμως οι εισηγμένες τουλάχιστον στο χρηματιστήριο επιχειρήσεις αποκαλύπτουν και αναδεικνύουν την κερδοφορία τους, για να έχει καλύτερη τιμή η μετοχή τους. Αποτέλεσμα λοιπόν είναι η μεγαλύτερη καταβολή φόρων από αυτές.

Αυτοί, λοιπόν, οι τρεις παραπάνω παράγοντες οδήγησαν στο να εισπράξει το κράτος έσοδα ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές, σε σχέση με τα πεντακόσια πενήντα δισεκα-

τομμύρια (550.000.000.000) δραχμές που προέβλεπε ο προϋπολογισμός του 1999.

Υπάρχει λοιπόν ένα πλεόνασμα εσόδων της τάξης των τετρακοσίων πενήντα και πλέον δισεκατομμυρίων (450.000.000.000) δραχμών. Αυτό αποτελεί μία πολύ θετική εξέλιξη για την οικονομία μας, διότι επιτρέπει την ικανοποίηση κοινωνικών αναγκών στην παιδεία, την υγεία, αλλά και τη μείωση του ελλείμματος.

Το μεγάλο βέβαια επίτευγμα της ελληνικής οικονομίας, είναι η ανατροπή της σχέσης ανάμεσα στους τόκους, που η ελληνική κυβέρνηση έδινε για την εξυπηρέτηση των ομολόγων του δημοσίου και των εισπραττομένων φόρων. Το 1993, από κάθε χίλιες (1.000) δραχμές που εισέπραττε το κράτος οι εξακόσιες εξήντα (660) δραχμές, περίπου, πήγαιναν για την εξυπηρέτηση των τόκων των ομολόγων του δημοσίου, δηλαδή στις τέσπες των ραντιέρηδων και των ομολογιούχων Ελλήνων και ξένων, ενώ το 1999 από κάθε χίλιες (1.000) δραχμές που εισπράττονται μόνο τριακόσιες τριάντα (330) δραχμές πηγαίνουν για το σκοπό αυτόν και με την αποκλιμάκωση των επιτοκίων γίνεται προσπάθεια να πέσουν στις διακόσιες (200) δραχμές, που είναι ο αντίστοιχος μέσος όρος των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα επιτόκια βέβαια έπεσαν σημαντικά τα τελευταία χρόνια, αλλά η μεγάλη μείωση δεν έχει έλθει ακόμη. Θα έρθει το 2000, όταν τα ελληνικά επιτόκια θα εξομοιωθούν με εκείνα της ζώνης του Ευρώ. Κάθε δε μονάδα επιτοκίου που θα μειώνεται σημαίνει κέρδος για τον κρατικό προϋπολογισμό ύψους περίπου εκατόν πενήντα δισεκατομμυρίων (150.000.000.000) δραχμών και τα οποία θα δοθούν για την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους. Γιατί η κεντρική κατεύθυνση της πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η δημιουργία μιας αποτελεσματικής κοινωνίας με ανθρωπισμό και δικαιοσύνη. Η μετάβαση στην αποτελεσματική ανθρωπιστική κοινωνία που οραματιζόμαστε θα γίνει μέσα από την ισχυρή οικονομία που δημιουργούμε.

Η αναδιανομή του εισοδήματος είναι καθοριστικό στοιχείο του αγώνα για μια δίκαιη κοινωνία. Παρά τη μεγάλη προσπάθεια εξυγίανσης της οικονομίας, τα πραγματικά εισοδήματα των εργαζομένων αυξήθηκαν με θετικούς ρυθμούς τα τελευταία χρόνια, για τον απλό λόγο ότι οι αυξήσεις τμηματικά κάθε χρόνο, ήταν πάνω από τον πληθωρισμό.

Η συμμετοχή των μισθών στο εθνικό εισόδημα αυξήθηκε από 35,7% το 1993 σε 40% το 1999.

Με τον Προϋπολογισμό του 2000 πραγματοποιούμε ένα ουσιαστικότερο βήμα στην κατεύθυνση μίας δικαιότερης διανομής του εθνικού εισοδήματος. Αναδιανέμουμε -και έχει ειπωθεί στην Αίθουσα αυτή- τετρακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (470.000.000.000) δραχμές από την πάταξη της φοροδιαφυγής και τους φόρους στο χρηματιστήριο και τα κέρδη των επιχειρήσεων στις αδύναμες κοινωνικές ομάδες, τους χαμηλόμισθους, τους χαμηλοσυνταξιούχους, τους μικρούς και μεσαίους επιχειρηματίες, επαγγελματίες και αγρότες.

Ιδιαίτερα για τους μικρομεσαίους, επιχειρηματίες και αγρότες, η κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης εκφράζεται με την επικείμενη εισαχθείσα, που μετά τις γιορτές θα φέρει η ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας στην ελληνική Βουλή για ψήφιση, όπου θα απαλειφθούν τα πανωτόκια, που με ληστρικό τρόπο τις τελευταίες δεκαετίες οι τράπεζες επέβαλαν σε μικρομεσαίους επιχειρηματίες και αγρότες, οδηγώντας τους πραγματικά στην αγανάκτηση και την απόγνωση.

Η φορολογική ακόμη μεταρρύθμιση που ψηφίστηκε ήδη από τη Βουλή στοχεύει στην ελάφρυνση των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από το διπλάσιασμό του αφορολογητού ορίου, αυξήθηκαν ουσιαστικά και οι εκπτώσεις. Για όσους έχουν παιδιά μειώνει το φορολογικό συντελεστή για τις προσωπικές εταιρείες και καταργεί τα αντικειμενικά κριτήρια.

Η ενίσχυση, κύριοι συνάδελφοι, του κοινωνικού κράτους και η αναβάθμιση των υπηρεσιών που προσφέρει στον πολίτη αποτελούν μεγάλη πρόκληση για την κοινωνική πολιτική των επόμενων ετών. Η ισχυρή κοινωνία δεν στηρίζεται μόνο σε αναδιανεμητικές πολιτικές και στη χαμηλή ανεργία, κατά μείζονα λόγο

δεν μπορεί να στηριχθεί σε δανεικά χρήματα ή σε ελλείμματα, αλλά σε ζωντανό χρήμα που παράγει μία υγιής οικονομία. Αναδεικνύεται κατ' εξοχήν από την ποιότητα των κοινωνικών υπηρεσιών που προσφέρει στον πολίτη, ιδιαίτερα στους τομείς παιδείας και υγείας που γίνεται μεγάλη προσπάθεια για τη βελτίωση των υπηρεσιών που προσφέρονται. Όμως ο δρόμος για τη δημιουργία αποτελεσματικότερου κράτους, που οραματιζόμαστε, είναι μακρύς. Η απόσταση είναι μεγάλη. Σήμερα με την ισχυρή οικονομία που δημιουργούμε είμαστε σε θέση να την καλύψουμε. Η εκπαίδευση συμβάλλει κατά έναν κρίσιμο τρόπο στην προσπάθεια ένταξης των νέων στη σύγχρονη οικονομική πραγματικότητα. Η ισχυρή οικονομία, που ονειρευόμαστε, έχει δημιουργηθεί ουσιαστικά. Οι προτεραιότητες, υπέρ του κοινωνικού κράτους, συγκεντρώνονται με τη αναδιάρθρωση των κρατικών δαπανών υπέρ των κοινωνικών και σε βάρος των καταναλωτικών δαπανών.

Οι προϋπολογισμοί της εκπαίδευσης, της άμυνας, της υγείας και της πρόνοιας και κοινωνικών ασφαλίσεων και της δημόσιας τάξης αυξάνονται το 2000 με ρυθμούς πάνω από τον πληθωρισμό. Οι κοινωνικές δαπάνες το 2000 θα προσεγγίσουν το ύψος των 4 τρισεκατομμυρίων δραχμών, σε σύγκριση με 1,8 τρισεκατομμύρια που ήταν το 1993.

Οι υπηρεσίες που παρέχονται μέσω του κοινωνικού κράτους ενισχύουν την κοινωνική συνοχή και συντελούν στη διαμόρφωση μιας δικαιότερης κοινωνίας. Άρα ο νέος προϋπολογισμός εκτός από ενταξιακός είναι και αναπτυξιακός, είναι ακόμη και προϋπολογισμός αλληλεγγύης.

Για τους λόγους αυτούς καλώ τους κυρίους συναδέλφους να τον υπερψηφίσουμε. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Πετραλία έχει το λόγο.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, ηρωικοί συνάδελφοι, βέβαια, τέτοια ώρα που βρίσκεστε εδώ, την Τρίτη που μας πέρασε εκατοντάδες νεφροπαθείς είχαν περικυκλώσει τα Υπουργεία Υγείας, Πρόνοιας και Οικονομικών, αγανακτισμένοι για την αθέτηση εγγράφων και προφορικών υποσχέσεων της Κυβέρνησης για τα προνοιακά επιδόματα και τις συντάξεις.

Η αγανάκτησή τους μάλιστα είχε φθάσει σε τέτοιο σημείο - αυτό είναι, αν θέλετε, κύριοι συνάδελφοι, το τραγικό - ότι οι νεφροπαθείς είχαν φθάσει στο σημείο να κάνουν απεργία από την αιμοκάθαρση, θέτοντας την ίδια τους τη ζωή σε κίνδυνο. Την ίδια ημέρα που αυτά συνέβαιναν, οι εφημερίδες δημοσίευαν έναν κατάλογο "μεγάλων αυξήσεων των κοινωνικών παροχών", που είχε προετοιμάσει και μοιράσει ως πυροτεχνήματα θα έλεγα η Κυβέρνησή σας. Αυτά τα περιστατικά αποτελούν ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της όλης πολιτικής πρακτικής της εκσυγχρονιστικής πολιτικής σας. Και ιδιαίτερα σε αυτόν τον πολύ ευαίσθητο τομέα της υγείας και της πρόνοιας.

Κύριοι συνάδελφοι, θα έλεγα ότι αν υπάρχει ένα πολύ μεγάλο επίτευγμα αυτής της Κυβέρνησης τα τελευταία χρόνια, είναι αυτό το μαγείρεμα που γίνεται στον προϋπολογισμό, το συγκεκριμένο προϋπολογισμό της υγείας και πρόνοιας. Εφευρίσκοντας νέα κόλπα κάθε φορά η Κυβέρνηση παρουσιάζει με τέτοιον τρόπο τον προϋπολογισμό της υγείας και της πρόνοιας, ώστε να δίνεται η εντύπωση και η εικόνα ότι ο προϋπολογισμός αυξάνει, ενώ η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική. Η πραγματικότητα είναι ότι ο προϋπολογισμός της υγείας και πρόνοιας κάθε χρόνο μειώνεται και μειώνεται. Και θα μου επιτρέψετε να σας απασχολήσω με αριθμούς, για να αποδείξω το πώς μειώνεται αυτός ο προϋπολογισμός. Έχουμε, λοιπόν, μία συνεχή περικοπή κονδυλίων. Για παράδειγμα το 1998 την κάλυψη των περικοπών η Κυβέρνηση χρησιμοποίησε και έτσι το εμφάνισε το κόλπο της αποκέντρωσης. Έστειλε, δηλαδή, στις νομαρχίες τον κύριο όγκο των δαπανών, ώστε να χρειάζεται κανείς λογιστή προκειμένου να αντιληφθεί τι ακριβώς συμβαίνει.

Το 1999, κύριε Υπουργέ, κάνατε το αντίθετο. Επαναφέρατε, επανακεντρώσατε θα έλεγα, τις δαπάνες περιθαλψής στο κέντρο. Με το κόλπο αυτό εμφανίζετε μια πλασματική αύξηση των κοινωνικών δαπανών, ενώ, όπως και τότε από το Βήμα αυτό της Βουλής απέδειξα ότι υπήρχε μια περικοπή την περασμένη χρο-

νιά της τάξεως των 5,5 δισεκατομμυρίων έναντι δαπανών του 1998, για την υγεία και την πρόνοια.

Τι γίνεται όμως με τον Προϋπολογισμό του 2000; Τον αποκαλείτε αναδιανεμητικό και κοινωνικά ευαίσθητο. Εγώ θα σας αποδείξω με στοιχεία και επιχειρήματα ότι το κονδύλι αυτό το εμφανίσατε κατά 93,8 δισεκατομμύρια περισσότερα από την προηγούμενη χρονιά. Και όμως η μαύρη αλήθεια ξέρετε ποια είναι; Ότι το 2000 έχετε στον τομέα της υγείας και της πρόνοιας περικοπή 34,2 δισεκατομμύρια. Και ξέρετε ποιο κόλπο χρησιμοποιεί φέτος η Κυβέρνηση; Τις εφημερίες, τα νυκτερινά, τις υπερωρίες, όλες τις απασχολήσεις των γιατρών του ΕΣΥ και του νοσηλευτικού προσωπικού, που για πρώτη φορά τα συμπεριλαμβάνετε στον Προϋπολογισμό. Μάλιστα πέρυσι, ύστερα από όλη εκείνη την κινητοποίηση που είχε γίνει στα νοσοκομεία είχατε δώσει αυτά τα ποσά από άλλα κονδύλια και πιθανόν, κύριε Υπουργέ και κυρία Υπουργέ, από το αποθεματικό. Φέτος όμως με τα εκατόν δεκατέσσερα δισεκατομμύρια που εγγράφονται στον Προϋπολογισμό για υπερωρίες και εφημερίες, δώδεκα δισεκατομμύρια για νέες προσλήψεις, δύο δισεκατομμύρια για νέα προγράμματα, εμφανίζεται ο Προϋπολογισμός στον τομέα υγείας και πρόνοιας φουσκωμένος τόσο, ώστε να μπορείτε με αυτόν τον τρόπο, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να δείχνετε ένα κοινωνικό προσώπιο και όχι ένα κοινωνικό πρόσωπο. Γιατί αυτό το κοινωνικό πρόσωπο το έχετε χάσει εδώ και πολλά χρόνια.

Εάν λοιπόν δούμε τα στοιχεία με νούμερα, για το τι γίνεται στους δύο προϋπολογισμούς, 1999 και 2000, θα δούμε τα εξής. Για το 1999, ο προϋπολογισμός υγείας και κοινωνικών υπηρεσιών είναι πεντακάσια εβδομήντα τρία δισεκατομμύρια και των περιφερειακών εκατόν τριάντα οκτώ δισεκατομμύρια. Επίσης, για την πρόνοια εκατόν ογδόντα πέντε δισεκατομμύρια και σαράντα ένα δισεκατομμύρια. Αθροιστικά όλα αυτά μας κάνουν τα εννιακόσια τριάντα επτά δισεκατομμύρια, που λέτε ότι δώσατε για την πρόνοια.

Για το 2000 τα αντίστοιχα ποσά είναι για μεν την υγεία εξακόσια τριάντα έξι δισεκατομμύρια, για δε την πρόνοια εκατόν ογδόντα εννέα δισεκατομμύρια.

Πρέπει να συγκρίνουμε τις δαπάνες αυτών των δύο τελευταίων ετών. Από εκεί θα δούμε ότι μόνο αλχημείες και ταχυδακτυλουργίες έχετε κάνει για να δείξετε αυτήν την εικόνα.

Αυτό που βγαίνει σαν συμπέρασμα είναι ότι η Κυβέρνηση για το 2000 έχει περικόψει 34,2 δισεκατομμύρια από τον τομέα της υγείας και της πρόνοιας. Είναι δε χαρακτηριστικός ο κωδικός 2700 του Προϋπολογισμού που αφορά τις εισοδηματικές ενισχύσεις. Βλέπουμε εδώ ότι έχουν περικοπεί τα επιδόματα των πολυτέκνων, οι συντάξεις στις πολύτεκνες μητέρες. Κόψατε τα επιδόματα στις πιο ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Θα σας δώσω έναν ακόμα αριθμό. Για το 2000 έχουμε μείωση των επιδομάτων των πολυτέκνων σε τρομακτικούς αριθμούς. Δηλαδή έχουμε το 1998 εκατόν σαράντα έξι δισεκατομμύρια, το 1999 εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια και το 2000 εκατόν είκοσι εννέα δισεκατομμύρια.

Μικραίνουμε την Ελλάδα. Δεν σας απασχολεί αυτό το πράγμα;

Δεν απασχολεί την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι με την πολιτική την οποία κάνει, μικραίνει την Ελλάδα;

Ένα μόνο αριθμό θα πω και θα τελειώσω. Στα λοιπά βοηθήματα και επιδόματα, στον περίφημο Κωδικό 2739, από επτά δισεκατομμύρια (7.000.000.000) δραχμές που δίνετε ως επιδόματα στις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες το 1999 -και επιμένω και το επαναλαμβάνω, επτά δισεκατομμύρια (7.000.000.000) δραχμές- το 2000 δίνετε ως επιδόματα σε αυτές τις ομάδες, στους συνανθρώπους μας, τριακόσια εκατομμύρια (300.000.000) δραχμές.

Όλα αυτά, λοιπόν, ακριβώς αυτό αποδεικνύουν, ότι το κοινωνικό σας πρόσωπο, το οποίο είχατε σαν σημαία -αν θέλετε- και με το οποίο ήρθατε πολλά-πολλά χρόνια πριν στην εξουσία, το έχετε εγκαταλείψει.

Πιστεύω ότι η μέρα που θα επαναθεμελιωθεί ένα πραγματικό σύστημα υγείας, που πραγματικά θα επαναθεμελιωθεί αυτό το κράτος της πρόνοιας, είναι πολύ κοντά. Θα είναι σε λίγους μή-

νες, όταν εμείς πλέον θα είμαστε κυβέρνηση.

Ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βλαχόπουλος έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον Προϋπολογισμό του 2000 κλείνει ο κύκλος των επτά τελευταίων προϋπολογισμών με τους οποίους οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 1994 μέχρι σήμερα προδιέγραψαν την πορεία της χώρας για την ένταξή της στην Ο.Ν.Ε. Με αυτούς τους προϋπολογισμούς έθεσαν στόχους, διαμόρφωσαν προγράμματα, ακολούθησαν πολιτικές, έφθασαν σήμερα με επιτυχία λίγους μήνες πριν από τη βέβαιη ένταξή μας στο σκληρό πυρήνα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι μόλις έξι χρόνια από το 1994 και όμως σε αυτά τα λίγα χρόνια με μία κοινή προσπάθεια των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., των κυβερνήσεων του αιώνηστου Προέδρου μας Ανδρέα Παπανδρέου και του σημερινού Προέδρου και Πρωθυπουργού μας Κώστα Σημίτη και με τη συμμετοχή και τις θυσίες του ελληνικού λαού καταφέραμε στο εξωτερικό μέτωπο να αναβαθμιστεί η χώρα μας διεθνώς, να αποκτήσει την αναγνώριση και την εμπιστοσύνη των εταίρων και συμμάχων μας -Κόσσο, ταξίδι Κλίντον, Ελσίνκι- να απολαμβάνει το σεβασμό και την αναγνώριση του ηγετικού της στόλου από όλες τις χώρες της Βαλκανικής και παρευξείνιας περιοχής. Η παρουσία μας στο εξωτερικό μέτωπο προσδιοριζόταν από το "πρώτα η Ελλάδα".

Στο εσωτερικό μέτωπο εμπεδώνεται καθημερινά ένα κλίμα εμπιστοσύνης του πολίτη προς την πολιτεία. Ο πολίτης βλέπει και νιώθει καθημερινά ότι η Κυβέρνηση εγκαταλείπει με γοργά βήματα την έννοια του πολιτικού κόστους μπροστά στο κοινωνικό και εθνικό όφελος. Η δράση της σημερινής Κυβέρνησης στο εσωτερικό μέτωπο προσδιοριζόταν και προσδιορίζεται από το "πρώτα ο πολίτης".

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο γύρισμα του αιώνα και ταυτόχρονα της χιλιετίας που οριοθετεί το έτος 2000, ο Προϋπολογισμός που σήμερα συζητάμε αντικατοπτρίζει το γύρισμα σελίδας για τη χώρα μας και για το λαό μας.

Από τη μία πλευρά, λοιπόν, είναι η σελίδα που γράφει "1993, η Νέα Δημοκρατία εγκαταλείπει την εξουσία και εγκαταλείπεται από το λαό". Από την άλλη πλευρά είναι η σελίδα που γράφει "2000, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. οδηγεί με αισιοδοξία τη χώρα στον 21ο αιώνα".

Θα ήθελα σε δύο, τρεις τομείς να συγκρίνω την Ελλάδα του 1993 και την Ελλάδα του 2000, γιατί θα μπορούσαμε να κάνουμε πολλές συγκρίσεις.

1993: Η Ελλάδα που όλοι τη γνωρίζουν σαν αθηνοκεντρικό κράτος.

2000, σήμερα: Νέα δομή, οργάνωση και λειτουργία της χώρας. Καποδιστριακοί δήμοι, νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, ενισχυμένες περιφερειακές διοικήσεις διαμορφώνουν κάθε μέρα και μία πιο αποκεντρωμένη πολιτεία προς όφελος του πολίτη.

1993, σε άλλον τομέα: Το αφήσαμε πίσω μας, πολύ πίσω μας με μία οικονομία των ελλειμμάτων, του υψηλού πληθωρισμού, των αβάστακτων επιτοκίων και του τεράστιου δημόσιου χρέους. Μία οικονομία των έμμεσων φόρων, 69%. Μία οικονομία που προτείνει προγράμματα σύγκλισης και τους τα επιστρέφουν πίσω.

Σήμερα, 2000: Μία οικονομία, η εξυγίανση της οποίας ξεκίνησε το 1994 από τον αιώνηστο Γεώργιο Γεννηματά και συνεχίζεται σήμερα από τον Πρωθυπουργό μας Κώστα Σημίτη και τους Υπουργούς της Εθνικής Οικονομίας και τους κυρίους Υφυπουργούς που κάθονται εδώ δίπλα μας μέχρι αργά.

Αυτή, λοιπόν, η οικονομία μαζί με τις οικονομίες των άλλων δεκαεσσάρων χωρών της ΟΝΕ καλείται να ξεκινήσει το μακρύ και δύσκολο δρόμο του ΕΥΡΩ στις ατραπούς της παγκοσμιοποίησης.

Άλλος τομέας, 1993, αδιαφάνεια στις αποκρατικοποιήσεις, κλείσιμο επιχειρήσεων, απολύσεις εργαζομένων. Για το κοινωνικό πρόσωπο μιλώ. Ουδεμία μέριμνα για τους απολυμένους και τους ανέργους. Σκληρό και καθόλου ανθρώπινο το πρόσωπο της τότε Κυβέρνησης του 1993.

Το 2000, στην αρχή της νέας χιλιετίας. Συναίνεση και διαφάνεια στις αποκρατικοποιήσεις και μετοχοποιήσεις. Σταθεροποίηση της ανεργίας. Μέτρα οικονομικής ανακούφισης και κοινωνικής προσαρμογής για τους απολυμένους. Εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση. Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε όλους τους ανέργους σήμερα. Ορατό πλέον το κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Οι επιπλέον αυξήσεις των κοινωνικών δαπανών του προϋπολογισμού ενισχύουν την κοινωνική αλληλεγγύη και τη συνοχή της κοινωνίας μας.

Το 1993, οι απόδημοι Έλληνες, οι ομογενείς αδελφοί μας συνεχίζουν σχεδόν μόνοι το δρόμο με μία υποτυπώδη σχέση μέσα από τη Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού που και αυτή δημιουργήθηκε τη δεκαετία του '80.

Το 2000, έξι χρόνια μετά, η δημιουργία και η λειτουργία του ΣΑΕ, η Επιτροπή Απόδημου Ελληνισμού της Βουλής, η ύπαρξη σύγχρονου πλαισίου για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό. Η εξάπλωση της ελληνικής τηλεόρασης σε ολόκληρο τον κόσμο και πολλές άλλες δράσεις στα πλαίσια των θεσμών που δημιουργήθηκαν, διαμορφώνουν ένα ευνοϊκό περιβάλλον για την ομογένεια και συνθήκες συσπείρωσης, δράσης και συνένεσης του Ελληνισμού της διασποράς στον αιώνα που έρχεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εύκολο σε κάθε πολίτη και σε κάθε νέο και νέα να διακρίνει την Ελλάδα του σήμερα, να αξιολογήσει και να εκτιμήσει. Αλλά σίγουρα οι πολίτες έχουν τη δυνατότητα να καταγράφουν όλα τα αρνητικά της καθημερινότητας αλλά και όσα για μακρύ χρονικό διάστημα, περισσότερο σημαντικά για τον καθένα μας.

Καταγράφουν, λοιπόν, οι αγρότες και γνωρίζουμε και εμείς οι Βουλευτές ότι ενώ για τον αγροτικό τομέα τα τελευταία χρόνια έγιναν πολλά σε θεσμικό, οικονομικό, κοινωνικό επίπεδο όπως ο κύριος κλάδος ασφάλισης, διαγραφή χρεών, μέτρα και για τους νέους αγρότες, δημιουργία διεπαγγελματικών οργανώσεων και άλλα πολλά που ανέφερε ο Υπουργός Γεωργίας αναλυτικά.

Σήμερα, λοιπόν, λέμε ότι έγιναν πολλά αλλά πρέπει να γίνουν ακόμα περισσότερα. Να προχωρήσει η αποκέντρωση του ΟΓΑ για να μην ταλαιπωρούνται οι οκτακόσιες χιλιάδες αγρότες. Να λυθεί επιτέλους το θέμα των ποσοστώσεων με ριζοσπαστικό τρόπο, ώστε οι ποσοστώσεις σε καπνό, γάλα και άλλα προϊόντα να έρθουν στα χέρια των πραγματικών αγροτών, ιδιαίτερα των νέων και όχι μόνο των νεοεισερχόμενων αγροτών. Να απλοποιηθούν τα μέτρα για τους νέους αγρότες υπέρ των αγροτών. Ένας νέος που έκανε τη δική του επιλογή πριν τρία-τέσσερα χρόνια που δεν υπήρχαν τα μέτρα για τους νέους αγρότες, είναι αυτός που ενσυνείδητα επέλεγε αυτό το επάγγελμα. Αυτός πρέπει να δικαιούται. Γιατί σήμερα με το νόμο που υπάρχει δεν δικαιούται.

Προτείνω, κύριε Υπουργέ, να θεωρούνται νεοεισερχόμενοι οι νέοι αγρότες, όσοι έχουν το πολύ μία πενταετία στο επάγγελμα και όταν το αγροτικό τους εισόδημα δεν ξεπερνά το πλαφόν που θα ορίσουμε εμείς. Να δοθούν ποσοστώσεις σε όλους μέχρι συμπλήρωσης μιας βιώσιμης παραγωγής που θα προσδιορίσουμε για κάθε προϊόν. Θα μπορούσαμε να πούμε και άλλα πολλά, όπως τη διαγραφή των πανωτοκίων και την ένταξη όλων των αγροτών στη νέα ρύθμιση που είναι η πλέον ευνοϊκή από τις προηγούμενες.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατανοούμε όλοι την προσπάθεια μείωσης των δαπανών του κράτους καθώς και τις δυνατότητες της τεχνολογίας που προσφέρουν νέους τρόπους εξυπηρέτησης των πολιτών και αυτής της ελληνικής υπαίθρου. Όμως, όποιο πρόγραμμα εξυγίανσης του δημοσίου και των επιχειρήσεών του, να μην ξεκινάει, κύριοι Υπουργοί, από την κατάργηση υπηρεσιών στην ελληνική υπαίθρο. Να αρχίζει η εξυγίανση από τα μεγάλα αστικά κέντρα και κυρίως από την Αθήνα.

Κύριοι Υπουργοί, προτείνω, αυτή η συμβολική χρονιά ή η πρώτη χρονιά της νέας χιλιετίας, δηλαδή το 2001, να χαρακτηριστεί ως έτος για το ξαναζωτάνεμα της ελληνικής υπαίθρου, με ό,τι μπορεί να σημαίνει αυτός ο χαρακτηρισμός. Είναι εθνικής σημασίας η ύπαρξη ζωντανής ελληνικής υπαίθρου.

Στο χώρο της παιδείας, η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση είναι το

μεγάλο βήμα που άργησε, αλλά έγινε προς τη σωστή κατεύθυνση και πρέπει όλοι οι συντελεστές της εκπαιδευτικής διαδικασίας, η πολιτεία, οι εκπαιδευτικοί, οι μαθητές και οι γονείς να σπεύσουν, να σπεύσουμε όλοι, γιατί χρωστούμε όλοι μας στη νέα γενιά το δικό της αύριο. Είναι απαραίτητο το Υπουργείο Παιδείας να καλύψει τις ελλείψεις, τις καθυστερήσεις, όπου υπάρχουν, και να γίνουν οι βελτιώσεις στην ύλη, στις εξετάσεις, με την ουσιαστική συμμετοχή των εκπαιδευτικών. Οι εκπαιδευτικοί μας μπορούν να βοηθήσουν -οι εκπαιδευτικοί του δημόσιου τομέα- ώστε στο μέλλον να μειωθούν και τα φροντιστήρια και να απαλλαγεί το οικογενειακό εισόδημα από αυτήν τη σημαντική δαπάνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαμε οπωσδήποτε να κάνουμε συγκρίσεις σε όλους τους τομείς μεταξύ της Ελλάδος του '93 και της Ελλάδος του 2000.

Όμως, αυτόν τον Προϋπολογισμό θέλουν δεν θέλουν τα κόμματα τον αγκαλιάζει το σύνολο του ελληνικού λαού. Γι' αυτό καλούμαστε όλοι, από τον ίδιο τον ελληνικό λαό, να υπερψηφίσουμε αυτόν τον Προϋπολογισμό του 2000.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης) : Ο κ. Κηπουρός έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, η πολυθρόνη τόσο και προπαγανδισθείσα ανάπτυξη, η οποία αναμενόταν όλα αυτά τα χρόνια, τελικά δεν ήρθε. Αυτό που ήρθε δεν είναι ανάπτυξη. Δεν είναι παραγωγική οικονομία.

Ποιος δεν θυμάται ότι η Εγνατία θα τελείωνε το 2000; Ποιος δεν βλέπει ότι Πρωθυπουργοί και Υπουργοί την τελειώνουν σε κάθε επίσκεψή τους στις Νέες γι' αυτούς ακόμη χώρες; Ποιος όμως πλέον δεν ξέρει ότι δεν πρόκειται ούτε το 2020 να ολοκληρωθεί;

Η ουσία είναι ότι το ελλαδικό σώμα ειδικότερα στην ενδοχώρα του έμεινε σκέτο χώμα και νερό. Ούτε αίμα ούτε πνεύμα. Α-ναιμικό. Απνευμάτιστο. Ανόδιο. Ακατόικητο. Ακατάκτητο. Ένα σώμα, όπως λέει ένας φίλος μου, χωρίς κόκαλα.

Δεδομένου ότι όλη αυτήν την περίοδο επαρκούσαν λιγότερα από τα μισά λεφτά, αφού τα άλλα μισά ήταν κοινοτικοί πόροι, φαντάζεσθε τι ανάπτυξη αναμένεται, όταν διακοπεί η ροή των Ευρωπαϊκών κονδυλίων. Η υπαρκτή ανάπτυξη της υπανάπτυξης θα δώσει τη θέση της στην υπερανάπτυξη της υπανάπτυξης.

Τα ερωτήματα: πού πήγαν τόσα τρισεκατομμύρια ή έγιναν όλα αυτά τα περιφάνια πακέτα, παραμένουν αναπάντητα χωρίς ανάληψη ευθυνών από τους χειριστές τους. Η αλήθεια είναι ότι όλες οι πολιτικές διοικήσεις κυβερνήσεων και αντιπολιτευόμενες δώσατε εξετάσεις στις γεωοικονομικές αναπτυξιακές προτεραιότητες και κοπήκατε. Για μια ακόμη φορά το αυτονόητο για την Ευρώπη παρέμεινε ακατανόητο για την Ελλάδα. Δεν έχετε μια πολιτική. Δεν υπάρχει μια πολιτική υποδομών και δρόμων.

Δύο πακέτα στο βρόντο. Το κακό τρίτωνει. Και ούτε φωνή ούτε ακρόαση. Μια Βουλή με Βουλευτές βουβούς. Δεν υπάρχει μια αναπτυξιακή πολιτική. Αυτό δείχνει η έκτη προτεραιότητα της ένωσης της Ηπείρου με τη Θεσσαλία, του δρόμου Ηγουμενίστας-Βόλου με την υψηλότερη κατά τα άλλα γεωοικονομική αξία και την κεντρικότερη και γι' αυτό αξιολογότερη θέση σε ολόκληρο το ανατολικομεσογειακό ρυμοτομικό. Οτράντο-Ηγουμενίτσα-Βόλος-Κύπρος-Λατάκεια.

Αντί με το δρόμο αυτόν του μεταξιού να γεφυρώσετε την Ευρώπη με τη Μέση Ανατολή και την Ασία, παρακάπτοντας μάλιστα το μικρασιατικό σώμα, προτιμήσατε να γεφυρώσετε το Σταυρό με την Ελευσίνα. Και αυτό όχι πάντοτε επιτυχώς. Την ξέρετε τη γέφυρα που έπεσε.

Δεν έχετε πολιτική. Ο αγροτικός τομέας συρρικνώθηκε, γιατί δεν υπάρχει αγροτική πολιτική. Δεν είναι δυνατό ο ελαιοκτόνος του χθες -είναι γνωστός αυτός που ήθελε να κόψει τις ελιές- δεν μπορούν να έχουν αγροτική πολιτική σήμερα. Δεν πρέπει να ζητήσει συγγνώμη από τους αγρότες και ειδικά από τους ελαιοπαραγωγούς;

Ένα άλλο θέμα είναι οι συνθήκες που ζουν οι Πόντιοι πρόσφυγες. Ξέρετε, οι Πόντιοι είχαν την ευκαιρία να έχουν ένα ρόλο. Όμως, τι κάνατε; Κάθε χρόνο, μεταφέρετε από το Ταμείο Ανταλλάξιμης Περιουσίας στον Προϋπολογισμό χρήματα. Κάθε

χρόνο παίρνετε πέρα απ' αυτά που έχουν σπαταληθεί. Ο ίδιος ο άνθρωπος που σας έλεγα πιο πριν τόνιζε το 1989: "Έχω σοβαρότερα προβλήματα να ασχοληθώ από τους Πόντιους." Για το δράμα αυτό στη Φαρκαδώνα, το Ζυγό, την Παλαγία, το Μενίδι και αλλού όπου ζουν σε συνθήκες που δεν ζουν άνθρωποι, έχω να προτείνω να διατεθούν τα χρήματα αυτά, ώστε οι πρόσφυγες να μείνουν σε ανθρώπινες συνθήκες.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση μπαίνετε μέσα από την οικονομία καζίνο. Αυτό σημαίνει υπότροφη και εύκολα εκβιάσιμη χώρα. Στο Ελσίνκι είσαστε άοπλοι. Ποτέ δεν είχατε ένα σχέδιο. Αν είχατε ακολουθήσει το δρόμο της περιφέρειας, τον οποίον εδώ και χρόνια σας προτείναμε, η χώρα θα ήταν ήδη πραγματικά ενσωματωμένη στην Ευρώπη και με τις δέκα ιστορικές της περιφέρειες, όχι μόνο με τη γνωστή οδό του γνωστού αρχαίου τραγικού και ίσως δυο τρία παραθεριστικά θέρετρα.

Αν και προς καμία χώρα του κόσμου η ιστορία δεν υπήρξε τόσο απλόχερη, όσο στη δική μας, είμαστε η μοναδική που έβλεπε τα πακέτα και τα τρένα να περνούν. Έτσι έγινε με το τρένο των τροφίμων. Όλα τα ραντεβού χάθηκαν. Κινδυνεύει να χαθεί και το τελευταίο, το σημαντικότερο από όλα, το γεωοικονομικό.

Χρόνια τώρα σας προτείναμε να ανοίξει ο διάλογος. Έχετε μεγάλες ευθύνες που δεν τον δεχθήκατε. Δεν τον δεχθήκατε ποτέ στο λεγόμενο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ο Ανδρέας Παπανδρέου δεν μπορεί να είναι πλυντήριο.

Αυτό που γίνεται με τα μέσα δεν είναι δημοκρατία. Αυτό που γίνεται είναι προπαγάνδα. Υπάρχει αυστηρός έλεγχος. Θυμίζει συνθήκες καθεστώτος. Ειδικά η δημόσια τηλεόραση είναι μπρεζνιεφικού τύπου.

Χρόνια στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. φοβάστε τη συζήτηση και γι' αυτό το ερμώσατε. Τη φοβάστε και τώρα.

Αυτό που πρέπει να γίνει είναι μια συζήτηση προγραμματική. Η αρχή μπορεί να γίνει με το πακέτο Πρόντι. Το πρώτο εννιάμηνο του νέου χρόνου μπορεί να αποτελέσει προγραμματική περίοδο για τη χώρα. Για μια κυβέρνηση προγράμματος. Να δει ο λαός προγράμματα, προτάσεις. Ξέρει ύστερα εκείνος να κρίνει και να ψηφίζει. Σήμερα το μόνο που διακρίνει είναι ο ανταγωνισμός των δημοσκοπήσεων.

Σε αυτή όμως τη χώρα δεν γίνεται συζήτηση. Στα κόμματα δεν συζητούν. Δεν υπάρχει ανάλυση. Στην τηλεόραση γίνονται σικέ συζητήσεις. Όλα είναι σικέ.

Είναι γνωστό ποιοι θέλουν γρήγορα τις εκλογές. Θέλετε να τις κάνετε σύντομα, γιατί διαφορετικά πρόκειται να φανεί το κενό σας. Και μετά τους ζυγούς λύσατε.

Κάνετε μεγάλες εθνικές υποχωρήσεις. Είναι γνωστό ότι ετοιμάζετε το κλίμα, γιατί υιοθετήσατε τη σχολή των Μητσοτάκη και Πιπινέλη, γιατί είστε πολύ καλοί μαθητές τους. Ετοιμάζετε τις μεγάλες υπογραφές.

Ένας που έβαλε την υπογραφή του στη Μαδρίτη σημαίνει ότι είναι έτοιμος να τη βάλει και αλλού.

Ο νέος όμως αιώνας θα είναι ο αιώνας της πολιτικής και των πολιτικών κινημάτων. Όχι των γραφειοκρατειών. Θα είναι ο αιώνας της επιστροφής, της παλιννόστησης της πολιτικής και επομένων της δημοκρατίας στο γενέθλιο τόπο τους. Μπορεί αυτή η χώρα να γεμίσει με νέους λόφους της Πνύκας, γιατί σήμερα υπάρχουν μόνο σοσιαλιστικά και νεοφιλελεύθερα λοφία, αριστερά και δεξιά, άδεια, ξύλινα και τενεκεδένια κουτιά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Φουντουκίδου έχει το λόγο.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα έστω και η τελευταία πράξη αυτής της Κυβέρνησης να ήταν παρακαταθήκη προοπτικής για την Ελλάδα και τους Έλληνες. Και τότε θα συγκλιναν οι απόψεις μας. Και τότε θα ενώναμε τις δυνάμεις στη μάχη πρόσωπο με πρόσωπο με τα προβλήματα του τόπου, έτσι όπως χρόνια τώρα για μια σειρά θεμάτων σας προτείνουμε.

Βρέθηκα όμως μπροστά σε διθυράμβους και ιαχές να αφηγούνται λίγο-πολύ το έπος Σημίτη. Εγώ καταλαβαίνω τις επικοινωνιακές σας ανάγκες, που θέλουν, λέει, τον κ. Σημίτη φιλολαϊκό, λιγότερο αυταρχικό, να χαμογελά και να κάνει βόλτες για πρώτη φορά μέσα στο λαό. Δεν είναι δα και πολύς χρόνος μέ-

χρι τις εκλογές. Μετά βλέπουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Πότε θα γίνουν εκλογές;

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Όποτε γίνουν και πολύ σύντομα, κύριε Δρυ.

Εγώ θα ήθελα να είναι πάντα έτσι ο Πρωθυπουργός αυτής της χώρας που λέγεται Ελλάδα και έχει πολίτες τιμημένους, κουρασμένους, με ανάγκες όμως πολλές, όμως υπενθυμίζω, που γνωρίζει πολλά και πάντως σίγουρα τον τρόπο που ο Ησαύ φορώντας την προβιά πήρε τα πρωτοτόκια. Θα μπορούσαμε και να γελάμε αν αυτή η συμπεριφορά δεν επιβάρυνε ακόμη περισσότερο το κλίμα δυσπιστίας στην πολιτική και στον πολιτικό κόσμο. Είναι βλέπετε και αυτός ο θόρυβος των νέων παραβιάσεων στο Αιγαίο, πριν στεγνώσει το μελάνι στο Ελσίνκι, που δυστυχώς δεν αφήνει περιθώριο για αυταπάτες.

Σας γνωρίσαμε καλά. Σας πληρώσαμε ακριβά.

Η ηχηρή αποχώρησή σας αφήνει ανοικτά πολλά μέτωπα. Αναγάγει η Κυβέρνηση την Ο.Ν.Ε. σαν πολιτική της προτεραιότητα. Σωστά, αλλά καθυστερημένα, αποσιωπώντας την ευθύνη της για τη μη έγκαιρη ένταξή της και ότι αυτό σημαίνει. Καλλιεργεί υπερβολικές προσδοκίες, διελάθη όμως της προσοχής της το σημαντικότερο. Στην πορεία προς την πραγματική σύγκλιση, δυστυχώς, οδεύει κουβαλώντας μόνο αριθμούς και ολίγους Έλληνες πολίτες.

Η ελληνική κοινωνία μένει πίσω, λαβωμένη από την απαξία θεσμών και την έλλειψη ιδανικών. Ξεκομμένη από τις παραδοσιακές πηγές έμπνευσης και δημιουργίας. Με το 1/4 των Ελλήνων να ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας, τις κοινωνικές δαπάνες και τις δαπάνες για την παιδεία να φιγουράρουν στις τελευταίες θέσεις μεταξύ των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την ανεργία σε εκρηκτικά επίπεδα, το φόβο και την ανασφάλεια μόνιμο σύντροφο των πολιτών, έχουμε μία σαφή εικόνα της πραγματικότητας. Επιστέγασμα δε η αλαζονεία στον τρόπο επιβολής των επιλογών σας.

Οι κυρίαρχες οικονομικές και πολιτικές ελίτ, ζείτε όχι μόνο σε γυάλινο, αλλά και με ειδικά μονωτικά τζάμια κόσμο, έναν κόσμο που έχει ποσοστά, δείκτες, αποτελεσμάτα δημοσκοπήσεων, limit up και limit down.

Εμείς δεν είμαστε θιασώτες της κοινωνικής έκρηξης, αλλά στις παρυφές του συστήματός σας διαμορφώθηκαν εκρηκτικές καταστάσεις. Ακούστε τις διαμαρτυρίες των παιδιών μας, που κάτι θέλουν να σας πουν. Κάτι η μεταρρύθμιση, κάτι οι ελλείψεις στα σχολεία, σε βιβλία, σε εκπαιδευτικούς που τους έβγαλαν στο δρόμο. Την πιέσατε πολύ τη νέα γενιά. Μαθητές, σπουδαστές, φοιτητές στερούνται τα πάντα, απορροφούν το 6% του οικογενειακού τους προϋπολογισμού για ένα διαβατήριο στην ανεργία, για μία πράσινη κάρτα του Ο.Α.Ε.Δ. στην καλύτερη των περιπτώσεων.

Γροθιά στο σύστημα, γροθιά στην πολιτική σας είναι τα υψηλά ποσοστά ανεργίας στους νέους και στις γυναίκες.

Ζω σε μία περιοχή όπου η επίσημη καταγεγραμμένη ανεργία εκτινάχθηκε στο 24,7% του ενεργού πληθυσμού και δεν μπορώ να κλείσω τα μάτια μου και τα αυτιά μου στην έκκληση του νέου να διεκδικήσει τη ζωή, να δημιουργήσει, να εργαστεί, να είναι ενεργός πολίτης, να μην κλείνει τα μάτια με απέχθεια στην πολιτική.

Και απαιτώ εν ονόματι των νέων της πατρίδας μου δουλειά για όλους. Και όχι μόνο. Τη δουλειά που του αξίζει, ανάλογη των προσόντων του. Σύμφωνα με τα όνειρά του.

Προτιμάτε να κατατροπώνετε τους συνταξιούχους, παρά να τους ακούτε. Να μη βλέπετε τα αδιέξοδα των δημοσίων υπαλλήλων, να μην ακούτε το θρήνο των μικροεπενδυτών, τις φωνές απελπισίας του ελεύθερου επαγγελματία, των πολυτέκνων και θέλετε σε όλα αυτά να συναινέσουμε;

Ε, λοιπόν, εμείς θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε για το λαό, γιατί πιστεύουμε ότι οι δημοκρατίες σήμερα κινδυνεύουν από των περιθωριοποίηση μεγάλων κοινωνικών ομάδων και προειδοποιούμε ότι θα είμαστε απέναντι, μαζί του.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεγάλος πολιτικός αγνοούμενος της Κυβέρνησης Σημίτη είναι ο Έλληνας αγρότης. Ο κ. Σημίτης είναι καλός στο να θέτει διλήμματα. Θα μπορούσε

να δώσει επιτέλους απάντηση στο δίλημμα του 'Έλληνα αγρότη "Τι επιτέλους να καλλιεργήσω;". Το ένα του απαγορεύεται από τις ποσοτώσεις που σαν Υπουργός Γεωργίας προσυπέγραψε και το άλλο του είναι ασύμφορο. Ο αγρότης έχασε επί των ημερών σας, περίπου το 10% των εισοδημάτων του. Ένας στους τρεις αγρότες ζει στα όρια της φτώχειας και πάντως μέχρι σήμερα οι αγρότες του τόπου μου και της ευρύτερης περιοχής είναι απλήρωτοι από τα ροδάκινα, τα σπαράγγια, εν μέρει από το βαμβάκι και τα καπνά, από τις αποζημιώσεις του ΕΛΓΑ και δυστυχώς, τα έξοδα για τη νέα καλλιεργητική περίοδο τρέχουν.

Στις επτάμισι το απόγευμα στα καφενεία δεν υπάρχει ψυχή. Δουλεύουν σκληρά τέσσερα και πέντε άτομα σε κάθε σπίτι, συνεισφέρουν στην εθνική οικονομία, παράγουν, πράγμα ασυνήθες στην εποχή μας και δεν μπορούν να πάρουν ένα δώρο στα παιδιά τους Χριστουγεννιάτικες Ημέρες. Χάνουμε τις μάχες των αγορών και οι παραγωγικές επενδύσεις ακολουθούν φθίνοντα ρυθμό. Το Υπουργείο Γεωργίας ανύπαρκτο, χωρίς στρατηγική, χωρίς διαπραγματευτική ικανότητα. Φυγομαχήσατε. Υποχωρήσατε. Εσείς. Έχασε η Ελλάδα και έχασε το υγιέστερο κομμάτι της. Έχασε τα παιδιά της υπαίθρου. Έρμαια οι αγρότες στην ανυπαρξία της αγροτικής σας πολιτικής, αντιμέτωποι με το διεθνή ανταγωνισμό, συμπίεσμένοι από το υψηλό κόστος παραγωγής και τις χαμηλές τιμές. Ποιότητα, τυποποίηση, έρευνα, νέες απαιτήσεις, νέες αγορές, νέες ποικιλίες και εννημέρωση απαιτούν από την ατζέντα των δραστηριοτήτων σας. Οι καθυστερήσεις στις επιδοτήσεις και ενισχύσεις έχουν γίνει πλέον καθεστώς όπως και εσείς. Οι εκτιμήσεις του ΕΛΓΑ ξηλώνονται και ράβονται στα μέτρα των ελλειμμάτων του με την πολιτεία απούσα, αδιάφορη στο να επιβάλει δίκαιες εκτιμήσεις και έγκαιρη καταβολή.

Μία απαίτηση έχει ο αγροκτηνοτροφικός κόσμος, να γίνει η Α.Τ.Ε. αρωγός και συμπαραστάτης και όχι δυνάστης του αγρότη. Απουλήτες οι παραγωγές και περισσεύουν οι εισαγωγές από Τουρκία και Λατινική Αμερική. Μεγάλες αγορές όπως της Αυστραλίας και ποιος ξέρει ποιες άλλες, δεν μπορούν να απορροφήσουν αγροτικά προϊόντα, γιατί κανένας δεν θεώρησε ότι έπρεπε να κινήσει μία διαδικασία για διακρατική συμφωνία και κανένας στην Κυβέρνηση δεν θεώρησε χρέος του να υπολογίσει τις συνέπειες από το Ελάνι στον αγροτικό τομέα και στην ύπαιθρο. Την ύπαιθρο που σήμερα λυμαινόνται οι συμμορίες των αλλοδαπών. Έχουμε αγωνία, γι' αυτό και σας ζητήσαμε συναινεση, σας υποδείξαμε τρόπους, σας καταθέσαμε προτάσεις σε μία ειλικρινή προσπάθεια να συμβάλουμε στη βελτίωση της θέσης του Έλληνα αγρότη.

Ευθέως τον αμφισβητούμε τον κύριο Πρωθυπουργό. Η θητεία στο Υπουργείο ήταν κακή για τους δείκτες στον αγροτικό τομέα. Χρόνια ανεχόταν ανεπαρκείς Υπουργούς. Κυρίως όμως, γιατί δεν βλέπουμε διέξοδο, δεν βλέπουμε προοπτική. Ο μόνος δρόμος που με επιτυχία ομολογουμένως δείξατε μέχρι σήμερα στους αγρότες, είναι αυτός των βουλκανιζατέρ σε μία επιχείρηση των τρακτέρ, όπως με επιτυχία καγγάσατε ότι έγινε.

Ακούστε, λοιπόν, τη φωνή από το μέλλον, από όλον αυτόν τον κόσμο που με τόση υπομονή χρόνια σας στήριξε. Αλήθεια με πόση ευκολία τον χρησιμοποιήσατε. Με πόση προκλητικότητα τον εγκαταλείψατε; Έτσι όπως εγκαταλείψατε τα οράματα και τις ιδεολογικές σας διακηρύξεις. Από τον κόσμο που θέλει την Ελλάδα παρούσα στο μέλλον, όρθια και δυνατή με προοπτικές που να χωράνε όλους τους Έλληνες. Εμείς στη Νέα Δημοκρατία παίρνουμε την ελπίδα και τη μετουσιώνουμε σε πράξη με όραμα, με μεράκι, με πρόγραμμα, με το δικαίωμα να υπηρετήσουμε τον τόπο και με τη σφραγίδα της δικής μας αξιοπιστίας.

Και υποσχόμαστε ότι ο Προϋπολογισμός που σήμερα και εγώ καταψηφίζω είναι ο επίλογός σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΝΩ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παπαδημόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμη φορά είμαστε μάρτυρες μιας κωμικοτραγικής κατάστασης, δεδομένου ότι ο τρόπος κατά τον οποίον συζητούμε τον Προϋπολογισμό, κάθε άλλο παρά διαδικασία για έγκριση του Προϋπολογισμού του κράτους μπορεί να χαρακτηριστεί. Όταν προσπαθούμε να επεξεργαστούμε ένα νομοσχέ-

διο, κάτι καταφέρνουμε.

Αλλάζουμε κάποιο άρθρο, κάποια διατύπωση, κάποια παράγραφο. Τούτο είναι το μοναδικό νομοσχέδιο με το οποίο κυρώνουμε τον προϋπολογισμό του κράτους, που δεν επιδέχεται καμία μα απολύτως καμία αλλαγή. Και αλήθεια κοροϊδεύουμε αλλήλους; Γιατί ξενυχτούμε εδώ; Προσφέρουμε τίποτα; Ο προϋπολογισμός γίνεται από τους υπαλλήλους του αρμοδίου Υπουργείου και εμείς ερχόμαστε να πούμε ένα "ναι" ή ένα "όχι". Βεβαίως πρακτικώς καταλαβαίνουμε ότι είναι πολύ δύσκολο να συμμετάσχουμε τριακόσιοι άνθρωποι στην κατάρτιση του προϋπολογισμού, όμως παρέχεται η ευχέρεια, αν θέλουμε, λίγο πριν αρχίσουν οι γραφειοκράτες του Υπουργείου να καταγράφουν τα καθέκαστα κονδύλια, να δώσουμε την έμπνευσή σ' αυτούς, να καθορίσουμε τις προτεραιότητες, που δηλαδή θα πρέπει να ριχθεί το βάρος, π.χ. στην ανεργία, στις δημόσιες επενδύσεις, στην παιδεία. Αυτό όμως δεν γίνεται και ερχόμαστε τώρα εδώ να ξενυχτούμε, να μιλάμε σε κενά έδρανα και να έχουμε μια κατάσταση πάρα πολύ δυσάρεστη, παρά ευχάριστη.

Πέραν τούτου, ακούμε, κύριοι συνάδελφοι, και εκθέσεις ιδεών εδώ. Έρχονται πολλοί ανεύθυνοι οι οποίοι κάνουν τον οικονομολόγο και μας λένε πράγματα περιέργα και πολλές φορές τερατοουργήματα, αφού ισχυρίζονται, ότι αν ήταν αυτοί στην Κυβέρνηση θα έδιναν π.χ. στην παιδεία 8% και όχι 4%, στην άμυνα τόσο, στην υγεία τόσο. Ο προϋπολογισμός όμως βγαίνει διακόσια εκατοστά και κανένας δεν μας λέει ποιο κονδύλι του προϋπολογισμού είναι φουσκωμένο να το περικόψουμε, για να ενισχύσουμε ένα άλλο. Τέτοια είναι η ανευθυνότητα με την οποία συζητείται ο προϋπολογισμός δυστυχώς και καθόμαστε και κοροϊδεύουμε επαναλαμβάνοντας αλλήλους.

Τι πρέπει να κάνουμε; Πολύ απλό, να πούμε την αλήθεια, να μην τη φοβηθούμε. Έρχονται οι κυβερνητικοί και αρχίζουν και ξεσκαλίζουν μια δεκαετία πίσω και μας λένε, τόσο ήταν το δημόσιο χρέος και τόσο το πήγε η Νέα Δημοκρατία και τόσο λέμε εμείς το πήγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αφού η αλήθεια είναι γνωστή σε όλους. Το δημόσιο χρέος το 1990 ήταν γύρω στα οκτώμισι τρισεκατομμύρια (8.500.000.000.000) και μαζί με τις καταπτώσεις των εγγυήσεων έφθανε αισίως στον αριθμό των δεκαπέντε τρισεκατομμυρίων (15.000.000.000.000) και εμείς το παραδώσαμε το 1993 στα είκοσι τρία τρισεκατομμύρια (23.000.000.000.000). Σήμερα είναι ακριβώς διπλάσιο τείνει να φθάσει γύρω στα σαράντα έξι τρισεκατομμύρια (46.000.000.000.000) και πλανώμεθα πλάνην οικτράν οι πάντες, αν πιστεύουμε ότι εξυπηρετούμε το δημόσιο χρέος, διαθέτοντας ένα τρισεκατομμύριο κάθε χρόνο. Διότι οι τόκοι, όσο και να πέσουν τα επιτόκια, καταβροχθίζουν το ποσό αυτό και έτσι το χρέος όχι μόνο δεν σταματάει εκεί που είναι, αλλά έχει και τάσεις προς τα πάνω. Άρα δεν μπορεί κανείς με υπερηφάνεια να ισχυρίζεται μέσα στην Αίθουσα αυτή ότι η πολιτική μας ήταν πάρα πολύ καλή, διότι καταφέραμε από το 110% επί του ΑΕΠ που ήταν το δημόσιο χρέος, να το μειώσουμε στο 104%.

Κύριοι συνάδελφοι, μπορεί κανείς να είναι ευχαριστημένος με τα νούμερα; Δεν είμαι καθόλου φίλος με τα νούμερα. Ούτε έχει ιδιαίτερη σημασία να παρατίθενται ψυχροί πίνακες. Βγαίνει τίποτα από αυτό; Τα πράγματα είναι πάρα πολύ καθαρά και ξάστερα. Θα πρέπει να πούμε την καθαρή αλήθεια. Είμαστε ευχαριστημένοι από την ασκουμένη πολιτική στα θέματα της κοινωνικής πολιτικής, ας πούμε στην πρόνοια και στην υγεία; Ασφαλώς όχι, όταν πληρώνουμε, κύριοι συνάδελφοι, τρεις φορές περισσότερα χρήματα από τη Σουηδία, η οποία έχει την καλύτερη περίθαλψη στην Ευρώπη, και περίθαλψη δεν έχουμε. Στα φάρμακα τρεις φορές παραπάνω λεφτά. Και αν αρρωστήσει κανείς, δεν υπάρχει προσωπικό, φέρτε τη μητέρα σας, την ξαδέλφη να περιποιηθεί τον άρρωστο. Είναι υγεία αυτό το πράγμα;

Είναι παιδεία αυτό που γίνεται κάθε μέρα, ένα 5% να καταστρέφει την περιουσία του ελληνικού λαού, να μην έχει μείνει τίποτε όρθιο, να καταστρέφουν κοιμιούτερ, εξοπλισμούς, καθίσματα και εμείς να περιμένουμε; Ποιοι είναι οι μαθητές που θα καθορίσουν επιτέλους ποια θα είναι η πολιτική επί της παιδείας; Έχουν ιδέα τα παιδιά αυτά και τους δίνουμε τόσα δικαιώματα, συνελεύσεις των μαθητών και το ένα και το άλλο και καταστρέφουμε την παιδεία; Δεν είμαστε λοιπόν ευχαριστημένοι από την

παιδεία.

Πού να πάμε; Να δούμε τι γίνεται στους μισθούς. Είναι κανείς από μας ευχαριστημένος, όταν η πολιτική των μισθών στηρίζεται σε επιδόματα;

Δηλαδή, είναι ορθό αυτό που πράττουμε, να δίνουμε αφειδώς επιδόματα, να λέμε ότι ο τάδε υπάλληλος θα παίρνει επίδομα ευθύνης; Σταθείτε. Είναι δυνατόν ο καθένας που ορκίζεται ότι θα εκτελέσει ευσυνειδήτως τα καθήκοντά του να μην έχει ευθύνη στη θέση που είναι και να του δίνουμε επίδομα ευθύνης; Είναι πολιτική επιδομάτων αυτό;

Δήθεν τα καταγγίσαμε με το γενικό μισθολόγιο και ξαναθεσμοθετήσαμε άλλα δέκα περίπου. Ε, λοιπόν, μέσα στον Προϋπολογισμό δεν φαίνεται αυτή η τάση δυστυχώς που να πατάσει τα επιδόματα αυτά, ώστε να καθιερώσουμε μια πολιτική μισθών, με βάση τις στοιχειώδεις ανάγκες του ανθρώπου και να μειώσουμε στο ελάχιστο τα επιδόματα, διατηρώντας δύο-τρία βασικά μόνον.

Περαιτέρω δεν μπορεί κανείς να ασχολείται με άχαρα νούμερα, τα οποία παραπλανούν καμιά φορά την κοινή γνώμη και να μην αναφέρεται ο καθένας που παίρνει το λόγο, αν θέλουμε να κάνουμε συζήτηση επί του Προϋπολογισμού, στα βασικά οικονομικά μεγέθη, όπως, ποια είναι η ανεργία στην Ελλάδα, ποια είναι τα επιτόκια, ποιος είναι ο πληθωρισμός, ποιο είναι το δημόσιο χρέος. Έχουμε βελτιωτικές τάσεις. Να καθήσουμε να συζητήσουμε και να πούμε εδώ μπράβο, εκεί κακώς. Ούτε αυτό γίνεται. Όλοι με τα νούμερα τα μπερδεύουμε και δίνουμε έτσι μια εικόνα πάρα πολύ νόθα.

Συνεπώς μ' έναν τέτοιο τρόπο, με μια τέτοια μεθοδολογία δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι συμβάλλει στην ψήφιση του προϋπολογισμού, ο οποίος είναι από το Σεπτέμβριο έτοιμος.

Αλλά μήπως έχουμε εξωτερική πολιτική; Μου δίνεται η ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, να πω δυο λέξεις γύρω απ' αυτό το θέμα. Αφού δεν μπορούμε να μπούμε μέσα στον προϋπολογισμό, δεν έχουμε την ευχέρεια να τον αλλάξουμε, να κάνουμε δυο-τρεις χονδρές παρατηρήσεις. Επειδή δηλαδή είπαν μερικοί, οι οποίοι χρημάτισαν σε υψηλές θέσεις κατά το παρελθόν ή είναι σήμερα σε υψηλές θέσεις, ότι πετύχαμε στο Ελσίνκι, θα πρέπει να το δεχθούμε; Τι πετύχαμε; Επιτρέπεται άνθρωποι με κοινό νου να λέμε ότι θα πάμε στη Χάγη; Ποια Χάγη; Όταν πάμε στο δικαστήριο, εμείς λέμε δεν ζητούμε τίποτα, οι άλλοι όμως που ζητούν, κάτι θα πάρουν. Ποιος μας λέει εμάς ότι οι δικαστές στη Χάγη είναι τελείως αδέκαστοι, αν εμφανιστεί ένας Κλίντον; Είδατε κανέναν Κόφι Ανάν να έχει αποτέλεσμα στο Γιουγκοσλαβικό; Είδατε κανένα Συμβούλιο Ασφαλείας να πετυχαίνει τίποτα;

Άρα, μόνο επιτυχία δεν μπορεί να θεωρηθεί το Ελσίνκι και θα το δείτε εν συνεχεία τώρα και με τη θρασύτητα των Τούρκων και με άλλα.

Αναγκάστηκε να πω αυτά, κύριε Πρόεδρε, προς την Κυβέρνηση, ώστε να αντιληφθεί ορισμένα πράγματα και να μην αρέσκεται στα καλά λόγια που ακούει από ορισμένους αντιπάλους για ευνόητους λόγους, ότι είχαμε επιτυχία. Το είπε και ο κύριος τάδε -για να μην πω ονόματα τώρα- με το τηλεγράφημά του. Όσοι τα λένε αυτά, δεν είναι ειλικρινείς ή δεν γνωρίζουν από εξωτερική πολιτική και μας οδηγούν λανθασμένα στη Χάγη. Για να πάρουν τι; Και αν οι Τούρκοι πάρουν αύριο ένα χαρτί, το οποίο θα τους δικαιώνει σε κάτι, τι θα γίνει; Γιατί όταν ζητάει κάποιος πολλά, κάτι παίρνει. Ξέρετε τι συμβαίνει και με τους δικηγόρους που ζητάνε πέντε εκατομμύρια εργατικά από κάποιο δικαστήριο το οποίο μπορεί να μην τα δώσει όλα, αλλά κάτι θα δεχθεί. Το ίδιο μπορεί να συμβεί και με τους Τούρκους και τότε θα έχουν ένα χαρτί στα χέρια και θα μας λένε, ορίστε, κύριοι, αυτό το κερδίσαμε στα δικαστήρια.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι ούτε στην υγεία ούτε στην παιδεία ούτε στο δημόσιο χρέος ούτε στην εξωτερική πολιτική μπορούμε να υπερηφανευόμαστε, γι' αυτό και δεν έχω λόγους να ψηφίσω τον Προϋπολογισμό αυτόν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης) : Ο κ. Μπρατάκος έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χρόνος που έχω στη διάθεσή μου δεν μου επι-

τρέπει να αναφερθώ στο σύνολο του Προϋπολογισμού. Εξάλλου, οι πιο πολλοί συνάδελφοι που πέρασαν από δω, απέδειξαν με επιχειρήματα και αδιάσειστα στοιχεία, ότι αυτός ο Προϋπολογισμός δεν κατοχυρώνει την πορεία της χώρας μας προς την ΟΝΕ -και μιλάω για την μετά ΟΝΕ εποχή- όπως επίσης, δεν βοηθάει στην αντιμετώπιση των τεράστιων προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο Έλληνας πολίτης στην καθημερινή του ζωή.

Όπως τα προβλήματα της ανεργίας, της υγείας, της παιδείας, τα προβλήματα της αδυναμίας των μικροσυνταξιούχων να ζήσουν, γιατί, όπως ξέρετε, παίρνουν ψιχία συντάξεων. Το δημογραφικό πρόβλημα, το πρόβλημα της ερήμωσης της υπαίθρου και τόσα άλλα προβλήματα.

Γι' αυτό εγώ θα ασχοληθώ μόνο με το μέρος εκείνο του Προϋπολογισμού που αναφέρεται στον τομέα της παιδείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πλέον αποδεκτό από όλους ότι η παιδεία, η επιστήμη και η τεχνολογία, συνιστούν σήμερα, στο κατώφλι του 21ου αιώνα, τη βασική υποδομή για την ανάπτυξη και την πρόοδο της χώρας στο πλαίσιο ενός αδυσώπητου και σκληρού ανταγωνισμού.

Εξάλλου η ένταξή μας στην ΟΝΕ, οι ραγδαίες εξελίξεις της τεχνολογίας, οι διάφορες πολιτικοοικονομικές και κοινωνικές ανακατατάξεις, που συντελούνται σήμερα σε παγκόσμια κλίμακα, δημιουργούν συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες διεθνούς καταμερισμού της εργασίας και συγχρόνως, απαιτούν κατάλληλα προετοιμασμένο ανθρώπινο δυναμικό, με ικανότητες ταχείας προσαρμογής στις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας, που προκύπτει από τις ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις.

Η ικανοποίηση της ανάγκης αυτής, δηλαδή της δημιουργίας ικανών στελεχών, απαιτεί εντατικοποίηση της προσπάθειας για κατάλληλες δράσεις σε όλους τους τομείς της κοινωνίας μας, ιδιαίτερα στον τομέα της εκπαίδευσης.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα προς μίμηση αναφέρει τη Γερμανία και την Ιρλανδία, οι οποίες κατάφεραν μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο να ξεπεράσουν την οικονομική και κοινωνική τους κρίση δίνοντας ιδιαίτερο βάρος στην παιδεία. Τις τελευταίες δεκαετίες η Ιρλανδία και διαχρονικά η Γερμανία. Αντίθετα, στη χώρα μας η βαθιά και πολύπλευρη κρίση που μαστίζει την ελληνική κοινωνία έχει το αίτιό της, έχει τη βάση της, στην κακοδιαμόλη της παιδείας. Θα έπρεπε η παιδεία να αποτελεί εθνική πολιτική προτεραιότητα, που άλλωστε υπαγορεύεται και από το γεγονός ότι ο Έλληνας πολίτης -όντας ικανός να αφομιώνει την τεχνολογία και να διακρίνεται στις επιστήμες, τις τέχνες και τα γράμματα, το εμπόριο και τη ναυτιλία και την παροχή υπηρεσιών- αποτελεί συγκριτικό πλεονέκτημα για τη χώρα μας στο διεθνή ανταγωνισμό.

Και μπαίνει εδώ το ερώτημα: Τι κάνει η Κυβέρνηση προς αυτήν την κατεύθυνση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ξεκίνησε μια σειρά βασικών αλλαγών στην εκπαίδευση, όχι προς τη σωστή κατεύθυνση, του εκσυγχρονισμού και της ανάπτυξης της παιδείας μας. Έκανε αλλαγές για να εξυπηρετήσει καθαρώς κομματικά συμφέροντα. Με τη δήθεν εκπαιδευτική μεταρρύθμιση η Κυβέρνηση προσπάθησε για μια ακόμη φορά να εξαπατήσει τον ελληνικό λαό, εξαγγέλοντας ότι δήθεν θα καταργήσει τις εισαγωγικές εξετάσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αποπειράθηκε για άλλη μια φορά να κερδοσκοπήσει με τα όνειρα και τις προσδοκίες χιλιάδων Ελλήνων, νέων ανθρώπων και των γονέων τους, που επιζητούν και αγωνιούν να δώσουν μεγαλύτερη μόρφωση στα παιδιά τους.

Έβλεπα σήμερα στην τηλεόραση -και αγανάκτησα- τον Υπουργό Παιδείας να παρέχει σαν δώρο προς τη νεολαία σήμερα -κάπου στο Κολωνάκι, σε κάποια υπαίθρια εκδήλωση- την εισαγωγή οδόντα πέντε χιλιάδων νέων ανθρώπων στα πανεπιστήμια, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, με ελεύθερη είσοδο.

Δεν μας είπε όμως ότι οι μαθητές της Γ' λυκείου από εκατόν είκοσι χιλιάδες που ήταν πέρυσι, έμειναν εβδομήντα δύο χιλιάδες. Δηλαδή, για να εξυπηρετήσει την απρόσκοπτη δήθεν εισαγωγή των μαθητών φέτος στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, έδιωξε εξήντα χιλιάδες μαθητές από την Γ' λυκείου. Αυτό είναι το δώρο, το οποίο έδωσε ο κ. Αρσένης σήμερα στο Κολωνάκι. Αυτή είναι η πολιτική της Κυβέρνησης στην παιδεία.

Και ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Γινόμαστε όλοι μάρτυρες μιας δραματικής κατάστασης που υπάρχει στην παιδεία. Η παιδεία έχει φθάσει στο χείλος του γκρεμού. Η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση έχει διαλυθεί. Τα πανεπιστήμια κλείνουν. Τα τμήματα των πανεπιστημίων κλείνουν και η Κυβέρνηση ανέχεται αυτήν την κατάσταση, γιατί δεν μπορεί να κάνει αλλιώς.

Αλλά η αδιάβυσσος απόδειξη της αδιαφορίας της Κυβέρνησης για την παιδεία φαίνεται και στο Προϋπολογισμό, τον οποίο συζητάμε σήμερα. Είναι γνωστό ότι για τον Προϋπολογισμό του 2000 η Κυβέρνηση εξακολουθεί να προβλέπει δαπάνες για την παιδεία 3,5% επί του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος, όταν ο μέσος όρος των δαπανών για την παιδεία των χωρών του Ο-ΟΣΑ είναι 6%. Και δεν μιλάω για το Ισραήλ, όπου εκεί οι δαπάνες ανέρχονται στο 8% επί του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος. Δηλαδή, είμαστε η τελευταία χώρα μαζί με την Τουρκία από όλες τις χώρες του ΟΟΣΑ, όσον αφορά τις δαπάνες για την παιδεία.

Ίσως τα πράγματα δεν θα ήταν τόσο τραγικά, αν η Κυβέρνηση κάλυπτε το έλλειμμα του Προϋπολογισμού με τα διαθέσιμα που έχει από το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για την παιδεία. Αλλά εδώ η κατάσταση είναι τραγική. Δυστυχώς η Κυβέρνηση επέδειξε μια πρωτοφανή ανικανότητα να απορροφήσει τα διατιθέμενα κονδύλια από το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συγκεκριμένα, ενώ εξέπνευσε ο χρόνος, γιατί ο χρόνος απορρόφησης των κονδυλίων του δευτέρου πακέτου ήταν από το 1994 μέχρι το 1999, με το ζόρι η Κυβέρνηση κατάφερε να απορροφήσει το 50% των κονδυλίων αυτών. Όταν κατ'επανάληψη τους λέγαμε γιατί δεν απορροφήσαν τα κονδύλια και γιατί άφησαν διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια αχρησιμοποίητα, η απάντηση ήταν ότι θα τα απορροφήσουν μέχρι το τέλος του 2001.

Κύριοι συνάδελφοι, πώς αυτή η Κυβέρνηση, η οποία μέσα σε έξι χρόνια δεν κατάφερε παρά να απορροφήσει μόνο το 50%, θα καταφέρει να απορροφήσει το υπόλοιπο 50% μέσα σε ένα χρόνο, όταν μάλιστα έχει στο διάστημα αυτό να απορροφήσει και τα κονδύλια εκείνα, τα οποία θα προκύψουν από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης;

Για να δείτε πόσο επιζήμια είναι η αδιαφορία της Κυβέρνησης για την απορρόφηση των κονδυλίων, θα σας πω τι γράφει η ίδια η Κυβέρνηση σε επιστολή την οποία έστειλε προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Γράφει: "Η μεγάλη καθυστέρηση στην έναρξη υλοποίησης των προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων λόγω βραδείας απορρόφησης των κοινοτικών κονδυλίων είχε σαν αποτέλεσμα τη σημαντική μείωση της απόδοσης του Υπουργείου".

Δηλαδή, ο ίδιος Υπουργός Παιδείας προσπαθεί να δικαιολογηθεί για την ανικανότητα του Υπουργείου του λέγοντας ότι δεν κατάφερε να απορροφήσει τα κονδύλια του δευτέρου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τελειώσατε, κύριε Μπρατάκο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με μία ... **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης):** Σας άφησα ήδη τρία λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ: Τα λέει ωραία, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τα λέει ωραία, κύριε Τσακλίδη, γιατί εσείς δεν θέλετε να μιλήσετε, αλλά έχουμε άλλον ένα συνάδελφο, ο οποίος θέλει να μιλήσει.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς στο θέμα της παιδείας δεν ξέρουμε κομματική τοποθέτηση ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε ξεπεράσει το κομματικό μας ενδιαφέρον στο χώρο της παιδείας. Την παιδεία την έχουμε θέσει σε υπερκομματική βάση και έχουμε προτείνει στην Κυβέρνηση δύο πράγματα: Πρώτον, ότι πρέπει να αυξήσει την επιχορήγηση στην παιδεία στο 5% του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος και, δεύτερον, να δεσμευθεί ότι θα διαθέσει το 20% των κονδυλίων από το Γ' Κοι-

νοτικό Πλαίσιο Στήριξης για την παιδεία και, τρίτον, να ασκήσει υπερκομματική ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Μπρατάκο, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ. Βλέπετε ότι περιμένω, περιμένω, αλλά μην το τραβάτε άλλο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: ... πολιτική για την παιδεία, δημιουργώντας μία διακομματική επιτροπή για τη στρατηγική για την παιδεία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι 2.00' η ώρα, να τελειώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα είναι ο τελευταίος ομιλητής, κύριε Βεζδρεβάνη. Αύριο θα ξεκινήσουμε με τον κ. Τσακλίδη, τον κ. Κωστόπουλο, τον κ. Κοκελίδη κλπ.

Ο κ. Σατσόγλου έχει το λόγο.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΤΣΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο υπό ψήφιση Προϋπολογισμός οικονομικού έτους 2000 είναι ένας προϋπολογισμός αναγκάιος, ρεαλιστικός, εκτελεστέος, με κοινωνικές κατευθύνσεις και προεκτάσεις. Όμως είναι και ενταξιακός με κατεύθυνση την Οικονομική Νομισματική Ένωση, για να ολοκληρωθεί η προσπάθεια, η μεγάλη προσπάθεια που ξεκίνησε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. με τη στήριξη του λαού, βγάζοντας την οικονομία μας από τη βαθιά κρίση και ύφεση και από τις εγγενείς αδυναμίες, από τις οποίες μαστιζόταν επί σειρά ετών, έτσι ώστε ξεπερνώντας σήμερα αυτές τις δυσκολίες, εισέρχεται πλέον η πατρίδα μας ως ισότιμο μέλος και ως ίσος εταίρος στην ΟΝΕ την 1-1-2001 με κοινό νόμισμα πλέον αυτό που θα κυκλοφορήσει σε λίγο στην Ευρώπη, το ευρώ.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτής της κατεύθυνσης και στρατηγικής εντάσσεται και ο κρατικός Προϋπολογισμός του 2000. Παρ'ότι στην οικονομία και στην πολιτική όλα τελούν υπό αίρεση, καθώς κρίνονται εκ του αποτελέσματος, ο φετινός προϋπολογισμός διασφαλίζει την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας και ταυτόχρονα ικανοποιεί τις ασθενέστερες οικονομικά τάξεις του πληθυσμού μας. Εάν εγκαταλείψει κανείς τη μικροπολιτική προσέγγιση των μεγεθών της οικονομίας, αλλά και την ατελέσφορη λογική της παροχολογίας, σε αυτό πρωταγωνιστούν δημαγωγικά όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, μπορούμε να ισχυριστούμε βέβαια πως ο νέος Προϋπολογισμός είναι ενταξιακός, υποστηρίζει τις οικονομικά ασθενέστερες τάξεις του πληθυσμού μας και δίνει την εικόνα ενός οικονομικού θαύματος για την Ελλάδα με σίγουρη την προοπτική ένταξης της Ελλάδας τον Ιούλιο του 2000 στην ΟΝΕ.

Η πατρίδα μας απέκτησε ευρωπαϊκό προφίλ και κύρος στους Ευρωπαίους εταίρους μας αλλά και παγκοσμίως. Η προσήλωση που επέδειξε η Κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στη λογική της σκληρής δραχμής και της σφικτής δημοσιονομικής πολιτικής, με τη συναίνεση και τη σύμπραξη του ελληνικού λαού, απέδωσε αποτέλεσμα και αυτό αποδεικνύεται περίτρανα από τους δείκτες της οικονομίας μας. Γι'αυτό λέμε ότι πρόκειται περί οικονομικού θαύματος, το οποίο πετύχαμε, όταν δεν το πίστευε και δεν το πιστεύουν ακόμη ορισμένοι, μέχρι σήμερα.

Λόγω των παραπάνω, σημειώθηκε στη χώρα και θα σημειωθεί περαιτέρω σημαντική μείωση των επιτοκίων, άρα έχουμε φθηνότερο χρήμα για τις επιχειρήσεις και φθηνότερα δάνεια για τους πολίτες.

Πρέπει να αναφερθεί επίσης το γεγονός ότι δεν επιβάλλονται νέοι φόροι, ενώ αυξάνονται σημαντικά τα κονδύλια στην παιδεία, στην Υγεία στην απασχόληση, στον κοινωνικό τομέα γενικότερα και στην άμυνα, δηλαδή σε εξαιρετικά σημαντικούς τομείς που αφορούν στη βελτίωση της ποιότητας ζωής του πολίτη, στη βελτίωση της καθημερινότητας του πολίτη, στη μόρφωσή του και στην εθνική ασφάλεια.

Έτσι, λοιπόν, ο παρών Προϋπολογισμός διαθέτει ένα σαφή πολιτικό χαρακτήρα, εμφανίζει το "κοινωνικό πρόσωπο" της Κυβέρνησης, με διασφαλισμένη την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ.

Οι βασικοί στόχοι του Προϋπολογισμού του 2000 είναι: Πρώτον, η δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος στο 4,9% του Α-ΕΠ.

Δεύτερον, ο περιορισμός του ελλείμματος της γενικής κυ-

βέρνησης στο 1,2% του ΑΕΠ.

Τρίτον, η περαιτέρω μείωση του πληθωρισμού σε μονίμως διατηρήσιμα χαμηλά επίπεδα.

Τέταρτον, η εμβάθυνση των διαρθρωτικών αλλαγών με το πρόγραμμα μετοχοποιήσεων και αποκρατικοποιήσεων των δημοσίων επιχειρήσεων και τα μέτρα εξυγίανσης και αναβάθμισης του δημοσίου τομέα.

Πέμπτον, τη μείωση της έμμεσης φορολογίας σε ορισμένες κατηγορίες αγαθών, ώστε να επιταχυνθεί η πτώση του πληθωρισμού και σε συνδυασμό με τη μείωση των δανειακών αναγκών του δημοσίου, η ενίσχυση της αποκλιμάκωσης των επιτοκίων.

Έκτον, η μείωση των φορολογικών επιβαρύνσεων και η εφαρμογή μιας συνολικής δέσμης κοινωνικών μέτρων για τη στήριξη του εισοδήματος των αγροτών και των συνταξιούχων και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων.

Με την προώθηση των παραπάνω βασικών στόχων του νέου Προϋπολογισμού, επιδιώκεται η δυναμική ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ, ενισχύεται η δυναμική θέση της ελληνικής οικονομίας στη διεθνή σκηνή και αναδεικνύεται ο χαρακτήρας της κοινωνίας συνοχής και αλληλεγγύης που οικοδομούμε. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις μεγάλες προκλήσεις και στις ευκαιρίες που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας.

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ βαθύτατο χρέος μου, επειδή κατάγομαι και εκπροσωπώ κατά κύριο λόγο αγροτικό νομό, το Νομό Δράμας, να αναφερθώ με την ομιλία μου αυτή στο λίγο χρονικό διάστημα που έχω, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής, στον αγροτικό τομέα.

Όπως είναι γνωστό, η σημασία του αγροτικού τομέα στην εθνική οικονομία συνεχίζει να είναι μεγάλη και σημαντική. Η αγροτική μας οικονομία συνεχίζει να εξασφαλίζει την απασχόληση του 22% του ενεργού πληθυσμού της χώρας μας και να συμβάλλει με ποσοστό πάνω από 20% στις εξαγωγές μας.

Βασικές προτεραιότητες της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ για το 2000 θα πρέπει να είναι απαρэгκλita οι εξής: Ο εκσυγχρονισμός και η αναδιάρθρωση των καλλιεργειών, η δημιουργία επαγγελματία αγρότη με πρόσβαση στις νέες τεχνολογίες, η καλύτερη εμπορική αξιοποίηση της παραγωγής, η περαιτέρω ενίσχυση του νέου αγρότη, η περαιτέρω μείωση των επιτοκίων της Αγροτικής Τράπεζας και η κατάργηση των πανωτοκίων, η μείωση, συρρίκνωση του κόστους παραγωγής με πραγματική σημαντική μείωση της τιμής του καυσίμου, ο έλεγχος -πραγματικός και συστηματικός- και η συγκράτηση της τιμής των λιπασμάτων και διαρκής έλεγχος των εισαγωγών αγροτικών προϊόντων, ώστε να μην υπάρχει πρόβλημα στην απορρόφηση των δικών μας αγροτικών προϊόντων από την εσωτερική αγορά, η ύπαρξη μηχανισμού από πλευράς του κράτους και από τον οργανισμό ΕΛΓΑ, ώστε να καταβάλλονται άμεσα οι επιδοτήσεις των αγροτικών προϊόντων και οι αποζημιώσεις καταστροφής τους από θεομηνίες, η στήριξη του συνεχώς μειούμενου αγροτικού εισοδήματος, ιδίως σε ορισμένες κατηγορίες μικρών παραγωγών διαφόρων προϊόντων, όπως ο καπνός, η πατάτα, το βαμβάκι, τα σιτηρά, το καλαμπόκι, τα οπωροκηπευτικά κλπ., η στήριξη του αγροτικού εισοδήματος των παραγωγών των παραμεθωρίων περιοχών, με κατ' εξαίρεση επιπλέον αυξημένες επιδοτήσεις για

τα προϊόντα τους, χαμηλότοκα δάνεια, ειδικές ρυθμίσεις χρεών, φθινό πετρέλαιο, ενίσχυση των δημοσίων υπηρεσιών και της Α-ΤΕ με στελέχη που θα μένουν στις παραμεθώριες περιοχές κοντά στους αγρότες, διότι μόνο έτσι μπορούμε να κρατήσουμε τον πληθυσμό μας και τους νέους αγρότες στον τόπο καταγωγής και στον τόπο εργασίας τους παρέχοντάς τους απασχόληση. Ακόμα είναι η εθνική στήριξη των τιμών και των εισροών της γεωργικής παραγωγής, οι επενδύσεις στον πρωτογενή γεωργικό τομέα.

Τέλος, πρέπει να προσεχθεί σχολαστικά από την Κυβέρνηση η εθνική στρατηγική για τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη, για να μπορέσουν να επιτευχθούν οι παραπάνω στόχοι και προτεραιότητες, αλλά και για να υπάρχει μια πρωτογενής παραγωγή που θα είναι ανταγωνιστική, επιδιώκοντας την ποσότητα, την ενίσχυση και επιλογή της καλλιέργειας, την ποιότητα, το χαμηλό κόστος και την αναβάθμιση των δικτύων διάθεσης των προϊόντων τους.

Η επέκταση, τέλος, του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης συνταξιούχων - ΕΚΑΣ και στους χαμηλοσυνταξιούχους αγρότες του ΟΓΑ. Καλή η αύξηση των δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών το μήνα στους συνταξιούχους του ΟΓΑ, αλλά ακόμα καλύτερο το ΕΚΑΣ.

Σε πολύ σωστό επίσης δρόμο φαίνεται ότι βρίσκεται η Κυβέρνηση στην αντιμετώπιση της ανεργίας, λαμβάνοντας μέτρα και το 1999, αλλά και για το 2000, ώστε να ανακουφίσει τους άνεργους και ειδικότερα τους άνεργους νέους μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Προβάλλει ασπίδα δισεκατομμυρίων δραχμών κατά της ανεργίας με στόχο τη δημιουργία εκατοντάδων χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας μέσα από διάφορα προγράμματα που υλοποιεί και θα υλοποιήσει και το 2000.

Με αυτές τις παρατηρήσεις κλείνοντας καλώ όλους τους συναδέλφους να υπερψηφίσουν τον Προϋπολογισμό του 2000, ώστε να μπορέσει η πατρίδα μας να ανταποκριθεί στις προκλήσεις των καιρών, στις προκλήσεις της χαραυγής του 2000, του 21ου αιώνα, για να καταστεί η Ελλάδα μας σύγχρονη, ανταγωνιστική και ισχυρή, όπως της αρμόζει μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τετάρτης 8 Δεκεμβρίου 1999 και Πέμπτης 9 Δεκεμβρίου 1999 και ερωτάται το Σώμα εάν επικυρώνονται;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τετάρτης 8 Δεκεμβρίου 1999 και Πέμπτης 9 Δεκεμβρίου 1999 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 02.10' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Κυριακή 19 Δεκεμβρίου 1999 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών: α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2000.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1998.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1998.

